

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANNAMUR "11 MADRAS 41

1408

சுவாமிநாதர் பிள்ளை குகை

12 ஜூன் 1912

(31 ஜூன் 1918)

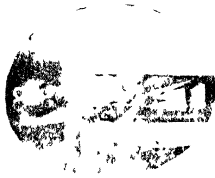
(D. P. சுவாமிநாதர்)

சுவாமிநாதர் பிள்ளை குகை

— 0 —

297 பக்கங்கள் உள்ள பத்திரிகை "சுவாமிநாதர்
பிள்ளை குகை" என்னும் பெயரில்
பெரிய அளவில் 2000 க்கு மேல் பக்கங்கள்
உள்ளதாக உத்தரவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

H. SRI KRISHNA RAJA WODAYAR BAHADUR, C. C. S. I.

MAHARAJA OF MYSORE

செட்டி

பேரவ

THE HON'BLE JUSTICE MR. T. SADASIVA Aiyar, B. A. M. L.

பேரவ

பேரவ

Settlement I to the Settlement, desa

வினாயகர்

உரரட்டு மருவாரம்

உண்ணமுது

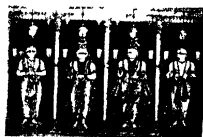
படையுதாரம்

அந்நடராஜா.

மாமகண்டேயர்

நாலவர்

காபுரமாவர்

(சுதிசுகாவர்)

மூரடிவிபூசகவாரி

மு க வு ரா .

புண்ணிய பூரியாகிய இப்பரதகண்டத்திலே பிறந்து பெரும்பேற்றை எளிதிலடைவதற்குரிய மாந்தர்க்கெல்லாம் இன்றியமையாதனவாய் இயற்கையிலேயே அவ்வவர் நல்லினைப் பருதிக்கேற்ப முத்தி நெறியைக் கட்டு விப்பதற்கு ஏதுவாய் நிற்பது ஞானநூல்களேயாம். அத்தகைய ஞானநூல்களில் நன்குணர்த்தும் சன்மார்க்கங்களைப் பண்டிதர் பாமாநெனும் இருவகையினரும் பயிலும் தன்மையையுடைய தமிழ்ப்பாஷை யொன்றே மிகச் சிறைப்புடைத்தாம். அருமையும், பெருமையும் வாய்ந்த அப்பாஷையிற் பெரிதும் விருப்பமுடைய சத்தாத்துவித சைவசித்தாந்த ஷாட்ருண்ணியபதியாய் நிற்கும் இறைவன் திருவருளால் அதிதீவரப்பக்குவப் பட்டுள்ள ஆன்மாக்கள் அளவிடற்பாலனவல்ல. அவர்கைப்பட்ட ஆன்மாக்கள் கடைத்தேறுவதற்கு முதலில் அடையக்கூடிய குருவிங்க சங்கம பத்தியேயாம். அப்பத்தியுண்டாவதற்குச் சிவசினைங்களை யிடையாது தரித்தல், சிவநாமங்களை யுச்சரித்தல், பஞ்சமூர்த்தங்களைத் தோத்தரித்து வழிபடுதலாம். இவற்றினின்று வழுவாது நின்றலே சிவதருமமெனவும் அதை யனுசரிப்பதற்குத் தக்கவாறு தோத்திர ரூபமாக ஒரு நூலிருக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமென மனத்தோற்றத்தை யடையப்பெற்ற சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டில் திருவருளை முன்னிட்டு வான்முறையாகத் தோத்திரங்களை வகுத்து எனது குருநாதர் ஸ்ரீமத் - சாந்தானந்த சுவாமிகள் பெயரால் "சாந்தோபதேசமஞ்சரி" என்னும் மருட்டுக்குடி யிந்நூலை முன்னிரண்டு பதிப்புக்களில் பிரசுரித்த ஸுவாயிரம் பிரதிகள் முற்றும் செலவாய்விட்டமையாலும், கனம் P. R. சுந்தரையாவர்கள், V. P. மாதவராவ் அவர்கள், திவான் பகதூர் ராஜசபாபூஷணம் K. P. புட்டண்ணை செட்டியார் அவர்கள் முதலானவர்கள் பெரிதும் வியந்து கூறியுள்ளார்கள் ஆதலினாலும் இந்நூலின் தன்மையைப்பற்றி அதிகமாய் எடுத்துச் சொல்வது அனாவசியமேயாம். இச்சபூயத்தில் காணும் முதலியவைகளின் விலையேற்றத்தை யுங் கருதாது எனதன்பார்ந்த நண்பர்கள் பலமுறையும் வற்புறுத்தித் தூண்டியதாலும் மூன்றாம் பதிப்பும் வெளியிட முன்வந்ததுடன் திருப்புக்குடி முதலியனவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சமயப்பற்றிலும், அடியார் பத்தியிலும், சாத்திர ஆராய்ச்சிலும், ஸ்ரீமதவற்றுள்ளும் சிற்ற்துவினவரும் அன்பர்கள் யாவரும் ஸ்ரீமதயாதிரிப்பார்களை எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவடியைச் சிந்திக்கின்றனன். இவ்வரியநூலை சமர்ப்பிப்பதற்குக் கருணை கூர்ந்து, அனுமதி தந்த சென்னை ஐகோர்ட்டு சியாபாதிபதி கனம், T. சதாசிவ ஸ்ரீமத் அவர்கட்கு நன்றியறிதலுடையவனும் எனதன்பார்ந்த வந்தனத்தைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாகிறேன். பெங்களூரிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து பிரஸ்தாபித்தவுடனே ஏற்றுக்கொண்டதுமன்றி ஒரு சிறிதும் எதிர்பாராமல் மிக்க விசுவாசத்துடன் அன்பு பாராட்டி பெருமுயற்சியின் துணையாய் நின்று கண்ணுங் கருத்துமாய் இந்நூல் அச்சியற்றி சரிபார்த்து முற்று வித்துத் தந்த எனது ஆப்த சிகாபணியாகிய பண்டிதரத்தினம் - குடிமுடி - புழலை - திருநாவுக்கரசு முதலியார் (Honorary Magistrate, Sembram, erambur.) அவர்களுக்கும், வெகு துரித்ததுடன் குறித்த காலத்தில் முடித்துத் தந்த சென்னை பென்றோஸ் கம்பெனி (அச்சியந்திரசாலை) யின் தலைவரும், எனதன்புரந்த நண்பருமாகிய ஸ்ரீமான் புதுவை - விஜயாகவலு நாயுடு அவர்கட்கும் என்றும் மறவாச்சிந்தனையோடு நன்றியறிதலுடன் மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைச் சமர்ப்பித்து அவர்கள் திடகாத்திரமும் சகல சம்பத்தும் பெற்று நீடுழிகாலம் பெருமுகிச்சியோடு வாழவேண்டுமெனக் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றனன். அடிமை,

பெங்களூர்த்தண்டு, 1846-6-18.

வி. சி. சுவாமிநாத முதலியார், பெங்களூர்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 4

INTRODUCTION.

Mr. V. S. ARUMUGAM has asked me to say a few words regarding the compilation he has published containing the sayings and songs of Tamil Saints both Saivite and Vaishnavite. From what I have seen of it the compilation will be a useful manual for both the young and old for both men and women in their devotional exercises. The selection has been made with much care from a wide range of religious literature particularly of a devotional character and the recital of the songs cannot fail to bring comfort and consolation to the weary soul, promote communion with the all pervading spirit, and bring the peace to the harassed mind which the compilation, as its title will show, aims at securing.

Just now with our awakened sense of the indispensability of religious and moral instruction on all schemes of education, a book of this kind is calculated to open out to our Students the Spiritual treasures we possess. The simplicity of the language and the devotional spirit that pervades the songs will early give a spiritual bent to the young mind and help our youth at a later stage to deal with the deeper problems of existence, which, to the Hindu, are of more vital interest than the concerns of this life.

Patan Bhavan,
BANGALORE,
15th December 1912.

V. P. MADHAVA RAO.
Dewan of Travancore, Mysore & Baroda,
(Retired.)

OPINIONS.

V. S. ARUMUGA MUDALIAR has compiled a very useful Anthology of Hindu religious literature in Tamil. The selections have been made with discrimination and care. Every shade of Hindu religious thought is represented from the most abstruse heights of philosophy to the popular and easily intelligible devotional songs appealing to the ordinary man. The book will meet a public want in placing within easy reach of every Tamil Student a collection of the best of the sayings of the Saints

BANGALORE,
15th December 1912.

K. P. PUTTANNA CHETTY,
1st. Councillor to H. H.

DEDICATION (Third Edition.)

This publication is humbly dedicated to the Hon'ble Mr. T. Sadasiva Iyer, Ayl., B.A., M.L., Justice of the High Court of Judicature, Madras, who has favored with the following opinion :—

“In complying with the requisition of Mr. V. S. Arumuga Mudaliar for my opinion of his compilation of Tamil sayings and songs. I do not think that I can do better than express my full concurrence with the certificate of my very esteemed friend Dewan Bahadur Raja Sabha Bhushana K. P. Puttanna Chetty Esqr., to the effect that “the selections have been made with discrimination and care” from both philosophical and devout literature and that the book would meet a public want.”

MADRAS,
7th July 1918.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சித்தார்த்தசாரம் - அஷ்டாவதானம்
சிவபுரீ - க்ஷியாணசுந்தரயதீர். திரசுவாமிகள்.

அறுசீர்விருத்தர்.

சால்புடைய மறைகளினிற் சாற்றும்வை திகசமயர் தங்கட் கென்ன
ஏல்புழைமோர் தெய்வத்தை வாயார வேவாழ்த்தி யின்ப மேவ
நால்வர்பவ னப்பனுவ லினேமூன்றும் பதிப்பாக நனியச் சிட்டான்
பால்புரையு மனமீகை சாந்தகுண னுறுமுகப் பாவ லோனே.

யாழ்ப்பாணம் - வண்ணைநகர்

புரீலபுரீ - சுவாமிநாதபண்டிதரவர்கள்.

சைவத்தி னுண்மை யோர்ந்து தாவிறே வாரத் தன்பு
மெய்வைத்த வமிர்தே முன்னு மேதகு தவத்தின் மிக்கோய்
பொய்வைத்த வுள்ளத் தோரைப் போயொரு காலஞ் சாரா
அய்வைத்த மணியே யாறு முகனெனு முண்மை யோனே.

பண்டிதரத்தினம்

குகபுரீ - புழலை - திருநாவுக்கரசுமுதலியாரவர்கள்

(Honorary Magistrate, Sembiam, Perambur.)

சீரணிபன் மணிகொழிக்குங் கடல்புடைகு முலகமதிற் சிறப்புற் றோங்கும்
பேரணியுங் கனதனமேம் பாடுடைய கவிஞருலாம் பெட்பி டோடு
காரணியைப் தழைமுறியிக் கடர்ந்திடுபும் பொழிவெடுத்த கவின்கேர் வாச
நாரணிகீர்ப் பெருக்கதனு லுயர்பாலி யுறுதொண்டை நாட்டின் மேலாம். (க)

தவமகலா தினிதுறையு முத்திரெறிக் காட்படுவார் தயங்கு மெய்ம்மைச்
சிவசமய் நெறிபிறழாச் சிவநாத னருமகற்குச் சென்னி சாய்த்தும்
அனசமுற வழித்துணையாச் சென்றுயருந் தனபாலந் கருப்பு ரிந்தும்
நவமிசச்செய் நன்மார்க்க சகாயமார் திருவிரிஞ்சை நகரென் பாரால். (உ)

அன்னகரி லுயர்வில்வ ராயமக ரிடிகோத்ர வரும்வே ளாளர்
நன்னலஞ்சேர் குலமகிப னெழிற்சேன பதிக்குவந் நங்கை யென்ன
மன்னியவில் லறதருமந் வடாநியற்றி மகிழ்வேத வல்லி யோடு
தன்னிகரில் தவமுயன்று பெற்றபய னிதுவெனவே தாணி தன்னில். (ங)

கல்வியறி கொழுக்கமிகு வாய்மைதயை மேன்மைபொறை கனிவோ மகை
நல்விரதந் தானதரு மங்கணிறை யினியமொழி நல்கும் வான்றோய்
பல்விதமும் பெற்றுவளர் மகஞ்ஞருவன் போதுமெனப் பகரு மாப்த
சொல்வலிமைக் குபகார மாயுதித்த வாறுமுகத் துணைவ னுமால். (ஈ)

செவ்வந்தி மாநகருட் குருபூசா மடாலயமுந் திருந்தச் செய்து
துவ்வலறு சைவயுண்டி விதம்விதமா யுளமகிழத் தொண்டர்க் கீந்தும்
அவ்வியயில் சைவானு கூலமெலாங் குயிற்றியதோ ரண்பன் யார்க்கும்
தெவ்வயிலா வதிதருமே காம்பரமந் துலன்மொளாஞ் செல்வி தன்னா. (ஐ)

வித்தார மாகமணம் புரிந்ததினும் பெரிதுமகிழ் விடுப்பிற் றேயும்
பந்தாவிற் கேற்றபதி விரதையொடு வாழ்வதெனப் பகர்வ தான
முத்தாரப் பூண்டயங்கும் விற்புருவ மதிமுகப்புன் முறுவ லுண்மைக்
குத்தார மானதொரு ராஜமைநன் மனைவியினை யுற்ற செல்வன். (சு)

பேறுபெறு மப்பெயர்க்குத் தருந்தவுப காரமதாப் பிஞை பாணி
நாறுமலர்க் குழலுமையான் மடி தவழும் வேன்முருக னுல்வா யற்கு
வீறுபெறு முலகுய்ச் சமயதே சிரர்முதலாய் வியந்து ரைத்த
மாறுபடாத் தோத்திரங்கண்முறையாசவருத்தெவர் ச்சும்வழங்கவேண்டி. (எ);

திகழ்நால்வர் பவனமெனுஞ் சாந்தோப தேசமஞ்சரிப்பேர் செப்பும்
புகழ்சால்பிற் குரியதொரு வித்தகைய நூலென்று புலியின் மாட்டு
நிகழ்வேல்புற் றிடுங்கைம்மா றுகவாமற் செய்நன்றி நேடுங் காலே
மகிழ்வாலீ தெனமிதிக்கத் தந்திட்டான் சாந்தகுண மதிவல் லோனே. (அ)

பற்றுமவர் மனங்குளிரச் செய்யுப்பெங்க னூர்த்தண்டிற் பரிந்து வக்க
உற்றுவளர் நோக்கங்க ளாறுமிய வணிகழ்ச்சியடைந் தோங்கி நிற்க
முற்றுமுணர் தென்னிந்தயா வேதசங்க சித்தாந்த மொய்வ குப்பின்
மற்றுமுயர்ந் திடத்தாபித் தகமகிழ்ச் செய்யுங்கருணை வள்ள லாமால். (க)

அணிவகுத்த முறைமையி னுண்ணறிவி னூராய்ச்சி யரிதிற் பெற்ற [றிப்
துணிவதனாற் சாலவியப் புடைத்தெனப்பே ரறிஞரெலாஞ் சொற்சோர் வின்
பணிவமர வுரைத்திவோ ரெனிலவன் றன் பெருடையினைப் பகுத்து ணர்ந்து
தணிவறவே மனமாரப் புகழ்வதுநான் வியப்பன்று சாற்றுங் காலே. (இ)

இராமநாதபுரம் - கல்லூரி ஆங்கில உபாத்தியாயர்

ரீமான் - பெ. ச. இரத்தினமுதலியாரவர்கள் B.A.

நேரிசைவேண்டி.

வேதப் பழம்பொருளை மேதினியோ ரெந்நாளும்
ஒத வுதலி னேர்திரட்டே—காதல்
நனிவளர்க்கும் வேளாள் னற்பெங்க னூர்வாழ்
முனிவனா மாறு முகம்.

ஸ்ரீமான் - ஆ. ஏகாம்பரமுதலியாரவர்கள்.

(Head Clerk, Sanitary Commissioner's Office, Bangalore.)

பன்முலர்க டோறுநிறை தேன்கவர்ந்தோர் பாங்கர்வை
மதுகரத்தின் பான்மை யென்ன

அன்பர்வாய் மலர்மொழித்தே னருமையுன்னி யவையனைத்து
மோரிடத்தே யாருங் காண்பான்

நன்வயமாய்த் தொகுத்தற்குச் சாந்தோப தேசமஞ்சரி
யெனுநாம நன்னூ றந்தான்

மன்னுபுகழ் பெங்களு ருயர்நால்வர் பவனமா
ராறுமுக மதிமான் மாதோ.

ஸ்ரீமான் - சூ. சிங்காரவேலு முதலியாரவர்கள்.

திருவிரிஞ்சி தவன்முதலோர் திருவடிக்கே யன்பினராத் தினமி றைஞ்சுந்
திருவிரிஞ்சி வருசேனா பதிவேத வல்லிதரு செம்ம நெய்வத்
திருவிரிஞ்சி மடிமீ தி லமராறு முகன்பெயர்கொள் செல்வன் யார்க்கும்
திருவிரிஞ்ச னுங்களிண்கச் சாந்தோப தேசமஞ்சரி திரட்டித் தந்தான்.

முத்து

கொன்றைவேந்தன் செல்வனுடியினை என்றுமேத்தித் தொழுவோமியாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.
பூர் மாரர்க்கசகாயம்.

நால்வர் பவனம், பெங்களுர் சாந்தோபதேச மஞ்சரி.

விநாயகர்.

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலரா
ணைக்குண்டா மேனி னுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான், நருவேன்—கோலஞ் சய
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா.

உலகெ லாழுணர்ந் கோதற் கரியவ
னிலவு லானிய நீர்மலி வேணிய
னலதில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

தேவாரம்.

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க் தண்டினல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க் தீயதெல் லாமர னுமமே
சூழ்க் வையக முந்துயர் தீர்கவே.

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவனம் போன்மேனியிற் பால்வெண்ணீறு
மனித்த முடைய கெடுத்த பொற்பாதமுங் காணப்பெற்றான்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே.

God is the first of all.

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர்.

மூவிரு முகங்கள்போற்றி முகம்பொழி கருணைபோற்றி
ஏவருந்துதிக்க நின்ற விருறு தோள்போற்றிகாஞ்சி
மாவடிவைகுஞ் செவ்வேண் மலராடி போற்றியன்னுன்
சேவலுமயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றிபோற்றி.

அறுபத்துமூவர்.

தத்து மூதெயின் மூன்றுந் தழலெழ
முத்து மூரன் முடித்த நிராமய
சித்து மூர்த்திதன் னுனினை சேரறு
பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

சேக்கிழார்.

தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கினார் சொல்ல வல்ல பிரானெங்கள்
பாக்கி யப்பய னுப்பதி குன்றைவாழ்
சேக்கிழா ரடி சென்னி யிருத்துவாம்.

ஸ்ரீ கண்ணபிரான்.

கையி லாழி யெடுத்தருள் கண்ணனை
மையு லாமழை வண்ணனைப் பாண்டவ
ருய்யவந் துதயஞ் செய்த பாணுவை
வைய முண்டசெவ் வாயனை வாழ்த்துவாம்.

பொது.

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு நினையாப்பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையுப் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

சொல்லால்வருங்குற்றஞ் சிந்தனையால்வருந்தோடஞ் செய்த
பொல்லாத தீவினைபார்வையிற் பாவங்கள் புண்ணியநூ
லல்லாத கேள்வியைக் கேட்டிடுத்திங்குக் ளாயவுமற்
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

இப்பாரி லென்பிழைக ளெல்லாம் பொருத்தருளென்
னப்பாரின் றுட்கே யடைக்கலங்கா—ணிப்பாரி
னானினது தாணிழ னண்ணுமட்டு நின்னடியுர்
பானினது சீர்கேட்கப் பண்.

Spend less than you make—Independence.

உ
கணபதிதுணை.

ஒளலையா ரருளிச்சேய்த

விநாயகர் ஆகவல்.

மூவிக லாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமர கர்ண விளம்பித சூத்ர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்ர விநாயக பாத நமஸ்தே.

சித்தக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பும் பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூத்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ் கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
ஐந்து கரமு மங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணு மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியு மிலங்குபொன் முடியுந்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ்ஞான
அற்புத நிறைந்த கற்பகக் களிதே
முப்பழ நுகரு மூவிக வாகன
இப்பொழுதென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந்தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்
பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற்புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந்தன்னில்
திருவடி லைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன் மன்னை யடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருனை யினிதெனக் கருளிக்
கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்

திருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு முன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயி லொருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடைபிற் சுழுமுனை கபாலமுங் காட்டி
 முன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்மறமு பாம்பி னாவி லுணர்த்திக்
 குண்டவி யதனிற் கூடிய சபையில்
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் முண்டெழு கனலைக்
 காலாலெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையு மாதித்த னியக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தைபுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தி னுறுப்பைபுங் காட்டி
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக முக்கமும்
 எண்முக மாக வினிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யினிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கு மனமு மில்லா மனோலயந்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்
 திருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருடரு மாணந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
 எல்லை யில்லா வானந் தம்மளித்
 தல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டி
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டி
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்

Observation is the best teacher.

கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் காத்தி னரும்பொரு டன்னை
நெஞ்சக் காத்தி நிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விவரகழல் சரணே.

மன்னிவாழ் தென்வி ரிஞ்சை மார்க்கசகா யன்றனது
பொன்னருளை நாடிப் புகழுவே—என்மனமே
சொன்மலரா லன்பர் துதிக்கும்பொன் னைங்கரன்றா
ணன்மலர்கள் சந்ததமு நாடு.

சுலோகம்.

சுக்லாம பரதாம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்
ப்ரசன்ன வதனந தியாயேத் சர்வவிக்ஞேப சாந்தயே.

விநாயகர் சோடஸ (பதினாறு) நாமங்கள்.

ஓம் சுமுகாய	நம :	ஓம் தூமகேதுவே	நம :
ஓம் ஏகதந்தாய	,,	ஓம் கணுத்பகூபாய	,,
ஓம் கபிலாய	,,	ஓம் பாலசந்த்ராய	,,
ஓம் கஜகர்ணிகாய	,,	ஓம் கஜாநநாய	,,
ஓம் லம்போதராய	,,	ஓம் வக்ரதுண்டாய	,,
ஓம் வீகடாய	,,	ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய	,,
ஓம் விக்ர ராஜாய	,,	ஓம் ஹேரம்பாய	,,
ஓம் கணுதிபதியே	,,	ஓம் ஸ்கந்தபூர்வஜாய	,,

ஓம் நானாவித பத்ர பரிமள புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி.

நற்கீரதேவர் அருளிச்செய்த
விநாயகர் திரு அகவல்.

சீர்தரு மூலச செழுஞ் சுடர் விளக்கே
கார்நிற மேனிக் கற்பகக் களிநே
அல்லல் வினையை யறுத்திடு ஞான
வல்லபை தன்னை மருவிய மார்பா
பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தி
சங்கர னருளிய சங்குரு விநாயகா

ரழை யடியே னிருவிழி காண
 ிவழ முகமும் வெண்பிறைக் கோடும்
 பெருகிய செவியும் பேழை வயிறும்
 இருவளர் துதலிற் றிருநீற் றழகுஞ்
 றெடுத்த கண்ணுஞ் சீதளப் பார்வையும்
 ிறுந்திகழ் நாசியும் நாண்மலர்ப் பாதமும்
 ிவமணி மகுட நன்மலர் முடியும்
 வச குண்டல காந்தியும் விளங்கச்
 சிந்துரத் திலதச் சந்தனப் பொட்டும்
 றந்து கரத்தி னழகுவிற் றிருக்க
 ராச வினையைப் பறித்திடு மங்குசு
 ராசத் தொளியும் பன்மணி மார்பும்
 பொன்னு பரணமும் பொருந்து முந்நூ லும்
 ின்னு மெனவே விளங்குபட் டழகும்
 உந்திச் சுழியும் உரோமத் தழகும்
 தொந்தி வயிறுந் துதிக்கையுந் தோன்ற
 வேதனு மாலும் விமலனு மறியாப்
 பாதச் சதங்கைப் பலதொணி யார்ப்பத்
 தண்டைச் சிலம்புந் தங்கக் கொலுசும்
 எண்டிசை மண்டல மெங்கு முழங்கத்
 தொகுது துந்துமி தொந்தோ மெனவே
 தகுகு திந்திமி தாள முழங்க
 ளுடிய பாத மண்டர்கள் போற்ற
 நாடிமெய் யடியார் நாளுந் துதிக்கக்
 கருணை புரிந்து காஷிதந் தருள
 இருளைக் கடிந்து எங்கும் நிறையப்
 பொங்குபே ரொளியாய்ப் பொன்மலை போலத்
 திங்கள் முடியான் றிருவுள மகிழ
 வந்த வாரண வடிவையுங் காட்டிச்
 சிந்தை தளர்ந்த சீரடி யார்க்கு
 இகபர சாதன மிரண்டு முதவி
 அகவினைத் துன்ப மகந்தை யறுத்து
 முலா தார முச்சுடர் காட்டி
 வாலாம் பிகைதன் வடிவையுங் காட்டி
 மாணிக்க மேனி மலர்ப்பதங் காட்டிப்
 பேணிப் பணியப் பீஜா கூரமும்
 ஓமென் றுதித்த ஓங்காரத் துள்ளே
 ளுமென் றெழுந்த அக்ஷர வடிவும்

இடைபிங் கலைக ளிரண்டி னடுவே
கடைமுனை சுழிமுனைக் கபாலமுங் குறித்து
மண்டல மூன்றும் வாயுவோர் பத்துங்
குண்டலி யசைவிவி கூறிய நாடியும்
பூதமும் பொறியும் புகழ்குண மூன்றும்
வாதனை செய்யு மறிவையுங் காட்டி
ஆறா தார அங்குச நிலையைப்
பேராக நின்ற பெருமையுங் காட்டி
பஞ்ச மூர்த்திகள் பாகத் தமர்ந்த
பஞ்சசத் திகளின் பாதமுங் காட்டி
நவ்வொடு மௌவுட நடுவனை வீட்டில்
அவ்வு மாக்கினை அனாதி சதாசிவம்
மைவிழி ஞான மனோன்மணி பாதமும்
நைவினை நனுகா நாத கீதமும்
கண்டு வணங்கக் கண்ணைத் திறந்து
விண்டல மான வெளியையுங் காட்டி
ஐம்பத் தோரெழுத் தகூர நிலையை
இன்பச் சக்கர விதிதனைக் காட்டிப்
புருவ நடுவனைப் பொற்கம லாசனன்
திருவினை யாடலின் றிருவடி காட்டி
நாதமுழ் விந்தும் நடுநிலை காட்டிப்
போத நிறைந்த பூரணங் காட்டி
உச்சி வெளிதனி லுள்ளொளி காட்டி
வச்சிரம் பச்சை மரகத முத்துப்
பவள நிறைந்த பளிங்கொளி காட்டிச்
சிவகயி லாசச் சேர்வையுங் காட்டிச்
சத்தம் பிறந்த தலத்தையுங் காட்டித்
தத்துவந் தொண்ணூற் றுறையு நீக்கிக்
கருவி கரணங் களங்க மறுத்து
மருவிய பிறவி மாயையை நீக்கி
உம்பர்கள் ரிஷிகள் ஒருவருங் காணு
அம்பர வெளியி னருளையுங் காட்டிச்
சத்தி பராபரை சதானந்தி நிராமய
நித்திய ரூபி நிலைமையுங் காட்டி
அடியவர் ஞான வமிர்தமா யுண்ணும்
வடிவை யறியும் வழிதனைக் காட்டி
நாசி நுனியில் நடக்குங் கலைகள்
வாசிவா வென்று வாங்கிப் பிடித்து

எண்ணு, மெழுத்துங் கண்ணெனத் தரும்.

நீன்மல வடிவாய் நிறுவித் தப்புறம்
 பின்மய மான விதத்தையுங் காட்டித்
 கராதல முழுதுந் தானாய் நிறைந்த
 ராரபர வெளியைப் பணிந்திடக் காட்டி
 ான்னுடலாவி யிடம்பொரு ளியாவந்
 தன்னுடை வசமாந் தவநிலை காட்டி
 ானெனு மாணவம் நாசம தாகத்
 ானென வந்து தயக்கந் தீர
 ளுன குருவா யாட்கொண் டருளி
 மேமான ஞான முழுது மளித்துச்
 சிற்பரி பூரண சிவத்தைக் காண
 நற்சிவ நிஷ்கள நாட்டமுந் தந்து
 குருவுஞ் சீஷனுங் கூடிக் கலந்து
 இருவரு மொருதனி யிடந்தனிற் சேர்ந்து
 தானந்த மாசித் தற்பர வெளியில்
 ஆனந்த போத அறிவைக் கலந்து
 புவனத் தொழிலைப் பொய்யென் றுணர்ந்து
 மவுனமுத் திரையை மனத்தினி லிருத்திப்
 பெண்டு பிள்ளை பண்டு பதார்த்தங்
 கண்டது மாயைக் கனவெனக் காட்டிப்
 பாச பந்தப் பவக்கடல நீங்கி
 ஈச னிணையடி யிருத்தி மனத்தே
 நீயே நானாய் நானே நீயாய்க்
 காயா புரியைக் கனவென வுணர்ந்து
 எல்லா முன்செய லென்றே யுணர
 நல்லா யுன்னருள் நாட்டந் தருவாய்
 காரண குருவே கற்பகக் களிநே
 வாரண முகத்து வள்ளலே போற்றி
 நித்திய பூசை நைவேத் தியமும்
 பத்தியாய்க் கொடுத்துப் பரமனே போற்றி
 ஏத்தி யனுதின மெளியேன் பணியக்
 கூற்றினை யுதைத்த குளிர்ப்பதந் தந்து
 ஆச மதூர வயிர்த் தளித்துப்
 பேசு ஞானப் பேரெனக் கருளி
 மனத்தில் நினைத்த மதூர வாசகம்
 நினவிலுங் கனவிலு நேசம் பொருந்தி
 அருண கிரியா ரவவை போலக்
 கருத்து மிகுந்து கவிமழை பொழிய

Deep rivers flow with silent majesty ; shallow brooks are noisy.

வாக்குக் ஸெட்டா வாழ்வை யளித்து
 நோக்கரு ஞான நோக்கு மளித்து
 இல்லற வாழ்க்கை யிடைபூ நகற்றிப்
 புல்ல ரிடத்திற் புதுத்துழ லாமல்
 ஏற்ப திகழ்ச்சி யென்ப தகற்றிக்
 காப்ப துனக்குத் கடன்கண் டாயே
 நல்வினை தீவினை நாடி வருகனுஞ்
 செல்வினை யெல்லாஞ் செயலுன தாமால்
 கந்தையும் நீயே தாயும் நீயே
 எந்தையும் நீயே ஈசனும் நீயே
 பொத ஞானப் பொருளும் நீயே
 நாகமும் நீயே நான் மறை நீயே
 அரியும் நீயே அயனும் நீயே
 கிரிபுர தகனஞ் செய்தவ னீயே
 சத்தியும் நீயே சதாசிவம் நீயே
 புத்தியும் நீயே புராந்தக னீயே
 பத்தியும் நீயே பந்தமும் நீயே
 முத்தியும் நீயே மோட்சமும் நீயே
 ஏகமும் நீயே என்னுயிர் நீயே
 தேகமும் நீயே தேவனும் நீயே
 உன்னரு ளன்றி உயர்துணை காணேன்
 பின்னொரு தெய்வம் பேசவு மறியேன்
 வேதனை கொடுத்த மெய்யிது தன்னில்
 வாத பித்தம் வருத்திடு சிலேத்துமம்
 மூன்று நாடியும் முக்குண மாசித்
 தோன்றும் வினையின் துன்ப மறுத்து
 நாலா யிரத்துநா நூற்றுநாற் பஃதெண்
 மேலாம் வினையை மெலியக் களைந்து
 அஞ்சா நிலைமை யருளியே தித்தன்
 பஞ்சா ஷ்ரநிலை பாவித் தெனக்குச்
 செல்விழங் கல்வியுஞ் சீரும் பெருக
 நல்வர மேதரும் நான்மறை விநாயக
 சத்திய வாக்குச் சத்தா யுதவிப்
 புத்திர னேதரும் புண்ணிப முதலே
 வெண்ணீ ரணிபுர ஸ்பலன் பு கலவா
 பெண்ணு முலாபமா பபந்நிநி மத்தவே
 அரிதிரு மருநா அமாமான் மனை வா
 கரிமூக வாரணக் கணபதி சரணம்

குருவே சரணம் குணமே சரணம்
 பெருவயிற் றேனே பொற்றாள் சரணம்
 கண்ணே மணியே கதியே சரணம்
 விண்ணே யொளியே வேந்தே சரணம்
 மானத வாவி மலர்த்தடத் தருகிற்
 றுனத்தில் வாழுந் தற்பரா சரணம்
 உச்சி புருவத் துதித்துல களிக்குஞ்
 சச்சிகா னந்த சற்குரு சரணம்
 விக்கின விநாயக தேவே ஓம்
 அரகர சண்முக பவனே ஓம்
 சிவசிவ மஹா தேவசம்போ ஓம்.

கணபதி யென்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
 கணபதி யென்றிடக் காலனுங் கைதொழும்
 கணபதி யென்றிடக் கருமமாதலால்
 கணபதி யென்றிடக் கவலைநீருமே.

ராணைக் கன்றை யுமையாள் திருமகனைப்
 பராணைக் கற்பகத்தைப் பேணினால்—வாராத
 த்திவரும் வித்தைவரும் புத்திரசம் பத்துவரும்
 த்திதருஞ் சித்திதருந் தான்.

ருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த முத்தி விநாயகர் அகவல்.

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்
 சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.

அரகர சிவசிவ	நமோ நமோ	அல்காப்பொருளே நமோ நமோ
ஆகுவாகனனே	„	கணநா யகனே „
இபமுகத்தோனே	„	காரணப் பொருளே „
சச்சுரன் மகனே	„	சுருபைக் கடலே „
உமையாள் சுதனே	„	கீதகிண் கினியாய் „
ஊனிற் பிரியாய்	„	குஞ்சரக் கன்றே „
எமையாள் பவனே	„	கூறும் பரனே „
ஏழைபங் காளாய்	„	கெதியளிப் பவனே „
ஐயா துய்யாய்	„	கேள்வி விசாலா „
ஒற்றை மருப்பாய்	„	சையைந் தவனே „
ஓதிய மறையே	„	கொழுந்திடு முதலே „
ஒளவைக் கினியாய்	„	கோவே தேவே „

An evil conscience is the greatest plague.

கௌவைத்துணையே நமோநமோ	பதினொரு கையாய் நமோ நமோ
சுதர்மறைப் பொருளே	பாவ விநாசா
சாய்மறைச் செவியாய்	பிணிக்கு மருந்தே
சிவன்கண்மணியே	பிடைதீர்ப் பவனே
சீவசஞ்சிதமே	புத்திதந் தவனே
சுருதி விளக்கே	பூமகள் மருகா
சூரசங் காரா	பெற்றோர் மகிழே
ஜெயஜெய விநாயகா	பேழை வபிற்றாய்
சேய்நூற் கரசே	பையர வணிந்தாய்
சைவக் குருவே	பொன்றாக் குன்றே
சொல்லும் பொருளே	போதப் பொருளே
சோக விநாசா	பௌவ வணத்தோய்
சௌரியக் களிதே	மதியளிப் பவனே
தண்டைக் காலாய்	மாதையில் வாழ்வே
தாமரைக் கரத்தாய்	மிகுதியா னவனே
திருமால் மருகா	மீதோர் வேந்தே
தினிகுதீர்ப் பவனே	முக்கண் ணுடையாய்
தும்பிக் கையாய்	மூவரின் முதலாய்
தூலசூக் குமத்தோய்	மெய்ப்பொருட் கிரியே
தெய்வ சிகாமணி	மேலாம் பதமே
தேவர்கள் தேவே	மைதிற மணியே
தையல்வல் லபையாய்	மொழிவோர்க் கருளே
தொண்டர்க் கிதமே	மோதகக் கையாய்
தோத்திரப் பிரியாய்	மௌலி தரித்தோய்
தௌவைதீர்ப் பவனே	வல்லபை மணாளா
நம்புந் துணையே	வாமன ரூபா
நாகபூ ஷணனே	வித்தைக் கிறைவா
நித்தன் மதலாய்	விரதண் டையனே
நீறணி பவனே	உத்தம தேவே
நுகருமா யமுதே	ஊனந் தூர்ப்பாய்
நூறுப் பேறே	வெயிலவத் தினியாய்
நெற்றிக் கண்ணாய்	வேண்டி விநாயகா
நேயியந் திரத்தாய்	வையம் புரந்தோய்
நைவளந் தூர்த்தோய்	ஒப்பிலா மணியே
நொந்தார்க் காவாய்	ஓம்பொரு ளாளா
நோய்தீர்ப் பவனே	வெளதற் பரனே
நௌவி தரித்தோய்	மகாகண பதியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

What thou cans't do thyself commit not to another.

ஐதலி னன்றே வேதியர்க் தொழுக்கம்.

அம்பிகா ஹிருநயானாதம் மாத்ருபிப் பரிவேஷ்டிதம்
பக்தப்பிரிய மதோன்மத்தம் வந்தேஹங் கணநாயகம்.

விநாயகர் அஷ்டோத்தர ஸ்த நாமங்கள்.

ஓம்	விநாயகாயநம்	ஓம்	ஓம் ஹரயேநம்
„	வித்நராஜாயநம்	„	ப்ரஹ்மவி துத்தமாயநம்
„	கௌரீபுத்ராயநம்	„	சாலாயநம்
„	கணேஸ்வராயநம்	„	க்ருஹபதயேநம்
„	ஸ்கந்தாக்ரஜாயநம்	5	„ காமிநேநம்
„	அவ்யயாயநம்	„	ஸோமஸூரியாக்நிலோச
„	பூதாயநம்		நாயநம்
„	தக்ஷாயநம்	„	பாஸாங்குஸதராயநம்
„	அத்யக்ஷாயநம்	„	சண்டராயநம்
„	த்விஜப்ரியாயநம்	10	„ குணதீதாயநம்
„	அக்நிகர்வபிதேநம்	„	நிரஞ்ஜநாயநம்
„	இந்த்ரபூத்ராயநம்	„	அக்ஸம்ஷ்டாயநம்
„	வாணீபலப்ரதாயநம்	„	ஸ்வயயவலித்தாயநம்
„	ஸர்வவித்திப்ரதாயநம்	„	வித்தார்ச்சிதபதாம்பு
„	ஸர்வதநயாயநம்	15	ஜாயநம்
„	ஸர்வப்ரியாயநம்	„	பீஜபூரபலாஸக்தாயநம்
„	ஸர்வாத்மகாயநம்	„	வரதாயநம்
„	ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரேநம்	„	ஸாஸ்ஸுதாயநம்
„	தேவாயநம்	„	க்ருதிநேநம்
„	அநேகார்ச்சிதாயநம்	20	„ த்விஜப்ரியாயநம்
„	விவாயநம்	„	வீதபயாயநம்
„	ஸுத்தாயநம்	„	கதிநேநம்
„	புத்திரப்ரதாயநம்	„	சக்ரினேநம்
„	ஸாந்தாயநம்	„	இக்ஷுசாபத்ருதேநம்
„	ப்ரஹ்மசாரினேநம்	25	„ ஸ்ரீதாயநம்
„	க்ஜாநநாயநம்	„	அஜாயநம்
„	த்வைவமாத்ரேயாயநம்	„	ஸ்ரீபதயேநம்
„	முநிஸ்துத்யாயநம்	„	உத்பலகராயநம்
„	டக்தவிக்நவிநாஸநாயநம்	„	ஸ்துதிஹர்ஷிதாயநம்
„	ஏகதந்தாயநம்	30	„ குலாத்ரிபேதத்ரேநம்
„	சதுர்பாஹவேநம்	„	ஜடிநேநம்
„	சதுராயநம்	„	சந்த்ரகூடாயநம்
„	ஸக்திஸம்புதாயநம்	„	அமரேஸ்வராயநம்
„	லம்போதராயநம்	„	நாக்யஜ்ஞோபவீதிநேநம்
„	ஸூர்ப்பகர்ணாயநம்	35	„ ஸ்ரீகண்டாயநம்

Never trouble another for what you can do yourself.

ஓம் ராமார்ச்சிதபதாயநம்	ஓம் சச்சிதானந்தவிக்ரஹாய நம.
,, வ்ரதநேநம் 70	,, ஜ்ஞாநநேநம்
,, ஸ்தூலகண்டாயநம்	,, மாயாயுக்தாயநம் 95
,, அக்ரகண்யாயநம்	,, தாந்தாயநம்
,, க்ராமணயேநம்	,, ப்ரஹ்மிஷ்டாயநம்
,, கணபதயேநம்	,, பயவரஜிதாயநம்
,, ஸ்திராயநம் 75	,, ப்ரமத்ததைத்யபயாய நம
,, வ்ருத்திதாயநம்	,, வ்யக்தமூர்த்தயேநம் 100
,, ஸுபகாயநம்	,, அமூர்த்திகாயநம்
,, ஸுராயநம்	,, பார்வதிஸங்கரோத்ஸங்க
,, வாகீஸாயநம்	,, கேலநோத்ஸவலாலநா
,, வித்திதாயநம் 80	,, யநம்
,, தூர்வாபில்வப்ரியாயநம்	,, ஸமஸ்தஜகதாதாராயநம்
,, காந்தாயநம்	,, வரமூஷகவாஹநாயநம்
,, பாபஹாரினேநம்	,, ஹ்ருஷ்டஸ்துதாயநம் 105
,, க்ருதாகமாயநம்	,, ப்ரஸந்ராத்மநேநம்
,, ஸமாஹிதாயநம் 85	,, ஸர்வவித்திப்ரதாயகாய நம
,, வக்ரதுண்டாயநம்	,, வித்திபுத்திஸஹிதயூ
,, பூர்த்தாயநம்	,, கணுதிபதயேநம்
,, ஸௌம்யாயநம்	,, பக்திவரப்ரதாயநம்
,, பக்திகாங்குலிததாயகாய	,, பத்ரப்ரதாயநம் 110
,, அச்யுதாயநம் [நம 90	
,, கேவலாயநம்	
,, வித்தாயநம்	

ஓம் நானுவித மந்த்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி.

சிவாஷ்டோத்தர ஸுத நாமங்கள்.

ஓம் சிவாயநம்	ஓம் ஸுலபாணயேநம்
,, மஹேஸ்வராயநம்	,, கட்வாங்கநேநம்
,, ஸம்பவேநம்	,, விஷ்ணுவல்லபாயநம்
,, பிநாகநேநம்	,, விபிவிஷ்டாயநம்
,, சசிசேகராயநம் 5	,, அம்பிகாநாதாயநம் 15
,, வாமதேவாயநம்	,, ஸ்ரீகண்டாயநம்
,, விஞ்ஞாநாயநம்	,, பக்தவத்ஸலாயநம்
,, கபர்த்திநேநம்	,, பவாயநம்
,, நீலலோஹிதாயநம்	,, ஸர்வாயநம்
,, ஸங்கராயநம் 10	,, த்ரிலோகேஸாயநம் 20

Never put off till to-morrow what you can do to-day.

அஃகமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு.

நீம்	விதிகண்டாயநம்	0	ஓம்	ப்ரஜாபதயேநம்	
„	விவாப்ரியாயநம்		„	ஹிரண்யரேதஸேநம்	
„	உக்ராயநம்		„	துர்த்தர்ஷாயநம்	
„	கபர்த்தநேநம்		„	கிரீஸாயநம்	60
„	காமாரயேநம்	25	„	கிரிஸாயநம்	
„	அந்தகாஸுரஸூதநாயநம்		„	அநதாயநம்	
„	கங்காதராயநம்		„	புஜங்கபூஷணாயநம்	
„	ல்லாடாக்ஷாயநம்		„	பர்க்காயநம்	
„	காலகாலாயநம்		„	கிரிதந்விநேநம்	65
„	க்ருபாநிதயேநம்	30	„	கிரிப்ரியாயநம்	
„	பீமாயநம்		„	க்ருத்திவாஸஸேநம்	
„	பரஸுஹஸ்தாயநம்		„	புராராதயேநம்	
„	ம்ருகபாணியேநம்		„	பகவதேநம்	
„	ஜடாதராயநம்		„	ப்ரமதாதிபாயநம்	70
„	கைலாஸவாவிநேநம்	35	„	ம்ருத்யுஞ்ஜயாயநம்	
„	கவசினேநம்		„	ஸூக்ஷ்மதந்வேநம்	
„	கடோராயநம்		„	ஜகத்விபாபினேநம்	
„	த்ரிபுராந்தகாயநம்		„	ஜகத்குரவேநம்	
„	வ்ருஷாங்காயநம்		„	வ்யோமகேஸரியநம்	75
„	வ்ருஷபாருடாயநம்	40	„	மஹாஸேநஜனகாயநம்	
„	பஸ்மோத்துளிதவிக்ர		„	சாருவிக்ரமாயநம்	
	ஹாயநம்		„	ருத்ராயநம்	
„	ஸாமப்ரியாயநம்		„	பூதபதயேநம்	
„	ஸ்வரமயாயநம்		„	ஸ்தாணவேநம்	80
„	த்ரயீமூர்த்தயேநம்		„	அஹிர்புத்ந்யாயநம்	
„	அநீஸ்வராயநம்	45	„	திகம்பராயநம்	
„	ஸர்வஜ்ஞாயநம்		„	அஷ்டமூர்த்தயேநம்	
„	பரமாத்மனேநம்		„	அனேகாத்மனேநம்	
„	ஸோமஸூர்யாக்திலோச		„	ஸாத்விதாயநம்	85
	நாயநம்		„	ஸூத்தவிக்ரஹாயநம்	
„	ஹவிக்ஷேநம்		„	ஸாஸ்வதாயநம்	
„	யஜ்ஞமயாயநம்	50	„	கண்டபரஸவேநம்	
„	ஸோமாயநம்		„	அஜாயநம்	
„	பஞ்சவக்த்ராயநம்		„	பாஸவிமோசகாயநம்	90
„	ஸதாவிவாயநம்		„	ம்ருடாயநம்	
„	விஸ்வேஸ்வராயநம்		„	பஸுபதயேநம்	
„	விரபத்ராயநம்	55	„	தேவாயநம்	
„	கணநாதாயநம்		„	மஹாதேவாயநம்	

Virtue is the fairest of all.

ஓம்	அவ்யயாயநம்	95	ஓம்	அவ்யக்ராயநம்	
„	ஹரயேநம்		„	ஸஹஸ்ராக்ஷாயநம்	
„	பகநேத்ரபிதேநம்		„	ஸஹஸ்ரபதேநம்	
„	அவ்யக்தாயநம்		„	அபவர்க்கப்ரதாயநம்	()
„	தக்ஷாத்வரஹராயநம்		„	அநந்தாயநம்	
„	ஹராயநம்	100	„	தாரகாயநம்	
„	பூஷதந்தபிதேநம்		„	பரமேஸ்வராயநம்	

ஸிவகாம ஸுந்தரி அஷ்டோத்தர ஸத நாமங்கள்.

ஓம்	மஹாம்நோன்மதிசக்த்யை	ஓம்	மஹாத்ரிபுரஸுந்தர்யைநம்		
„	விவசக்த்யைநம்	[நம்	„	மாலின்யைநம்	
„	விவஸங்கர்யைநம்		„	மாதிரியைநம்	
„	இச்சாஸக்த்யைநம்		„	ஸர்வாயைநம்	30
„	க்ரியாசக்த்யைநம்	5	„	மதனோல்லாசமோஹிந்	
„	ஜ்ஞாநஸக்திஸ்வரூபிண்			[யைநம்	
	[யைநம்		„	மஹேஸ்வர்யைநம்	
„	ஸாந்தாதீதகலாநந்தாயை		„	மாதங்க்யைநம்	
	[நம்		„	விவகாமிந்யைநம்	
„	விவமாயாயைநம்		„	விதாத்மிகாயைநம்	35
„	விவப்ரியாயைநம்		„	காமாக்ஷ்யைநம்	
„	ஸர்வஜ்ஞாயைநம்	10	„	கமலாக்ஷ்யைநம்	
„	ஸுந்தர்யைநம்		„	மீநாக்ஷ்யைநம்	
„	ஸௌம்யாயைநம்		„	ஸர்வஸாக்ஷிண்யைநம்	
„	ஸச்சிதானந்தவிக்ரஹாயை		„	உமாதேவ்யைநம்	40
„	பராத்நாயைநம்	[நம்	„	மஹாகாள்யைநம்	
„	பாலாயைநம்	15	„	ஸமாயைநம்	
„	த்ரிபுராயைநம்		„	ஸர்வஜநப்ரியாயைநம்	
„	குண்டல்யைநம்		„	சித்வராயைநம்	
„	ஜயாயைநம்		„	சித்தநாநந்தாயைநம்	45
„	சிவாயைநம்		„	சிந்மயாயைநம்	
„	பவாந்யைநம்	20	„	சித்ஸ்வரூபிண்யைநம்	
„	ருத்ராண்யைநம்		„	மஹாஸரஸ்வத்யைநம்	
„	ஸர்வாண்யைநம்		„	தூர்க்காயைநம்	
„	புவனேஸ்வர்யைநம்		„	பாலதூர்க்காயைநம்	50
„	கல்பாண்யைநம்		„	அதிதூர்க்காயைநம்	
„	ஸூலிந்யைநம்	25	„	லக்ருள்யைநம்	
„	காந்தாயைநம்		„	ஸுத்தவித்யாயைநம்	

1	ஓம் ஸாரதாநந்தவிக்ரஹாயைநம ஓம் கவிராஜமநோஹராயை	
„	ஸுப்ரபாயைநம 55	[நம
„	ஸுப்ரபாஜ்வாலாயைநம	„ ஸாரதா திலகாகாராயை
„	இந்த்ராஶ்யைநம	[நம 85
„	ஸர்வமோஹிந்யைநம	„ ருத்ராயைநம
„	மஹேந்த்ராஜாலமத்யஸ்தா	„ பக்தஜனப்ரியாயைநம
	[யைநம	„ உக்ரமார்பாயைநம
„	மாயாயைநம 60	„ மஹாமார்பாயைநம
„	மதுவிநோதிந்யைநம	„ கூழ்ப்ரமார்பாயைநம 90
„	மந்த்ரேஸ்வர்பாயைநம	„ ரணப்ரியாபைநம
„	மஹாலக்ஷ்மியைநம	„ அந்நபூர்ணேஸ்வர்பாயைநம
„	மஹாகாலபலபர்தாயை	„ மாத்ரேநம
	[நம	„ ஸ்வர்ணாகாரகடித்ப்ரபா
„	சதுர்வேதவிசேஷஜ்ஞா	[யைநம
	[யைநம 65	„ ஸ்வரவ்யஞ்ஜநவர்ணாக்யா
„	ஸாவித்ர்பாயைநம	[யைநம 95
„	ஸர்வதேவதாயைநம	„ சுத்யபத்யாதிகாரணாயை
„	மஹேந்த்ராண்யைநம	[நம
„	கணத்த்யக்ஷாயைநம	„ பதவாக்யார்த்ததிலயாயை
„	மஹாபைரவமோஹிந்	[நம
	[யைநம 70	„ பிந்துநாதாதிகாரணாயை
„	மஹாமார்பாயைநம	[நம
„	மஹாதேவ்யைநம	„ மோக்ஷஸமஹிஷ்யை
„	மலாபஹாயைநம	[நம
„	மஹிஷாஸுரஸம்ஹா	„ நித்யாயைநம 100
	[ரிண்யைநம	„ புத்திமுக்திபலபர்தாயை
„	சண்டமுண்டகுலாந்தக்	[நம
	யைநம 75	„ விஜ்ஞாநதாயிந்யைநம
„	சக்ரேஸ்வர்பாயைநம	„ ப்ரஜ்ஞாயைநம
„	சதுர்வேத்யைநம	„ ப்ரஜ்ஞாநபலதாயிந்யை
„	ஸக்ராதிலுரநாயிகா	[நம
	[யைநம	„ அஹங்காரகலாஸக்த்
„	ஷட்டாஸ்த்ரரிபுணாயைநம	[யைநம 105
„	நித்யாயைநம 80	„ பராஸக்த்யைநம
„	ஷட்டாஸ்த்ரவிசக்ஷணாயை	„ பராத்த்ராயைநம
„	காளராத்ர்பாயைநம [நம	„ ஸ்ரீ சிவகாமாஸுநதர்பை
„	கலாதீதாயைநம	[நம.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் அஷ்டோத்தர ஸ்தனாமங்கள்.

ஓம் ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்யேஸ்வ	ஓம் குப்தாயநம்	
[ராயநம்	குணவர்தநாயநம்	
,, அசிந்த்யஸக்தயேநம்	,, குஹாயநம்	
,, அநகாயநம்	,, கதஜ்ஞாயநம்	
,, அக்ஷோப்யாயநம்	,, கததந்த்ராயநம்	40
,, அபராஜிதாயநம்	5	,, குணஸ்ரயாயநம்
,, அநாதவத்ஸலாயநம்	,, கத்யபத்ப்பரதாயநம்	
,, அமோகாயநம்	,, குஹ்யாயநம்	
,, அஸோகாயநம்	,, கோவ்ருத்தாயநம்	
,, அஜராயநம்	,, ககநசராயநம்	45
,, அபயாயநம்	10	,, சராசராயநம்
,, அநிருத்தாயநம்	,, கதக்லேஸாயநம்	
,, அகஹராயநம்	,, கணநீயசரித்ராயநம்	
,, அக்ரகண்யாயநம்	,, குணர்ணவாயநம்	
,, அத்ரிஜாஸுதாயநம்	,, கூர்ணி காஷாயநம்	50
,, அநாதமஹிமாயநம்	15	,, கநகம்பீராயநம்
,, அபராயநம்	,, கோரப்பிரயாயநம்	
,, அநந்தஸைக்யாயநம்	,, கநாநந்தாயநம்	
,, ஆநந்தாயநம்	,, கர்மஹந்த்ரேநம்	
,, அவ்யயாயநம்	,, குணவதேநம்	55
,, அநுத்தமாயநம்	20	,, புஷ்பராகாயநம்
,, அக்ஷயாயநம்	,, கோணீகராயநம்	
,, அக்ருஸ்யாயநம்	,, கோஷாயநம்	[காயநம்
,, கமலேக்ஷணாயநம்	,, கோரதைத்யப்ரஹார	
,, க்ருதக்ருத்யாயநம்	,, ஓம் கடிதைஸ்வர்யஸந்	
,, குணதிதாயநம்	25	,, [தோஹாயநம்
,, குணஸ்ரயாயநம்	,, சித்ரக்ருதேநம்	60
,, கதிப்ரதாயநம்	,, சிந்மயாயநம்	
,, கம்பீராயநம்	,, சித்ஸ்வரூபாயநம்	
,, கிரிஜாத்தமஜாயநம்	,, சிதாநந்தாயநம்	
,, கதாஹராயநம்	30	,, ஸுப்ரஹ்மண்யாயநம்
,, க்ரஹாதீஸாயநம்	,, விலயக்ருதேநம்	65
,, குணக்ரகண்யாயநம்	,, சோரக்ரேநம்	
,, கோபதிப்ரியுரயநம்	,, சதுராயநம்	
,, கஹநாயநம்	,, சந்த்ரார்க்கலேச்சநாயநம்	
,, கர்மஜ்ஞாயநம்	35	

ஓம் சக்ரசாமீசரபூஷனாய	ஓம் ஜாஹ்நவீஸூநவேநம்
[நம 70	ஜிதாமித்ராயநம்
,, சந்த்ரமௌஸிதநாத்ப	,, ஜகத்ஞ்ரவேநம் 90
[வாயநம்	,, ஜயிநேநம்
,, சரித்ராங்காயநம்	,, ஜிதேந்த்ரியாயநம்
,, சர்மஹந்த்ரேநம்	,, ஜராமரணவர்ஜிதாய
,, சித்ரிதாநிலபாதகாயநம்	[நம
,, சலீக்ருததமஃக்லேசாய	,, ஜகந்நாதாயநம்
[நம 75	,, ஜகஜ்ஜீவாயநம் 95
,, சித்ரீக்ருதமஹாயஸஸே	,, க்ஷேத்ரஜ்ஞாயநம்
[நம	,, கூாமவர்ஜிதாயநம்
,, ஜபிகாம்புருதஸத்ராயநம்	,, கூமாந்ராயநம்
,, கடிகாம்புருதஸாகராயநம்	,, க்ஷேமாயநம்
,, சிந்மாத்ராயநம்	,, க்ஷேத்ராயநம் 100
,, குஹாயநம் 80	,, கருணாகராயநம்
,, சாத்ராயநம்	,, க்ருரகநாயநம்
,, சிந்நஸம்ஸயாயநம்	,, கூதிதாயநம்
,, சந்தோகம்யாயநம்	,, உமாபுத்ராயநம்
,, சந்தோகாமிநேநம்	,, கூதிபூஷனாயநம் 105
,, ஜகஜ்ஜீயேஷ்டாயநம் 85	,, கூமாஸ்ரயாயநம்
,, ஜகந்மாயாயநம்	,, தேவஸேநாபத்யேநம்
,, ஜகநாயநம்	,, வல்லீரமணாயநம்

ஓம் ஸ்ரீவல்லீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யேஸ்

வரஸ்வாமிநேநம்.

ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தர ஸதநாமங்கள்.

ஓம் ஸ்ரீராமாயநம்	ஓம் விஸ்வாமித்ரப்ரியாயநம்
,, ராமபத்ராயநம்	,, தாந்தாயநம்
,, ராமசந்த்ராயநம்	,, ஸாணத்ராணாதத்பராய
,, ஸாஸ்வதாயநம்	[நம 15
,, ராஜீவலோசநாயநம் 5	,, வாலிப்ரமத்நாயநம்
,, ஸ்ரீமதேநம்	,, வாக்மிநேநம்
,, ராஜேந்த்ராயநம்	,, ஸத்யவாசேநம்
,, ரகுபங்கவாயநம்	,, ஸத்யவிக்ரமாயநம்
,, ஜானகிவல்லபாயநம்	,, ஸத்யவ்ரதாயநம் 20
,, ஜைத்ராயநம் 10	,, வ்ரதத்ராயநம்
,, ஜிதாமித்ராயநம்	,, ஸதாஹநுமதாஸ்ரிதாய
,, ஜநாத்நாயநம்	[நம

Try all things, hold fast that which is good.

ஓம் கௌஸலேயாயநம்	ஓம் ஜகத்ஞரவேநம்	50
„ கரத்வம்ஸினேநம்	„ ருக்ஷவாநரஸங்காதிநே	
„ விராதவதபண்டிதாய		[நம்
„ [நம் 25	„ சித்ரகூடஸமஸ்யாய	
„ விபீஷணபரித்ராத்தே	„ [நம்	
„ [நம்	„ ஜயந்தத்ராணவரதாய	
„ ஹரகோதண்டகண்ட		[நம்
„ [நாயநம்	„ ஸம்மித்ராபுத்ராஸேவிதா	
„ ஸப்ததாலப்ரபேத்தே		[நம்
„ [நம்	„ ஸ்வதேவாதிகேவாய	
„ தஸகீவஸிரோஹராய		[நம் 55
„ [நம்	„ ம்ருதவாநரஜீவநாயநம்	
„ ஜாமதக்ந்யமஹாதர்ப்ப	„ மாயாமாரீசஹர்த்தேநம்	
„ [தளநாயநம் 30	„ மஹாதேவாயநம்	
„ தாடகாந்தகாயநம்	„ மஹாபுஜாயநம்	
„ வேதாந்தஸாராயநம்	„ ஸ்வதேவஸ்துதாய	
„ வேதாத்மநேநம்		[நம் 60
„ பலரோகஸ்ப்பேஷஜாய	„ ஸௌம்யாயநம்	
„ [நம்	„ ப்ரஹ்மண்யாயநம்	
„ தூஷணத்ரிஸிரோஹர்த்	„ முநிஸம்ஸ்துதாயநம்	
„ ரேநம் 35	„ மஹாயோகநேநம்	
„ த்ரிமூர்த்தயேநம்	„ மஹோதாராயநம்	65
„ த்ரிசுணாத்மகாயநம்	„ ஸுகீவேப்விதரஜ்ய	
„ த்ரிவிக்ரமாயநம்		[நாயநம்
„ த்ரிகாலாத்மநேநம்	„ ஸ்வபுண்யாதிகபலாய	
„ புண்யசாரித்ரகீர்த்தநாய		[நம்
„ [நம் 40	„ ஸம்ருதஸர்வாகநாஸநா	
„ த்ரிலோகரக்ஷகாயநம்		[நம்
„ தந்விநேநம்	„ ஆதிபுருஷாயநம்	
„ தண்டகர்ணயகர்த்த	„ பரமபுருஷாயநம்	70
„ [நாயநம்	„ மஹாபுருஷாயநம்	
„ அஹல்யாஸாபஸமநாய	„ புண்யோதயாயநம்	
„ [நம்	„ தயாஸாராயநம்	
„ பித்ருபக்தாயநம்	„ புராணபுருஷோத்தமாய	
„ வரப்ரதாயநம்		[நம்
„ ஜிதேந்த்ரியாயநம்	„ ஸ்மிதவக்த்ராயநம்	75
„ ஜிதக்ரோகாயநம்	„ மிதபாஷிணேநம்	
„ ஜிதாமித்ராயநம்	„ பூர்வபாஷிணேநம்	

Second trials often succeed.

இதற்குள் 44 வது பக்கம் வந்தது.

ஓம் ராகவாயநம்	ஓம் ஜராமரணவர்ஜிதாயநம்
„ அநந்தகுணகம்பீராயநம்	„ விவலிங்கப்ரதிஷ்டாத்
„ திரோதாதத்தகுணேத்த	„ ரேநம் 95
„ [மாயநம் 80	„ ஸர்வாபகுணவர்ஜிதாய
„ மாயாமர்நுஷ்சாரித்ராய	„ [நம்
„ [நம்	„ பரமாத்மநேநம்
„ மஹாதேவாதியூஜிதாய	„ பர்ப்ரஹ்மணேநம்
„ [நம்	„ ஸச்சிதானந்தவிக்ரஹாய
„ ஸேதுக்ருதேநம்	„ [நம்
„ ஜிதவாராஸ்யேநம்	„ பரஸ்மைஜ்யோதிஷே
„ ஸர்வதீர்த்தாயநம் 85	„ [நம் 100
„ ஹரயேநம்	„ பரஸ்மைதாட்நேநம்
„ ஸ்யாமாங்கராயநம்	„ பராகாஸாயநம்
„ ஸுந்தராயநம்	„ பராத்பராயநம்
„ ஸூராயநம்	„ பரேசாயநம்
„ டீதவாஸஸேநம்	„ பாரகாயநம் 105
„ ததுர்தராயநம்	„ பாராயநம்
„ ஸர்வயஜ்ஞாதிபாயநம்	„ ஸர்தேவாத்மகாயநம்
„ யஜ்விநேநம்	„ பரஸ்மைநம்.

‘நாமஸ்ய’அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டினின்றும் அருக்கியது. 976

சம்பந்தர்-குருவருள்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடி
காடுடையகடலைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வ
‘னேடுடையமலரான்முனைநாட்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

முற்றலாமையிளநாகமோடேனமுனைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகலனாப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியார்கழல்கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றழிந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன் தன்னை
பொருநெறியமணம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தன் னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே.

அப்பர்-குருவருள்.

கூற்றயினவா றுவிலக்கிலீர்
கொடுமைபலசெய்தனநானறியே
னேற்றயடிக்கேயிரவும்பசுலும்
பிரியா துவணங்குவனெப்பொழுதுந்
தோற்றதென்வயற்றினகம்படியே
குடரோடு துடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறையம்மானே.

நெஞ்சம்முமக்கேயிடமாகவைத்தே
னினையாதொருபோதுமிருந்தறியேன்
வஞ்சம்மிதுவொப்பதுகண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கிமுடக்கியிட
நஞ்சாகிவந்தென்னை நலிவதனை
நணுகாமற்றுரந்துகரந்துமிட
ராஞ்சேலுமென்னீர்திகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறையம்மானே.

போர்த்தாயங்கொராணையினீருரிதோல்
புறங்காடரங்காநடமாவல்லா
யார்த்தனைரக்கன்றனைமால்வரைக்கீ
முடர்த்திட்டருள்செய்தவதுகருதாய்
வேர்த்தும்புரண்டும்விழுந்தும்மெழுந்தா
லென்வேதனையானவிலக்கியிடா
யார்த்தார்புனல்குமுதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறையம்மானே.

சந்தரர்-குருவருள்.

பித்தாபிதைசூடிபுருமானையருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால்வண்ணெயர்
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லெனெனலாமே

நாயேன்பலநாளுநினைப்பின்றிம்னத்துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந்தெய்த்தென்பெலாகாவருள்பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத்தென்பால்வண்ணெய்நல்லூரருட்டிறையு
ளாயாவுனக்காளாயினியல்லெனெனலாமே.

There is something to be learn from the merest trifle.

காருர்புனலெய்திக்கரைகல்வித்திரைக்கையாற்
பாருர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீருர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளாருரெனம்பெருமாற்காளஸ்லேனெனலாமே.

சம்பந்தர் - பரையின் வீரலாறு: பதிமஹாபுராணம்

மந்திரமாவது றுவானவர்மேலது று
சுந்தரமாவது றுதுதிக்கப்படுவது று
தந்திரமாவது றுசமயத்திலுள்ளது று
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயான்றிருநீமே.

வேதத்திலுள்ளது றுவெந்துயர்தீர்ப்பது று
போதந்தருவது றுபுன்மைதவிர்ப்பது று
வோதத்தருவது றுவுண்மையிலுள்ளது று
சீதப்புனல்வயல்குழந்திருவாலவாயான்றிருநீமே.

முத்திரவது றுமுனிவரணிவது று
சத்தியமாவது றுதக்கோர்புகழ்வது று
பத்திரவது றுபரவவினியது று
சித்திரவது றுதிருவாலவாயான்றிருநீமே.

காணவினியது றுகவினைத்தருவது று
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம்பெருமைகொடுப்பது று
மாணந்தகைவது றுமதியைத்தருவது று
சேணந்தருவது றுதிருவாலவாயான்றிருநீமே.

பூசவினியது றுபுண்ணியமாவது று
பேசவினியது றுபெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகொடுப்பது றுவந்தமதாவது று
தேசம்புகழ்வது றுதிருவாலவாயான்றிருநீமே.

அருத்தமதாவது றுவவலமறுப்பது று
வருத்தந்தணிப்பது றுவானமளிப்பது று
பொருத்தமதாவது றுபுண்ணியர்பூசம்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்திருவாலவாயான்றிருநீமே.

எயிலதுவட்டது றுவிருமைக்குமுள்ளது று
பயிலப்படுவது றுபாக்கியமாவது று
துயிலைத்தடுப்பது றுசத்தமதாவது று
வயிலைப்பொலிதருகுலத்தாலவாயான்றிருநீமே.

He is unfortunate who cannot bear misfortune.

இராவணன்மேல துநீறுவெண்ணத்தருவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறுபாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறுதத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனியாஸவாயான் றிருநீறே.

மாலொடயன றியாதவண்ண முமுள்ள துநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண்மெய்ய துவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான் றிருநீறே.

குண்டிகைக்கையர்களோடுசாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறுகருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளாரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்துமாலவாயான் றிருநீறே.

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான் றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகவிலாவும்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்றதிப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்களபத்துமவல்லவாநல்லவாநாமே.

சம்பந்தர் - அஞ்செழுத்துண்மை.

துஞ்சலுந்துஞ்சலிலாதபோழ்தினு
நெஞ்சகரைந்துசினையினொடாறும்
வஞ்சகமீற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற்
றஞ்சவுதைத்தனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர்
சுர்யுணின்றவர்தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவேதியர்க்
கந்தியுண்மந்திரமஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனான்மறை
கற்றவன்காழியர்மன்னனுன்னிய
வற்றமின்மாலையீரைந்துமஞ்செழுத்
துற்றனவல்லவருட்பராவாரே.

சம்பந்தர் - அஞ்செழுத்துண்மை.

காதலாகிக்கசிந்துகண்ணீர்மல்கு
யோதுவார்தமைநன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது
நாதஞ்ஞமநமச்சிவாயவே.

The fall of the leaf is a whisper to the living.

நம்புவார்நமர்நாவினவிற்றினால்
வம்புநாண்மலர்வார்மதுவாப்பது
செம்பொனார் திலகம்முலகுக்கெலா
நம்பனாமநமச்சிவாயவே.

- சந்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற்
சிந்தையான்மகிழ்ந்தேத்தவல்லாரெல்லாம்
பந்தபாசமறுக்கவல்லார்களே.

அப்பர் - அஞ்செழுத்துண்மை.

சொற்றுணைவேதியன்சோதிவானவன்
பொற்றுணைத்திருந்தடிபொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்புட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினு
நற்றுணையாவதுநமச்சிவாயவே.

பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை
யாவினுக்கருங்கலமரனஞ்சாடுதல்
கோவினுக்கருங்கலங்கோட்டமில்லது
நாவினுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே.

மாப்பிணைதழுவியமாதார்பாகத்தன்
பூப்பிணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணைதழுவியநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக்கிடுக்கணில்லையே.

சந்தார் - அஞ்செழுத்துண்மை.

மற்றுப்பற்றெனக்கின்நினைநிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேவ
பெற்றலும்பிறந்தேனிணிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவரவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

இட்டனும்மடியேத்துவாரிகழ்ந்திட்டநாண்மறந்திட்டநாள்
கெட்டநாளிலையென்றலாற்கருதென்களர்புனற்காவிரி
வட்டவரசிகைகொண்டடிதொழுதேத்துபாண்டிக்கொடுமுடி
நட்டவரவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

கோணியபிறைகுடியைக்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானைப்பிஞ்ஞகப்பித்தனைப்பிறப்பில்லியைப்
பாணுலாவரிவண்டைகெர்ன்னைத்தாரனைப்படப்பாம்பரை
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிலைவசொல்லுவார்க்கில்லைத்

[துன்பமே.

They must hunger in frost who will not work in the heat.

சம்பந்தர் - கோயிற்றிறம்.

ஆநூர் தில்லையம்பலம்வல்லநல்லம்
வடகச்சியும்ச்சிறுபாக்கநல்ல
கூநூர்குடவாயிலகுடந்தைவெண்ணி
கடல்சூழ்கழிப்பாலைதென்கோடிபீடார்
நீநூர்வயனின்றியூர்குன்றியூருங்
குருகாவையூர்நாரையூர்நீடுகானப்
பேரூர்நன்னீர்வயனெய்த்தானாமும்
பிதற்றாய்பிறைகுடிதன்பேரிடமே.

அண்ணாமலையீண்டுபாயுமத்திமுத்தா
றகலாமுதுகுன்றங்கொடுங்குன்றமுங்
கண்ணார்கழுக்குன்றங்குடிலேகோணம்
பயில்கற்குடிசாளத்திலாட் போக்கியும்
பண்ணார்மொழிமங்கையோர்பங் குடையான்
பாங்குன்றம்பருப்பதம்பேணிநின்றே
எண்ணாயிரவும்பகலுமிடம்பைக்
கடனீந்தலாங்காரணமே.

அம்மாணையருந்தவமாகின்ற
வமரர்வெருமான்பதியானவுன்னிக்
கொய்ம்மாமலர்ச்சோலைகுலாவுகொச்சைக்
சிறைவன்சிவஞானசம்பந்தன்சொன்ன
இம்மாலையீரைந்துமிருநிலத்தி
விரவும்பகலுநினைந்தேத்திநின்று
விம்மாவெருலாவிரும்பும்மடியார்
விதியார்பிரியார்சிவன்சேவடிக்கே.

அப்பர் - கோயிற்றிறம்

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ்செம்பொன்பள்ளி
தேவன்குடிசிராப்பள்ளிதெங்கூர்
கொல்லிக்குளிரைதப்பள்ளிகோவல்
வீரட்டங்கோகரணங்கோடிகாவும்
முல்லைப்புறவமுருகன்பூண்டி
முழையூர்பழையாறைசத்திமுற்றங்
சல்லிற்றிகழ்சீரார்காளுத்தியுங்
கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

An honest word is better than a careless oath.

ஆரூர்மூலட்டானமாணக்காவு
 மாக்கூரிற்றுன்றோன்றிமாடமாலூர்
 பேரூர்பிரமபுரம்பேராலூரும்
 பெருந்துறைகாம்பீலிபிடலூர்பேணும்
 கூராரகுறுக்கைவீரட்டானமும்
 கோட்டேர்குடமூக்குக்கோழம்பமும்
 காரார்கமூக்குன்றுங்கானப்பேருங்
 சுயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

புலிவலம்புத்தூர்புகலூர்புன்கூர்
 புறம்பயம்பூவணம்பொய்கைநல்லூர்
 வலிவலமாற்பேறுவாய்மூர்வைகல்
 வலஞ்சுழிவாஞ்சியமருகல்வன்னி
 நிலமலிநெய்த்தானத்தோடெத்தானத்து
 நிலவுபெருங்கோயில்பலகண்டாற்றொண்டர்
 கலிவலிமக்கோணக்கால்விநிலாற்செற்ற
 சுயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

சுந்தரர் - கோயிற்றிறம்.

காட்டேர்க்குடிலேகடம்பூர்மலையேகானப்பேரூராய்
 கோட்டேர்க்கொழுந்தேயமுந்தூரரசேகொழுந்தொல்லேரே
 பாட்டேர்பலரும்பரவப்படுவாய்பனங்காட்டோரனே
 மாட்டேரவாமறவாதுன்னிப்பாடப்பணியாயே.

கொங்கிற்முறும்பிற்சூரக்குத்தனியாய்குழகாகுற்றலா
 மங்குத்திரிவாய்வானேர்தலைவாவாய்மூர்மணவாளா
 சங்கக்குழையார்செவியாவழகாவனியாவனலேந்திக்
 கங்குற்புறங்காட்டாடியடியார்கவலைகளையாயே.

கைம்மாவுரிவையம்மன்காக்குப்பலவூர்கருத்துன்னி
 மைம்மாந்தடங்கண்மதுமன்னமொழியாண்மடச்சிங்கடி
 தம்மாணுரன்சடையன்சிறுவனடியன்மறிழ்மாலை
 செம்மாந்திருந்துதிருவாய்திறப்பார்கிவலோகத்தாரே.

சம்பந்தர் - சிவனுருவம்.

ஒருருவாயினமானுங்காரத்
 தீரியல்பாயொருவிண்முதல்பூதலம்
 ஒன்றியவிருகடரும்பர்கள்பிறவும்
 படைத்தளித்தழிப்பமும்மூர்த்திகளாயின

Revenge is the only debt which it is wrong to pay.

இருவரோடொருவனாகின்றனை
 ஓரானீழலொண்கழலிரண்டு
 முப்பொழுதேத்தியநால்வர்க்கொளிநெறி
 காட்டினைநாட்டமுன்றாகக்கோட்டினை
 இருந்தியரவமோடொருமதிசூடினை
 ஒருதாளீரயின்மூவிலைச்சூல
 நாகாந்மாண்மீறியைந்தலையரவம்
 ஏந்தினைகாய்ந்தநால்வாய் முட்டிநதத்
 திருகோட்டொருகரியீட்டழித்துரித்தனை
 ஒருதனுவிருகால்வளையவாங்
 முப்புரத்தோடுநானிலமஞ்சக்
 கொன்றுதல்துறவவுணையறுத்தனை
 ஐம்புலனாலாமந்தக்கரணம்
 முக்குணமிருவளிப்பாருங்கயவானோர்
 ஏத்தநின்றையொருங்கயமனத்தோ
 டிருநிறப்போர்ந்துமுப்பொழுதுகுறைமுடித்து
 நான்மறையோதியைவகைவேள்வி
 அமைத்தாறங்கமுதலெழுத்தோதி
 வரன்முறைபயின்மெழுவான்றனைவளர்க்கும்
 பிரமபுரம்பேணனை
 யறுபதமுரலும்வேணுபுரம்விரும்பினை
 இகலியலெழுந்துணர்புகலியமர்ந்தனை
 பொங்குநாற்கடல்குழுவெங்குருவிளங்கினை
 பாணிமூவுலகும்புதையமேன்மிதந்த
 *தோணிபுரத்துறைந்தனைதொலையாவிருதிதி
 வாய்ந்தபூந்தராயேய்ந்தனை
 வரபுரமென்றுணர்சிரபுரத்துறைந்தனை
 ஒருமலையெடுத்தவிருதிறலர்க்கன்
 விறல்கெடுத்தருளினைபுறவம்புரிந்தனை
 முந்நீர்த்துயின்றோனன்முசனறியாப்
 பண்பொடுநின்றனைசண்பையமர்ந்தனை
 ஐயுறுமமணநுமறுவகைத்தோரும்
 ஊழியுமுணராக்காழியமர்ந்தனை
 எச்சனேழிசையோன்கொச்சையெமச்சினை
 ஆறுபதமுமைந்தமர்கல்வியும்
 மறைமுதனன்கும்
 மூன்றுகாலமுந்தோன்றினின்றனை
 இருமையினொருமைபுமொருமைபின்பெருமையும்

மறுவிலாமைறையோர்
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியனறியும்
அணையதன்மையையாதவினின்னை
நினைபவல்லவாரில்லைநிலத்தே.

சம்பந்தர் - சிவனுருவம்

வரியமலையார்பிளையார்மலையோர்சிலையாவணக்கி
ளரியமலையார்பிளையாரெறியுமுசலமுடையார்
கரியமிடறுமுடையார்கடவுர்மயானமமர்ந்தார்
பெரியவிடைமேல்வருவாரவரெம்பெருமானடிகளே.

மங்கைமணந்தமார்பர்மழுவார்வலனென்றேநந்திக்
கங்கைசடையிற்சுரந்தார்கடவுர்மயானமமர்ந்தார்
செங்கண்வெள்ளேறெறிச்செல்வஞ்செய்யாவருவார்
அங்கையேறியமறியாவரெம்பெருமானடிகளே.

மரவம்பொழில்சூழ்கடவுர்மன்னுமபானமமர்ந்த
அரவமசைத்தபெருமானகலமறியலாகப்
பரவுமுறையேபயிலும்பந்தன்செஞ்சொன்மலை
இரவும்கலும்பரவிநினைவார்வினைகளிலே

அப்பர் - சிவனுருவம்

பாளையுடைக்கமுக்கொங்கப்பன்மடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னுள்
ஆளவுடைக்கமுற்றம்மலத்தரடைல்கண்டார்
பிளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்ப
[தென்னே

பொருளிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதளன்
உருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லார்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
திருவடியைக்கண்டகண்டகொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே.

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாவெடுத்தார்ப்பம்மலைமகள்கோன்சிரித்து
அரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவன்
எருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்டகொண்டகொண்பதென்னே.

Walk swiftly from temptation, or it may overtake you.

அப்பர் - சிவனுருவம்

வடிவேறுதிரிகுலந்தோன்றுந்தோன்றும்
 வளர்ச்சடைமேலிளமதியந்தோன்றுந்தோன்றுங்
 கடியேறுகம்ழ்கொன்றைக்கண்ணிதோன்றுங்
 காதில்வெண்குழைதோடுகலந்துதோன்றும்
 இடியேறுகளிற்றூரிவூவப்போர்வைதோன்று
 மெழிறிகழந்திருமடியுமிலங்கத்தோன்றும்
 பொடியேறுதிருமேனிபொலிந்தோன்றும்
 பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனூர்க்கே.

ஆண்கிப்பெண்ணையவடிவுதோன்று
 மடியவர்கட்காரமுதமாகத்தோன்றும்
 ஊண்கியூர்திரிவானுத்தோன்று
 மொற்றைவெண்பிலைதோன்றும்பற்றூர்தம்மேல்
 சேண்கவரைவில்லாலெரித்தேறூன்றுந்
 செத்தவர்தமெலும்பினுற்செறியச்செய்த
 பூணுணுமரைநாணும்பொலிந்துதோன்றும்
 பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனூர்க்கே.

ஆருருவவுள்குவாருள்ளத்துள்ளொ
 யவவுருவாய்நிற்கின்றவருநீந்தோன்றும்
 வானுருவப்பூண்முலைநன்மங்கைதன்னை
 மகிழ்ந்தொருபால்வைத்துகந்தவடிவுதோன்றும்
 நீருருவக்கடலிலங்கையரக்கர்கோனை
 நேறுநெறெனவடர்த்திட்டநிலையுமேதோன்றும்
 போருருவக்கூற்றுதைத்தபொற்புத்தோன்றும்
 பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனூர்க்கே.

சந்தரர் - சிவனுருவம்.

மருவார்கொன்றைமதிசூடிமானிக்கத்தின்மலைபோல
 வருவார்விடைமேன்மாதோடுமெழந்துபூதப்படைசூழத்
 திருமால்பிரமணிந்திறங்குந்தேவர்நாகர்தானவர்க்கும்
 பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

விண்ணோர்தலைவரவெண்புரிநூன்மாப்பர்வேதகீத்தர்
 கண்ணாறுதலந்குதலையர்காலகாலர்கடவூர்
 ண்ணாற்புரமுன்றெறிசெய்தனிறைவரிமையோரொருபாகம்
 பண்ணுணுவர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

மாடமல்குகடவூரினம்றையோரேத்துமயானத்துப்
பிடைதீரவடியாருக்கருளும்பெருமானடிகள்தீர்
நாடிநாவலாருரனம்பிசொன்னநற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார்கேட்பார்மேற்பாவமானபறையுமே.

சம்பந்தர் - திருவடிகள்.

பொடியுடைமார்பினர்போர்விடையேறிப்பூதகணம்புடைசூழக்
கொடியுடைபூர் திரிந்தையங்கொண்பெலபலகூறி
வடியுடைவாணெடுங்கண் ணுமைபாகமாயவன்வாழ்கொளிபுத்
கடிகழம்மாமலரிட்டுக்கறைமிடற்றாளுடிகாண்போம். [தூர்க்

அரைகெழுமுகோவணவாடையின்மேலோராரவம்மசைத்தையம்
புரைகெழுவெண்டலையேந்திப்போர்விடையேறிப்புகழ
வரைகெழுமங்கையதாகமொர்பாகமாயவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்
விரைகமழ்மாமலர் தூவிவிரிசடையானடிசேர்வோம்.

கல்லுயர்மாக்கடனின்றுமுழங்குங்கரைபொருகாழியமுதூர்
நல்லுயர்நான்மறைநாவினற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
வல்லுயர்குலமும்வெண்மழவாளுமவல்லவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்
சொல்லியபாடல்கன்வல்லார் துயர்கெடுதல்லெளிதாமே [சர்

அப்பர் - திருவடிகள்.

அரவணையான்சிந்தித்தாற்றும்மடி
யருமறையான்சென்னிக்கணியாமடி
சரவணத்தான்கைதொழுதுசாரும்மடி.
சார்ந்தார்கட்கெல்லாஞ்சரணமடி.
பரவுவார்பாவம்பறைக்கும்மடி
பதினெண்கணங்களும்பாடும்மடி.
விரவுநீர்த்தென்கெடிலநாடன்னடி.
திருவிரட்டானத்தெஞ்செவ்வன்னடி.

கொடுவினையாரென்றுங்குறுகாவடி
குறைந்தடைந்தாராழாமைக்காக்கும்மடி.
படுமுழவம்பாணிபயிற்றும்மடி.
பதைத்தெழுந்தவெங்கூற்றைப்பாய்ந்தவடி
கடுமுரணோறார்ந்தான்கழற்சேவடி
கடல்வையங்காப்பான்கருதும்மடி
நெடுமதியங்கண்ணியணிந்தானடி
நிறைகெடிலவிரட்டநீங்காவடி.

அந்தாமரைப்போதலர்ந்தவடி
 யரக்கணையுமாற்றலழித்தவடி
 முந்தாகிமுன்னேழுநீத்தவடி
 முழங்குமலாய்கீண்டவெழுந்திபடி.
 பந்தாடுமெல்விரலாள்பாகன்னடி
 பவளத்தடவரையேபோல்வானடி
 வெந்தார்சுடலைநீருமெம்மு
 வீரட்டங்காதல் விமலன்னடி.

சுந்தரர் - திருவடிகள்.

அந்தணுளனுன்னடைக்கலம்புகுத
 வவணைக்காப்பதுகாரணமாக
 வந்தகாலன்றனருபிரதனை
 வவ்வினாய்க்குன்றன்வண்மைகண்டடியேன்
 எந்தைநீயெனநமன்மமர்நலியி
 விவன்மற்றென்னடியானெனவிலக்கும்
 சிந்தையால்வந்துன்றிருவடியடைந்தேன்
 செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே.
 வைபகமுற்றுமாமழைமற்றது
 வயலினீரிலைமாதிலந்தருநீகாம்
 உப்யக்கொள்கமற்றெங்கனையென்ன
 வொளிகொள்வெண்முகிலாய்ப்பரந்தங்கும்
 பெய்யுமாமழைப்பெருவெள்ளந்தவிர்த்துப்
 பெயர்த்தும்பன்னிருவேலிகொண்டருளும்
 செய்கைகண்டுநின்றிருவடியடைந்தேன்
 செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே.
 கம்பமால்களிற்றின்னூரியானைக்
 காமற்காயந்தேதார் கண்ணுடையானைச்
 செம்பொனையொக்குந்திருவுருவானைச்
 செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானை
 உம்பராளியையுமையவள்கோனை
 பூரன்வன்றொண்டனுள்ளத்தா லுகந்
 தன்பினுற்சொன்னவருந்தமிழைந்தோ
 டைந்துமவல்லவருவினையிலரே.

சம்பந்தர் - அருச்சுனே.

பந்துசேர்விரலாள்பவளத்துவரவாயினுள்பனிமாமதிபோன்முகத்
 தந்தமிழ்புகழானமலைமாதொடுமாதிப்பிரான்
 வந்துசேர்விடம்வானவரெத்திசையுந்நிறைந்துவறஞ்செய்துமாமலர்
 புந்திசெய்திறைஞ்சிப்பொழிபூந்தராய்போற்றுதுமே.

To know the value of money, work for it.

காவியங்கருங்கண்ணினாள் கனித்தொண்டைவாய்க்க தீர்முத்தகல்
 தூவியம்பெடையன் னநடைச்சுரிமென்குழலாள் [வெண்ணகைத்
 தேவியுந்திருமேனியோர்பாகமாயொன்றிரண்டொருமுன்றொடு
 பூவிலந்தனெடுப்பவர்பூந்தராய்போற்றுதுமே. [சேர்புகி

தேம்பனுண்ணிடைபாள்செழுஞ்சேலனகண்ணியோடண்ணல்
 [சேர்விடந்தேனம்
 பூம்பொழிற்கழ்பொற்பதிபூந்தராய்போற்றுதுமென்
 றோம்புதன்மையன்முத்தமிழநான்மறைநோனசம்பந்தனெண்டமி
 டாம்படியிவையேத்தவல்லார்க்கடைபாவினையே. [ழ்மலைகொண்

அப்பர் - அருச்சுனை.

வேற்றா சின்னாகின்றாய்போற்றி
 மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி
 பூற்றுகியுள்ளையொளித்தாய்போற்றி
 யோவாதசத்தத்தொலியேபோற்றி
 யாற்றுகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி
 ஆறங்கநால்வேதமானாய்போற்றி
 காற்றுகியெங்குங் கலந்தாய்போற்றி
 கயிலைமையானே போற்றிபோற்றி.

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி
 பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி
 வைச்சாடனன்றுநீழ்ந்தாய்போற்றி
 மருவியென்சிறந்தபுகுந்தாய்போற்றி
 பொய்ச்சார்புரமுன்றுமெய்தாய்போற்றி
 போகாதென்சிறந்தபுகுந்தாய்போற்றி
 கஞ்சாகநாகமசைத்தாய்போற்றி
 கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி.

உண்ணுதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி
 யோதாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி
 எண்ணுவிலங்கைக்கோன்றனைப்போற்றி
 யிறைவிரலாலவைத்துகந்தவிசாபோற்றி
 பண்ணுரிசையின்சொற்கேட்டாய்போற்றி
 பண்டேயென்சிறந்தபுகுந்தாய்போற்றி
 கண்ணுயிலகுக்குநின்றாய்போற்றி
 கயிலைமையானேபோற்றிபோற்றி

To cool a passion take a long walk.

சுந்தரர் - அருச்சுனே..

கொன்றுசெய்தகொடுமையாற்பலசொல்லவே
நின்றபாவவினைகடாம்பலநீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழுமின்றேவர்பிராணிடங்
கன்றினோடுபிடிசூழ்தண்கழுக்குன்றமே.

இறங்கிச்சென்றுதொழுமினின்னிசைபாடியே
பிறங்குகொன்றைச்சடையெனங்கன்பிராணிடம்
நிறங்கஞ்செய்தமணிகணித்திலங்கொண்டிழி
கறங்குடுவள்ளையருவித்தண்கழுக்குன்றமே.

பல்லில்வெள்ளைத்தலையன்றன்பயிலும்மிடங்
கல்லில்வெள்ளையருவித்தண்கழுக்குன்றினை
மல்லின்மல்குதிரடோளநரன்வனப்பினால்
சொல்லல்சொல்லித்தொழுவாரைத்தொழிமின்களே.

சம்பந்தர் - அடிமை. பதிகம் முடிதும்

வேறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்
_னி

மாசறுதிங்கள் கங்கைமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
ஞாயிறுதிங்கஞ்செவ்வாய்புதன்வியாழம்வெள்ளி
சனிபாம்பிரண்டுமுடனே
யாசறுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே.

என்பொடுகொம்பொடாமையிவைமார்பிலங்க
• வெருதேறியேழையுடனே
• பொன்பொதிமத்தமலைபுனல்குடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
ஒன்பதொடொன்றோடேமுபதினெட்டொடாறு
முடனாயநாள்களவைதாம்
அன்பொடுநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே.

உருவளர்பவளமேனியொளிரீறணிந்து
வுமையோடும்வெள்ளைவிடைமேல்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண்முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்

Little expenses make great waste.

திருமகள்கலையதூர் திசயமா துபூமி
 திசைதெய்வமானடலவும்
 அருநெதிரல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே.

மதி, நு தன்மங்கையோடுவடபாவிருந் து
 மறையோதுமெங்கள்பரமன்
 நதியொடுகொன்றைமாலேமுடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 கொதிபு றுகாலனங்கிநமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்களான பலவும்
 அதிசுணநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே.

நஞ்சணிகண்டெனந்தைம — வாடனோடும்
 விடையேறுநங்கள்பரமன்
 துஞ்சிருள்வன்னிகொன்றைமுடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 வெஞ்சினவவுணரோடுமுருமிடியுமின்னு
 மிகையானபூதமவைபும்
 அஞ்சிநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே

வாள்வரியதளதாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாடனோடுமுடனாய்
 நாண்மலர்வன்னிகொன்றைநதிசுடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 கோளரியுழுவையோடுகொலையானகேழல்
 கொடுநாகமோடுகாடி
 ஆளரிநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே.

செப்பிளமுலைநன்மங்கையொருபாகமாக
 விடையேறுசெல்வனடைவார்
 ஒப்பிளமதியுமப்புமுடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்தவதனால்
 வெப்பொடுகுளிரும்வாதமிகையானபித்தும்
 யா
 அப்படிநல்லநல்லவவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்குமிகவே.

Up in the morning gets through the work.

வேள்படவிழிசெய்தன் றுவிடைமேலிருந்து
மடவாடனோடுமுடனாய்
வாண்மதிவன்னிகொன்றைமடலர்முடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
ஏழ்கடல்குழிலங்கையரையன்றேனாதி
மிடரானவந்துநலியா
வாழ்கடனல்லநல்லீகவையநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே.

பலபலவேடமாகும்பரனாரிபாநன்
பசுவேறுமெங்கள்பரமன்
சலமகளோடெருக்குமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
மலர்மிசையோனுமாஹுமறையோடுதேவர்
வருகாலமானபலவும்
அலைகடன்மேருநல்லவையநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே.

கொத்தலர்குழலியோடுவிசயற்குநல்கு
குணமாயவேடவிதிர்தன்
மத்தமுமதிபுநாகமுடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்தவதனால்
புத்தரோடாணைவாதிழிவிக்குமண்ண
றிருநீறுசெம்மைதிட்டே
அத்தகுநல்லநல்லவையநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்குமிகவே.

தேனமர்பொழில்லொளாலைவிளைநெந்தெறுன்னி
வளர்செம்பொனெங்குநிகழ
நான்முகனாகியாயபிரமபுரத்தா
மறைஞானஞானமுனிவன்
தானுறுகோளுநாளுமடியாரைவந்து
நலியாதவண்ணமுரைசெய்
ஆனசொன்மாலையோதுமடியார்கள்வானி
லரசாள்வராணைநமதே.

அப்பர் - அடிமை.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேநமக்குண்டுகொலோ
வலம்பலம்பாவருதண்புனலாநூரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசேவடியான்றிருமுலட்டானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

Long in bed does little work.

மற்றிடமின் நிமனை துறந்தல் லுணுவல்லமணர்
 சொற்றிடமென்று துரிசுபட்டேனுக்குமுண்டுகொலோ
 விற்றிடம்வாங்கிவிசயனெடன்றொருவேடுவனாய்ப்
 புற்றிடங்கொண்டான் தன்றொண்டாக்குத்தொண்டரம்புண்ணிய
 குற்றமுடையவமணர் திறம துகையகன்றிட் [மே.
 நெற்றகருமஞ்செய் துய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
 மற்றொலிதோளானிராவணன் தன்வலிவாட்டுவித்த
 பொற்கழலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

சுந்தரர் - அடிமை. முழுப்பதிமே

தில்லைவாழ்ந்தணர் த மடியார்க்கு மடியேன்
 நிருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
 இல்லையே யென்தொ வியற்பகைக்கு மடியே
 னினையான் தன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
 வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விதன்மிண்டற் கடியேன்
 அல்லிமென் முல்லையந்தா சமர்நீதிக்கடியே
 னொரு னொரு லம்மானுக் காளை.

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற்கடியே
 னென்தொ நாதன் த னடியார்க்கு மடியேன்
 கலைமலிந்த சீர்நம்பி சண்ணப்பற் கடியேன்
 கடவுறற் கலயன் த னடியார்க்கு மடியேன்
 மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
 னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியேன்
 அலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாயற் கடியே
 னொரு னொரு லம்மானுக் காளை.

முமமையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
 முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
 செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கு மடியேன்
 நிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
 மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
 வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா லெறிந்த
 அடிமையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
 னொரு னொரு லம்மானுக் காளை.

திருநின் செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
 திருநாவுக்கரையன் த னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருநம்பி சூலைச்சிறை த னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியேன்

ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே .

னெலிபுனல்கூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
ஞாந ஞாநி லம்மானுக் காளே.

வம்பற வரிவண்டு மணநாற மலந

மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலரற் பேண
எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே

னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன்
நம்பிரான் நிருமூல னடியார்க்கு மடியே

னாட்டமிகு தண்டிக்கு முர்க்கற்கு மடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே

ஞாந ஞாநி லம்மானுக் காளே.

வார்கொண்ட வனமுலையா னுமைபங்கன் கழலே

மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புவிக்கு மடியேன்

செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கெடைக்கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்

சுடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே

ஞாந ஞாநி லம்மானுக் காளே.

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்

பொழிந்ருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற்க் கடியேன்
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்

விரிதிரைகூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்

கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே

ஞாந ஞாநி லம்மானுக் காளே.

கறைக்கண்டின் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த

கணமபுல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற

நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்

தொன்மபிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்
அறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவாற் கடியே

ஞாந ஞாநி லம்மானுக் காளே.

கடல்குழந்த வுலகிலாங் காக்கின்ற பெருமான்
 காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
 மடல்குழந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
 மன்னவனுஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
 புடைசூழந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
 பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்
 அடல்குழந்த வேனம்பி கோட்புவிக்கு மடியே
 னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

பத்தராய்ப் பணிவார்க் ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
 நிருவாணர்ப் பிறந்தார்க் ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
 அப்பாறு மடிச்சாரந்த வடியார்க்கு மடியே
 னூர னூரி லம்மானுக் காளே.

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல
 வரிவளையாண் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
 தென்னவனு யுலகாண்ட செங்குணர்க் கடியேன்
 நிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
 என்னவனு மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
 னிசைஞானி கூதலன் நிருநாவ னுர்க்கோன்
 அன்னவனு மாருர னடிமைகேட் வெப்பா
 ரானூரி லம்மானுக் கன்பராவாரே.

பஞ்சபூத வஸ்தவவரிசை தேவாரம்.

பிரிதிவிலங்கம் - காஞ்சிபுரம்.

சம்பந்தர்-பண்-இந்தளம்.

மறையாணைமா சிலாப்புன்சடைமலகு வெண்
 பிறையாணைப் பெண்ணொடாணுகியபெமமரணை
 இறையாணையேர் கொள்கச்சித்திருவேகமபத்
 துறைவாணையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

அப்பர்-திருவிருத்தம்.

கருவுற்றநாண் முதலாகவுன்பாதமேகாண்பதற்கு
 உருகிறதெனுள்ளமுநானுங்கிடந்தலந்தெய்த்நொழிந்தேன்
 திருவொற்றியூராதிருவாலவாயாதிருவானூர
 ஒருபற்றிலாமைபுங்கண்டிரங்காய்கச்சியேகம்பனே.

பாம்பரைச்சேர்த்திப் பருஞ்சடைமுடிப்பால்வண்ணனே
கடம்பலைச்செய்தகரதலத்தன்பர்க்குடிப்பன்னுட்
சாம்பலைப்பூசித்தகரையிற்புரண்நின்றுள்சரணென்
றேம்பலிபுரர்கட்குநடுக்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே

திருக்குறுந்தொகை.

பண்டுசெய்து பூழினையின்பயன்
கண்டுங்கண்டுங்கனித்திகாணெஞ்சமே
வண்டுலாமலர்ச்செஞ்சடையேகம்பன்
தொண்டனாய்த் திரியாய் துயர்தீரலே.

மருந்தினோடுநற்சுற்றமுமக்களும்
பொருந்தின்றெனக்கரையவெம்புண்ணியன்
கருந்தடங்கண்ணினாலுமைலாகதொழ
விருந்தவன்சச்சியேகம்பத்தெந்தையே.

பண்ணிலோசைபழத்தினிலின்சுவை
பெண்ணொடாணென்றுபெயர்கரியவன்
வண்ணமிலவிவடிவேறாயவன்
கண்ணிலுன்மணிசச்சியேகம்பனே.

திருத்தாண்டகம்.

தாயவன்காணுலறற்குத்தன்னைப்பில்லாத்
தத்துவன் காண்மலைமங்கலகபங்காவென்பார்
வாயவன் காண்வரும்பிறவிநோய்தீர்ப்பான்காண்
வானவர்க்குந்தானவர்க்குமண் ணுனோர்க்குஞ்
சேயன்காணினாவார்க்குச்சித்தமாரத்
திருவடியோபுந்நினைந்தெழுவாருள்ளம்
ஏயவன்காணெழிலா நம்பொழிலார்கச்சி
யேசம்பன்காணவனென்மனத்துளானே.

சுந்தார்-பண்-தக்கேசி.

சிந்தித்தென்றுநினைந்தெழுவார்கள்
சிந்தையிற்றிகழுஞ்சிவன்றன்னைப்
பந்தித்தவினைப்பற்றறுப்பானைப்
பாலொடானஞ்சமாட்டுகந்தானை
அந்நகரில்புகழாளுமலங்கை
யாதரித்துவழிபடப்பெற்ற
கந்தவாரசடைக்கம்பனென்மனைக்
காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாறே.
சுவாமி-ஏகாம்பரநாதர், தேவி-காமாட்சியம்மை.

Frugality proves an easy chair for old age.

அப்புலிங்கம்-திருவாணைக்கா (ஐம்புகேசுரம்.)

சம்பந்தர்-பண்-இந்தனம்.

மழையார்மிடருமழுவாளுடையாய்
உழையார்கரவாவுமையாள்கணவா
விழுவாரும்வெணுவலின்மேவியவெம்
அழகாவெனுமாயிழையாளவளே.

பண்-கௌசிகம்.*

வாணைக்கா விலவெண்மதிமல்குபுல்குவார்சடைத்
தேணைக்கா விலின்மொழித்தேவிபாகமாயினான்
ஆணைக்கா விலண்ணலையபயமாகவாழ்பவார்
ஏணைக்காவல்வேண்டுவார்க்கேதுமேதமில்லையே.

திருக்கயிலாயமுந் திருவாணைக்காவூந் திருமகேந்திரமுந்
திருவாளுருங் கூடற்சதுக்கம்.

மண்ணதுவுண்டரிமலரோன்காணு
வெண்ணுவல்லிரும்புமகேந்திரரும்
கண்ணதுவோங்கயகயிலையாரும்
அண்ணலாளுரா தியாணைக்காவே.

அப்பர் - திருக்குறுந்தொகை.

துன்பமின்றித்தாயிரின்றியென்றுநீர்
இன்றமவேண்டிலிராப்பகலேத்துமின்
என்பொனீசனிலைறவனென்றுள்குவிர்க்
கன்பனுபிடுமாணைக்காவண்ணலே.

திருத்தாண்டகம்.

எத்தாயரெத்தந்தையெச்சுற்றத்தா
ரெம்மாடுசும்மாடாமேவர்நல்லார்
செத்தால்வந்துதவுவாரொருவரில்லைச்
சிறுவிநகாற்றீழூட்டிச்செல்லாநிற்பார்
சித்தாயவேடத்தாய்நீடுபொன்னித்
திருவாணைக்காவுடையசெல்வாவென்றன்
அத்தாவுன்பொற்பாதமலையப்பெற்றா
லல்லகண்டங்கொண்டடியெனென்செய்கேனே.

சுந்தரர் - பண் - காந்தாரம்.

தாரமாகியபொன்னித்தண்டுறையாடிவிழுத்தும்
நீரினின்மடிபோற்றிநின்மலாகொள்ளெனவாங்கே
ஆரங்கொண்டவெம்மாணைக்காவுடையாதியைநாளும்
சுரமுள்ளவாநாளும்மெம்மையுமாளுடையாரே,

சுவாமி - ஐம்புகேசுவார், தேவி - அகிலாண்டநாயகி.

Diligence alone is a good patrimony.

தேயுலிலிங்கம்-திருவண்ணாமலை.

சம்பந்தர்-பண்-நட்டபாடை.

உண்ணமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலை திருமாமணிதிகழ
மண்ணார்தனவருவித்திரண்மழலைம் முழுவதிரு
அண்ணாமலைதொழுவார்வினைவழுவாவண்ணமறுமே.

பண்-தக்கேசி.

வந்தித்திருக்குமடியார்தங்கள்வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்தபாவந்தீர்க்கும்பரமனுநகோயின்
முந்தியெழுந்தமுழவியினுசைமுதுகல்வரைகண்மேல்
அந்திப்பிறைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

அப்பர்-திருநேரிசை.

ஒதிமாமலர்கடுவியுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியேதுளங்குமெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினு
ஆதியெய்மரர்கோவெயணியனுமலையுளானே
தீதியானின்னையல்லாநிணையுமானினைவிலேனே.

திருக்குறுந்தொகை.

வட்டனைமதிசூழையவானவர்
சிட்டனைத்திருவண்ணாமலையனை
இட்டனையிகழ்ந்தார்புரமுன்றையும்
அட்டனையடியேன்மறந்துய்வனே.

முந்திச்சென்றுமுப்போதுமவணங்குமின்
அந்திவாயொளியான்மனண்ணாமலை
சந்தியாவெழுவார்வினைதீர்த்ததிங்
கந்தமாமலர்குடுங்கருத்தனே.

சுவாமி—அருன சலேசுவரர், தேவி—உண்ணமுலையம்மை.

வாயுலிலிங்கம்-திருக்காளத்தி.

சம்பந்தர்-பண்-கொல்லி.

சந்தமாரகிலொடுசாகிதேக்கும்மர
முந்துமாழுகவிபின்கரையினிலுமையோடும்
மந்தமார்புபாழில்வளர்மல்குவண்காளத்தி
எந்தையாநிணையடியென்மனத்துள்ளவே.

Better go to bed supperless than rise in debt.

பண்-சாதாரி.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடந்
தானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவில்
வனமினமானினொடுகிள்ளை தினைகொள்ளவெழிலார்கவணினால்
கானவர்தமாட்களிர்கனகமணிவிலகுகாளத்திமலையே

அப்பர்-திருத்தாண்டகம்.

விற்புறொண்ணில்லாதநல்கூர்ந்தான்காண்
வியன்சச்சிக்கம்பன்காண்பிச்சையல்லால்
மற்றுண்ணில்லாதமநசுதூன்காண்
மயானத்துடைநதன்காண்மொசொன்றில்லாப்
பொற்றுண்காண்மாமணிநற்குன்றொப்பான்காண்
பொய்யாதுபொழிலேழுந்தாங்குநின்ற
கற்றுண்காண்காளத்திகாணப்பட்ட
கணநாதன்காணவனென்கண் ணுளானே.

சுந்தரர்-பண்-நட்டராகம்.

செண்டாடுமவிடையாய்சிவனெயென்செழுஞ்சுடரே
வண்டாருங்குழலாநூமைபாகமகிழ்ந்தவனே
கண்டார்காதலிக்குங்கணநாதனைங்காளத்தியாய்
அண்டாவுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

சுவாமி—காளத்திநாதர், தேவி—ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

ஆகாயவிலிங்கம்-சிதம்பரம்."

சம்பந்தர்-பண்குறிஞ்சி.

கற்றுகெரியோமபிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றுகின்றாரைப்பற்றுவாவே.

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

ஆடினாய்நிறெய்யொடுபாறபிரந்தணர் பிரியாதசிற்றம்பலம்
நாடினாயிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடினாய்மறையோடுபல்கீதழம்பல்சடைப்பணிகால்கதிர்வெண்
குடினாயருளாய்சுருங்கவொத்தொல்வினையே. [டிங்கள்]

அப்பர்-திருக்குறுந்தொகை.

அன்னம்பாலிக்குந்தில்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாலிக்குமேலுமிப்பூமிசை
என்னம்பாலிக்குமாறுகண்டின்புற
இன்னம்பாலிக்குமோவிப்பிறவியே.

Pleasure is a phantom, wealth a vanity, power a boast.

திருக்குறுந்தொகை.

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவன்
நினைப்பவார்மனங்கோயிலாக்கொண்டவன்
அனைத்துவேடமாமம்பலக்கூத்தனைத்
தனைத்தனைப்பொழுதும்மறந்துய்வனோ.

.. திருநேரிசை.

பத்தனாய்ப்பாடமாட்டேன்பரமேனபரமயோகி
எத்தினற்புக்திசெய்கெனென்னைநீயிகழுவண்டாம
முத்தனேமுதல்வா தில்லையவடலத்தாடுகின்ற
அத்தாவுன்னுடல்காண்பானடியினென்வந்தவாறே.

திருவிருத்தம்.

படைக்கலமாகவுன்னுடத்தெழுத்தஞ்செனாவிற் கொண்டேன்
இடைக்கலமல்லெனமுரிநம்முனக்காட்செய்கின்றேன்
றுடைக்கிலும்போகேன் றொழிதுவனங்கிந் தூனீ மணிந்துன்
அடைக்கலங்கண்டாயணிதில்லைச்சிறம்பலத்தானே.

கூடவெடுத்ததுதக்கன்றன்வெள்வியிற்சந்திரனை
வீடவெடுத்ததுகாலனைநாரணனுன்முகனும்
தேடவெடுத்ததுதில்லைபுட்சிறம்பலத்தூன்
ஆடவெடுத்திட்டபாதமன்றோநம்மையாட்கொண்டேத.

பெரிய திருத்தாண்டகம்.

அரியானையந்தணர் தஞ்சிந்தையானை
யருமறையினகத்தானையணுவையார்க்குந்
தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலைத்
திகழொளியைத்தேவர்கடங்கோனைமற்றந்
கரியானைநான் முகனைக்கனலைக்காற்றைந்
கனைகடலைக்குலவரையெக்கலந்துரின்ற
பெரியானைப்பெரும்பற்றப்புலியூராணைப்
பேசாதநாளெல்லாமபிறவாநாளே.

அருந்துணையையடியார்தமல்லறர்க்கு
மருநருந்தையகன்னூலத்தகத்துட்டோன்ற
வருந்துணையுஞ்சற்றமும்பற்றும்விட்டு
வான்புலன்களகத்தடக்கிடவாரோடும்
பொருந்துணைமேல்வரும்பயனைப்போகமாற்றிப்
பொதுநீக்கித்தனைநினைவல்லோர்க்கென்றும்
பெருந்துணையெப்பெரும்பற்றப்புலியூராணைப்
பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

சுவாமி-சபாநாயகர்-திருமுலநாயகர். தேவி-சிவகாமியம்மை-உமையம்மை

திருவாலவாய்-மதுரை.

சம்பந்தர்-பண்-கொல்லி.

மாளினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாபொருபாலீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடேல்
ஆணைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சேர்
நனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவர் பரணிற்சுவே.

பண்-கொளசிகம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
ஐயனேயஞ்சலென்றநுள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்றுபாண்டியற்சாகவே.

குற்றநீகுணங்கணிகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முக்கம்மனே.

திருவியமகம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாவினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
ஆலநஞ்சமுதுண்டுகளத்தனையாலவாயுலறையண்டர்களத்தனே.

பண்-புறநீரமை.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளக்கைமடமாணி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனுல்வேதமும்பொருள்களுமருளி
அங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுபிதுவே.

அப்பர்-திருநேரிசை.

வேதியாவேதகிதாவிண்ணவரண்ணவென்றென்
றோதியேமலர்கடுவியொருங்குநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடும
ஆதியேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே.

சுவாமி—சொக்கலிங்கமூர்த்தி, தேவி—மீனாட்சியம்மை.

திருவாரூர்.

சம்பந்தர்-பண்-காந்தாரம்.

தந்தையார்போயினுர்தாயரும்போயினுர்தாமும்போவார்
கொந்தவேல்கொண்டோருகற்றத்தார்பார்க்கின்றார்கொண்டுபோ
ளந்தகாள்வாழ்வதற்கேமனம்வைத்தியாலேழைநெஞ்சே [வார்
அந்தனாருர்தொழுதுய்யலாமையல்லோண்டஞ்சநெஞ்சே.

அப்பர்-பண்-காந்தாரம்.

பாடிளம்பூதத்தினுனும்பவளச்செவ்வாய்வண்ணத்தானுங்
கூடிளமென்முலையானைக்கூடியேகாலத்தினுனும்
ஒடிளவெண்பிறையானுமொளிதிசுழ்சூலத்தினுனும்
ஆடிளம்பாம்பசைத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே.

பண்-குறிஞ்சி.

துன்பநும்மைத்தொழாதநாள்களென்பாரும்
இன்பநும்மையேத் துநாள்களென்பாரும்
நும்பினெம்மைநுழையப்பணியேயென்பாரும்
அன்பனாரூராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

திருநேரிசை.

உயிர்நிலையுடம்பேகாலாவுள்ளமேதாழியாகத்
துயரமேயேற்றமாகத்துன்பக்கோலதனைப்பற்றிப்
பயிர்தனைச்சுழியவிட்டுப்பாழ்க்குநீரிதைத்துவிக்க
அயர்வினலைவர்க்காற்றேனாநர்முலட்டனீரே.

பத்தனாய்வாழமாட்டேன்பாவினையென்பாவிவந்து
சித்தத்துளைவர்தீயசெய்வினைபலவுஞ்செய்ய
மத்ததுதயிரேபோலமறுகுமென்னுள்ளந்தானும்
அத்தனையமரர்கோவையாரூர்முலட்டனீரே.

திருவிருத்தம்.

ஆராய்ந்தடித்தொண்டராணிப்பொனாரூரகத்தடக்கிப்
பாரூர்பரிப்பத்தம்பங்குனியுத்திரம்பாற்படுத்தான்
ஆரூர்நறுமலர்நாநனைடித்தொண்டனமபிநந்தி
நீராற்றிருவிளக்கிட்டமைநீனாடறியுமன்றே.

சுந்தரர்-பண்-இந்தளம்.

சொல்லிடிவெல்லையிலைச்சவையிலாப்பேதைவாழ்வு
நல்லேதார்கூரைபுக்குநலமிகவறிநதேனல்லென்
மல்லிகைமாடநீடுமருங்கொடுநெருங்கியெங்கும்
அல்லிவண்டியங்குமாரூரப்பனையஞ்சினேனே.

சுவாமி—வன்மீகநாதர், தேவி—அல்லியங்கோதையம்மை

திருவையாறு.

சம்பந்தர்-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி.

புலனைந்தும்பொறிகலங்கிறெறிமயங்கியறிவழிந்திட்டைமேலுந்
அலமந்தபேர்தாகவஞ்சேலென்றருள்செய்வானமருங்கோயில்
வலம்வந்தமடவார்க்கண்டமாடமுழுவதிரமழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தியலமந்துமாமேறிமுதில்பார்க்குந்திருவையாதே.

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே

யேகம்பமேனியிருந்தாய்நீயே

நல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயே

ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே

பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயே

புகழ்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே

செல்வாய்செல்வந்தருவாய்நீயே

திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

சுவாமி—செம்பொற்சோதி, தேவி—அறம்வளர்தான்.

திருவிடைமருதூர்.

சந்தரர்-பண்-தக்கேசி.

கொடுக்ககற்றிலே நெண்பொருடன்னைக்

குற்றஞ்செற்றமிவைமுதலாக

விடுக்ககற்றிலேன்வேட்கையுஞ்சினமும்

வேண்டிலைம்புலனென்வசமல்ல

நடுக்கமுற்றதோர்மூப்புவந்தெய்த

நமன்மமர்நாகத்திடலஞ்சி

இடுக்கணுற்றனனுய்வகையருளா

யிடைமருதுறையெந்தைபிரானே.

சுவாமி—மருதப்பர், தேவி—நன்முலைநாயகி.

திருவாவேதுறை.

திருத்தாண்டகம்.

திருவேயென்செல்லமேதேனேவானோர்

செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர்நற்சோதிமிகக்

உருவேயென்னுறவேயென்னானேயுனி

னுள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற

Man doubles his evils by brooding upon them.

கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்
கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவாய்
அருவாயவல்வினைநோயடையாவண்ண
மாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே.

சுவாமி-மாசிலாமணியீசர், செம்பொற்றியாகர், தேவி-ஒப்பிலாமுலையம்மை.

திருமயிலாதுறை (மாயவரம்)

அப்பர்-திருக்குறுந்தொகை.

நிலைமைசொல்லுநெஞ்சேதவமென்செய்தாய்
கலைகளாயவல்லாந்கயிலாயநன்
மலையன்மாமயிலாடுதுறையனந்
தலையின்மேலுமனத்துளுந்தங்கவே.

சுவாமி—மாயூரநாதர், தேவி—அஞ்சலையகி.

கும்பகோணம்.

அப்பர்-திருக்குறுந்தொகை.

தொண்டராதித்தொழுதுபணிமினோ
பண்டைவல்வினைபற்றறவேண்டுவிர்
விண்டவர்புரமுன்னொருமாத்திரைக்
கொண்டவன்னுறைபுகுடமுக்கலே.

சுவாமி—கும்பேசர், தேவி—மங்களநாயகி.

நாகப்பட்டினம்.

சந்தரர்-பண்-கொல்லிக்களவாணம்.

பத்தூர்புக்கிரந்துண்டுபலபதிகம்பாடிப்
பாவையரைச்சிறிபேசிப்படிமுடித்திரிவீர்
செத்தார்தம்மெலும்பணிந்துசேவேறித்திரிவீர்
செல்வத்தைமறைத்தவைத்திரெனக்கொருநாளிரங்கீர்
முத்தாரமில்நிமிளிர்மணிவடிவத்தோவைய
யவைபூணத்தந்தருளிமெய்க்கினிதாநாறுங்
கத்தூரிகமழுசாந்தும்மணித்தருள்வேண்டுங்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்திரே.

சுவாமி—காயாரோகணேசர், தேவி—நீலாயதாசுதியம்மை.

Little boats must keep near the shore.

திருமறைக்காடு.

அப்பர்-திருக்குறுந்தொகை.

பண்ணினேர்மொழியாளுமைபங்கரோ
மண்ணினர்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினாறுமைக்காணக்கதவினைத்
திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்மினே.

சுவாமி—வேதாரணியநாதர், தேவி—யாழைப்பழித்தமொழியம்மை.

உறையூர்.

சம்பந்தர்-பண்-செவ்வழி.

சாந்தம்வெண்ணீரெனப்பூசிவெள்ளஞ்சடைவைத்தவர்
காந்தளாரும்விரலேழையொடாடியகாரணம்
ஆய்ந்தகொண்டாங்குறியந்நிறைந்தாரவரார்கொலோ
வேந்தன்முகக்கீச்சரத்தடிகள்செய்தின்தேரார்மெய்ம்மையே.

சுவாமி—பஞ்சவர்ணநாதர், தேவி—காந்திமதியம்மை.

திருச்சிராப்பள்ளி.

சம்பந்தர்-பண்-குறிஞ்சி.

நன்றுடையாணத்தீயதிலாணநரைவெள்ளே
றொன்றுடையாணையுமையொருபாகமுடையாணச்
சென்றடையாததிருவுடையாணச்சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையாணக்கூறவென்னுள்ளங்குளிரும்மே.

அப்பர்-திருக்குறுந்தொகை.

தாயுமாயெனக்கேதலைகண்னுமாய்ப்
பேயனேனையுமாண்டபெருந்தகை
தேயநாதன்கிராப்பள்ளிமேவிய
நாயனாரெனநம்வினைநாசமே.

சுவாமி—தாயுமானவர், தேவி—மட்டுவார்குழலி.

திருவீழிமிழலை.

அப்பர்-திருக்குறுந்தொகை.

பழகநின்னடிசூடியபாலனைக்
கழகன்மேல்வைத்தகாலனைச்சாடிய
அழகனேயணிவீழிமிழலையுள்
குழகனேயடியேனைக்குறிக்கொளே.

சுவாமி—வீழியழகர், தேவி—சந்தரகுசாம்பிகை.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்-அப்பர்-திருவிருத்தம்.

ஈன்றுளுமாயெனக்கெந்தையுமாயுடன்றேன் றினராய்
முன்றுயுலகம்படைத் துகந்தான்மனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றுனிமையவர்க்கன்பன் றிருப்பாதிரிப்புலியூர்,த்
தோன்றுத் துணையாயிருந்தான் மன்னடி யோங்களுக்கே.
கருவாய்க்கிடந்துன்கழலேநினைபுங்கருத் தடையேன்
உருவாய்த்தெரிந்துன் மனம்பாபின்மே னுனதருளால்
திருவாப்பப்பொலியச்சிவாயநமவென் றுநீ மணிந்தேன்
கருவாய்சிவகதிநீபாதிரிப்புலியூரானே.

புழுவாய்ப்பிறக்கி னும்புண்ணியாவுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவாதிருக் கவரந்தர வேண்டுமில்வையகத்தே
தொழுவார்க்கிரங்கியிருந்தருள்செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப்புனற்சங்கைசெஞ்சடைமேல்வைத்த தீவண்ணனே.

சுவாமி—தோன்றுத் துணைநாதர், தேவி—தோகைநாயகியம்மை.

திருவதிகைவீரட்டம்-திருவிரிஞ்சிபுரம்-வைப்புஸ்தலம்-அப்பர்.

தெண்ணீர்ப்புனற்செடிலவீரட்டமுஞ்சீர்காழிவல்லந்திருவேட்டியும்
உண்ணீராரேடக முழுவலம்பருறைபூர்நலைபூரணநல்லூர்
விண்ணார்விடையான் விளமர்வெண்ணிமீயச்சூர்விழிமிழலையிக்கர்
கண்ணார் துதலார்காபுரமுங்காபாலியாரவர் தங்காப்புக்களே.

சுவாமி—ஸ்ரீமூர்க்கசகாயநாதர், தேவி—மரகதவல்லியம்மை.

திருவொற்றியூர்-அப்பர்-திருநேரிசை.

ஒம்பிணைக்கட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமுழைபோலக்கருதிற்றே மருகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்பலபலநினைக்கின்றேனை
ஒம்பிநீயுய்யக்கொள்ளாபொற்றியூருடையகோவே.

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச் செறிகடலோடும்போது
மதனெனும்பாறைதாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணு
துனையுனுமுணர்வைநல்காயொற்றியூருடையகோவே.

சுவாமி—மாணிக்கத்தியாகர், தேவி—வடிவுடைநாயகி.

திருமயிலாப்பூர்-சம்பந்தர்-பண்-சீகாமரம்.

ஓட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக்
ஓட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
ஓட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணுதேபோதியோபூம்பாவாய்.

Pry not into others' letters.

. திருமழபாடி-சந்தரர்-பண்-நட்டராகம்.

பொன்னூர்மேனியனேபுலித்தேதாலையரைக்கசைத்து
மின்னூர்செஞ்சடைமேன்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
ஆன்னேபுன்னையல்லாவினியாஸைநினைக்கேனே.

கிளார்கோவணமுந்கிருநீறுமெய்ப்புகி புன்றன்
தாளேவந்தடைந்தேன்றலைவாவெனையேன்றுகொணீ
வாளார்கண்ணிபங்காமழபாடியுண்மாணிக்கமே
ஆளாய்நின்னையல்லாவினியாஸைநினைக்கேனே.

திருத்தாங்கானைமாடம்-அப்பர்-பண்-திருவிருத்தம்
பொன்னூர்திருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றிசெய்யு
என்னாவிசாப்பதற்குச்சையுண்டேவிருங்கூற்றகல
மின்னூருழுவிலைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்டல்
துன்னூர்கடந்தையுட்டுங்கானைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே.

திருவாலங்காடு-சந்தரர்-பண்-பழம்பஞ்சரம்.

முத்தாமுத்தித்தரவல்லமுதிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனேதேவாரசிங்கமே
பத்தாபத்தர்பலர்போற்றும்பரமபழையனூர்மேய
அத்தாவாலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே.

சுவாமி-ஊர்த்ததாண்டவர்—தேவி-வண்டார்துழுவியம்மை.

திருவிராமேச்சரம்-சம்பந்தர்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

அலைவளர்தண்டதியோடயலேயடக்கியுமை
முலைவளர்பாகமுயங்கவல்லமுதல்வன்முனி
இலைவளர்தாழைகன்விம்முகானவிராமேச்சரம்
தலைவளர்கோலநன்மாலையன்றாணிநுந்தாட்சியே.

திரிதந்மாமணிநாகமாடத்தினைத்தொருதியழல்வாய்
மிரிகதிக்கவெரியேந்தியாடுநலமேதெரிந்துணர்வார்
எரிகதிர்முத்தமிலங்குகானவிராமேச்சரமேய
விரிகதிர்வெண்பிறைமல்குசென்னிவிமலர்செயுஞ்செயலே.

அப்பர்-திருநேரிசை.

பாசமுங்கழிக்ககல்லாவரக்கரைப்படுத்துத்தக்க
வாசமிக்கலர்களுக்கொண்டுமதியினுன்மால்செய்கோயில்
நேசமிக்கன்பினாலேநினைமினீர்நின்றநாளுந்
தேசமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சரமே.

சுவாமி—இராமநாதர், தேவி—பருவதவர்த்தனி.

Go to bed with lamb and rise with lark.

தொண்டைநாட்டு வஸ்தல பதிகங்கள்

1. திருக்கச்சியேகம்பம்—அப்பர்.

கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானைக்கரவார்பால்
விரவாடும்பெருமானைளிடையேறும்கித்தகளை
அரவாடச்சடைதாழவங்கையினிலனலேந்நி
இவாடும்பெருமானைவொன்மனத்தேவைத்தேனை

* 2. திருக்கச்சிமேற்றளி—அப்பர்.

மறையதுபாடிப்பிச்சைக்கென்றநந்திரிந் துவாழ்வார்
பிறையதுசடைமுடிமேற்பெய்வளைபாடனோடும்
கறையதுகண்டங்கொண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
இறையவர்பாடலாடலிலங்குமேற்றளியனோ.

* 3. திருவோணகார்தன்றளி—சுந்தரர்.

நெய்யும்பா லுந்தயிருங்கொண்டிதித்தல்பூசனைசெர்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங்காணமில்லைக் கழலடிதொழுதுய் னல்லால்
ஐவர்கொண்டங்காட்டவாடியாழகுழிப்பட்டமுந் துவேற்கு
உய்யுமாறொன்றருளிச்செய்யிரோணகார்தன்றளியுளிரே.

* 4. திருக்கச்சியேகதங்காவதம்—சுந்தரர்.

தேனெய்யுரிந்துழல்செஞ்சடையெம்பெருமானதிடந்திகழைக்க
ணையக், கோனெயரித்தெய்யாடியிடங்குலவானதிடங்குறையாம
றையா, மாணையிடத்ததொர்கையனிடமமதமாறுபடப்பொழியும்
மலைபோல், யானையுரித்திரானதிடங்கலிக்கச்சியேகதங்காவத
மே

* 5. திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காடு—சம்பந்தர்.

வாரணவுமுலைங்கைபுங்கினராயங்கையினில்
போரணவுமுழுவொன்றங்கேந்திவென்றொடியணிவர்
காரணவுமணிமாடங்கடையின்றகலிங்கு
ரீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்காட்டாரே.

* 6. திருக்குரங்கணின்முட்டம்—சம்பந்தர்.

விழுநீர்மழுவாட்படையண்ணல்விளங்கும்
கழுநீர்குவளைம்மலர்க்கயல்பாயும்
கொழுநீர்வயல்குழந்தகுரங்கணின்முட்டம்
தொழுநீர்மையர்தீதுறுதுன்பயிலரே.

First be just, then you may be generous.

* 7. திருமாகறல்—சம்பந்தர்.

விங்குவிளைகழனிமிசுகடைசியர்கள் பாடல்விளையாடலரவம்
மங்குலொடுநீள்கொடிகுண்மாடமலிநீடுபொழிந்மாகறலுளான்
கொங்குவிரிசோன்றையோடுகங்கைவளர் திங்களணிசெஞ்சடையி
னான், செங்கண்விடையண்ணலடிசேர்பவர்கடவினைகடருமுடனே.

* 8. திருவோத்தூர்—சம்பந்தர்.

பூத்தேதர்ந்தாயனகொண்டுநின்பொன்னடி.
ஏத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கால்
ஒத்தூர்மேயவொளிமழுவாளங்கைக்
கூத்திரும்மகுணங்களே.

* 9. திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டீர்—சந்தரர்.

விடையின்மேல்வருவானேவேதத்தின்பொருளானே
அடையிலன்புடையானையாவர்க்குமறிவொண்ணு
மடையிலவானைகல்பாயும்வன்பார்த்தான்பனங்காட்டீர்ச்
சடையிற்சங்கைதரித்தானைச்சாராதார்சார்பென்னே.

10. திருவல்லம்—சம்பந்தர்.

எரித்தவன்முப்புரமெரியின்முழுகத்
தரித்தவன்கங்கையைத்தாழ்சடைமேல்
விரித்தவன்வேதங்கள்வேறுவேறு
தெரித்தவனுறைவிடந்திருவல்லமே.

* 11. திருமாற்பேறு—சம்பந்தர்.

ஊறியார்தருநஞ்சினையுண்டுமை
நீறுசேர்திருமேனியர்
சேறுசேர்வயற்றென்னிருமாற்பேற்றின்
'மாதிலாமணிகண்டரே.

12 திருஆறல்—(திருவாலங்காடு) சம்பந்தர்.

மாநிலவணரணம்மவைமாயவோர்வெங்கணையாலன்று
நீறெழுவெய்தவெங்கணிமலனிடவினவில்
தேறலிரும்பொழிலுந்திசுங்குயல்பாய்வயலுஞ்சூழ்ந்த
ஊறலமர்ந்தபிரானெலியார்கழலுள்குதுமே.

* காஞ்சிபுரம்.

Hasty climbers have a sudden fall

13 திருவிலம்பையங் கோட்டீர்—(கடம்பந்தார்)—சம்பந்தர்.
மலையினூர்ப்பருப்பதந்தருத்திமாற்பேறுமாசிலாச்சீர்மறைக்காடுநெய்த்தான, நிலையினுன்னதுரைதனதுரையாகநீறணிந்தேறுகந்தேறியநிமலன், கலையினூர்மடப்பிணைதுணையொடுந்துயிலுக்கானலம்பெடைபுல்கிக்கணமயிலாலு, மலையினூர்பைம்பொழிலிலம்பையங் கோட்டீரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்வதியல்பே.

14 திருவிற்கோலம் (கடம்பந்தார்)—சம்பந்தர்.

உருவினாருமையொடுமொன்றிநின்றதோர்
திருவினான்வளர்சடைதிங்குள்கங்கையாள்
வெருவிவானவர்கொழுவெகுண்டிரேந்திய
செருவினாறுவைவிடந்திருவிற்கோலமே.

15 திருவாலங்காடு—சம்பந்தர்.

துஞ்சவருவாருந்தொழுவிப்பாரும்வழுவிப்போய்
நெஞ்சம்புகுந்தென்னைநினைவிப்பாருமுனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்திவாணுள்கொள்ளும்வகைகேட்
டஞ்சம்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

16 திருப்பாசூர் (திருவள்ளூர்)—சம்பந்தர்.

சிந்தையிடையார்தலையின்மிசையார்செஞ்சொல்லார்
வந்துமாலையைகும்போழ்தென்மனத்துள்ளார்
மைந்தர்மணுளாவென்னமகிழ்வாசூர்போலும்
பைந்தண்மாதவிசோலைசூழ்ந்தபாசூரே

17 திருவெண்பாக்கம் (திருவள்ளூர்)—சுந்தார்.

பிழையுள்ளபொறுத்திடுவெரன்றடியேன்பிழைத்தக்கால்
பழியதனைப்பாராதேபடலமென்கண்மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவுவடிகாதாகோயிலுளாயேயென்ன
உழையுடையானுள்ளிருந்துவுளோம்போகிரென்றானே.

18 திருக்கள்ளில் (ஆவடி)—சம்பந்தர்.

முள்ளின்மேன்முதுகூகைமுரலுஞ்சோலை
வெள்ளின்மேல்விடுகூரைக்கொடிவினைந்த
கள்ளின்மேயவண்ணல்கழல்குணுளும்
உள்ளுமேலுயர்வெய்தலொருதலையே.

19 திருக்காளத்தி—சுந்தார்.

மறிசேர்கையினேனமதமாவுரிபோர்த்தவனே
குறியேயென்னுடையகுருவேயுன்குற்றேவல்செய்வேன்
நெறியேநின்றடியார்தினைக்குந்திருக்காளத்தியுள்
அறிவேயுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

Great talkers are not great doers.

20 திருவொற்றியூர்—சம்பந்தர்.

தானத்தைச் செய்துவாழ்வான்சலத்துளையழுந்துகின்றீர்
வானத்தைவணங்கவேண்டில்வம்பின்கள்வல்லீராகிச்
ஞானத்தைவிளக்கையேற்றிநாடியுள்விரவவல்லார்
ஊனத்தையொழிப்பர்போலுமொற்றியூருடையகோவே.

21 திருவலிதாயம் (வில்லிவாக்கடி)—சம்பந்தர்.

பத்தரோடுபலரும்பொலியம்மலரங்கைப்புன றாவி
ஒத்தசொல்லியுலகத்தவர்தாந்தொழுதேத்தவுயர்சென்னி
மத்தம்வைத்தபெருமான்பிரியாதுறைநின்றவலிதாயம்
சித்தம்வைத்தவடியாரவர்மேலடையாமற்றிடர்நோயே.

22 வடதிருமுல்லைவாயில் (அம்பத்தூர்)—சந்தரர்.

திருவுமெய்ப்பொருளுஞ்செல்வமுமெனக்குன்சீருடைக்கழல்சு
ளென்றெண்ணி, பொருவரைமதியாதுறைமைகன்செய்துமுடியுமு
றைப்பனய்த்திரிவேன், முருகமர்சோலைசூழ்திருமுல்லைவாயிலாய்
வாயினுலுண்ணைப், பரவிடுமடியேன்படுதுயர்களையாய் பாசுபதாபர
ஞ்சுடரே.

23 திருவேற்காடு (ஆவடி)—சம்பந்தர்.

ஒள்ளி துள்ளாக்கதிர்காமிவனொளி
வெள்ளியாணுறைவேற்காடு
உள்ளியாருயர்ந்தாரிவ்வுலகினில்
தெள்ளியாரவர்தேவரே.

24 திருமயிலாப்பூர்—சம்பந்தர்.

கானமர்சோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
தேனமர்பூம்பாவைப்பாட்டாகச்செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம்புகழ்ந்தபத்தும்வல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரோடும்வாழ்வாரே.

சுவாமி—கபாலீசுவரர்; தேவி—கற்பகவல்லித்தாயார்.

25 திருவான்மியூர்—சம்பந்தர்.

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கம்வெள்ளிப்பிவன்
திரையுலாங்கழிமீனுகளுந்திருவான்மியூர்
உரையுலாம் பொருளாபுலகாளுடையீர்சொலீர்
வரையுலாமடமாதுடனாகியமாண்பதே.

26 திருக்கச்சூராலக்கோயில் (சிங்கபெருமாள் கோயில்)—சந்தரர்.

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட் டெடிகொண்டாடீன்முயல்வானே
மதுவார்கொன்றைப்புதுவீசுடுமலையான்மகடன்மணவாளா
கதுவாய்த்தலையிற்பலிநீகொள்ளக்கண்டாலடியார்கவலாரே
அதுவேயாமாறிதுவோகச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

Little comforts be get much happiness.

27 திருவிடைச்சரம் (செங்கல்பட்டு)—சம்பந்தர்.

வரிவளரவிரொளியரவரைதாழ்வார்சடைமுடிமிசைவளர்மதிசூழக்
கரிவளர்தருகழல்கால்வலனேந்திக்கனலெரியாடுவர்காடரங்காக
விரிவளர்தருபொழிவிளமயிலாலவண்ணிமத்தருவிசுடிண்ணென
வீழு, மெரிவளரினமணிபுனமணிசாரலிடைச்சுரமேகியவிவர்வண
மென்னே.

28 திருக்கழுக்குன்றம்—சம்பந்தர்.

தோடுடையாநொருகாதிற்றாயகுழைதாழ
ஏடுடையான்றன்றலைகலனாகவிரந்துண்ணும்
நாடுடையான்ளிநுளேமதடமாடும்
காடுடையான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றே.

29 திருவச்சிறுபாக்கம்—சம்பந்தர்.

பொன்றிரண்டன்னபுரிசடைபுரளப்பொருகடற்பவளமொடழனி
றம்புரையக், குன்றிரண்டன்னதோளுடையகலங்குலாயவெண்ணூ
லொடுகொழும்பொடியணிவர், மின்றிரண்டன்னநண்ணிடையரி
வைமெல்லியலாளைபோர்பாகமாப்பேணி, யன்றிரண்டுருவமாயவெம்
மடிகளாச்சிறுபாக்கமதாட்சிகொண்டாரே.

30 திருவக்கரை—சம்பந்தர்.

கறையணிமாமிடற்றுகரிகாடரங்காவுடையான்
பிறையணிகொன்றையினொருபாகழம்பெண்ணமர்ந்தான்
மறையவன்றன்றலையிற்பலிகொள்பவன்வக்கரையில்
உறையவனெங்கள்பிராநொலியார்கழலுள்குதுமே.

31 திருவரசிலி (மைலம்)—சம்பந்தர்.

பாடல்வண்டைறக்கானைறபான்மதிபாய்புனற்கங்கை
கோடல்சூவிளமாலேமத்தமுஞ்செஞ்சடைக்குலாவி
வாடல்வண்டலேமாலேமருவிடவல்லியந்தோண்மேல்
ஆடன்மாணமசைத்தவடிகளுக்கிடமரசிலியே.

32 திருவிரும்பைமகாளம் (மைலம்)—சம்பந்தர்.

மண்டுக்கைசடையிற்கரந்தும்திருடிமான்
கொண்டகையாற்புரமுன்றெறித்தகுழகன்னிடம்
எண்டிசைழம்புகழ்போய்விளங்கும்மிரும்பைதனுள்
வண்டுதிதும்முரல்பொழில்சுலாயின்மமாகாளமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Father is kind, mother kinder, but God kindest of all.

கொங்கு நாட்டு ஸ்தல பதிகங்கள்.

1 திருப்புக்கொளியூரவிநாசி—சுந்தரர்.

எற்றான்மறக்கேனெழுமைக்குமெம்பெருமானையே
உற்றயென்றுன்னையெயுள்குகின்றெனுணர்ந்துள்ளத்தால்
புற்றூடரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
பற்றுகவாழ்வேன்பசுபதியேபரமேட்டியே.

2 திருமுருகன் பூண்டி—சுந்தரர்.

கொடுகுவெஞ்சிலைவடுகவேடுவார்விரவலாமைசொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக்குத்திக்குறைகொண்டாறலைக்குமிடம்
முடுகுநாறியவடுகர்வாழ்முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய் [ரானிரே.
இடுகுதுண்ணிடைமங்கைதன்னொடுமெத்துக்கிங்கிருந்திரெம்பி

3 திருநா (பவானி)—சம்பந்தர்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்டேறதேறி
அந்தாரவணிந்தவம்பானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச்
செந்தேன்மெறியொளிரத்தேதமர்ங்கனியுதிர்க்குந்திருநாவே.

4 திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றுர்—சம்பந்தர்.

வெந்தவெண்ணீர்மணிந்துவிரிநூறிகழ்மார்பினல்ல
பந்தணவும்விரலாநொருபாகமமர்ந்தருளிச்
கொந்தணவும்பொழில்சூழ்கொடிமாடச்செங்குன்றுர்நின்ற
அந்தணைத்தொழுவாரவலமறுப்பாரே.

5 திருவெஞ்சமாக்கூடல்—சுந்தரர்.

எறிக்குங்கதிர்வேயுதிர்முத்தமொடேலமிலவங்கந்தக்கோலுவிஞ்சி
செறிக்கும்புனலுட்பெய்துகொண்டமண்டித்தினைத்தெற்றுசிறு
றதன்கிழ்கரைமேன்முறிக்குந்தழைமாழுடப்புண்ணொழல்குருக்
கத்திகண்மேற்குயில்கூவலறா, வெறிக்குங்கலைமாவெஞ்சமாக்கூடல்
விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டியே.

6 திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி—சம்பந்தர்.

பெண்ணமர்மேனியினும்பிறைபுல்குசெஞ்சடையாரும்
கண்ணமர்நெற்றியினூங்காதமருங்குழையாரும்
எண்ணமநூங்குணத்தாருமிமையவரேத்தநின்றாரும்
பண்ணமர்பாடலினும்பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

7 திருக்கருவூரானிலை—சம்பந்தர்.

தொண்டெலாமலர் தூவியேத்தநஞ்
சுண்டலாருயிராயதன்மையர்
கண்டனார்கருவூருளானிலை
அண்டனாருளியுமன்பரே.

Pleasure is precarious but virtue is immortal.

பொது தேவாரம்.

அப்பர்.

மாசில்விணையுமலைமதியமும்
வீசுதென்றலும்விங்கிளவேனி லும்
முகவண்டறைபொய்கையும்போன்றதே
ஈசனெந்தையிணையடிநீழலே.

வாழ்த்தவாயுநினைக்கமடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச்சென்னியுந்தந்தலைவினைச்
சூழ்த்தமாமலர் தூவித்துதியாதே
விழ்த்தவாவினையேனெடுங்காலமே.

விநகற்றியினன்பாலிற்படுநெய்போல்
மறையசின்னுள்ளமாமணிச்சோதியான்
உறவுகோனட்டுணர்வுகயிற்றினால்
முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்றுகுமே.

(இஃது நளிர்சரம்தீரும்பொருட்டுப் பாடியது.)

திருநீலகண்டம்-சம்பந்தர்.

அவ்வினைக்கிவ்வினையாமென்றுசொல்லுமஃதறிவிர்
உய்வினைகாடாதிருப்பதுமுந்தமக்கூனமன்றே
கைவினைசெய்தெம்பிரான்கழல்போற்றுதுநாமடியோஞ்
செய்வினைவந்தெமைத்தீண்டப்பெறாதிருநீலகண்டம்.

கீவினையிட்டுங்குளம்பலதொட்டுங்கனிமனத்தால்
ஏவினையாலெயின்முன்றெறித்தீரென்றிருபொழுதும்
பூவினைக்கொய்துமலரடிபோற்றுதுநாமடியோம்
தீவினைவந்தெமைத்தீண்டப்பெறாதிருநீலகண்டம்.

முலைத்தடமுழுகியபோகங்களுமற்றெவையுமெல்லாம
விலைத்தலையாவணங்கொண்டெமையாண்டவிரிசடைபீர்
இலைத்தலைச்சுலமுந்தண்டுமழுவுமிவைபுடையீர்
சிலைத்தெமைத்தீவினைத்தீண்டப்பெறாதிருநீலகண்டம்.

விண்ணுலகாள்கின்றவிச்சாதாரர்களும்வேதியரும்
புண்ணியரென்றிரிபோதுந்தொழப்பும்புண்ணியரே
கண்ணிமைபாதனைமுன்றுடையிருங்கழலடைந்தோம்
கண்ணியதீவினைத்தீண்டப்பெறாதிருநீலகண்டம்.

Morning is welcome to the industrious.

மற்றிணையிலலாடலை திரண்டன்ன திண்டோளுடையீர்
கற்றெமையாட்கொண்டுகேளாதொழிவதுந்தன்மைகொலோ
சொற்றுணை வாழ்க்கை துறந்துன் றிருவடியேயடைந்தோம்
செற்றெமையத்தீவினை திண்டப்பெறு திருநீலகண்டம்.

மறக்குமனத்தினை மாற்றியெமமாவியைவற்புறுத்திப்
பிறப்பில்பெருமான் றிருந்தடிக்கீழ்ப்பிழையாதவண்ணம்
பறித்தமலர்கொடுவந்துமையே த்தும்பணியடியேயாம்
சிறப்பிலித்தீவினை திண்டப்பெறு திருநீலகண்டம்.

கருவைக்கழித்திட்டுவாழ்க்கைகடிந்துங்கழலடிக்கே
உருகிமலர்கொடுவந்துமையே த்துதுநாமடியேயாம்
செருவிலரக்கனைச்சீரிலடத்தருள்செய்தவரே
திருவிளித்தீவினை திண்டப்பெறு திருநீலகண்டம்.

நாற்றமலர்மிசைநான்முகனாணன்வாதுசெய்து
தோற்றமுடையவடியுமுடியுந்தொடர்வரியீர்
தோற்றினுந்தோற்றுந்தொழுதுவணங்குதுநாமடியேயாம்
சீற்றமதாம்வினை திண்டப்பெறு திருநீலகண்டம்.

சாக்கியப்பட்டுஞ்சமணுருவாகியுடையொழிந்தும்
பாக்கியமின்றியிருதலைப்போகமும்பற்றும்விட்டார்
பூக்கமழ்கொன்றைப்புரிசடையீரடியோற்றுகின்றோம்
தீக்குழித்தீவினை திண்டப்பெறு திருநீலகண்டம்.

பிறந்தபிறவியிற்பேணியெஞ்செல்வன்கழலடைவான்
இறந்தபிறவியுண்டாகவிமையவர்கோனடிக்கண்
திறம்பயின்றானசம்பந்தனசெந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
நிறைந்தவுலகினில்வானவர்கோனெடுங்கடுவரே.

அப்பர்-திருவங்கமாலே-பண்-சாதாரி.

தலையேவீவணங்காய்-தலை-மலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத்-தலையேவீவணங்காய்.

கண்காள் காண்மின்களோ-கடல்-நஞ்சுண்டகண்டன் றன்னை
எண்ணோள்வீசிறின்றும்பிரான் தன்னைக்-கண்காள் காண்மின்க
செவிகாள் கேண்மின்களோ-சிவன்-எம்மிறைசெம்பவள [ளோ.
எரிபேர்ன்மேனிப்பிரான் றிறமெப்போ தும்-செவிகாள் கேண்

மூக்கேநீமுரலாய்-முது-காடுறைமுக்கணனை [மின்களோ.
வாக்கேநோக்கியமங்கைமணுளனை-மூக்கேநீமுரலாய்.

வாயேவாழ்த்துகண்டாய்-மத-யாணையுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ்காட்டகத்தாடும்பிரான் றன்னை-வாயேவாழ்த்துகண்டாய்.

Truth is a roak large enough for all to stand upon.

நெஞ்சேநீநினையாய்-நிமிர்-புன்சடைநின்மலனை
மஞ்சாடும்மலைமங்கைமனாளை-நெஞ்சேநீநினையாய்.

கைகாள் கூப்பித்தொழிர்-சடி-மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப்பாம்பரையார் த்தபரமனைக்-கைகாள் கூப்பித்தொழிர்.

ஆக்கையாற்பயனென்-னரன்-கோயில்வலம்வந்து
பூக்கையாலட்டிப்போற்றியென்னாதவிவ்-வாக்கையாற்பயனென்.

கால்களாற்பயனென்-கலைநக்-கண்டனுதேகோயில்
கோலக்கோபுரக்கோகாணாந் குழக்-கால்களாற்பயனென்.

உற்றாராருளரோ-உயிர்-கொண்டிரோம்பொழுது
குற்றாலத்துலைமுகத்தனல்லானமச்-குற்றாராருளரோ.

இறுமாந்திருப்பன்கொலோ-வீசன்-பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்-சிறுமாந்திருப்பன்கொ

தேடிக்கண்டுகொண்டேன்-திரு-மாலொடுநான் முகனும் [லோ.
தேடித்தேடொணுத்தேவனையென்னுளோ-தேடிக்கண்டுகொண்
டேன்.

தனிமையான பெருமையைக்குறித்த பதிகங்கள்.

உடம்பெனுமனையகத்துள்ளமேதகனியாக
மடம்படுமுணர்நெய்யட்டியுயிரெனுநதிரிமயக்கி
இடம்படுஞானத்தீயூலெலிகொளவிநுந்துக்காக்கி
கடம்பமாகாணைதாதைகழலடிகாணலாடே.

வஞ்சப்பெண்ணாங்குகோயில்வாளொயிற்றாவந்துஞ்சா
வஞ்சப்பெண்ணிருந்தகுழல்வான் நவழ்மதிபுந்தோயும்
வஞ்சப்பெண்வாழ்க்கையாளன்வாழ்வனைவாழ்வுலுற்று
வஞ்சப்பெண்னுறக்கமானேன்வஞ்சனைனென்செய்கேனை.

மோத்தையைக்கண்டகாக்கைபோலவல்லினைகண்மொய்த்துன்
வார்த்தையப்பேசுவொட்டாமயக்கநான்மயங்குநன்றேன்
சீத்தையைச்சிதம்புதன்னைச்செடிகொணையவடிவொன்றில்லா
ஊத்தையைக்கழிக்குமவண்ணமுணர்வுதாவுலகமுர்த்தீ.

அங்கத்தைமண்னுக்காக்கியார்வத்தையுன்கேதந்து
பங்கத்தைப்போகமாற்றிப்பாவித்தேன் மாமாதின்னைச
சங்கொத்தமேனிச்செல்வாசாதனுணையேனுன்னை
எங்குற்றாயென்றபோதாவிங்குற்றேன்னைகண்டாயே.

மெய்ம்மையாமுழுவைச்செய்துவிருப்பெனும்வித்தைவித்திப்
பொய்ம்மையாங்குளையவாங்கிப்பொறையெனுரைப்பாய்ச்சித்
தம்மையுநோக்கிக்கண்டுதகவெனும்வேலியிட்டுச்
செம்மையுணிற்பராகிறிசுவகதிவினையுமன்றே.

Preseverance is the bridge by which difficulty is overcome.

காயமேகோயிலாகக்கடிமனமடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணியிலிங்கமாக
நேயமேநெய்யும்பாலாநிறையநீரமையவாட்டிப்
பூசணியீசனார்க்குப்போற்றவிக்காட்டினோமே.

நடுவிலாக்காலன்வந்துநனுகும்போதறியவொண்ணு
அடுவனவஞ்சபூதமவைதமக்காற்றலாகேன்
படுவனபலவுங்குற்றம்பாங்கிலாமணிதர்வாழ்க்கை
கெடுவதிப்பிறவிசீசிகளரொளிச்சடையினீரே.

விளக்கினாற்பெற்றவன்பெழுநிறுப்பதிற்றியாகும்
துளக்கினன்மலர்ந்தொடுத்தாற்றாயவிண்ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார்பேறுசொல்லின்மெய்ஞ்ஞெருநிரூனமாகும்
அளப்பிலகிதஞ்சொன்னார்க்கடிகடாமநுளுமாறே,

கற்றிலேன்கலைகண்ணானங்கற்றவர்தங்களோடும்
உற்றிலேனாதலாலேபுணர்வுக்குஞ்சேயனானேன்
பெற்றிலேன்பெருந்தடங்கட்பேதைமார்தமக்கும்பொல்லேன்
எற்றுளேனிறைவனேநானென்செய்வான்னேன்றினேனே.

மக்களேமணந்ததாரமவ்வயிற்றவரையோம்பும்
சக்குளேயழுந்தியீசன்றிற்றம்படேன்றவமதோரேன்
கொப்புளேபோலத்தோன்றியதனுளேமறையக்கண்டும்
இக்களேபரத்தையோம்பவென்செய்வான்னேன்றினேனே.

முன்னையென்வினையினுலேழுர்த்தியைநினையமாட்டேன்
பின்னைநான்பித்தனாகிப்பிதற்றுவன்பேதையேனான்
என்னுளேமன்னிநின்றசீர்மையதாயினுனை
என்னுளேநினையமாட்டேனென்செய்வான்னேன்றினேனே.

வளைத்துநின்னறவர்கள்வரவந்தனைநடுக்கஞ்செய்யத்
தளைத்துவைத்துலையையேற்றித்தழலெரிமடுத்தநீரில்
நிலைத்துநின்றாடுகின்றவாமைபோற்றெறவிவிலாதேன்
இளைத்துநின்றாடுகின்றென்செய்வான்னேன்றினேனே.

தாரித்திரந்தவிராவடியார்தடுமாற்றமென்னும்
முறித்திரைப்பொளவநீக்குகண்டாய்முன்னைநாளொருகால்
வேரித்தண்பூஞ்சுடரைங்கணையோவெந்துவீழ்ச்செந்தீப்
பாரித்தகண்ணுடையாயெம்மையாளுமபசுபதியே.

வானந்துளங்கிலென்மண்கம்பமாகிலென்மால்வரையும்
தானந்துளங்கித்தலைதடுமாறிலென்றன்கடலும்
மீனம்படிவென்விரிசுடர்வீழிலென்வேலைநஞ்சண்
னேமொன்றில்லாவொருதனுக்காட்பட்டவுத்தமார்க்கே.

With economy, few need be poor.

முருகார்நறுமலரிண்டைதழுவிவண்டேமுாலும்
பெருகாறடைசடைக்கற்றையினாய்பிணிமேய்ந்திருந்த
இருகாற்குரம்பையிதுநானுடையதிதுபிரிந்தால்
தருவாயெனக்குன்றிருவடிக்கீழார் தலைமறைவே.

ஏயிலாணையெனிச்சையகம்படிச்
கோயிலாணைக்குணப் பெருங்குன்றினை
வாயிலாணைமேனென்மணியைப்பெற்ற
தாயிலாணைதழுவுமென்னையே.

முன்னைஞானமுதற்றனிவித்தினைப்
பின்னைஞானப்பிறங்குசடையனை
என்னைஞானத்திருநறுத்தாண்டவன்
தன்னைஞானத்தனையிட்டிலவப்பினை.

ஞானத்தாற்றொழுவார்சிலஞானிகள்
ஞானத்தாற்றொழுவேனானைநானலென்
ஞானத்தாற்றொழுவார்கடையுழக்கண்டு
ஞானத்தாயுனைநானுந்தொழுவேன.

புழுவுக்குங்குணநான்கெனக்குமமேத
புழுவுக்கிங்கெனக்குள்ளபொலலாங்குல்லை
புழுவினுங்கடையேன்புனிதன்மமர்
குழுவுக்கெவ்விடத்தேன்சென்றுகூடவே.

நாள

நிலையினின்றுகலங்கப்பெறுதிரேல்
சிலைவாகையவிசன்மமர்களைக்
கொலைசெய்யாணைதான்கொன்றிடுகற்குமே.

கற்றுக்கொள்வனவாபுளநாவுள
இட்டுக்கொள்வனபூவுளநீருள
கற்றைச்செஞ்சடையா னுளனாழுளம
எற்றுக்கொநமுன்முனிவுண்பதே.

மனிதர்காளிங்கேவம்மொன்றுசொல்லுகைன்
கனிதந்தாற்கனிபுண்ணுவம்வல்லிரே
புனிதன்பொற்கழனிசனெனுங்கனி
இனிதுசாலவுமேசற்றவர்கட்டே.

என்னையேதுமறிந்திலென்பிரான்
தன்னைநானுமுன்னேதுமறிந்திலென்
என்னைத்தன்னடியானென்றறிதலும்
தன்னைநானும்பிரானென்றறிந்தேனே.

தெள்ளத்தேறித்தெளிந்துதித்திப்பதோர்
உள்ளத்தேறலமுத்வொளியெவளி
கள்ளத்தேன்கடியேன்கவலைக்கடல்
வெள்ளத்தேனுக்கெவ்வாறுவினோந்தேத.

பற்பல்காலம்பயிற்றிப்பரமனைச்
சொற்பல்காலநின்றுததுமின்றொல்லினை
வெற்பிற்றோன்றியவெங்கதிர் கண்டவப்
புற்பனிக்கெடுமாறதுபோலுமே.

இளமைகவிட்டகறலுமுப்பினர்
வளமைபொய்ப்பினியோடுவருதலால்
உளமெலாவொளிபாய்மநியாபினான்
கிளமையேகிளையாகினைப்பனே.

தன்னிற்றன்னையறியுந்தலைமகன்
தன்னிற்றன்னையறியிற்றலைப்படும்
தன்னிற்றன்னையறிவிலனாயிடில்
தன்னிற்றன்னையுஞ்சார்தற்கரியனே.

பாவமும்பழிபற்றறவேண்டுமீர்
ஆவிலஞ்சுகந்தாமெவன்கழல்
மேவராய்க்கடிமநெழ்துள்குடின்
காவலாளன்கலந்தான்செய்யுமே.

கங்கையாடிலென்கானிரியாடிலென்
கொங்குதண்குமித்துறையாடிலென்
ஒங்கும்கடலோதநீராடிலென்
எங்குமீசெனனாகவர்க்கில்லையே.

வேதமோதிலென்காத்திரங்கேட்கிலென்
நீதிநூலபலந்ததல்பாபிற்றிலென்
ஒதியங்மோராமுணரிலென்
ஈசனையுள்குவார்க்கன்றியில்லையே.

காலேசென்றுகலந்துநீர்முழநிலென்
வேலைதோறும்விதிவழிநிற்கிலென்
ஆலைவெள்ளியடைந்ததுவேட்கிலென்
ஏலவிசனென்பார்க்கன்றியில்லையே.

கானநாடுகலந்துநிரியிலென்
ஈனமின்றியிருந்தவஞ்செய்யிலென்
ஊனையுண்டலொழிந்துவானோக்கிலென்
ஞானனென்பவர்க்கன்றிநன்கில்லையே.

When the fox preaches beware of your geese.

நன்றுநோற்கிலென்பட்டினியாசிலென்
சூன்மமேறியிருந்தவஞ்செய்யிலென்
சென்றுநீரிற்குளித்துத்திரியிலென்
என்றுமீசனென்பார்க்கன்றியில்லையே.

செத்துச்செத்துப்பிதப்பதேதேவென்று
பத்திசெய்மனப்பாறகட்கேறுமோ
அத்தனென்றறியேர்புரிமனும்
துத்தியஞ்செயநின்றநற்சோதியே.

அறுகோடிபிரமர்க்கெணந்தினர்
ஆறுகோடிநாராயணரங்குவனே
ஏறுகங்கைமணலெண்ணிலிந்திரர்
நறிலாதவனீசனெருவனே.

வாதுசெய்துமயங்குமனத்தராய்
ஏதுசொல்லுவிராகிலுமேழைகள்
யாதோர்தேவரெனப்படுவார்க்கெலாம்
மாதேவனலறந்தேவர்பற்றில்லையே.

விருத்தாசலமென்று வழங்கும் திருமுதுகுன்றம்-சுந்தரர்-பண்-நட்டராகம்.

பொன்செய்தமேனியினீர்புலித்தேதாலையரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்தழமவையிலுமெரிந்தீர்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்ததுண்ணிடையாள் பாவையிவடன்முகப்பே
என்செய்தவாறடிக்கேளடியேனிட்டளங்கெடவே.

உம்பருமவானவரும்முடனேநிற்கவேயெனக்குச்
செம்பொனைத்தந்தருளிக்கிழும்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
வம்பருங்குமுலாள்பரவையிவள்வாடுகின்றாள்
எம்பெருமானருளீரடியேனிட்டளங்கெடவே.

பத்தாபத்தர்களுக்கருள்செய்யும்பரம்பரனே
முத்தாமுக்கணனேமுதுகுன்றமர்ந்தவனே
மைந்தாருந்தடங்கண்டரவையிவள்வாடமே
அத்தாதந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே.

மங்கையொர்க்குமமர்ந்தீர்மலைநான்கும்விரித்துரைத்தீர்
திங்கள்சடைக்கணிந்தீர்கிழும்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
கொங்கைநல்லாள்பரவையுணங்கொண்டிருந்தாண்முகப்பே
அங்கணனேயருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே

மையாரும்மிடற்றாய்மருவார்புரமுன்றறித்த
செய்யார்தேனியனேதிசுழும்முதுகுன்றமர்ந்தாய்
பையாரும்மரவேரல்குலாள்வள்வாடுகின்றாள்
ஐயாதந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே.

A clear conscience fears no accusation.

MAHARAJA'S LIBRARY
SRI MINATHA IYER LIBRARY

நெடியானுன்முகனுமிரனியொடுமிந்திரனும்
முடியால்வந்திறைஞ்சமுதுகுன் றமமர்ந்தவனே
படியாரும்மியலாள்பரவையிவடன்முகப்பே
அடிக்கேடந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே.

மகர்ந்தணவும்பொழில்குழ்குனிர்மாமதின்மாளிகைமேல்
வந்தணவும்மதிசேர்சடைமாமுதுகுன் றுடையாய்
பந்தணவும்விரலாள்பரவையிவடன்முகப்பே
அந்தணனையருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே.

ஏத்தார் திருந்தறியேனிமையோர்தனிநாயகனே
முத்தாயுலகுந்கெல்லாமுதுகுன் றமமர்ந்தவனே
கூத்தாருங்குழலாள்பரவையிவடன்முகப்பே
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே.

பிறையா நஞ்சடையென்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமர்வண்ங்கும்முதுகுன் றர்தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயனாவலாநூன்சொன்ன
இறையார்பாடல்வல்லார்க்கெகரிதாஞ்சிவலோகமதே.

திருத்தாண்டகம்

நிலைபெறுமாறெண் ணுதியெனஞ்சேநீவாநித்தலுமெம்பிரா
னுடையகோயில்புக்குப், புலர்வதன்முன்னலங்ட்டெழுக்குமிட்
டுப்பூமாலைபுனைந்தேத்திப்புதழ்ந்துப்பாடித், தலையாரக்கும்பிட்டுக்கூ
த்துமாடிச்சங்கராசயபோற்றிபோற்றியென்றும், அலைபுனல்சேர்செ
ஞ்சடையெம்மாதியென்றுமாநூராவென்றென்றேறயலறநிலிலே.

மேசப்பொருளலாப்பிறவிதன்னைப்பெரிதென்றுன்சி றுமன் த்தா
ல்லெவண்டியீண்டு, வாசக்குமுன்மடவார்போகமென் னும்வலைப்பட்
டுவீழாதேவருகநெஞ்சே, தூசக்கரியுரித்தான் தூநீரூடித்துதைந்தி
லங்குநூன்மார்பன்றொடாகல்லா, நீசர்க்கரியவனெய்த்தானமென்
றுநினையுமாநினைந்தக்காலுய்யலாமே.

மண்ணல்லைவிண்ணல்லைவலயமல்லைமலையல்லைகடலல்லைவாயு
வல்லை, பெண்ணல்லையெழுத்தல்லையெரியுமல்லையிரவல்லைபகலல்லை
யாவும்லை, பெண்ணல்லையாணல்லைபெடுமலைபிறிதல்லையானாயும்
பெரியாய்நீயே, யுண்ணல்லைநல்லார்க்குத்திமையல்லையுணர்வரிய
வொற்றியுருடையகோவே.

When angry, count ten before you speak ; if very angry a hundred.

✓ பேராயிரம்பரவிவானோரேத்தும் பெம்மானைப் பிரிவிலாவடி யார்க்கென்றும், வாராதசெல்வம்வருவிப்பானைமந்திரமுந்தந்திரமும் மருந்துமாகித், தீரானோய்தீர்த்தருளவல்லான்மனைத்திரிபுரங்கட யெழுத்தின்கிலைகக்கொண்ட, பேர்மானப்புள்ளிருக்குவேனாரா னைப்போற்றுதேயாற்றநாள்போக்குனேனே

எவரேனுந்தாமாதுவிலாடத்திட்டிருநீறுஞ்சாதனமுங்கண் டாலுள்கி, யுவராதேயவரவரைக் கண்டபோது வுகந்தடிமைத்திற நினைந்தங்குவந்துநோக்கி, யிவர்தேவரவர்தேவரென்றுசொல்லியி ரண்டாட்டாதொழிந்தீசன் நிறமேபேணிக், கவராதேதொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளேகன்றுப்பூர்ந்திறியைக்காணலாமே.

தந்தையார்தாயாருடன்பிறந்தார்தாரமார்புத்திரரார்தாந் தாமாரே, வந்தவாறெங்கனேபோமாதேதோமாயமாமிதற்கேதும கிழவேண்டாந், சிந்தையிருமக்கொன்றுசொல்லக்கேண்மின நிகழ்ம தியும்வாளாவுந்தினைக்குஞ்சென்னி, யெந்தையார்திருநாமநமச்சிவா யவென்றெழுவார்க்கிருவிசம்பிலிருக்கலாமே.

மைப்படிந்தகண்ணுஞந்தாநுங்கச்சிமயானத்தான்வாரசடை யாவென்னினல்லா, னெப்புடையனல்லனொருவனல்லனொருநனல் லனொருவமனில்லி, யப்படியுயர்நிறமுமவ்வண்ணமுமவனருளேகண் ணாகக்காணினல்லா, விப்படியனிந்திறத்தனிவ்வண்ணத்தனிவனிதை வவென்றெழுதிக்கூட்டொணாதே.

நாமார்க்குங்குடியல்லோநமனையஞ்சோநரகத்திலிடர்ப்படோ நட்டையிலல்லோ, மேமாப்போம்பிணியறியோம்பணிவோமல்லோமி ன்பமேயெந்நாளுந்துன்பயில்லை, தாமார்க்குங்குடியல்லாத்தன்மை யானசங்குநன்சங்குவண்குழையோர்காதிற், கோமாற்கேநாமென் னாவாளாய்க்கொய்ம்மலர்ச்சேவடியிணையேகுறுகினோமே.

அப்பனீயம்மைநீயையனுநீயன்புடையமாமனுமாநியுநீ, யொ ப்புடையமாதருமொண்பொருளுநீ யொருகுலமுஞ்சுற்றமுமோரு ருநீ, துய்ப்பனவுமுய்ப்பனவுந்தோற்றுவாய்நீதுணையாயென்னெஞ் சந்தறுப்பிப்பாய்நீ, யிப்பொன்னீயிம்மணிநீயிம்முத்துநீயிவைவனீ யேறுார்த்தசெல்வனீயே.

ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரேயடக்குவித்தாலாரொ ருவரடங்காதாரே, யோட்டுவித்தாலாரொருவரோடாதாரேயுருகு வித்தாலாரொருநீருருகாதாரே, பாட்டுவித்தாலாரொருவர்பாடா தாரேபணிவித்தாலாரொருவர்பணியாதாரே, காட்டுவித்தாலாரொ ருவர்காணாதாரேகாண்பாரார்கண்னுதலாய்க்காட்டாக்காலே.

One kind word may turn aside a torrent of anger.

திருக்கோயிலில்லாத திருவி லூருந்திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும், பருக்கோடிப்பட்டிமையாற்பாடா லூரும்பாங்கினொடு பதனிகளில்லா லூரும், விருப்போடுவெண்சங்கமுதா லூரும்விதான மும்வெண்கொடியுமில்லா லூரு, மருப்போடுமலர்பறித்திட்டிண்ணு லூருமவையெல்லாமுரல்லவடவிகாடே.

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ்செப்பாநாகிற்றீவண்ணர்திறமொ ருகாற்பேசாராகி, லொருகாலுந்திருக்கோயில்குழாராகி லுண்பத ன்முன்மலர்பறித்திட்டிண்ணுராகி, லருநோய்கள்கெடவெண்ணீ ற ணியாடா கிலளியற்றார்பிறந்தவாறேதோவென்னிற், பெருநோய்க ண்மிகநலியப்பெயர்த்துஞ்செத்துப்பிறப்பதற்கேதொழிலாகி யிறக் கின்றாரே.

சங்கரிதிபதுமரிதியிரண்டுத்தந்துதரணியொடுவாணுத்தரு வரேனு, மங்குவாரவார்செல்வமதிப்போமல்லோமாதேவர்க்கேகாந்த ரல்லராகி, லங்கமெலாங்குறைந்தமுருதொழுநோயராயாவுரித்துத் தின்றுமலும்புலையேனுங், கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகில வார்கண்டார்நாமவணங்குங்கடவுளாமே.

எண்ணுகேனென்சொல்லியெண்ணுகேனெவெம்பெருமான் றிருவடியேயெண்ணினல்லாற், கண்ணிலென்மற்றோர்க்கைகணில்லை ன்கழலடியேகைதொழுதுகாணினல்லா, லொண்ணுளையொன்ப துவாசல்லவத்தாயொக்கவடைக்கும்போதுணரமாட்டேன், புண் ணியாவுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலுர்மேவிய புண்ணிய னே.

கருவாதிக்கண்னுதலாய்நின்றான் றன்னைக்கமலத்தோன்றலையீரி ந்தகாபாலிபை, யுருவார்ந்தமலைமகளோர்பாகத்தானையுணர்வெலா மாணுனையோசையாகி வருவாணைவெஞ்சுறியெம்பெருமான் றன்னை மறைக்காடுமாவடுதண்டுமையுமேய, திருவாணைத்தென்பரம்பைக் குடியின்மேயதிருவாலம்பொழிலாண்ச்சிந்திநெஞ்சே.

மாதாபிதாவாகிமக்களாகிமறிகடலுமாலவிசம்புந்தானையாகிக் கோதாவிரியாய்க்குமரியாகிக் கொல்புலித்தோலாடைக் குழகஞ்சிப் போதாய்மலர்கொண்டு போற்றிநின்று புனைவார்பிறப்புக்கும்புனி தஞ்சி, யாதானுமெனநினைந்தார்க்கெளிதேயாகியழல்வண்ணவண் ணர்தாநின்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Purity of conscience is the best promoter of peace of mind.

திருவாசகம்.

நேரிசைவெண்பா.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந் தனோர்க்கி
யல்லலறுத் தானந்த டாக்கியதே—ரெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதலு ரெங்கோன்
நிருவா சகடென்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வா அழ்க நாதன்முள் வாழ்க
விமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் முள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் முள்வாழ்க
வாகம மாடுதின் தண்ணிப்பான் முள்வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயொன்றன் புங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
வீச னடிபோற்றி பெந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
யாராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தைபு ணின்ற வதன
லகனரு ளாலே யவன்முள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுது மோய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
யெண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியா
யெண்ணிறத் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மாமாகிப்
பல்விருக டாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகித்
கல்லாய் மீனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

செல்லா அ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
 ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே நெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று விடுத்தே
 னுய்யவென் னுள்ளத்து ளோங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்க
 ளையா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியா யியமான னும்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல் வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 யெஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
 யஞ்ஞானத் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே
 யாக்க மனவிறுதி யிலலா யனைத்துலகு
 மாக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருடருவாய்
 போக்குவா பென்னைப் புருவிப்பாய் நின்றொழும்பி
 னாறறத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுட் டேனூறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமா
 னிறங்கனோ னாந்துடையாய் விண்ணோர் ஈ ளேத்த
 மறைந்திருந்தா பெம்பெருமான் வல்வினையேன்றனை
 மறைந்திட முடிய மாய விருளை
 யறம்பாவ மென்னு மருங்கபிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் றாருகு
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத்
 தாழிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த யலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
 நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 யாரா வழுகே யளவிலாப் பெய்மானே

யோராதா றுள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென்ன நயிராய் நின்றானே
 யின்பமுந் துன்பமு மில்லானே புள்ளானே
 யன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாந்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமையனே
 யாதியனே யந்த நடுவாகி யல்லானே
 யீர்த்தென்னை பாட்கொண்ட வெந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டினர்வார் தங்கருத்தி
 னோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 யாற்றின்ப வெள்ளமே யத்தாபிக் காய்தின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாபச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவார்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையு
 னற்றான வுண்ண ரமுதே யுடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 வாற்றேனெம் ஸையா வானேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்த பொய்கொட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை சுட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளி ண்டடம் பயின்றாடு நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 யல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவ
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சதகம்.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்னிரை யார்கழற்கென்
 கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பிபுள்ளம்
 பொய்தான் றவிர்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னுங்
 கைதா னெகிழ விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

நாடகத்தா லுன்னடியார்போனடித்து நானடுவே
 வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றே
 னாடகச்சிர் மணிக்குன்றே யிடையறா வன்புனக்கென்
 னாடகத்தே நின்றிருகத் தந்தருளெம் முடையானே.

Truth is the hidden gem we all should dig for.

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விண்ணோர்
 பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
 பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
 பதைத்துருகு மவர்திற்க வென்னை யாண்டாய்க்
 குள்ளந்தா ணின்றுச்சி யளவு நெஞ்சா
 யுருகாதா னுடம்பெல்லாங் கண்ணு யண்ணு
 வெள்ளந்தான் பாயாதா நெஞ்சங் கல்லாங்
 கண்ணினையு மரமானதி வினையி னேற்கே.

ஆடுகின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை யென்புருகப்
 பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிநிலை பாதமலர்
 குடு கின்றிலை சூட்டுகின் துயமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
 தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே.

இருகை யானையை யொத்திருந தென்னுளக்
 கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தெய்வமே
 வருக வென்று பணித்தனை வாணுளோர்க்
 கொருவ னேகற்றி லேன்கிற்ப னுண்ணவே.

ஈச னேயென் னென்மானே யெந்தை பெருமா னென்றிறவி
 நாச னேநான் யா துமொன்றல்லாப் பொல்லா நாயான
 நீச னேனை யாண்டாய்க்கு நினைக்கமாட்டேன் கண்டாயே
 தேசனே யம்பலவனே செய்வதொன்று மறியேனே.

தரிக்கிலென் காயவாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
 விருத்தனே போற்றி யெங்கள் விடலையே போற்றி யொப்பி
 லொருத்தனே போற்றி யும்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
 திருத்தனே போற்றி யெங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி.

புணர்ப்ப தொக்க வெந்நகை யென்னை யாண்டு பூண நோக்கினுப்
 புணர்ப்ப தன்றி கென்ற போது நின்னொடென்னொடென்னிதாம்
 புணர்ப்ப தாக வன்றி தாக வன்பு தின்க ழற்கனே
 புணர்ப்ப தாக வங்க னுள புங்க மான போகமே.

விச்சுக் கேடுபொய்க்காகா தென்றிங் கெனைவைத்தா
 யிச்சைக் காண ரெல்லாரும் வந்துன்றான் சேர்ந்தா
 மச்சத்தாலே யாழ்ந்திடு கின்றே னூரெம்
 பிச்சைத் தேவா வென்னுன் செய்கேன் பேசாயே.

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
 வந்து முந்தினின் மலர்கொ டாளினை
 வேறி லாப்பதப் பரிசுபெற்றநின்
 மெய்மை யன்பருன் மெய்மை மேவின

Putting off does no work.

ரீறி லாதநீ யெளியை யாகுவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுந்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடைய நாயினேன் பட்ட கீழ்மையே.

நீத்தல் விண்ணப்பம்.

கடையவனேனைக் கருணையினுற் கலந்தா ண்டுகொண்ட
விடையவனே விட்டி டிதிகண்டாய் விநல் வேங்கையின்றோ
லுடையவனே மன்னு முத்தர கோசமங்கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தே நெம்மிரா நென்னை த்தாங்கிக்கொள்ளோ.

திருவெம்பாவை—(தனுர்மாத பாராயணம்.)

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்
சோதியையாட்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண்
மாதேவன ருதியோவன்செவியோநின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
விதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிம்மிமெய்ம்மறந்து
போதாரமளியின்மேனின் றும்புரண்டிங்க
னேதேனுமாகாங்கிடந்தாளென்னேயென்னே
யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

பாசம்பரஞ்சோதிக்கென்றாயிராப்பகனும்
பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமளிக்கே
நேசீழும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்
சீசீயிவையுஞ்சிலவோவினையாடி
யேசுமிடமீதோவிண்ணோகனேத்துதற்குத்
• கூசுமலர்ப்பாசந்தந்தருளவந்தருளுந்
தேசன்சிவலோகன் றில்லைச்சிறம்பலத்து
ளீசனார்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய்.

முத்தன்னவண்ணையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
னத்தனனந்தனமுதனென்றள்ளுறித்
தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய்
பத்துடையீர்சன்பழவுடையீர்பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொல்லாதோ
வெத்தோநின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ
சித்தமழுகியீர்பாடாரோநஞ்சிவனை
யித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

Patience and perseverance accomplish wonders.

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்தின்றே
 வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
 வெண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவுங்
 கண்ணைத் துயின் தவமேகாலத்தைப்போக்காதே
 விண் ணுக்கொருமருந்தவேதவிழுப்பொருளைக்
 கண் ணுக்கினியாண்ப்பாடிக்கிந் துள்ள
 முண்ணெக்குநின் றருகயாமாட்டோரீயேவந்
 தெண்ணிக்குறையிற்றியிலேலோரெம்பாவாய்.

மாலறியாநான் முகனுங்காணுமலையினைநாம்
 போலறிவோமென்றுள்ளபொக்கங்களைபேசும்
 பாலுறதேதன்வாய்ப்படிநீகடைதிறவாய்
 ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான்
 கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
 சீலமுப்பாடிச்சிவனேசிவனெயென்
 றோலமிடினுமுணராயுணராய்கா
 ணேலக்குழவிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

மாளேநீநென்னலைநானைவந்துங்களை
 நானையெழுப்புவெனன்றலுநாணுமே
 போனதிசைபகராயின்னம்புலர்தின்றே
 வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்
 றுனெவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
 வான்வார்கழல்பாடிவந்தேதார்க்குன்வாய்திறவா
 நினையருகாயுனக்கேபுறுமெமக்கு
 மேனோர்க்குந்தங்கோண்ப்பாடேலோரெம்பாவாய்.

புன்னையிலவாயுஞ்சிலவோபலவமர
 நுன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான்
 ன்னங்கன்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்
 தென்னுவன்னுமுன்னந்தீசேர்மொழுகொப்பா
 யன்னையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்
 சொன்னுங்கேள்வெவ்வாறாயின்னந்துயிலுதியோ
 னன்னெஞ்சப்பேலையார்போல்வாளாகிடத்தியா
 வென்னேதுயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய்.

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கு
 மேழிவியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்குங்
 கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணை
 கேழில்விழுப்பொருள்கள்பாடினோங்கேட்டியோ

Civility costs nothing but is worth much.

வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவர்
யாழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறே
ஆழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனை
யேயழபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய்

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த் தும்பெற்றியனை
யுன்னைப்பிராகுதப்பெற்றவுன்சீரடியோ
முன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோ
மன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந் து
சொன்னபரிசே-தொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ
மின்னலகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லென்னகுறைபுமிலோமேலோரெம்பாவாய்.

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்
போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே
பேதையொருபாற்றிநுமேனியொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண் ணுந்தித்தா லு
மோதவுலவாவொருதோழன்தொண்டருளன்
கோதுல்குலத்தரன் தன்கோயிற்பிணைப்பின்கா
ளேதவனுரேதவன்பேராருற்றாராயலா
ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய்.

மெய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்
• கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி
யையாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணுரழல்போற்
செய்யாவெண்ணீராடிச்செல்வாசி றுமருங்குன்
லையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா
• வையாரீயாட்கொண்டருளும்வினையாட்டி
னுய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பாவாய்

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதியாடுங்
கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்
காத்தும்படைத்துங்கரந்தும்வினையாடி
வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலை
ளார்ப்பூவஞ்செய்யவணிஞ்முன்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத
மேத்தியிருஞ்சுனைநீரோடேலோரெம்பாவாய்.

The highest happiness is to be good, and to do good.

பைங்குவனேக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா
 லங்கங்குருகினத்தாற்பின்னுமரவத்தாற்
 றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலின
 லெங்கள்பிராட்டிபுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த
 டொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்தாந்
 சங்கஞ்சிலம்புகிலம்புகலந்தார்ப்பச்
 கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப்
 பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

காதார்குழையாடப்பைப்பூண்கலடைக்
 கோதைகுழலாடவண்டிஞ்ஞழாமாடச்
 சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி
 வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச்
 சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
 யாதிதிறம்பாடியந்தமாபாடிப்
 பதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வனாதன்
 பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய்.

ரொருகாலெம்பெருமனென்றென்றேநம்பெருமான்
 சீரொருகால்வாயோவாள்சித்தங்கனிகூர
 ரொருகாலோவாநெடுந்தாரைக்கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால்வந்தணையாள்விண்ணேரைத்தான்பணியாள்
 பேரரையற்கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறு
 மாரொருவரில்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள்
 வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி
 யேருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்நுடையா
 ளென்னத்திகழந்தெம்மையாளுடையாளிட்டியின்
 மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்
 பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ
 மென்னச்சிலைகுலவிந்தெம்மையாளுடையா
 டன்னிப்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கு
 முன்னியவணமக்குமுன்குரக்குமின்னருளே
 யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய்.

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா
 லெங்குமிலாதேதாரின்பநம்பாலதாள்
 கொங்குண்கருங்குழவிந்தம்மைக்கோதாட்டி
 யிங்குநம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச்

Punctuality begets confidence.

செங்கமலப்பொற்பா தந்தந்தருளுஞ்சேவகளை
யங்கணரசையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கன்பெருமானைப்பாடிநலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

அண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர்முடிபின்மணித்தொகைவீற்றற்றப்போற்
கண்ணிரவிகுதிர்வந்துகார்கரப்பத்
தண்ணுரொளிமழங்குத்தாரலககடாமகலப்
பெண்ணையாணையலியாய்ப்பிறங்கொளிரேர்
விண்ணுநெண்ணையித்தனையும்வேறாகக்
கண்ணுரமுதமுமாய்நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தா
லெங்கன்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்குகின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க
வெங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணற்க
விங்கப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லெங்கெழிலென்னொய்யிறெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

போற்றியருளுகநின்னாதிபாம்பாதமலர்
போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமம்பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீரவினையடிகள்
போற்றிமானுன்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய்.

திருவம்மாளை.

செங்கணெடுமா லுஞ்சென்றிடந்துங்காண்பரிய
பொங்குமலர்ப்பாதம்பூதலத்தேபோந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தாழுமாட்கொண்டு
தெங்குதிர்ச்சோலைத்தென்னன்பெருந்துறையா
ணங்கணனந்தணனாயறையகுவீடருளு
மங்கருணைவார்கழலேபாடுதுங்காணமமானாய்.

Joy often comes after sorrow, like morning after night.

திருப்பொற்சண்ணம்.

முத்துநற்றாமம்பூமலை தூக்கிமுனைக்குடந்தூபநற்றீபம்வைம்பின்
சத்தியஞ்சோமியும்பார்மகஞ்நாமகனோடுபல்லாண்டிசைமின்
சித்தியுங்கொரியும்பார்ப்பதியுங்கங்கையுமவந்துகவரிகொண்டி
னத்தனையாந்நம்மாணைப்பாடியாடப்பொற்சண்ணமிடித்துநாமே.

திருக்கோத்தும்பி.

பூவேறுகோணும்புரந்தரணும்பொற்பமைந்த
நாவேறுசெலவியுநாரணனுநான்மறையு
மாவேறுசோதியும்வானவருந்தாமறியாச
சேவேறுசேவடிச்சேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

திருத்தெள்ளேணம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத் திருவடியை
புருநாமறியவோரந்தணையாண்டுகொண்டா
னொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லாற்காயிரந்
திருநாமமபாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

திருச்சாழல்.

பூசுவதும்வெண்ணீறுபூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதுந்திருவாயான்மறைபோலுங்காணே
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானுன்சாழலோ

திருப்புவல்லி.

இணையாந்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தலுமே
யானசுற்றங்கள்த்தனையுந்துறந்தாழிந்தே

புணையான்சீர்பாடிப்புவல்லிகொய்யாமோ.

திருவந்தியார்.

வளைந்ததுவில்லுவிளைந்ததுபூச
லுளைந்தனமுப்புரமுந்தீபற
வொருங்குடன்வெந்தவாறுந்தீபற.

ஏகம.

பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவெயெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர்முகக்குறுமபேதைகுணமாகாமே
தீர்த்தாய்திகழ்தில்லையம்பலத்தேதிருநடஞ்செய்
கத்தாவுன்சேவடிசுடும்வண்ணந்தோணோக்கம்.

Out of debt, out of danger.

தருப்பொன்னுசல்.

சீராப்பவளங்கான் முத்தங்கயிறாக, வேராரும்பொற்பலகையே
றியினிதமர்ந்து, நாராயணனறியாநாண்மலர்த்தாணையடியேற்,
கூராகத்தந்தருளு முத்தரகோசமங்கை, யாராவமுதினருட்டாளினை
பாடிப், போரார்வேற்கண்மடவீர்பொன்னுசலாடாமோ.

அன்னைப்பத்து.

வேதமொழியர்வெண்ணிற் றர்செம்மேனியர்
யாதர்ப்பறையினரன்னையென்னும்
யாதப்பறையினர்நான் முகன்மா லுக்கு
யாதரிந்நாதனானையென்னும்.

சூழிப்பத்து.

கீதமினியகுயிலேகேட்டியேலெங்கள்பெருமான்
பாதமிரண்டும்வினவிற்பாதாளமேழினுக்கப்பாற்
சோதிமணிமுடிசொல்லிற்சொல்லிற்றுநின் மற்தொன்மை
யாதிருணமொன்றுமில்லானந்தமிலா ன்வரக்கவாய்.

திருத்தசாங்கம்.

ஏராளிளங்களியேயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன்
சீராத்திருநாமந்தேர்துறையா—யாருரன்
செம்பெருமான்வண்மலரான்பாற்கடலான்செப்புலபோ
லெம்பெருமான் தேவர்பிரா னென்று.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளே புலாததுபூங்கழற்கி
ணைதுணைமலர்கொண், தேற்றிநின்றிருமுருத்தெமக்கருண்மலரு
மெழினைகொண்டிரின்றிருவடிதொழுக்கோஞ், சேற்றிதழ்க்கமலங்
கண்மலருந்தண்வயல்குழ் திருப்பெருந்துறைபுலையாகிவபெருமானே,
யேற்றுயர்கொடியுடையாயெனை யுடையா யெம்பெருமான்
முந்தருளாயே.

கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம்.

உடையாளுந் தனடுவிருக்குமுடையாணடுவுணீரிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதானுடியேனான்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப்பிரியாய்பொன்னன்பலக்தொ
முடியாமுகலேயென்கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே.

கோயிற்றிருப்பதிகம்.

மாறின்மென்னைமயக்கமும்வஞ்சப்புலனைந்தின்வழியடைத்தமு
தே, யூறிநின்றென்னுளொழுபாஞ்சோதியுள்ளவாகாண வந்தருளாய
தேறலின்மெனவேசிவபெருமானே திருப்பெருந்துறையுறைமகிவ
னே. யீறிலாப்பதங்களியாலவ்யங்கடந்தவின்பமேயென்னுடையன்
பே.

செத்திவாப்பத்து.

பொய்யனேன நெஞ்சப்புகுந்தமுதூ றம்பு துமலர்க்குழவினையடி
பிரிந்துங், கையனேனின்னுஞ்செத்திலேனந்தோவிழித்திருந்துள்
ளக்கருத்தினையிழந்தே, னோனேயரசேயருட்பொருங்கடலேயத்த
னையயன்மாநீகரியொண்ணுச், செய்யமேனியனேசெய்வகையறி
யேன், நிரூப்பெருந்துறைமேவியசுவனே.

அடைக்கலப்பத்து.

செழுக்கமலத்திளானநின்சேவடிசேர்ந்தடைந்த
பழுத்தமனத்தடியருடன்போயினர்யான்பா வியேன்
புழுக்கணுடைப்புன்குரம்மலர்நெல்லாந்கல்விஞானநில
வழுக்குமனத்தடியேனுடையாயுன்னடைக்கலமே.

ஆசைப்பத்து.

கருடக்கொடியோன்காணமாட்டாக்கழற்சேவடி யென்னும்
பொருளைத்தந்திங் கென்னையாண்டபொல்லாமணியேயோ
விருளைத் தூந்திட்டிங்கேவாவென்றங்கேகூவு
மருளைப்பெறுவானுசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

அதிசயப்பத்து.

வைப்புமாடென்றுமாணிக்கத்தொளியென்றுமனத்திடைபுருகாதே
செப்புநீர்முலைமடவரவியர்தங்கடிநத்திடைநைவேனை
யொப்பிலாதனவுவமனிவிநந்தனவொண்மலர்த்திருப்பாத்த
தப்பனாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

புணர்ச்சிப்பத்து.

சுடர்பொற்குன்னைத்தோளாழுத்தைவாளாதொழும்புகந்து
கடைபட்டேனையாண்டுகொண்டகருணையனைக்கருமால்பிரமன்
றடைபட்டாட்டின்னுஞ்சாரமாட்டாததன்னைத்தந்தவென்றாமுதைப்
புடைபட்டிருப்பதென்றுகொல்லோவென்பொல்லாமணியைப்பு

வாழாப்பத்து.

[ணர்ந்தே.

யாரொடுவின்னாய்ப்பாரந்தவெம்பரணைபற்றுநான்மற்றிலைன்கண்
டாய, சீரொடுபொவியாய்சிவபுரத்தரசேதிருப்பெருந்துறையுறை
சிவனே, யாரொடுநோகேனுந்கெடுத்தரைக்கேணுண்டீயருளிலை
யானால், வார்கடலுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்வருகுவென்றருளிபுரி
யாயே.

அருட்பத்து.

சோதியேசுடரேக்குழொளிவிளக்கேசுரிசுழற்பனைமுலைமடந்தை
பாதியேபரணைபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்தங் கயத்தபுனுமாலறியா
நீதியேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையினிமைமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ராதியேயடியேனாதரித்ததைழத்தாலதெத்துவேயென்றருளாயே.

Health is the reward of cleanliness.

திருக்கழுக்குன் றப்பதிகம்.

பிணக்கிலாதபெருந்துறைப்பெருமானுன்குமங்கல்பேசுவார்க்
கணக்கிலாததோரின்பமேவருந்துன்பமே துடைத்தெம்பிரா
னுணக்கிலாததோர்வித் துமேல்வினையாமலென்னினையொத்தபின்
கணக்கிலாத்திருக்கோலீவந்துகாட்டினுப்க்கழுக்குன்றிலே.

கண்டபத்து.

இந்திரியவயமயங்கியுற்ப்பதற்கேகாரணமா
யந்தரமேதிரிந்துபோயருநாகில்வீழ்வெற்குச்
சிற்தைதனைத்தெளிவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வந்தமிலாவானந்தமணிகொடிலைகண்டேனே.

பிரார்த்தனைப்பத்து.

கலந்துநின்னடியாரோடன்றுவாளாகளித்திருந்தேன்
புலரந்துபோனகாலங்கற்புகுந்துநின்றதிடர்பின்ன
ளுலரந்துபோனேனுடையானேயுலவாவின்பச்சுடர்காண்பா
னலந்துபோனேனருள்செய்யாயார்வங்கூர்வடியெற்கே.

குழைத்தபத்து.

குழைத்தாற்பண்டைக்கொடுவினைநோய்காவாயுடையாய்கொடு
வினையே, னுழைத்தாலுறுதியுண்டோதானுமையார்கணவாவெனை
யாள்வாய், பிழைத்தாற்பொறுக்கவேண்டாவோபிறைவேர்சடை
யாய்முறையோடுவன், றழைத்தாலருளாதொழிவதேயம்மானே
யுன்னடியெற்கே.

உயிருண்ணிப்பத்து.

பைநராப்படவரவேரல்குலுமைபா கமதாயென்
மெய்நரடொறும்பிரியாவினைக்கேடாவிடைப்பாகா
செந்நாவலர்பராசம்புகழ்த்திருப்பெருந்துறையுறைவா
யெந்நாட்களித்தெந்நாளிறுமாக்கேனிநியானே.

அச்சப்பத்து.

புற்றில்வாளரவுமஞ்சேன்பொய்யர்தம்மெய்யுமஞ்சேன்
கற்றவாரசடையெம்மண்ணல்கண்னுதல்பாதநண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வந்தன்னையுண்டெனநினைந்தெம்மொம்மரன்
கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாதே.

திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

பருவரைமங்கைதன்பங்கரைப்பாண்டியற்காரமுதா
மொருவரையொன்றுமிலாதவரைக்கழற்போதிதைஞ்சித்
தெரிவரின்னுருக்கப்பரிமேற்கொண்டசேவகளு
ரொருவரையன்றியுருவறியாதென்றனுள்ளமதே.

மொழிவது மறுக்கி னழிவது கருமம்.

பிடித்தபத்து.

உம்பர்கட்கரசேயொழிவறநிறைந்தயோகமேபூற்றையேன்றனக்கு
வம்பெனப்பழத்தென்குடி முழுதாண்டிவாழ்வறவாழ்வித்தமருந்தே
செம்பொருட்டுணிவேசீருடைக்கழுலேசெல்வமேசிவபெருமானே
யெம்பொருட்டுன்னைச்சிசுக்கெனப்பிடித்தேனெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

திருவேசமவு.

இரும்புகருமனத்தேனையீர்த்தீர்த்தெனென்பருக்கிச்
கரும்புகருசுவையெனக்குக்காட்டினையுன்கமுலிணைக
னொழுங்குதிரையுலவுசடையுடையானேநரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரையாகியவாறன்றேயுன்பேரருளே.

திருப்புலம்பல்.

பூங்கமலத்தயழிநொதிமா லறியாதநெறியானே
நோங்கலர்சேர்குவிமுலையாள் கூறுவெண்ணீரூடி
யோங்கொகில்குழிநுலாருருடையானேயடியேனின்
பூங்கமல்களாவையல்லாதெவையாதும்புகழேனே.

குலாப்பத்து-

ஓங்கவந்தியுமேபுறவென்றிட்டுள்கசிந்து
தேயிம்பொருளுஞ்சிவன் கழலேயெனத்தெளிந்து
கடுமுயிருங்குமண்டைரிடர்குனிக்குடியே
னெங்குலாத்திலைபாண்டாணைக்கொண்டனேறே.

அற்புதப்பத்து.

மையலாயிந்தமண்ணிடைவாழ்வெனுமாழியுளகப்பட்டுத்
தையலாரெனுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுநான் தலைகுமாருமே
பொய்யெலாம்விடத்திருவருடந்துதன்பொன்னடியிணைக்காட்டி
மெய்யனாய்வெளிகாட்டிமுன்னின்றேதோரற்புதம்விளம்பேனே

சென்னிப்பத்து.

தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்மென்பெருந்துறைநாடுகன்
மூவரா லுமறியொனுமுதலாயவானந்தழர்த்தியான்
யாவராயினுமன்றன்றியறியொனுமலர்ச்சோதியான்
றாய்மாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிச்சுடருமே.

திருவார்த்தை.

மாதிவர்பாகன்மலைபயின்றவாசகன்மாமலர்மேயசோதி
கோதுல்பரங்கருணையடியார் குலாவுநீதிருணமாகநல்கும்
போதலர்சோலைபெருந்துறையெம்புண்ணியன்மண்ணிடைவந்திழிந்
தாதிப்பிரமம்வெளிப்படுத்தவருளறிவாரெம்பிரானவாரே.

Charity begins at home, don't let it end there.

எண்ணப்பதிகம்.

பாருருவாயபிறப்பறவேண்டும்துத்திமையும்பெறவேண்டுஞ்
சீருருவாயசிலபெருமானேசெங்கமலமலர்போ
லாருருவாயவென்னுமுதேயுன்னடியவர்தொகைநடுவே [னோ.
யோருருவாயநின்றிருவருள்காட்டிபென்னைபுழய்யக்கொண்டரு

*யாத்திரைப்பத்து. -

பூவார்சென்னிமன்னெம்புயங்கப்பெருமான்சிறியோமை
யோவாதுள்ளங்கவந்துணர்வாயுருக்கும்வெள்ளக்கருணையின
லாவாவென்னப்பட்டன்பாயாட்டபட்டவந்தொருப்படுமின்
போவோங்கா லம்வந்ததுகாண்போய்விட்டுடையான்கழல்புகழே.

திருப்படையெழுச்சி.

ஞானவாளேந்துமையர்நாதப்பறையறைமின்
மானமாலேறுமையர்மதிவெண்குடைகவிபி
னானநீற்றுக்கவசமடையப்புருமின்கள்
வானவூர்கொள்வோநாமாயப்படைவாராமே.

திருவெண்பா.

வெய்யவினையிரண்டும்வெந்தகலமெப்பிருநிப்
பொய்யும்பொடியாகாதென்செய்கேன்—செய்ய
திருவார்பெருந்துறைபான்றேனுந்துசெந்தி
5வா 2

பண்டாயநான்மறை.

பண்டாயநான்மறையும்பாலனுநாமாலயனுங்
கண்டாருமில்லைக்கடையேனைத்—தொண்டாகக்
தொண்டருளுங்கோகழியெங்கோமாற்குநெஞ்சமே
•யுண்டாமோகைம்மாறுரை.

திருப்படையாட்சி.

ண்களிரண்டும்வீன்கழல்கண்டுகளிப்பனவாகாதே
காரிகையார்கடம்வாழ்விலென்வாழ்வுகடைப்படுமாகாதே
மண்களில்வந்துபிறந்திடுமாறுமறந்திடுமாகாதே
மாலறியாமலர்ப்பாதமிரண்டும்வணங்குதுமாகாதே
பண்களிகூர்தருபாடலொடாடல்பயின்றிடுமாகாதே
பாண்டிநன்னுடையான்படையாட்சிகள்பாடுதுமாகாதே
விண்களிகூர்வதோர்வேதகம்வந்துவெளிப்படுமாகாதே
மீள்வலைவீசியகானவன்வந்துவெளிப்படுமாயிடினே.

ஆனந்தமாலே.

மின்னேரணையபூங்கமூல்களடைந்தார்கடந்தார்வியனுலகம்
பொன்னேரணையமலர்கொண்டுபோற்றாநின்றரமரரெல்லாங்
கன்னேரணையமனக்கடையாய்க்கழிப்பிண்டவலக்கடல்வீழ்ந்த
வென்னேரணையேனினிபுன்னைக்கூடும்வண்ணமியம்பாயே.

அச்சோப்பதிகம்.

முத்திரெறியறியாதமுர்க்கரொடுமுயல்வேனைப்
பத்திரெறியறிவித்துடா முயினை கன்பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
வத்தனெனக்கருளியவாரார்பெறுவாரச்சோவே.

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
சிறுநெறிகள்சேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணங்
குறியொன்றுமில்லாதகூத்தன்மன்கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ணமருளியவாரார்பெறுவாரச்சோவே.

செம்மைநலமறியாதசித்தரொடுநிதிவேனை
மும்மைமலமறுவித்துமுதலாயமுதல்வன்னு
னம்மையுமோபொருளாக்கநாய்சிவிகையெற்றுவித்த
வம்மையெனக்கருளியவாரார்பெறுவாரச்சோவே.

திருக்கோவைபார்.

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிசர் தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தன்கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையோர் வல்லியி னொல்ல யனநடைவாய்ந்
துருவளர் காமன்மன் அவன்றிக் கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே.

முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொன்னான் முடியுமெனப்
பனிவருங் கண்பா மன்றிருச் சிற்பம் பலமனையாய்
துனிவரு நீர்மையி தென்னென்று தூநீர் தெளித்தளிப்ப
நனிவரு நாளிது வோவென்று வந்திக்கு நன்னுதலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(ஆக நால்வர் பாடற்றிரட்டு முற்றிற்று.)

நால்வர் துதி.

சைவமதுதழைத்தோங்கச்சமண்முதலாம்பற்றகலக்
தெய்வநெறித்தமிழோ துந்திருஞானசம்பந்தர்
மெய்மைவளர்வாகீசர்வித்தகராமவன்றொண்டர்
செய்வளருந்திருவாதவூர்திருத்தாள்போற்றி.

Every good act is charity.

சம்பந்தர்.

புனலிலேடெதிர் செல்லெனச்செல் லுமே
புத்த னூர்தலை தந்தெனத் தந்துமே
கனவி லேடிப் பச்சென்றிருக்குமே
கதவு மாநிறைக் காட்டிலடைக்குமே
பனியிலாண்பனை பெண்பனையாகுமே
பலமுய வென்புரிபாற் பாவைபதாருமே
சினவ ராவிடந் தீரெனத்தீருமே
சிறந்த சம்பந்தார் செநகரிமீர் பாடலே.

அப்பர்.

தலைகொணஞ்சமு தாக-வினையுமே
தழலி னீறு-தடாகம் தாருமே
கொலைசெய்யாணை குனிந்துபணியுமே
கூரார விடந் தீரெனத் தீருமே
கலைகொள் வேத-வண்ப்பந் தன்னுலோ
கதய மீண்டு கடுகத்-திறக்குமே
அலைகொள் வாரியிற் கல்லாமிதற்குமே
அப்பர் போற்றி-மருதமிழர் பாடலே.

சுந்தரர்.

வெங்குரா வுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
வெள்ளை வாடண மீதி-விருத்துமே
மங்கை பாகரைத் தூது நடத்துமே
மருவி யாறு வழிவிட்டு நிற்குமே
செங்க லானது தங்கம் தாருமே
திசுழு மாற்றிட்ட செம்பொ. ன்ளிர்க்குமே
துங்க வாம்பரி சேரற்கு நல்குமே
துலங்கு நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே.

வாதஞ்ஞர்.

பெருகும் வையை-நீளையழைப் பிர்குமே
பிரம் படிக்குப்-பிரான்மேனி கன்றுமே
நரியெ லாம்பரி யாக-கடத்துமே
நாடி மூலக-தீனைப் பேசுவிக்குமே
பரிவிற் பிட்டுக்கு மண்குமப் பிக்குமே
பிரம னேடெழு தக்கோவை பாடுமே
வருகும் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே
வாத லூரர்-வழங்கிய பாடலே.

ஒன்பதாந்திருமுறை.

சேந்தலூர் திருவிசைப்பா-

ஏகநாயகனையிமையவர்க்கரசை யென்னுயிர்க்கமுதினையெதிரில்,
போசநாயகனைப்பயல்வணற்கருளிப்பொன்னெடுஞ்சிவிகையாலூர்ந்த
மேகநாயகனைமிகுதிருவீழி மிழலைவிண்ணிழிசெழுங்கோயில்,
யோகநாயகனையன்றிமற்றொன்றுமுண்டெனவுணர்கிலேன்பானே.

சேந்தலூர் திருப்பல்லாண்டு.

மன்னுகதில்லைவளர்க்கம்பத்தர்கள்வஞ்சகர்போயாகலப்
பொன்னின்செய்மண்டபத்துள்ளேபுகுந்துபுவனியெல்லாம்விளங்க
வண்ணடைமடவாளுமைகோனடியோமுக்கருள்புரிந்து
பின்னைப்பிறவியுறக்கநெறித்தந்தித்தற்குப்பல்லாண்டுகூறுதுமே.

பத்தாந்திருமுறை.

திருமூலர் திருமந்திரம்.

ஐந்து கரத்தனை யானைமுகத்தனை, யிரந்தி னிளம்பிறை
போலு மெயிற்றனை, நந்திமகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப், புந்தி
யில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

பதிபசு பாச மெனப்பகர் மூன்றிற், பதியினைப் போற்பசு
பாசமனாதி, பதியினைச் சென்றனு காட்பசு பசும், பதியனுதிற்
பசு பாச நிலாவே.

யாவர்க்குமா மிறைவர் கொரு பச்சிலை, யாவர்க்குமாம் பசு
விற்கொரு வாயுறை, யாவர்க்குமா முண்ணும் போதொரு கைப்
பிடி, யாவர்க்குமாம் பிறர்க் கின்னுரை தானே.

என்பே விறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டு, பொன்போற் கனலிற்
பொரிய வறுப்பினு, மன்போடுருகியகங்குழை வார்க்கன்றி, யென்
போன்மணியினை யெய்த வொண்ணாதே.

உள்ளத் தொருவனை யுள்ளுறு சோதியை, யுள்ளம்விட்டோ
ரடி நீங்கா வொருவனை, யுள்ளமுந் தானு முடனே யிருக்கினு
முள்ளவன்ன யுருவறி யாதே.

ஈசனடியா ரிதயங் கலங்கிடத், தேசமு நாடுஞ்சிறப்பு மழிந்
திடும், வாசவன் பீடமு மாமன்னர்பீடமு, நாசம தாகுமே நம்
நந்தி யானையே.

நகார மகாரஞ் சிகார நடுவாய், வசார மிரண்டும் வளியுடன்
கூடி, வொகர் முதற்கொண் டொருக்கா லுரைக்க, மகாரமுதல்
வன மனத்தகத் தானே.

Thrive by honesty, or remain poor.

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன்றியி, னடமாடக் கோயி
னம்பர்க்கங் காகா, நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன் றியிற், பட
மாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே.

அகர மாயிர மந்தணர்க் கீபிலென், சிகர மாயிரஞ் செய்து
முடிக்கிலென், பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு, நிகரிலை யென்
பது நிச்சயந்தானே.

தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகண், முன்னை வினையின்
முடிச்சை யவிழ்ப்பார்கர், பின்னைவினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்
கள், சென்னியில் வைத்த சிவன நு ளாலே.

சிவசிவ வென்றெல் தீவினை யாளர், சிவசிவ வென்றிடத்
தீவினை மாளுஞ், சிவசிவ வென்றிடத் தேவனுமாவா, சிவசிவ
வென்னச் சிவகதி தானே.

பெறுதற் கரிய நிறனியைப் பெற்றும, பெறுதற் கரிப பிரா
னடி பேணார், பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம், பெறுதற் கரி
யகோர் பேறிழை தானே.

சித்தாந்தத் தேசீவன் முத்திசித் தித்தலாற், சித்தாந்தத்தே
நிற்போர் முத்திசித் தித்தவர், சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு
ளாகலாற், சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே.

வானின் றிடிக்கிலென் மாகடற் பொங்கிலென், காலின்ற
செந்தீக் கலந்துடன் வேடுவென், முனென்றி மாருதஞ் சண்ட
மடிக்கிலெ, னுனென்றி நாதனை நாடுவ னானே.

பொன்னை மலறத்தது பொன்னணி பூடணம், பொன்னின்
மலறத்தது பொன்னணி பூடணம், தன்னை மலறத்தது தன்கரணங்
களார், தன்னின் மலறத்தது தன்கர ணங்களை.

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன், ஆயினு மீசன
னருளி வாரில்லை, சேயினுநல்ல னணியனல் லன்பர்க்குத், தாயி
னுநல்லந் குழ்சுடையோனே.

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை, மங்காமற் பூச மகிழ்
விரே யாமாகிற், நங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி, சிங்காரமான
கருவடி சேர்வரே.

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு, வண்ணலது
கண் டருள்புரி யாநிற்கு, மெண்ணிலி பாவிச ளெம்மிறையீசனை,
ண்ணறி யாம னமுவுகன் றாரே.

கருடனுருவங் கருதுமளகிற், பருவிடந்தீர்த்ரு பயங்கெடுமா
போல், குருவினுருவங் குறித்தவப் போதே, திரிமலந் தீர்த்ரு
சிவனவனுமே.

பண்டம் பொய்க்கூரை பழகவிழுதலா, லுண்டவப் பெண் டிரு மக்களும்பின் செலார், கொண்ட விரதமு ஞானமு மல்லது, மண்டியவருடன் வழிநட வாதே.

கிழக்கேழுந் தோடிய ஞாபிறு மேற்கே, விழக்கண்ணிந்தேறார் விழியிலாமாந்தர், குழக்கன்றசேத் தெருதாய்ச் சிலநாளில், விழக் கண்ணித் தேறார் வியலுலகோரே.

பொல்லாப் புலலை நுகரும் புலையரை, யெல்லாநங் காண வியமன்றன் றாதுவர், செல்லாகப்பற்றிய சீவாய் நாத்தின், மல் லாக்கத்தள்ளி மறித்து வைப்பாரே.

தத்தஞ் சமயந் தகுதி நிலலாநாலா, யத்தன் சிவன் சொன்ன வாகமநூனெறி, யெத்தண்டமுஞ்செயு மம்மைபிளிம்மைக்கே, மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே.

திலமத்தனை பொன்சிவ ஞானிக்கீந்தால், பல முத்தி சித்திபா போகமுந்தரும், திலமத்தனை ரொன்னை, தின்முடர்க்கீந்தால், பலமு மற்றே பரபோகமும் குன்றுமே.

மாடத்துளானலன், மண் பத்தானலன், கூடத்துளானலன் கோயிலுள்ளானலன், வேடத்துளானலன் வேடலகவிட்டார் நெஞ் சின், முடத்துளே நின்ற முத்தி தந்தானே.

முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கன்ற முடர்கா, ளகத்திற் கண் கொண்டு காண்பதே யானந்த, மகட்குத்தாய் தன்மணா னோடா டிய, சுகத்தைச் சொல்லென்றற் சொல்லுமாறெங்கனே.

குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார், குருட்டினை நீக் காக் குருவினைக் கொள்வர், குருநிங் குருநிங் குருட்டாட்டமாடிக், குருநிங் குருநிங் குழிவிழுமாரே

வேடனெறி தில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன், வேடநெறி நிற்போர் வேடமே மெய்வேடம், வேடநெறி தில்லார் நமமை விறல் வேந்தன், வேடநெறி செய்தால் வீடது வாகுமே.

வேதத்தை விட்டவற மில்லை வேதத்தி, னேதத்தகு மறமெல லா முள்தார்க்க, வாத்ததை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற, வேதத்தை யோதியே வீடுபெற்றார்களே.

வாழ்கவே வாழ்கமென் நந்தி திருவடி, வாழ்கவே வாழ்க மல மறுத் தாள்பதம், வாழ்கவே வாழ்கமெஞ் ஞானத்தானாராள், வாழ்க வே வாழ்க மயமிலான் பாதமே.

பதினோர்த்திருமுறை.

காரைக்காலம்மையார் அற்புதத்திருவந்தாதி.

அறிவாணுந்தானேயறிவிப்பான்றானே
யறிவாயறிகின்றானே—யறிகின்ற
மெய்ப்பொருளுந்தானேவிரிசுடர்பாராகாச
மப்பொருளுந்தானேயவன்.

அன்றுந் திருவுருவங்காணுதேயாட்டபட்டே
னின்றந் திருவுருவங்காண்டிலே—னென்றுந்தா
னெவ்வுருவோனும்திராநென்பார்நட்கென்னுரைக்கே
னெவ்வுருவோனின்னுருவமேது.

ஐயடிகள் காடவர்கோநாயனார் கேட்கத்திர வென்பார்.

ஒடுகின்றநீர்மையொழித லுமேயற்றாருங்
கோடுகின்றார்முப்புங்குறுகிற்று—நாடுகின்ற
நல்லச்சிற்றம்பலமேநண்ணுமுநன்னெஞ்சே
நில்லைச்சிற்றம்பலமேசேர்.

குந்திநடந்துகுனிந்தொருகைகோலுன்றி
நொந்திருமியேங்கி துரைத்தேறி—வந்துந் தி
யையாறுவாயாறுபாயாமுநெஞ்சமே
யையாறுவாயாலழை.

சேரமான் பெருமானையனார் பொன்வண்ணத்தந்தாதி.

பொன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமேனிபொலிந்திலங்கு
மின்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமீழ்ச்சுடைவெள்ளிக்குன்
தன்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமால்விடைதன்னைக்கண்ட
வென்வண்ணமெவ்வண்ணமவ்வண்ணமாநியவீசனுக்கே.

நக்கீரதேவநாயனார் அருளிச்செய்த திருமுருகாற்றுப்படை.
ஒருமுருகா வென்றென் னுள்ளங்குளிர வுவந்துடீர்
வருமுருகா வென்று வாய்வெருவா நிற்பக்கையிங்ஙனே
தருமுருகா வென்று தான்புலம்பாநிற் பத் தையன்முன்னே
திருமுருகாற்றுப் படைபுடனே வருஞ்சேவகனே.

குன்றமெறிந்தாய் குரைக்கடலிற்குர்தடிந்தாய்
புன்றலையபூதப் பொருபடையா—யென்று
மிளையாயமுதயா யேனார்ந்தானேறே.
புளையாயென்னுள்ளத் துறை.

குன்றமெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவுங்
கன்றங்கமரரிடர் தீர்த்ததுவு—மின்றென்னைக்
கைவிடானின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற்கார்,த்ததுவு
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

Never walk one way and look another.

வீரவேறா வேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல்கொற்றவேல் சூர்மார்புக்குன்றுந்
துளைத்தவேலுண்டே துணை.

இன்னமொருகா லெனதும்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பணிவேய்நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத்தொட்டத்
தனிவேலை வாங்கத் தரும்.

உன்னையொழிய வொருவரையு நம்புநிலேன்
பின்னையொருவரையான் பின்செல்லேன்—'பன்னிருகைக்
கோலப்பாவானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செங்கில் வாழ்வே.

அஞ்சுமுகந்தோன்றி லாறுமுகந்தோன்றும்
வெஞ்சுமரந்தோன்றில் வேறென்று—நெஞ்சி
லொருகாணினைக்கி லிருகாலுந்தோன்று
முருகாவென்றோ துவார் முன்.

முருகனெசுந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனையீசன் மகனே—ஒருகைமுகன்
றம்பியேநின்னுடைய தண்டைக்காலெப்போது
றம்பியே கைதொழுவே நான்.

பட்டினத்தார்பாடல்.

கான்சாயும்வெள்ளிமலைக்கரசேநின்கழனம்பினே
ஊன்சாயுஞ்சென்மொழித்திடுவாய்கரலூரனுக்கா
மான்சாயச்செங்கைமழுவலஞ்சாயவனைந்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்லதிருமேணிசாய்த்தகிவக்கொழுந்தே.

மெய்த்தொண்டர்செல்லுநெறியறியேன்மிகநற்ப்ணிசெய்
கைத்தொண்டர் தம்மி லுநற்றெண்ணெவந்தில னுண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டுபேசிப்புறம்புறமேயுன்னைப்போற்றுகின்ற
வித்தொண்டனென்பணிகொள்ளுதியோகச்சியேகட்பனே.

நல்லாரினக்கமுநின்பூசைநேசமுஞானமுமே
யல்லாதுவேறுநிலையுளதோவகமும்பொருளு
மில்லாளுஞ்சுற்றமுமைந்தரும்வாழ்வுமெழிலுடம்பு
மெல்லாம்வெளிமயக்கேயிறைவாகச்சியேகட்பனே.

He that neglects time, time will neglect.

ஓற்கும்பொழுதுகொடுவந்ததில்லைப்பிறந்துமண்மே
 லிறக்கும்பொழுதுகொடுபோவதில்லையிடைந்மின்ற
 துறிக்குமிச்செல்வஞ்சிவன் றந்ததென்றுகொடுக்கறியா
 நிற்குங்குலாமருக்கென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

ஊருஞ்சதமல்லவுற்றார்சதமல்லவுற்றுப்பெற்ற
 பேருஞ்சதமல்லபெண்டிர்சதமல்லபிள்ளைகளுஞ்
 சீருஞ்சதமல்லசெல்வஞ்சதமல்லதேசத்திலே
 பாருஞ்சதமல்லநின்றாள்சதங்கச்சியேகம்பனே.

வாதுக்குச்சண்டைக்குப்போவர்வருவர்வழக்குரைப்பர்
 சீதுக்குதவியுஞ் செய்கிறவார்தினந்தேடியொன்று
 வாதுக்கழிந்தமயம்நடுவார்விதிமாளுமட்டு
 மேதுக்கிவர்பிறந்தாரிறைவாகச்சியேகம்பனே.

ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன்பையல்லாம்
 போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையாபுரமுன்றெறித்துக்
 கூற்றைப்பணிகொளுந்தாளுடையாய்குன்றவில்லுடையா
 மேற்றுக்கொடியுடையாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

கல்லார்சிவகதைநல்லோர் தமக்குக்கனவினுமெய்
 சொல்லார்பசித்தவர்க்கன்னங்கொடார்குருசொன்னபடி.
 நில்லாரற்கைதநினையார்நின்னாநினைவிற்குச்சுற்று
 மில்லாரிருந்தென்னிறந்தென்பு கல்கச்சியேகம்பனே.

முடிசார்ந்தமன்னருமற்றுமுள்ளோருமுடிவிலொரு
 டிடிசாம்பராய்வெந்துமண்ணாவதுங்கண்டுபின்னுமிந்தப்
 படிசார்ந்தவாழ்வைநினைப்பதல்லாற்பொன்னினம்பலவ
 படிசார்ந்துநாமுய்யவேண்டுமென்றேயறிவாரில்லையே.

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிற்
 சாலவுபாதிபசிதீரகமாகுமுற்சஞ்சிதமா
 மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
 பாலமுகந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே.

ஊட்டுவிப்பாநுமுற்க்குவிப்பாநுமிங்கொன்றொன்றை
 மூட்டுவிப்பாநுமுயங்குவிப்பாநுமுயன்றவினை
 காட்டுவிப்பாநுமிருவினைப்பாசக்கயிற்றின்வழி
 யாட்டுவிப்பாநுமொருவனுண்டேதில்லையம்மலத்தே.

தெய்வச்சிதம்பரதேவாவுன்சித்தந்திரும்பிவிட்டாற்
 பொய்வைத்தசொப்பனமாமன்னர்வாழ்வுப்புவிதுமெங்கே
 மெய்வைத்தசெல்வமெங்கேமண்டலீகர்தம்மேடையெங்கே
 கைவைத்தநாடகசாலையெங்கேயிதுகண்மயக்கே.

Who never tries will win no prize.

பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும்பிறந்துவிட்டா
 விற்றவாதிருக்கமருந்துண்கொணிதுவெப்படியோ
 வறமார்புகழ்தில்லையம்பலவாணரடிக்கமல
 மறவாதிருமனமேயதுகாணன்மருந்துனக்கே.

சொல்லி லுஞ்சொல்லின்முடிவி லுமவேதச்சுருதியிலு
 மல்லி லுமாசற்றவாகாயந்தன்னி லுமாய்ந்துவிட்டோ
 ரில்லி லுமன்பரிடத்திலுமீசனிருக்குபிடங்
 கல்லி லுஞ்செம்பி லுமோவிருப்பானெங்கன்கண் ணுதலே.

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்குபிபுதியை
 ரித்தனை யம்மைமசிவகாமசந்தரிநேசனையெங்
 கத்தனை ப்பொன்னம்பலத்தாடுமையனைக்காணக்கண்
 கெத்தனை கோடியுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றவே.

வாளான்மகவரிந்நூட்டவல்லேனல்லன்மா துசொன்ன
 குளாவிளமைதுறக்கவல்லேனல்லன்றொண்டுசெய்து
 நாளாறிற்கண்ணிடந்தப்பவல்லேனல்லனானினிச்சென்
 றுளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தியப்பருக்கே.

விடுநமக்குத்திருவாலங்காடுவிமலர்தந்த
 வோடுநமக்குண்டுவற்றாதுபாத்திரமோங்குசெவ்வ
 நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தரன்னெஞ்சமே
 யீடுநமக்குச்சொலவோவொருவருமிங்கல்லையே.

கையொன்றுசெய்யவிழியொன்றுநாடக்கருத்தொன்றெண்ணப்
 பொய்யொன்றுவஞ்சுகநாவொன்றுபேசப்புலால்கமழு
 மெய்யொன்றுசாரச்செவியொன்றுகேட்கவிரும்புமியான்
 செய்கின்றபூசையெவ்வாறுகொள்வாய்வினைதீர்த்தவனே.

கண் ணுண்கொணக்கருத்தாண்டுநோக்கக்கசிந்துருகிப்
 பண் ணுண்பொடச்செவியுண்டுகேட்கப்பல்பச்சிலையா
 லெண் ணுண்கொத்தவெதிர்நிற்கவீசனிருக்கையிலே
 மண் ணுண்போகுதையோகெடுவீரிந்தமா னுடமே.

நாட்டமென்றேயிருசற்குருபாதத்தைநம்புபொம்ம
 லாட்டமென்றேயிருபொல்லாவுடலையடர்ந்தசந்தைக்
 கூட்டமென்றேயிருசற்றத்தைவாழ்வைக்குடங்கவிழ்நீ
 ரோட்டமென்றேயிருநெஞ்சேயுனக்குபதேசமிதே.

நானெத்தனைபுத்திசொன்னாலுங்கேட்டிலைன்னெஞ்சமே
 யேனிப்படிக்கெட்டுழலுகின்றயினியேதுமிலா
 வானத்தின்மீனுக்குவன் றாண்டிவிட்டவகையதுபோற்
 போனத்தைமீளநினைக்கின்றனையென்னபுத்தியிதே.

காலன்வருமுன்னேகண்பஞ்சடைமுன்னே
பாலுண்டகடைவாய்ப்பிமுன்னே—மேல்விழுந்தே
யுற்றாருமுன்னேயூரார்சுடுமுன்னே
குற்றாலத்தானையேகூறு.

பன்னிரண்டாந்திருமுறை.

பெரியபுராணச் செய்யுட் டிரட்டு.

என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினு
லொன்று காத்தலி னுள்ளமு மோங்கிட -
மன்று ஞாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கு நிலவி யுலகெலாம்.

ஆதியாய்நடுவுமாநியளவி நாவளவுமாநிச்
சோதியாயுணிவுமாநித்தோன்றியொருளுமாகிப்
பேதியாவேகமாகிப்பெண்ணுமாயாணுமாகிப்
போதியாநிற்குத்தில்லைப்பொதுநடம்போற்றிபோற்றி.
மண்ணினிற் பிறந்தார்பெரும்பயன்மதிசூடு
மண்ணலாரடியார்தமைபழுதுசெய்வித்தல்
கண்ணினுலவர்நல்விழாப்பொலிவுகண்டார்
லுண்மையாமெனினுலகர்முன்வருகெனவுரைப்பார்.
வேதநெறிதழைத்தோங்குகுசைவத்துறைவிளங்கப்
பூதபாம்பரைபொலியப்புனிதவாய்மலர்ந்தழுத
சேதவளவயற்புகலித்திருஞானசம்பந்தர்
பாதமலர்தலைக்கொண்டுதிருத்தொண்டுபரவுவார்.

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

மல்குபுகழ் வன்றொண்ட ருளா லீந்த வளமருவு திருத்தொ
ண்டத் தொகையின் வாய்மை, நல்கு'வ்வகை புகழும்வகை நம்பி
யாண்டார் நம்பிதிருவந்தாதி நவின்ற வாற்றும், பல்குநெறித்தொ
ண்டர்சீர் பரவவல்ல பான்மையா ரெமையாளும் பரிவால் வைத்த,
செல்வமிசூர் திருத்தொண்டர் புராணமேவுந் திருந்துபய னடியே
னுஞ் செப்பலுற்றேன்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்—ஆடி—சுவாதி.

தண்கயிலை யதுநீங்கி நாவ லூர்வாழ் சைவனார் சடையனார்
தனய னராய், மண்புகழ் வருட்டுறைபா னேலை காட்டி மணம்மி
லக்க வன்றொண்டா யதிகை சேர்ந்து, நண்பினுட னருள்புரிய வா
ருர்மேவி நலங்கிளரும் பரவைகோ ணையந்து வைத்தி, திண்குல
வும் விநன்மிண்டர் திறல்கண் டேத்துந் திருத்தொண்டத் தொ
கையருளாற் செப்பி னாரே.

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்லழைத்துத் திருப்புகலூர்ச் செங்கல்செழும் பொன்னுச் செய்து, தப்பின்முது குன்றத்தரும் பொருளாற் றிட்டுத் தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்துநாத, னொப்பிறனித் தூதுவந்தா லாடு கீறி யுறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழ் நல்கி, மெய்ப்பெரிய களிதேறி யருளாற்சேர வேந்த நடன் வட கயிலை மேவினாரே.

தில்லைவாழந்தணர்.

நல்லவா னவர்போற்றுந் தில்லை மன்று ண்டுகஞ்செய் பெரு மாணுக் கணியார் நற்பொற், றொல்லை வான் பணியெடுத்தற் குரியார் வீடுந் துறந்தநெறி யார்தொண்டத் தொகைமுன் பாடத், தில்லைவா ழந்தணரென் றெடுத்து நாதன் செப்புமரு ளுடையார் முத் தியார்பத்திச், கெல்லைகாண் பரியாரொப் புலந் றுமேயேய் ந்துளா ரெமையான வாய்ந்து ளாரே.

திருநீலகண்ட நாயனார்—தை—விசாகம்.

தில்லைநகர் வேட்கோவர் தூர்த்த ராசித் தீண்டிலெமைத் திருநீல கண்டமென்று, சொல்லுமனை யாடனையே யன்றி மற்றுந் துடியிடையா ரிடையின்பந் துறந்து மூத்தங், கெல்லையிலோ டிறை வைத்து மாற்றி நாங்க னெடுத்திலமென் றியம்புமென விழிந் து பொய்கை, மெல்லியலா ளுடன்மூழ்ந் திளமை யெய்தி விளங்கு புலிச் சரத்தரனை மேவினாரே.

இயற்பகை நாயனார்—மார்கழி—உத்திரம்.

எழிலாருங் காவிரிப்பூம் பட்டினத்து ளியல்வணிக ரியற்ப கையா ரிருவர் தேட, வழலாய பிரான்னூர்த்த ம்றையோனாகியா யி னைபைத் தரவேண்டி யணைய லவயன், கழலாரப் பணிந்துமனைக் கற்பின் மேன்மைக் சாதலியைக் கொடுத்தமர்செய் கருத்தால் வந்த, பிழையாருஞ் சுற்றமெலாந் துணித்து மீளப் பிஞ்ஞகை ர்மைத்தருளப் பெற்று ளாரே.

இளையான்குடிமாத நாயனார்—ஆவணி—மகம்.

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிளசை மாறர் வறுமையா லுணவுமிக மறந்து வைகி, உன்னருந் ளிருண்மழையி லுண்டி வேண்டி யும்பாபிரா ன்ணையவய லுமுது வித்துஞ், செந்நெண்முளை யமுதுமனை யலக்கா லாக்குச் சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச் செய்து, பன்னலரு முணவருந்தற் கெழுந்த சோதிப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மை யாரே.

மெய்ப்பொருளையுள்—கார்த்திகை—உத்திரம்.

சேதிபர்நற் கோவலூர் மலாட மன்னர் திருவேட மெய்ப்பொருளாத் தெளிந்த சிந்தை, நீதிபிணை ருடன்பொருது தோற்ற மாற்றா னெடுஞ்சினமுங் கொடும்படையு நிகழாவண்ண, மாதவர் போ லொருமுறைகொண் டணுகவாளால் வன்மைபுரிந் திடமரு ண்டி வந்த தத்தன், நாகுலுற நமர்த்தா வென்று நோக்கிக் கடித சுலகித் திறைவனடி லாகக்கொண் டாரே.

விறன்மிண்டநாயுள்—சித்திரை—திருவாதிரை.

விளங்குதிருச் செங்குன்றார் வேளாண் டொன்மை விறன் மிண்டர் திருவாடார் மேவு நாளில், வளங்குலவு கொண்டாடி வணங்கா தேகும் வன்றெண்டன் புறகவளை வலிய வாண்ட, துளங்குசடை முடிபோ னும் புறகென் றன்பாற் சொல்லுதலு மவர் தொண்டத் தொலைமுன் பாட, யுளங்குளிர யுளதென்ற மதன லண்ண லுவகைதரவுபர்கணத்து ளோங்கி னாரே.

அமர்நீதிநாயுள்—ஆனி—பூரம்.

பழையாறை வணிகரமர் நீதி யார்பாற் பரவுசி றுமுனிவடிவாய்ப் பயிலு நல்லூர்க், குழைகாதர் வந்தொருகோ வணத்தை வைத்துக் கொடுத்தனை யெடுத்தொளித்துக் குளித்து வந்து, தொழிலாரு மதுவேண்டி வெகுண்டு நீரித் துலையிலிங் கோவணநேர் தூக்கு மென்ன, எழிலாரும் பொன்மனை வி யிளஞ்சே யேற்றி யேறினர் வானுலகுதொழ வேறி னாரே.

ஏறிபத்தநாயுள்—மாசி—அத்தம்.

திருமருவு சுருஷூர் நிலையார் சாத்துஞ் சிவகாமி யார்மலரைச் சிந்த யானை, யானெறியோ ரெறிபத்தர் பாக ராடு மறவெறிய வென்னுயிரு மகற் றென்று, புரவலரை் கொடுத்தபடை யன் பால் வாங்கிப் புரிந்தரிவான் புகவெழுந்த புனித வாக்காற், கரியி னுடன்விழுந்தாரு மெழுந்தார் தாமுங் கணநாத ரத லாகக் கொண்டாரே.

ஏனெனாத நாயுள்—புரட்டாசி—உத்திராடம்

சுழக் குலச்சான்ற ரெயின னூர்வா மேனாதி நாதனா ரிறைவ னீற்றைத், தாமுத் தொழும்பார் படைக ளாற்றற் தன்மைபெறு வதிஞரன் சமரிற் றேற்று, வாழத் திருநீறு சாத்தக் கண்டு மருண் டார் தெருண்டார் கைவாள் விடார்நேர், வீழக் கனிப்பார்போ னின்றே யாக்கை விடுவித்துச் சிவனருளே மேவினாரே.

We learn something, even by our failures.

கண்ணப்ப நாயனார்—தை—மிருகசீரிடம்.

வேடாதி பதியுடுப்பூர் வேந்த னாகண் விளங்கியசேய் திண்ண னார் கண்ணி வேட்டைக், காடதில்வாய் மஞ்சனமுங் குஞ்சிதரு மல ருங் காய்ச்சினமென் றிடுதலையுங் காளத்தியார்க்குத், தேடரு மன் பினிலாறு தினத்தளவு மனிப்பச் சேறு சிவகோசரியுந் தெளிய விழிப் புண்ணீ, ரோடவொரு கண்ணப்பி யொருகண்ணப்ப வொழிகவெனு மருள்கொடரு குறகின்றாரே.

குங்குலிக்கலய நாயனார்—ஆவணி—மூலம்.

சீலமலி திருக்கடவுள்க் கலயனாரந் திகழ்மறையோர், பணி வறுமை சிதையாமுன்னே, தாலியைநெற் கொளவென்று வாங்கிக் கொண்டு சங்கையில் குங்குலியத்தாற் சார்ந்தசெல்வர், ஞாலசிகழ் திருப்பனந்தா னாதர்நேரே நரபதியுந் தொழக்கர்சா னயந்துபோ தப், பாலமுத முண்டாரு மரசுமெய்திப் பரிந்தமுது செயவருள் சேர் பான்மை யாரே.

மானக்கஞ்சாறநாயனார்—மார்கழி—சுவாதி.

கஞ்சநகர் மானக்கஞ் சாறனார்சீர்க் நாதன்மகள் வதுவை மணங் காணநாதன், வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவ னாந் வந்துபுகுந் தவளளக மகிழ்ந்துநோக்கிப், பஞ்சவடிக் காமென்ன வரிந்து நீட் டும் பத்தரெதிர் மறைந்திறைவன் பணித்தவாக்கா, லெஞ்சலில் வண் குழல்பெற்ற பேதை மாதையேயர்பிராந் குதவியருளெய் றே.

அரிவாட்டாயநாயனார்—தை—திருவாதிரை.

தாவில்கண மங்கலத்துள் வேளாண்டான்மைத் தாயனார் நாயனார் தமக்கே செந்நெற், றாவரிசி யெனவினைவ தவையேயாகத் துறந்துணவு வடுவரிசி துளங்குகிரை, யாவினினைந் துடன் கொ ணர வோர்கமரிற்சிந்த வழிந்தரிவான் கொண்டீட்டி யரியாமுன் னே, மாவடுவி னெனவியுமான் கரமுந்தோன்றி வாள்விலக்கி யமரர் தொழ வைத்ததன்றே.

ஆனாயநாயனார்—கார்த்திகை—அத்தம்.

மங்கலமா மழநாட்டு மங்கலமாநகருண் ம்ருவுபுக ழானாயர் வளராமேய்ப்பார், கொங்கலர்பூந் திருக்கொன்றை மருங்குசார் ந்து குழலிசையி னைந்தெழுத்துங் குழையவைத்துத், தங்குசரா சாங்களெல்லா முருகாநிற்பத் தம்பிரா னனைந்துசெவி தாழ்த்தி வாழ்ந்து, பொங்கியவான் கருணைபுரிந் தென்று முதப் போதுக வென் மருளுவுடன் போயினாரே.

மூர்த்தநாயனார்—ஆடி—கார்த்திகை.

வழங்குபுகழ் மதுரைநகர் மூர்த்தியாராம் வணிகர்திரு .
வாய் மன்னர் சாத்தத், தழங்குதிர முழங்கைதரத் தேய்த்த
ஆழந் தவிர்ந்தமணர் வஞ்சணையுந் தவிர்மன்ன, னீழ்ந்தவுயிரின
னாக ஞாலநல்க வெழில்வேணி முடியாக விலங்குவேட, முழங்கு
புகழ் முனியாக விரைநீழுக மும்மைபுல காண்டருளின் முன்னி
ர.

முருகநாயனார்—வைகாசி—மூலம்.

மன்னுதிருப் புகழார்வாழ் முருகனாரா மறையவர்கோ வர்த்
தமா னீச்சரத்தார், சென்னியினுக் கழகமரு மலர்கள் கொய்து
திருமாலை புகழ்மாலை திகழச்சாத்திக், கன்னிமதிற் கழுமலநா
டுடையநாதன் சாதன்பிகு மணங்காணுங் களிப்பினிலே, யின்னல்
கெட வுடன்சேனித் தருளான் மீனா திலங்குபெரு மணத்தாரை
யெய்தினாரே.

உருத்திரபசுபதிநாயனார்—புரட்டாசி—அச்சுவணி.

பங்கமில்வண் புகழ்நிலவு தலையூர்வாழும் பசுபதியா ரெனு
மறையோர் பணிந்துசெந்தே, னங்கமல மடுவினாடை யல்லுமெ
ல்லு மகலாதே யாகளமா யமர்ந்துநின்று, திங்கள்வளர் சடை
முடியா னடிகள்போற்றித் திருவெழுத்து முருத்திரமும் திகழ
வோதி, மங்கைகூட முடையபிரா னருளான்மேலே வானவர்க
டொழுமுலகன் மன்னி னாரே.

திருநாளைப்போவார் நாயனார்—புரட்டாசி—உரோகிணி.

நன்மைதிகழ் மேற்காநாட் டாதனூர்வாழ் நந்தனார் புறத்
தொண்டர் நாளைப்போகப், பொன்மலிதென் புலியூர்க்கென்
றுரைப்பார் புன்குர்ப் பொய்கையமைத் தடலேறு பிரியநோக்கி,
வன்மதிக்குழ் தில்லையிறை யருளால் வாய்ந்த வண்டமுனி னிடை
முழ்கி மறையோர் போற்ற, மின்மலிசெஞ் சடை முனியா டெழுந்
துநாதன் விளங்குநடந் தொழமன்றுண் மேவினாரே.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்—சித்திரை—சுவாதி.

கொந்தலர்பூம் பொழிற்கச்சி நகரேகாலிக் குலத்தலைவர்
தவர்குறிப்புக் குறித்துளார்பால், வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீ
ராகின் வருந்துமுட லெனவாங்கி மாசுநீத்த, கந்தைபுல ராதொ
ழிய மழையுமாலைக் கடும்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன்
மேற், சிந்தமுடி புடைப்பளவிற் றிருவேகம்பர் திருக்கைகொடு
பிடித்துயர்வான் சேர்த்தினாரே.

An hour in the morning is worth two at night.

சண்டேசுரநாயனர்—தை—உத்திரம்.

வேதமவி சேய்ஞலா ரெச்சதத்தன் விளங்கியசேய் மறை பயிலும் விசாரசன்மர், கோதனமேய்ப் பவன்கொடுமை பொறுது தாமே கொண்டுதிரை மண்ணியின்றென் கரையனீழற், ருதகியின் மணலிலிங்கத் தான்பாலாட்டத் தாதைபொறு தவையிட றுந் தாள்கண்மாளக், காதிமலர்த் தாமமுயர் நாமமுண்ட கலமக ளும் பதமருளாற் கைக்கொண்டாரே.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்—சித்திரை—சதயம்.

போற்றுதிரு வாழூரில் வேளாண்டொன்மைப் பொருவில் கொழுக் கையரதிபர் புகழனுர்பான், மாற்றருமன் பினிற்றிலத வதியாமாது வந்துதித்த பின்புமருணைக்கியாருந், தோற்றியமண் சமயமுறு துயரநீங்கத் துணைவாரு டரவந்த சூலைநோயாற், பாற் றருநீ ளிடரெய்திப் பாடலிபுரத்திற் பாழியொழித் தரனதி கைப் பதியில்வந்தார்.

வந்துதமக் கையாருளா னீறுசாத்தி வண்டமிழா னேய்தீர்ந்து வாக்கின் மன்னாய், வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலை நீந்தி வியன்குலங் கொடியிடபம் விளங்கச் சாத்தி, யந்தமிழாப் பூதிமக னரவுமாற்றி யருட்காசு பெற்றுமறை யடைப்பு நீக்கிப், புந்தி மகிழ்ந் தையாற்றிற் கயிலைகண்டு பூம்புகலூ ரர்ப்பாதம் பொருந்தி னாரே.

சூலச்சிறை நாயனர்—ஆவணி—அநுவம்.

கோதில்புகழ் தருணமேற் குடியார்கோவண் குலச்சிறையார் தென்னர்குல வமைச்சர்குன்றா, மாதவர்க ளடிபரவு மரபார்பாண்டி மாதேவி யாரருள்வான் பயிர்க்குவேலி, காதன்பிகு கவுணியர் கோன், வாதிற்றோற்ற கையரைவை யைக்கரைசேர் கழுநிலேற்று, நீதிபுற ராலவாய் நிமலர்ச்சேர்ந்த நின்மலனா ரென்மலங்க ணீக்கி னாரே.

பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனர்—ஆடி—சித்திரை.

கொண்டல்பனி வளர்சோலை மிழலைநாட்டுக் கோதில்புகழ்ப் பெருமிழலைக் குறும்பனார்சி, ரண்டர்பிரா னடியவருக் கடியாராகு மாதரவா லணுக்கவன் ரெண்டர்க்காளாய், மண்டொழுமெண்டரு சித்தி வாய்த்துளார்தாம் வன்றெண்டர் வடகயிலை மருவுநாண்மு, னெண்டிகழு மறைமுல நெறியூடேகி யிலங்கொளிசேர் வடகயிலை யெய்தினாரே.

He that giveth to the poor lendeth to the lord.

காரைக்காலம்மையார்—பங்குனி—சுவாதி.

தங்குபுகழ்க் காரைக்கால் வணிகன்மிக்க தனத்தன் றரும் புனித வதியார்மாவின், செங்கனிக டிருவருளா லழைப்பக்கண்டு திகழ்கணவ னதிசயித்துத் தேசநீங்க, வங்கவுட விழந்துமுடி நடையாலேறி யம்மையே யெனநாத னப்பாவென்று, பொங்குவ டகயிலைபணிந் தாலங்காட்டிற் புனிதனட மனவரதம் போற்றி னாரே.

அப்புகழிகனையார்—தை—சதயம்:

அந்தமினற் றிங்களுந் வருமப்புகி யருமறையோர் திருநா வுக்கரசினுமம், பந்தரிடை யெழுதக்கண் டாசமெய்தப் பணிந்து பரி கலநேடிப் படப்பைசேர்ந்த, மைந்தனுயி ருயர்கதவி யிலை மேற்றுஞ்சும் வாளரவு கவரவுடன் மறைத்தல் கேட்டுச், சிந்தை மகிழ்ந் துயர்பதிக மருந்தாற்றீர்த்துத் திருவமுது செயவருளைச் சேர்ந்துளாரே.

திருநீலக்கநாயனார்—வைகாசி—மூலம்.

நீதிதரு மறையோர்வாழ் சாத்தமங்கை நீலக்க ரயவந்தி நிமலர்மேனி, யூதிவிழுஞ் சிலம்பிகடிந் தவளைநீத்தார்க் குமியாத விடநாத னுறநோய் காட்டக் காதன்மிகு, மனைவியையு மகிழ்ந்து மேவிக் காழியர்கோ னமுதுசெயக் களித்துவாழ்ந்து, வேதிகை யிற் பாணனார்க் கீடமுநல்கி விளங்குபெரு மணத்தரனை மேவி னாரே.

நமிநந்தியடிகனையார்—வைகாசி—பூசம்.

ன்னுபுகழ் மறையோர்வாழ் மேம்பேறார் நமிநந்தி யடிக டிரு விளக்குநல்க, வெண்ணெயம ணர்கள்விலக்க நீராலாரு ரிலங் குமா னெறியாருக் கேற்றுநாளிற், கண்ணமணர் கெடக்கண்பெற் றடிகள்வாழக் காவலனா னிபந்தங்கள் கட்டுவித்தே, யண்ணலருள் கண்டாரு ரமர்ந்துதொண்டர்க் காணியெனு மரசினரு ளடைந்து ளாரே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்—வைகாசி—மூலம்.

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர்தந்த கவுணியர்கோ னமுதுமை யாள் கருதியூட்டு, மேழிசையி னமுதுண்டு தாளம்வாங்கி யிலங்கி யரித் திலச்சிலிகை யிசையவேறி, வாழுமுய லகனகற்றிப் பந்த ரேய்ந்து வளர்கிழிபெற் றரவின்விட மருகற்றீர்த்து, விழிநகர்க்கா செய்தி டறைக்கதவம் பிணித்து மீனவன்மே னியின்வெப்பு விடு வித்தாரே.

Wit is the lightning of the mind.

ஆரெரியிட் டெடுத்தவே டவைமுன்னேற்றி யாற்றிவிடு
மேடெதிர்போ யணையவேற்றி, யோரமண ரொழியாமே கழுவி
லேற்றி யோதுதிருப்பதிகத்தா லோடமேற்றிக், காருதவுமிழி புத்
தன்றலையி லேற்றிக்காயாத பணையின்முது கணிகளேற்றி, யீரமிலா
வங்கமுடி ரெய்தவேற்றி யிலங்குபெரு மணத்தரணை யெய்தி
னாரே,

ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார்—ஆனி—ரேவதி.

ஏதயில்வே ளாளர்பெரு மங்கலத்து ளேயர்கோன் கலிக்காம
ரிறையேனாரே, தூதுகொளு மவனனுதி லென்னு மென்னுந்
துணியினர்பா லிறைவனருந் சூலையேனி, வேதனைவன் றெண்
டன்வரி னீங்குமென்ன வெகுண்டிடல்வாள் கொடுதுறந்து மேய
நாவம், போதகமு முடலிகழ வெழுந்துதாழ்ந்து போற்றியது
விலக்கியருள் பொருந்தினாரே.

திருமூல நாயனார்—அம்பிசி—அசுவினி.

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற் சேர்வார் காவிரிசூழ்
சாத்தனார் கருதுமூலன், பயிலாநோ யுடன்வியத் துயரநீடும் பசுக்
களைக்கண் டவனுடவிற் பாய்ந்துபோத, வயலாகப் பண்டையுட
லருளான்மேவி யாவடுதண் டிறையாண்டுக் கொருபா வாகக், குயி
லாரு மரசுடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலை குறுகினாரே.

தண்டியடிகனாயனார்—பங்குனி—சதயம்.

திருவாரூர் வருந்தண்டி யடிகள் காட்சி சேராதார் குளந்
தொட்டற் கமணர்ச்சிக், குருடாநீமுன் செவிடுங் கூடிற்றென்று
குறித்தறியைப் பறித்தெறியக் கொதித்துத்தங்க, ணருளாலே
விழித்தெவரு மந்தராக வமணர்கலக் கம்பலகண் டவர்கள் நாழிப்,
பருவான கற்பறித்தா விக்கரையுங் கட்டிப் பரனருளா லமருலகம்
பற்றினாரே.

மூர்க்க நாயனார்—கார்த்திகை—மூலம்.

தொண்டைவள நாட்டுவளர் வேற்காட்டீர்வாழ் தொல்லுழ
வர் நற்கூதர் சூதுவென்று, கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க்
கழுதளிக்கும் கொள்கையினர் திருக்குடந்தை குறுகியுள்ளார்,
விண்டிசைவு குழறுமொழி வீணர்மாள் வெகுண்டிடலான் மூர்க்க
ரென விளம்புநாம, மெண்டிசையு மிகவுடையா ரண்டர்போற்று
மேமூலகு முடனாளு மியல்பினாரே.

சோமாசிமாறநாயனார்—வைகாசி—ஆயிலியம்.

ஆம்பர்க்க ரந்தணர்சோ மாசிமாற ரன்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பினமு தளிப்பா, நும்பர்நிகழ் வகையாகம் பலவுஞ்செய்யு முண்மையினு ரைந்தெழுத்து மோவாநாவார், நம்பர்க்குழ் திருவா ரூர் நயந்துபோற்று நாவலர்கோ னடிபரவு நண்மையாலே, யிம்பர் தொழ வும்பர்ப்பணிந் தேத்தமேலே யேழுலகு முடனாளு மியல்பி னாரே.

சாக்கியநாயனார்—மார்கழி—பூரடம்.

சங்கமங்கை வரும்வேளாண் டலைவர்காஞ்சிச் சாக்கியரோடி யைந்தவர்தந் தவறுஞ்சைவத், துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்த வேடந் துறவாதே சிவலிங்கந் தொழுவோர்கண்டோ, ரங்கன்ம லர் திருமேனி யழுந்தச்சாத்தி யமருநாண் மறந்தொருநா ளருந் தாதோடிச், செங்கலெறிந் துடுமளவின் மகிழ்ந்தநாதன் திருவரு ளா லமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே.

சிதப்புலிநாயனார்—கார்த்திகை—பூரடம்.

திருவாக்கூ ரருமறையோ ருலகமேத்துச் சிதப்புலியார் மறப் புலியா ருரிமேற்செங்க, ணரவார்த்தார் வருமேற்றூர்க் கன்பரா னூர்க் கழுதளிப்பா ரொளிவெண்ணீ றணிந்தமார்பர், பெருவாந் கான் மறைபரவி யாகம்போற்றும் பெற்றியினு ரைந்தெழுத்தும் பிறழாதோதிக், ஒருவாக்கா விழைவன்றா னிணைகன்சேர்ந்த கருத் தினு ரெனையாவந் திருத்தினாரே.

சிறுத்தொண்டநாயனார்—சித்திரை—பாணி.

பல்குமருத் துவரதிபர் செங்காட்டாங்குடிவாழ் படைத்த லைவ ரமுதளிக்கும் பரஞ்சோதியார்மெய்ச், செல்வமிகு சிறுத் தொண்டர் காழிநாடன் திருவருள்சேர்ந் தவரவளருஞ் சீராளன் றன்னை, நல்குதிரு வெண்காட்டு நங்கை சமைத்திடப்பின் னன்ம திச்சந் தனத்தாதி தலைக்கறியிட்டுதவப், புல்கவரும் வயிரவர்தா மகிழ்ந்துமகவருளப் போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தினாரே.

சேரமான்பெருமானாயனார்—ஆடி—சுவாதி.

காவலர்ம கோதையார் கொடுங்கா ணூர்க்கோக் கழறியவை யறிந்த கோச்சிலம் போசைக்கருத்தார், நாவலர்கோ ணண்பரடிச் சேரனென்றே நவின்னுறும் வண்ணனை நயந்தகோநம், பாவலர் கோப்பாணபத்திரனால் வாய்ந்த பரமர்திரு முகம்வாங்கிப் பணிகோ வெற்பின், மேவியகோ வாணக்குக் குதிரைவைத்த வீரர்கோ வெனையாளுஞ் சேரர்கோவே.

கணநாதநாயனார்—பங்குனி—திருவார்திரை.

கந்தமலி வயற்காழி மறையோ ரேத்துங் கணநாதர் திருத் தோணிக் கடவுளார்க்கு, நந்தவனம் பலவமைத்து மலருங் கொ ய்து நற்றாமஞ் சொற்றாம நயந்துசாத்தி வந்தவரைத் தொண்டாக் கிப் பணிகள்பூட்டி வாது செய்த வாரணத்தை மகிழ்ந்து வாழ்த் திப், புந்திமகிழ்ந் தானருளாற் கயிலைமேஷிப் பொருவில்கணத்தவர் காவல் பொருந்தினரே.

கூற்றுநாயனார்—ஆடி—திருவார்திரை.

குன்றாத புகழாளர் களந்தைவேந்தர் கூற்றுவனார் மாற்றலர் மண் கொண்டுசூடப், பொன்றாமு முடிவேண்டப் புலியூர் வாழும் பூசரர்கள் கொடாதகலப் புனிதனீந்த, மன்றாந் திருவடியே முடி யாச்சூடி மாநிலங்காத் திறைவனுறை மாடக்கோயிற், சென்றாசை யுடன்வணங்கிப் பணிகள்செய்து திருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந் துளாரே.

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்.

பொய்யறியாக் கபிலரொடு பரணராதிப புலவோர்பொற்பார் கலைகள் பொருந்தவோதிச், செய்யுளினை வளராசு மதுரநல்ல சித்திரம்வித் தாரமெனத் தெரிக்குஞ்செம்மை, மெய்யுடைய தொ டைகளெல்லா மன்றுளாடன் மேவியகோ னிருதாளில் விரவச்சாத் திக், கையுடையஞ் சலியினரா யருளான்மேலைக் கருதரிய வமருல கங் கைக்கொண்டாரே.

புகழ்ச்சோழநாயனார்—ஆடி—கிருத்திகை.

பொழின்மருவுங் கருவூர்வாழ் புகழார்சோழர் போதகம்போ லென்னுயிரும் போக்குமென்றே, யழலவீர்வாள் கொடுத்தபிரா னதிகைமான்மே லடர்ந்தபெரும் படையேவ வவர்கொண்டேய்ந்த, தழல்விழிகொ டலேகாண்பார் கண்டதோர்புன் சடைத்தலையை முடித்தலையாற் றுழ்நதுவாங்கிக், கழல்பரவி யதுசிரத்தி னேந்தி வாய்ந்த கனன்முழ்கி யிறைவனடி கைக்கொண்டாரே.

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்—புரட்டாசி—சதயம்.

நாடுபுகழ் முனைப்பாடி நாடுமேய நரசிங்க முனையர்புவி நயந்து மன்று, ளாடுமவ ராதிரைநா ளடியார்க்கம்பொ னமுதனிப்பாரொளி வெண்ணீ றணிந்து தூர்த்த, வேடமுடை யவர்க்கிரட்டிச் செம் பொனீந்து விடுத்தழகா ராலயங்கள் விளங்கச்செய்து, தோடலர் தாருடையபிரா னருளையாளத் தோன்றினு ரெனையருளி னூன்றி

1பத்தநாயனார்—ஆவணி—ஆழிவியம்.

அலையாருங் கடனாகை நகருள்வாழு மதிபத்தர் பாதவர்களதி பர்வேலை, வலைவாரி வருமீனிற் றலைமீன்சன் வார்கழற்கே யென்று விடு மரபார்பன்னாட், டலையான தொருமீனே சாரநாளத் தந்தொழி லால் விடுத்தமிழி சாரச்செம்பொ, னிலையாரு மணிநயந்த மீனென் றெய்த நீத்தருளா லிறைவினடி நேர்ந்துளாரே.

கலிக்கம்பநாயனார்—தை—ரோவதி.

கடவுளருட் கண்ணார்கள் பயிலுந்தொல்லைக் கடந்தைநகர் வணிகர்கலிக் கம்பரன்பர்க், கடிமையுற வமுதளிப்பா ரடியாநீங்கி யருளுருவா யன்பருட னணையவேத்தி, யிடையிலவ ரடியிணையும் விளக்காநிற்ப விசுழ்மனைவி காகமலி யிரண்டுகையும், படியில்விழ வெறிந்தவன்செய் பணியுந்தாமே பரிந்துபுரிந் தரனருளே பற்றி னாரே.

கவியநாயனார்—ஆடி—கேட்டை.

தடமதிக்கு தொற்றியூர் நகருள்வாழுஞ் சக்கரப்பா டியர்குல மெய்த் தவமாயுள்ளார், படர்புகழார் கவியனார் நலியுங் கூற்றைப் பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவான்மற்றோ, ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க் கதுவுநேரா துயர்மனைவி யைக்கொள்வா ருளரு மின்றி, மிடறுதிர மிகனிறைய வரியநாதன் வியற்கைகொடு பிடிப் பவருண் மேவினாரே.

சத்திராயனார்—அற்பிசி—பூசம்.

விரிதருகா விரிநாட்டு வரிஞ்சியூர்வாழ் வேளாளர் சத்தியார் விமலர்பாதத், தூரியவர்க ளடிபரவு மொருமையார்நா வோவாமே யைந்தெழுத்து முரைக்குநீரா, ரிருளின்மிட றுடையபிரா னடியார் தம்மை யிகழ்வார்நாத் தண்டாயத் திடுக்கிவாங்கி, யரியுமது திருத் தொழிலா வுடையார்மன் றுளாடியசேவடி நீ ழுலடைந்துளாரே.

ஐயடிகள்காடவர்கோயனார்—அற்பிசி—மூலம்.

வையநிகழ் பல்லவர்தங் குலத்துவந்த மாமணிமா நிலமுழுது மகிழ்ந்துகாக்கு, மையடிகள் காடவர்கோ னருளாநூல்க ளறிந்தரசு புரிந்திடுத லமையுமென்றே, பொய்யணைய வுடல்வாழ்வு கழியு மாறு பொருந்தியிடும் புகழ்வெண்பாப் புலியூர்மேவுஞ், செய்ய திரு வடிமுதலாப் பதிகடோறுஞ் செப்பினாரென் வினைகடப்பி னாரே.

The burden is light on the shoulders of another.

கணம்புல்லநாயனார்—கார்த்திகை—கிருத்திகை.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பால்வாழு மிருக்குவே ஞாதிப ரெழிலார்சென்னிக், கலைநிலவர் ரடிபரவுங் கணம்புல்லர் தில்லைக்கருதுபுலிச் சரத்தாற்குக் காதற்றிப், நிலைதரத்தா மிட மிடியா லொருநாட்புல்லா னீடுவிளக்கிடவதுவு நேராகத், தலை மயிரி னெனிகொளுவு மளகிஞாதன்றுவாந வாழ்வருளுந் தன்மையாரே.

காரிநாயனார்—மாசி—பூராடம்.

திருக்கடவுர் வருமுரவோர் காரியாராந் திகழ்தொண்டர் வண்டமிழ்தா நிருந்தவோதி, விருப்பொடுதம் பெயராற்பா விளம் பிழும்மை வேந்தரைபு முறைமுறையே மேவியங்க, னுரைத்த வுரை நயமாக்கி யவர்டாலேயந்த வொண்பொருளா லாலயங்க ளோங்கச்செய்து, தரைக்குளருந் தவர்க்கேவ நகமுன்போற்றுந் தன்மையா லருள்சேர்ந்த நன்மையாரே.

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார்—அற்பிசி—பரணி.

கன்னன்மலி நெல்வேலிக் கவினார்மாறர் கவுரியர்கோ னம ணருறு கலக்கமெல்லாம், பொன்னெயில்குழ் சிரபுரக்கோ னனை யமாற்றிப் புனிதமிகு நீறணிந்து போற்றிசெய்து, மன்னுபுகழ் மங்கையருக் கரசியாரா மலர்மாது மணிமாற்ப மகிழ்ந்துமாற்றார், வெந்திடுதல் கண்டரசு புரிந்துகாழி வேந்தர்புந் சேர்ந்தபெரு விற்றினாரே.

வாயிலார்நாயனார்—மார்கழி—ரேவதி.

ஞாயிலார் மகிற்றொண்டை நாட்டுமேன்மை நண்ணுமயி லாபுரியின் வேளாண்டொன்மை, வாயிலார் மலைவில்லா னடியே போற்றி மறவாமை தலைநின்ற மனமேசெம்பொற், கோயிலா வுயர்ஞானம் விளக்காரீராக் குலவியவா னந்தமன்பே யமுதாக் கொண்டு, தாயிலா னிருசரண நிகழவேத்துந் தன்மையா ரருள் சேர்ந்த நன்மையாரே.

முனையடுவார்நாயனார்—பங்குனி—பூசம்.

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புகழுநீரீர்ப் பொருவிறிரு மலி வேளாண் டொன்மைமிக்கார், முன்னியவர் முனையடுவா நிகலார் போரின் முரணழிவார் தமக்காக மொழிந்தகூவி, மன்னுநிதி கொண்டுசெயங் கொடுத்துவந்த வளர்பொருளா விறைவனடி வழுவாவன்பர்க், கன்னமவர் நசையின்மிக மிசையநல்கு மன்பர்துன்ப மவையாவு மகன்றுளாரே.

கழற்சிங்நாயனார்—வைகாசி—பரணி.

காடவர்தங் குலமுலவந்த கழலார்சிங்கர் காதன்மிகு தேவியுடன் காவலாளு, ராடவல் பெருமானைப் பணிவாரங்கோ ரகன்ற மலர் தனைமோந்த வரிவைமுகக்கைச், சேடுடைய செருத்துணையா ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரெடுத்த செங்கையென்றே, சூடக முன் கைதடிந்து ஞாலங்கூத்த தூய்மையா ருள்சேர்ந்த வாய்மை யாரே.

இடங்கழி நாயனார்—அற்பிசி—கிருத்திகை.

கோநாட்டுக் கொடும்பாளு நிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவ ரிடங்கழியார் கொங்கிற்செம்பொ, னுணேற்றார் மன்றின்முக டம் பொன் மேய்ந்த வாதித்தன் மரபோர்நெற் கவார்தோரன்பர், போநாப்ப ணிருளின்கட் காவலாளர் புரவலர்முன் கொணரவவர் புகலக்கேட்டு, மாணேற்ற ரடிபாரே கொள்கவென்று வழங்கியா சாண்டருளின் மன்னினாரே.

செருத்துணை நாயனார்—ஆவணி—பூசம்.

இரைத்தணையார் புனற்பொன்னி மருகன்னாட் டெழிலா ருந் தஞ்சைநக ருழவரேத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்ந்துவாழ்வார் செல்வமிகும் பல்லவர்கோன் றேவிவீழ்ந்த, மருத்துணையார் மலரெடுத்து மோப்பக்கண்டு வளமலிபூங் கத் தியா லவண்முகீர்த், கருத்துணையார் விற்றறிருத்தொண் டினை யேசெய்து கருதலரு மமருலகங் கைக்கொண்டாரே.

புகழ்த்துணை நாயனார்—ஆவணி—ஆயிவியம்.

புண்ணியர்கள் புகழழகார் திருப்புத்தூர்வாழ் புகழ்த்துணையா ரகத்தடிமைப் புனிதர்சின்னாண், மண்ணிகழ மழைபொழியா ஷங்காலத்தால் வருந்துடல் நடுங்கிடவு மணிநீரேந்தி, யண்ணன்முடி பொழிகலச முடிமேல்வீழ வயர்ந்தொருநாட் புலம்ப வர னருளாலீந்த, நண்ணலரு மொருகாகப் படியால் வாழ்ந்து நலமவிசீரமருலக நண்ணினாரே.

கோட்புலி நாயனார்—ஆடி—கேட்டை.

குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குடிவேளாளர் கோட்புலியார் குவித்துயர்த்த செந்நெற்கூடு, நிலவணிவார்க் கமைத்தாணை நிறுத்தியொன்றார் நேர்மலைவார் திருவாணை நினையாதேநெற், சிலமிடியா லழித்தபடி யறிந்துவாளாற் சேர்ந்தபெருங் ஞானஞுடல் சிதற வீசி, யிலகுமொரு குழுவியையு மெறிந்துநாத னெண்ணரிய கருணைநிழ டெய்தினாரே.

Honesty is a strong staff to lean upon.

புத்தராய்ப்பணிவார்கள்.

தொண்டரடித் தொழல்பூசைத் தொழின்மகிழ்த லழகார் துளங்கியவர்ச்சனைபுரித நெருகுதி நியமங்கள், கொண்டபணி திரு வடிக்கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு மருங்ககையைக் குலவிக் கேட்டு, மண்டிவிழி துளும்பன்மயிர் சிலும்பலுன்னன் மருவுதி ருப் பணிகாட்டி வருபவாங்கி, யுண்டுகொளா தொழிதலென விவையோரெட்டு முடையரவர் பத்தரென வுரைத்துளாரே.

பரமனையே பாடுவார்.

அருந்தமிழால் வடகலையா லருளாலொன்று லறிவுநெறி மரு வுமருங் கவிகளயாவந், திருந்தியவா னவர்பணிய மன்றுளாடுந் தேவர்பிரான் கழவினையே சேர வோதி, விருந்திடுநா வுடையப யன் மேவி னோர்தா மேலானோ மெனமகிழ்ந்து விழிநீர் சோரப், பரிந்தருளாற் பரமனையே பாடவல்ல பான்மையா ரெமையாளு மேன்மை யாரே.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்.

பாரணவும் புலீனந்தக் கரணமொன்றும் படராமே நடுநாடி பயிலு நாதங், காரணங் கயன்முதலா மைவர் வாழ்வுங் கழியு நெறி வழிபடவுங் கருதி மேலைப், பூரணமெய்ப் பாஞ்சோதிப் பொலிவு நோக்கிப் புணர்ந்தணந்த சிவாறுபவ போக மேவுஞ், சீரணவு மவரன்றோ வெம்மையாளுஞ் சித்தத்தீதச் சிவன்பாலே வைத்து ளாரே.

திருவாரூர்ப் பிறந்தார்.

பொங்கியமா தவமுடையார் வருண நான்கிற் பொருந்தி னர்க ளல்லாத புகழி னுள்ளார், சங்கையிலா வருந்தவமுன் புரிந்தா ரிங்குச் சார்விலா ரிறைவனருள் சார்த லாலே, கங்கைவாழ் சடைமுடியா னருளை நீங்காந் கணநாத ரெனவாழும் கருத்தர் கன்னிச், செங்கண்வரால் வளர்வாவி திகழு மாநூர்ச் சிறந்துளா ரெமையாளப் பிறந்து ளாரே.

முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவார்.

செப்பலருந் தவமுடைய செம்மையாளர் சிறுகாலே மல்ல வாலி திகழ மூழ்கி, யொப்பிறிரு நீறணிந்து நியதி யாற்றி யோ வாமே யைந்தெழுத்து முரைத்து மேன்மைத், தப்பில்சிவா கம விதியா லின்பா லன்பாந் தன்மையா னன்மையாந் தகையாரென்று, முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்ட வல்ல முறைமையார் பிறவி தெறுந் திறமை யாரே.

• முழுநீறுபூசிய முனிவர்.

கற்பமனு கற்பமுப கற்ப மென்றிக் கடனணைந்த திருநீறுங் கனற்க ணீறும், பொற்புடைய வரஞ்சா னங்க யாறு பொல்லாத பூமியெகிர் புனைத லாகா, வற்புதமார் திரிபுண்ட மதியின் பாதி யகிலாங்கந் தீபமிகு மழகார் வட்ட, முற்பொலியீ வுடலணியு முறையாரன்றோ முழுநீறு பூசவல்ல முனிவர்தாமே.

அப்பாலுமடிச்சாரந்தார்.

தாராரு மூவேந்தர் பயிலுந் தொல்லைத் தமிழ்நாட்டப் புறக் திறைவன் சரணஞ் சார்ந்த, சீராருந் தொண்டர்களு மண்ட ரேத்துந் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்புங் காலத், தேராருந் தொடையிலுறு திப்பா லப்பா லெந்தைபிரா னடிய டைந்த வியல்பி னோரு, மாராத காதலுடை யவர்களன்றோ வப் பாலுமடிச்சாரந்த வடியார்தாமே.

பூசலார் நாயனார் - அற்பிசி—அலுவலம்.

பொருவருந்தண் டகநாட்டு நின்றவூர்வாழ் பூசரர்கோப் பூசலார் புந்தியாலே, யிருநிதியந் தேடியா லயமுமாக்கி யெழுந்த ருளப் பண்ணுவதா வெண்ணுங்காலை, யானதனைக் காடவர்கோற் கருள மன்ன னந்நகர டீணைந்தவ்வா றறிந்து தாழ், விரைபுமனக் கோயிலுற விருத்தி யங்கண் வேண்டுமெனக் கொண்டிடுவருண் டர.

மங்கையர்க்கரசியார்—சித்திரை—ரோகணி.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி வளவர்குலக் கொழுந்து மன்ன வர்குழ் தென்னவர்க்கு மாதேவி யார்மண், சங்கைகெட வமண், சமயஞ். சாட வல்ல சைவசிகா மணிஞானத் தம்ழிற் கோத்த, பொங்குதிரு வருளுடைய போதவல்லி பொருவினெடு மாறனார் புயமேல் வாழுஞ், செங்கலச முலையாட னருளாவின்பஞ் சேர்ந் தவரைப் புகழ்ந்தடியேன் வாழ்ந்த வாறே.

நேச நாயனார்—பங்குனி—ரோகணி.

சாலியர்கோக் காம்பிலித் தலைவர் மேன்மை தாவாத புகழ் நேசர் தஞ்சொலென்றுங், கோலியவைந் தெழுத்தோதிச் சிந்தை யுன்னிக் கொண்டபொரு ளன்பர்கொளக் கொடுத்த வாழ்வார், சிலமிசூந் திருத்தொண்டர்க் குடையுங் கீளுந் திருந்தியவெண் கோவணமுஞ் சேரவீந்து, பாலனைய வொளிரீற்றான் பாதமேத்திப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே.

Hunger is the best sauce.

கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்—மாசி—சதயம்.

வெண்ணுவ விறைக்கொளிநூற் பந்தர் செய்த வியன்சிலம்பி யதுவழித்த வெள்ளா னைக்கை, யுண்ணுடிக் கழத்தவுட லொழி யச் சோழ னுயர்குலத்துச் சுபதேவன் கமலத்தோங்கும், பெண்ணு கி யவள்வயற்றில் வைகிச் செங்கட் பெருமானாய்த் தென்னவ ராய்ப் பெருங்கோயில் பலவும், கண்ணாவித் துயர்தில்லை மறைய வர்க்கு முறையுள் கனகமய மாக்கியருள் கைக்கொண் டாரே.

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்—வைகாசி—மூலம்.

பிறங்கெருக்கத் தம்புலியூர் வாழும் பேரியாழ் பேண்ணுதிரு நீலகண்டப் பெரும பாண னாட்சிர், நிறந்தருசெம் பொற்பலகை யாலவாயி னிமலன்பாற் பெற்றாரூர் நேர்ந்து சிவன்வாயி, நிறந் தருளும் வடதிசையே சேர்ந்து போற்றித் திருஞானசம்பந்தர் திருத்தாள் வாழ்த்தி, யறங்கிகழந் திருப்பதிகம் யாழி லேற்றி யாசிறிருப் பெருமணஞ்சேர்ந்தருள்பெற் றாரே.

சடைய நாயனார்—மார்கழி—திருவாதிரை.

சங்கையிலா வரன்மறையோர் நாவ லூர்வாழ் தவரதிபர் தம்பிரான் றேழராய, வெங்கன்பிரான் றவநெறிக்கோ ரிலக்கு வாய்த்த விசைஞானி யார்தனய ரெண்ணார் சிங்க, மங்கையர்க் டொழும்பரவை மணவாள நம்பி வந்துதிக்க மாதவங்கள் வருந் திச் செய்தார், வெங்கணரா விளங்குமிளம் பிறைசேர் சென்னி விடையினு ருருள்சேர்ந்த சடைய லாரே.

இசைஞானியார்—சித்திரை—சித்திரை.

நாவற்றிருப் பதிக்கோர்செல்வச் சைவ நாயகமாஞ் சடைய னார் நயந்த விற்பப், பூவைக் குலமடந்தை பொற்பார்கொம்பு புனிதமிரு நீரணிந்து போற்றிசெய்தே, யாவிற்றி கழத்தலைவன் வலியவாண்ட வாளுராவதிக்கவருந் தவங்கள் புரிந்தார், யாவர்க்கு மெட்டாத விசைந்தவிற்ப விசைஞானி யெனஞான மெளிதா மன்றே.

அத்தாடி யவர்கூட்டத் தில்லை வாழு மந்தணர்பொய் யடிமை யிலாப் புலவ ராசில், பத்தர்முத லெழுவரோ டொன்பதின்ம ரேழொன்ப தின்மர் தனிப் பேரெண்ணென் பதின்மராய், வித் தொகையிற் றெண்டாசி றுரைத்தான் வைத்த வீரிரண்டா யிரத் திருநூற் றைம்பத்து மூன்றா, முத்தமநல் விருத்தத்திற் பயனுஞ் செய்யுளுலகெழுபத் தைந்தெனநின் றுறைக்குமன்றே.

செல்வமிகு திருத்தொண்டக் கொகைபி லுள்ளார் சிறந்த தனிப் பெயராசி வறுபதின் மேன்மூவர், மல்லன்மிகு கூட்டப்பே ரருள்சேர்த்தார்கண் மாதவத்தோர் மும்முன்று வகைபெற்றார்க, ளில்லறத்துந் துறவறத்து மிருந்து வாழ்ந்தே யியல்பாகச் சிவபத நான் கிசைந்தார்தர்மை, யல்லறத் தெனையாண்ட சைவசிகா மணியா ருட்புலிபூ ருமாபுதியா ருள்செய்தாரே.

திருத்தொண்டர்புராணசார முற்றிற்று.

• தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

✓ அங்கிங்கெதைபடி யெங்கும்பாசமா யானந்த பூர்த்தியர்கி, யருளொடுகிறைந்ததெது தன்னநுள் வெளிக்குளே யகிலாண்ட கோடியெல்லாந், தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்ததெது மனவாக்கினிற், றட்டாமனின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந் தந்தெய்வமென்றெய்வமென், நெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுகின்றதெது வெங்கணும் பெருவழக்காய், யாதிலும் வல்லவொரு சித்தாந்யின்பமா யென்ஹைக்கு முள்ளதெதுமேற், கங்குல்பகலறகின்ற வெல்லையுள தெனுவது கருத்திற் கிசைந்த ததுவே, கண்டனவெலாமோன வருவெளியதாகவுங் கருதியஞ்சலி செய்குவாம்.

✓ வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன மனோவாயு நிற்கும் வண்ணம், வாலாயமாகவும் பழகியறிபேன்றுறுவு மார்க்கத்தினிச் சைபோல, நேரானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த நினைவையுமறந்த போது, நித்திரைகொள்ளேனேக நீங்குமென வெண்ணிலோ நெஞ்சந் துடித்தயருவேன், பேசாதவானந்த திட்டைக்குமறிவி லாப் பேதைக்கும்வெகுதூரமே, பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்கு மொருவழிபெரிய பேரின்பநிட்டையருள்வாய், பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள் பழுத்தொழுகுதேவதருவே, பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமறகிறைகின்ற பரிபூரணனந்தமே.

✓ ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடிய வாலமமுதாகவிலை யோ, வக்கடலின்மீது வடவனனிற்கவிலையோ வந்தாத்தகில கோடி, தாழாமனிலைநிக ஊல்லையோமேருவுந் தலுவாகவைய விலையோ, சத்தமேகங்களும் வசந்தரணையிற் சஞ்சரித்திட விலையோ, வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்கிலையு டடமங்கை யாகவிலையோ, மணிமந்தரவாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக மார்க்கத் தில்வைக்கவிலையோ, பாழானவென்மனங் குவிய்வொருதந்திரம் பண்ணுவதுனக்கருமையோ, பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற பரிபூரணனந்தமே.

Violent passions lead to great depressions.

ஆசைக்கொரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி, யாளினுங்கடன்
'திலே, யாணைசெல்வேநிலைவ ரளகேசனிகராக வம்பொன்மிக
வத்தபேரு, நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திவர் நெடுநா
ரிருந்தபேரு, நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி நெஞ்சுபுண்
னாவெரல்லாம், போசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது முறங்கு
வதுமாகமுடியு, முள்ளதேபோதுமினிநா னுனைனக்குளறியே யொ
ன்றைவிட்டுென்றுபற்றிப், பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்த நிலையையருள்வாய், பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற
கிறைகின்ற பரிபூரணனந்தமே.

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க் குவிதலுடன்
விரிதலற்றுக், குணமற்றவரவினொடு போக்கற்றுநிலையான குறி
யற்றுமலமுமற்று, நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென நண்
னுதலுமற்றுவிந்து, நாதமற்றைவகைப் பூதபேதமுமற்று ஞாது
ருவின், ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று, மன்னுப்ரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே வாய்
மடுத்துண்டவசமாய்த், நேடுதலுமற்றுநிலையென்றமெனனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரிவிளங்கவரு தகூணுமூர்த்தியே சின்
மயானந்தகுருவே.

“பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே பாவித்திறைஞ்
சவாங்கே, பார்க்கின்றமலருடு நீயேயிருத்தியப் பனிமலரெடுக்க
மனமு, நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி னுனுமென்
னுள நின்றிரீ, நான்கும்பிடுமபோ தரைக்கும்பிடாதலா னுன்பூசை
செய்யன்முலறையோ, விண்ணேவினுதியாம் பூதமேநாதமே வேத
மேவேதாந்தமே, மேதக்ககேள்வியே கேள்வியாம்பூயிக்குள் வித்
தேயவித்தின்முளையே, கண்ணேகருத்தேயெ னெண்ணேயெழுத்
தே கதிக்கானமோனவடிவே, கருதரியசிற்சபையி் லானந்திர்த்த
மிடு கருணாகரக்கடவுளே.

எண்ணரியபிறவிதனின் மானிடப்பிறவிதா் னியாதினும்கரி
தாதுகா, ணிப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ வேதுவரு
மோவறிகிலேன், கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுத்யருட்ககன
வட்டத்தினின்று, காலுன்றிநின்றபொழி யானந்தமுதிலொடு
கலந்த்மதி யவச முறவே, பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டு
மே பதியாயிருந்ததேகப், பவுரிசூலையாமலே கௌரிசுண்டலியாயி
பண்ணவித னருளினிலே, விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுபொ
ழிபவே வேண்டுவேனுமதடிமைநான், வேதாந்த சித்தாந்த சமரச
நன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

Moderation is a great safeguard.

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே நென்னுசித்திடவலி யவந், தின்பங்கொடுத்தநிலை யென்னேர நின்னன்ப ரிடையறா துரு கிநாடி, யுன்னியகருத்தனிழ வுரைகுளறியுடலெங்கு மோயந்தயர்ந் தவசமாகி, யுணர்வரியபேரின்ப வனுபுகியுணர்விலே யுணர்வார்க ளுள்ளபடிகாண், கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பம்வேட்பென்னி னுங் கைக்கொள்வன்பக்குவத்திற், கணவனருள்பெறின்புனே சொன்னவாறென்னெனக் கருதிகையாவள துபோற், சொன்னபடி கேட்குரிப் பேதைக்குநின்கருணை தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ், சுத்த நிர்க்குணமான பரதெய்வமேபாஞ் சோதியோகவாரியே.

காகமானதுகோடி கூடுகின்றலுமொரு கல்லின்முன்னெதிர் நிற் குமோ, கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்கருணைப் ப்ர வாகவருளைத், தாகமாயநாடினரை வாதிக்கவல்லதோ தமிழனேற் கருட்டாகமோ, சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவின்னையெலா ன்சங்கேதமாய்க்கடியே, தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதே துன் பங்கள் சேராமலியோகமார்க்க, சித்தியோவரவில்லை சகசநிட் டைக்குமென்சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா, னேகமாயிள்ளோடிருக்கு நாளைந்தநா ளிந்நாளின்முற்றுறாதோ, விசுப்பிரண்டினிலு முயிரி க்குயிராகி யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

✓ தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ் சந்தையிற் கூட்டமிதிலோ, ஸந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை சது ரங்கசேனையுடனே, வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்தர்சாலக்கோலம் வஞ்சனைபொறுமையலோபம், வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ வாஞ்சனையிலாத கனவே, யெந்தநாளுஞ்சரி, யெனத் தேர்ந்துதேர்ந்துமே யிரவுபாடில்லாவிடத், தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே யானென்ப தறவுமுழிச்சு, சிந்தைதான் றெளியாது சுழலும்வகையென்கொலோ தேடரிய சத்தாநியென், சித்தமிசைகுழிகொண்ட வறிவான தெய்வமே தேசோமயானந்ாமே,

கந்துகமதக்கரிமை வசமாநடத்தலாங் கரடிவெம்புலிவாயை யுங், கட்டலாமொருசிக்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங் துட்செவி யெடுத்தாட்டலாம், வெந்தழலி னிரதம்வைத் லதந்துலோகத் தையும் வேதித்து விற்றுண்ணலாம், வேறொருவர்காணும் லுலகத் துலாவலாம் விண்ணவரை யேவல்கொளலாஞ், சந்ததமுமிளமை யோடிருக்கலா மற்றொரு சரீரத்தினும் புகுதலாஞ், சலமேனடக்க லாங் கணன்மேலிருக்கலாந் தன்னிகரிற் சித்திபெறலாஞ், சிந்தை யையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற திறமரிதுசத்தாகியென், சித்தமி சை குழிகொண்ட வறிவானதெய்வமே தேசோமயானந்தமே.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சன நிரால்ப நிர்விஷயகைவல்யமா, நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரக்தநிர்வசன நிர்த்தொந்த நித்தமுத்த, தற் பரவிஸ்வாதீதவ்யோமபரிபூரண சதாநந்தஞானபகவ, சம்புசிவசங் கரசாவேசவென்றுநான் சர்வகாலமுநினைவனே, வற்புதவகோசா நிவர்த்திபெற்றிமன்பருக் கானந்தபூர்த்தியான, வத்துவிதநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார வனுபூதியனுசூதமுங், கற்பனையறக்காண முக்கணுடனவடநிழற் கண்ணாடிருந்தகுருவே, கருதரிய சிற் சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு கருணாகரக்கடவுளே.

அவனன்றியோரணுவ மலசயாதெனும்பெரிய வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா, லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதுவை யறிந் தார்க்களறியார்களாரா, மொனனமொடிருந்தகா ரென்போலுடமபெ லாம், வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார், மனதெனவுமொருமாயையெங்கே யிருந்துவரும் வன்மையொடிர்க்கமெங்கே, புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடய பூதபேதங்களெவிடய, பொய்மெயிதமகித மேலவருநன்மைதீமையொடு பொறைபொறுமையுமெவ்விட, மெ வர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவநுறவரெவர்பகைஞர் யாகுமுனையன்றி யுண்டோ, விகபரமிரண்டினு முயிரினுக்குயிராக யெங்குநிறை கின்றபொருளே.

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென் னிதயமு மொடுங்கவில்லை, யானெனுமகந்கைதானெள்ளளவுமாறவில் யாதி னும்மபிமானமென், சித்தமிஸ்சகுடிக்கொண்ட தீசையோடிர்க்க மென் சென்மத்துநானறிவிலேன், சீலமொடுதவவிரத மொருகன விலாயினுந் தரிசனங்கண்டுமறியேன், பொய்க்தமொழியல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்கொழி புகன்றிமீடன பிறர்க்கேட்கவே, போதிப் பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள் பொருந்திடாப்பேதைநானே, யத் தனை குணக்கேடர் கண்டதாக்கேட்டதா வவனியிசையுண்டோ சொலா, யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருகிலைவர்கி யானந்தமா னபரமே.

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்க ணல்லவர்கள் கற்றுமறிவில்லாத வென், கன்மத்தையென்சொல்வேன் மதியையென் சொல்லுவேன் கைவல்யஞானநீதி, நல்லாருரைக்கிலோ கன்மமுக்கியமென்று நாட்டுவேன்கன்மமொருவ, னாட்டினாலோ பழைய ஞானமுக்கிய மென்று நவிலுவேன்வடமொழியிலே, வல்லானொருத்தன்வரவுந்த் ராவிடத்திலே வந்ததாவிவகரிப்பேன், வல்லதமிழறிஞர்வரி னங்கு னேவடமொழியின் வசனங்கள்கிறிது புகல்வேன், வெலலாமலெவ ரையு மருட்டிவிடவகைவந்த விதஸ்தையென்முத்திதருமோ, வே தாந்தசித்தாந்தசமரச நன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

மின்னனைய 'வொய்யுடலை நிலையென்று மையிலகு விழிகொண் டிமையல்பூட்டு, மின்னார்களின்பமே மெய்பென்றும்வளர்மாட மேல் வீடுசொர்க்கமென்றும், பொன்னையழியாதுவளர் பொருளென்று போற்றியிப் பொய்வேட மிகுதிகாட்டிப், பொறையறிவுதுறவீத லாதிறற்குணமெலாம்போக் லேபோகவிட்டுத், தன்னிகரிலோபாதி பாழும்பேய்பிடித்திடத் தரணிமிசைலோகாயதன் சமயநடைசாரா மல் வேதாந்தசித்தாந்த சமரசசிவானுபூதி, மன்னவொரு சொற் கொண் டெனைத்தடுத்தாண்டன்பின் வாழ்வித்த ஞானகுருவே, மந்த்ரகுருவேயொ ர தந்த்ரகுருமவழலன் மரபில்வருமொளனகு ருவே.

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதை யகிலத்தின் மிசையுள்ளதோ, வாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை யடக் கியொருகணமேனும்தான். காணிலேன்றிருவருளை யல்லாது மொ னியாய்ச் கண்முடியோடுமுச்சைக் கட்டிச்சுலாமதியை முட்டவே மூலவெங் கனவினையெழுப்பநினைவு, பூணிலேனிற்றைநாட்கற்றதுங் கேட்டதும் போக் லேபோகவிட்டுப் பொய்புலக னாயினே னாயி னுங்கடையான புன்மையேனின்னமின்னம், வீணிலே யலையாமன் மலையிலக்காகநீர் வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும், வேதாந்தசித் தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தார்கணமே.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டடைநீக்குமக் குணமொன் றுமொன்றிலேன்பூற், கோரமெத்தனைபகை பாதமெத்தனைவன் குணங்களைத்தனைகொடியபாழங், கல்லாமையெத்தனை யகநதை யெத்தனைமனக் கள்ளமெத்தனையுள்ளசற், காரியஞ்சொல்லிடினுமறி பாமைவெத்தனை பதிடுகென்றமைத்தவருளிற், செல்லாமையெத் தனை விர்தாகோஷ்டியென்னிலோ செல்வமெத்தனைமுயற்சி, சிந் தையெத்தனைசலன் மிந்த்ரஜாலம்போன்ற தேகத்தில்வாஞ்சைமுத லா, யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை யானேனிலைவக் குமாடோ, வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி யானந்த மானபரமே.

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென் கன்னெஞ்சமு ருக்கிலேயே, சுறாணைச்சினங்காத வன்மையையுநான்முகன் கற்பிக்க வொருகடவுளோ, வல்லான்வகுத்ததே வாய்க்காலெனும் பெரு வழக்குக்கழுக்குமுண்டோ, வானமாய்சின்றின்ப மழையாயிரங்கி யெனை வாழ்விப்பதுன்பாங்கான், பொல்லாதசேயெனிற் ருய்தள் ளனீதமோ, புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ, பொய்வார்த்தை சொல் விலோ திருவருட்கயலுமாய்ப், புன்மையேனாவனந்தோ, சொல் லான்முழுக்கிலோ சுகமில்லைமொளனியாய்ச் சமமாவிருக்கவருளாய், சுத்தநிர்க்குணமான பாதெய்வமேபாஞ் சோதியேசுகவாரியே.

அரும்பொனேமணியே யெனன்பேயன்பான வறிவேயென நிவிவூறு, மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே னுடினே னுடிநாடி, விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன் மெய்சிவிரத் திருலககூப்பி, வீண்மாரியெனவெனிருகண்மாரிபெய்யவே வேசற் றயர்ந்தேனியா, னிரும்புகேர்வஞ்சகக் கள்வனுனாறுமுனை யிடை விட்டுநின்றதுண்டோ, வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ யாதேனுமறியாவெறுந், துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீதி யோ தொண்டரொடுகட்டுகண்டாய், சுத்தநிற்க்குணமான பரதெய்வமேபாஞ் சோதியேசுகாரியே.

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னினுன் விலைப்பகுதி யென்பனந்த, வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமனதால் வினைந்த தான்மனதைநாடிந், போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடினோ போதமுறினால்விளக்கம், பொய்யென்றுதெய்வமறை யாவுமேநீ யென்று போக்குவரவறிகிழ்த்து, மாதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா லகிலம்தென்னையாட்டி, யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ யருளுநீமெனனஞான, காநாவுநீபெற்ற காந்தந்தைதாமுநீதமருநீ யாவுநீகாண், சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்த சிவமே.

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென் னறிவினைமபக்க வசமோ, வண்டகோடிகளெல்லாங் கருப்பவறைபோலவு மிடுக்கடுக் காவமைத்துப், பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி பிறங்கு வதலா தோன்றினும், பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப் பேரின்பமுத்திரிலையுந், தாராதுதள்ளவும் போகாதுனாலது தள்ளி னும்போகேனியான், றடையேது மில்லையான் டவனடிமை யென் னுமிரு தன்மையிலுமென்வழக்குத், தீராதுவிடுவதிலை நடுவான கடவுளே தேடரியசத்தாகியென் சித்தமிசைகுடிக்கொண்ட வறி வானதெய்வமே தேசோமயானந்தமே.

ஆசையெனும் பெருங்காற்றா டிலவம்பஞ் செனவுமன தலை யுங்கால, மோசம்வரு மிதனாலே கற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்து முத் திக்கான, நேசமுநல் வாசமும்போய்ப் புலனாயிற் கொடுமைபற்றி நிற்பாந்தோ, தேசபழுத் தருள்பழுத்த பராபரமே நிராசையின் மேற் றெய்வ முண்டோ.

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி கலந்துநின்றநிலைவாழி கருணைவாழி, மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி மதாதீதமான வருண்மரபுவாழி, சாலமிசுமெளியேனிலவழக்குப்பேசத் தயவு வைத்துவளர்த்த வருட்டன்மைவாழி, யாலடியிற் பரமகுருவாழி வாழி யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி.

சீராருந்தெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே.

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்த மனுவேபராபரமே.

ஒடுமிருநிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ணும்பொருளான நட்பேபராபரமே.

முத்தாந்தவீசி முளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீசிவருந் தேவையேபராபரமே.

என்புருகநெஞ்ச மிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்திற்க வலந்தேன்பராபரமே.

பாராயோவெண்ணெமுகம் பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே.

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராய்பராபரமே.

கன்றினுக்குச்சேதா கனிந்திரங்கன்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே.

எண்ணுவெண்ணமெலா மெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணுகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே.

உற்றுற்றுநாடி யுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே.

கண்ணவாரேனுமுனைக் கைகுவியாராயினந்த
மண்ணாளார்நட்டை மதியேன்மராபரமே.

கற்றவறிவா லுனைநான் கண்டவன்போற்குத்தாடிந்
குற்றமென்றென்றெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே.

ஆரிருந்தென்றோர்போயென் னொழுதாரின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன் சிவமேபராபரமே.

வஞ்சகமன்வாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தே னையாபராபரமே.

மார்க்கண்டர்க்காக மறவிப்பட்டாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண்பராபரமே.

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே.

பாலரோடுபேயர்பித்தர் பாண்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே.

அன்பர்பணிசெய்யவெனை யாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
வின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே.

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும் வாய்க்கும்பராபரமே.

தானந்தவந்தமருஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தணையணைய நல்லோர்பராபரமே.

சினமிறக்கக்கற்ற லுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்ற லும்
மனமிறக்கக்கல்லாற்கு வாயேன்பராபரமே.

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோன நலமேபராபரமே.

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறும்பராபரமே.

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாளுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவைபுனக்கின்னதென்று செப்பாய்பராபரமே.

கொலைகள்வுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடான் வாய்க்கும்பராபரமே.

கல்லாதேனாலுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே.

கங்கைநிலவுசடைக் காட

புங்கவண்கோட்டாணைபதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ.

அஞ்சமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சே வடியைச் சிந்தை ஸாவப்பதெந்நாளோ.

தந்தையிருதாடுணித்துத் தம்பிரான்ருள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ.

பொய்கண்டார்காணப் புனிதமெனுமத்தவித
மெய்குண்டநாதனருண் மேவுநாளெந்நாளோ.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள் வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தணையருளாற் சாருநாளெந்நாளோ,

ஏரிவ்சிவ்போத மிங்கிவர்க்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்பதெந்நாளோ.

பித்திரையென்றறிந்து பேதைபாற்றாதனுப்பு
வித்தமிழ்ச்சமர்த்தர் மெய்புகழ்வதெந்நாளோ.

போதலூர்நாடறியப் புத்தர்தமைவாதிவ்வென்ற
வாதலூரையனன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ.

ஒட்டுடன்பற்றின்றி புலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பதர்கிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ.

சக்கரவர்த்தி தவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமுலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ.

கந்தரனுபூதிபெற்றுக் கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணடி யிருக்குநாளெந்நாளோ.

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பெய்யம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர் கோய்வறிவதெந்நாளோ.

எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ.

அஞ்செழுத்தினுண்மைய தவானவப்பொருளை
நெஞ்சமுத்தியொன்றாக நிற்குநாளெந்நாளோ.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாம் பெருந்தகை

இராமலிங்க சுவாமிகள் பாடல்.

அற்புதக் கணபதி யமல போற்றியே
தற்பா சண்முக சாமி போற்றியே
சிற்பா சிவமகா தேவ போற்றியே
பொற்பமர் கௌரியிற் போற்றி போற்றியே.

அருளுங் கயமுகத் தண்ணல் பாதமும்
பொருளுங் சண்முகப் புனிதன் றுள்களும்
தெருளுங் சிவபிரான் செம்பொற் கஞ்சமும்
மருள்த நாடொறும் வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

துதிபெறு கணபதி யிணையடி மலரும்
பதிதரு சரவண பவன்மல ரடியுங்
கதிதரு பரசிவ னியலணி கழலும்
மதியுற மன்னிடை மருவுது மிகவே.

ஆண்டவனியாகிலுனக்கடியனுநானை லருளுடையா யின்றி
ரவி லருளிறையாய்வந்து, நீண்டவனேமுதலியருந் தீண்டிரிதாம்
பொருளின்னிலகாட்டியடிமுடியி-னெறிமுழுதுங்காட்டி, விண்ட
வனேகாலையினீ விழித்தவுடனெழுந்து விதிமுடித்துப் புரிதியிது
விளங்குமெனப்புகல்வாய், தன்ண்-வனே யருட்பொதுவிற் றனி
முதலேகருணைத்தடங்கலே நெயிந்தகையேசங்கரனே. சிவனே.

திருநெறிமெய்த் தமிழ்மறையாந் திருக்கடைக்காப்பதனாற்
 திருவுளங்காட்டியநாளிற் றெரிந்திலணிச்சிறியேன், பெருநெறியெ
 ன்னுளத்திருந்து காட்டியநாளறிந்தேன் பிழைபடாத் தெய்வம
 றையிதுவெனப்பின்புணர்ந்தே, நெருநெறியிலெனது கரத்துவந்
 தளித்தநாளிலுணராத வுளவையெலா மொருங்குணர்ந்து தெளிந்
 தேன், நெருணெறிதந்தருளுமறைச் சிலம்பணிந்தபதத்தாள் சிவ
 காமவல்லிமகிழ்ந் திருநடத்தெள்ளமுதே.

விண்படைத்த புகழ்கிலையம்பலத்தானெவர்க்கும் மேலான
 னன்பருளமேவுநடராஜன், பண்படைத்த வெனையறியாவிளம்ப
 ருவந்தனிலே பரிந்துவந்துமாலையிட்டான் பார்த்தறியான்மீட்டும்,
 பெண்படைத்தபெண்களெலா மவமதித்தேவலது பேசுகின்றூர்கூசு
 கின்றேன் பிச்சியெனலானேன், கண்படைத்துங் குழியில்விழக்
 கணக்குமுண்டோவவன்றன் கணக்கறிந்தும் விடுவேனோகண்டா
 யென்றோழி.

துப்பாடுதிருமேனிச்சோதிமணிச் சுடரே துரியவெளிக்குள்
 ளிருந்தசுத்த சிவ வெளியே, யப்பாடுசுடைமுடிவெம் மாநந்தமூல
 யே யருட்கடலேகுருவேயென் னுண்டவனேயரசே, யிப்பாடுபட
 வெனக்குமுடியாது துரையே யிரங்கியருள்செயல்வேண்டுமிது
 தருணங்கண்டாய், தப்பாடுவேனெனினு மென்னை விடத் துணியேற்
 மனிமன்றுண்டம் புரியுந்தாண்மலரெந்தாயே.

அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்சோதிச் சிவமேயருளமு
 தே யருணிறைவேயருள்வடிவப்பொருளே, யிருள்கடிந்தென்னுள
 முழுதுமிடங்கொண்டபதியே யென்னறிவேயென்னுயிரோ யெனக்
 கினியவறுவே, மருள்கடிந்தமாமணியே மாற்றறியாப்பொன்னே
 மன்றில்நடம்புரிகின்ற மணவாளா வெனக்கே, தெருளளித்ததிரு
 வாளாஞானவுருவாளா தெய்வநடத்தரசேநான் செய்மொழியேற்
 மருளே.

கோடையிலேயினைப்பாற்றிக்கொள்ளும் வலகங்கைத்தகுளிர்
 தருவே தருகிழலே நிழல்கனிந்தகனியே, ஓடையிலேபூறுகின்ற
 தீஞ்சுவைத்தண்ணீரே நுகந்தண்ணீரிடைமலர்ந்த சுருந்தமணமல
 ரே, மீடையிலே வீசுகின்றமெல்லியபூங்காற்றே மென்காற்றில்வி
 னைசுகமேசுகத்தி லுறம்பயனே, யாடையிலேயெனைமணந்த மணவா
 ளா பொதுவிலாடுகின்றவரசே யென்னலங்கலணிந்தருளே.

உண்ணவண்ணத் தெயிட்டாதே தித்தித்தென்னுடம்போடு
 யிருணர்வுங்கலந் துகலந்துள்ளகத்தும்புறத்துந், தண்ணியவண்
 ணம் பரவப்பொங்கிநிலைந்தாங்கே. ததும்பியென்றன் மயமெல்
 லாந்தன் மயமேயாக்கி, யெண்ணியவென்னெண்ணமெலா மெய்த

வொளி வழங்கியிலங்குகின்ற பேரருளாயின்னமுதத்தாளே, புண்ணியமே யென்பெரியபொருளேயென்னரசே புன்மொழியென்றிகழாதே புனைந்துமகிழ்ந்தருளே.

தனித்தனிமுக்கனி பிழிந்துவடித்தொன்றாகக்கூட்டிச் சர்க்கரையுங் சுற்றகண்டின்பொடியுமிகக் கலந்தே, தனித்தநறுந் தேன்பெய்துபசும்பாலுந் தேங்கீன்றனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொருதிம்பருப் பிடியும்விரவி, யினித்தநறு நெய்யனாந்தே யிளஞ்சூட்டினிறக்கி யெடுத்தசுவைக்கட்டியினுமினிந் திடுந், தள்ளமுதே. யநித்தமறத்திருப்பொதுவில் விளங்கு நடத்தாசே யடிமலர்க்கென்சொல்லணியாமலங்கலணிந்தருளே.

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும்படிக்கப் பக்ககின்று கேட்டாலும் பரிந்துளுணர்ந்தாலும், ஈர்த்தாலும் பிடித்தாலுங்கட்டியிணைத்தாலுமித்தனைக்குந் தித்திக்குமினித்த சுவைக்கரும்பே, வேர்த்தாவிமயங்காது கனிந்தநறுங்கனியே மெய்மையறிவானந்தம் விளக்குமுருளமுதே, தீர்த்தாவென்றன்ப ரெலாந்தொழப்பொதுவில் நடிக்குந்தெய்வநடத்தாசேயென் சிறுமொழியேற்றருளே.

கல்லார்க்குங்குற்றவார்க்குங் களிப்பருளுங்களிப்பே காணார்க்குங்கண்டவார்க்குங் கண்ணளிக்குங்கண்ணே, வல்லார்க்குமாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும்வரமே மதியார்க்கும் மதிப்பவார்க்கும் மதிக்கொடுக்குமதியே, நல்லார்க்கும்பொல்லார்க்கும் நடுகின்றநடுவே நரர்களுக்குஞ்சாரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே, யெல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடுகின்றசிவமே யென்னரசேயான்புகலுமிசையுமணிந்தருளே.

கையாததீங்கனியே கயக்காதவமுதே கரையாததற்கண்டே புரையாதகரும்பே, பொய்யாதபெருவாழ்வே புகையாதகனலே போகாத்புனலே யுள்வேகாதகாலே, கொய்யாதநறுமலரே கோவாதமணியே குளியாதபெருமுத்தே யொளியாத வெளியே, செய்யாதபெருதவி செய்தபெருந்தகையே தெய்வநடத்தாசேயென்சிறுமொழியேற்றருளே.

குணமறியென் செய்தபெருந் குற்றமெலாங்குணமீக கொண்டருளியென்னுடைய குறிப்பெல்லாமுடித்து, மணமுறுபேரருளின்பவமுதமெனக்களித்து மணிமுடியுஞ் சூட்டியெனைவாழ்க வெனவாழ்த்தித், தணவிவிலாதென்னுளத்தே தான்கலந்துநானுந் தானுமொருவடிவாகித் தழைத்தோங்கப்பிரிந்தே, அணவுறுபேரருட்டோதியரசு கொடுத்தருளி யாடுகின்றவரசேயென் னலங்கலணிந்தருளே.

ஆறுமுகப்பெருங்குருணைக் கடலேதெய்வ யானைமற்றும்மணிக் குன்றையரசேமுக்கட், பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரமஞானம், வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோ ரிதயத்தோங்கும் விளக்கமேயானந்தவெள்ளமே முன், தேறுமுகப்பெரியவருட் குருவாயென்னைச் சிறுகாலையாட் கொண்ட தேவதேவே.

ஒருமைபுடனினதுதிருமலரடி நினைக்கின்ற வுத்தமர்தமுறவு வேண்டும், உள்ளொன்றுவைத்துப் புறம்பொன்றுபேசுவா ருறவு கலவாமெவேண்டும், பெறுமைபெறுநினதுபுகழ் பேசவேண்டும் பெய்மைபேசாதிருக்கவேண்டும், பெருநெறிபிடித்தொழுகவேண்டு மதமானபேய் பிடியாதிருக்கவேண்டும், மருவுபெண்ணுசையை மறக்கவேவேண்டுமுனை மறவாதிருக்கவேண்டும், மதிவேண்டு நின் கருணை நிதிவேண்டுநோயற்ப வாழ்வினான் வாழவேண்டுந், தரும மிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர் தலமோங்கு கந்தவே னே, தண்முகத்துய்யமணி யுண்முகச்சைவமணி சண்முகத்தெய்வ மணியே.

எந்தைநினைவாழ்த்தாத பேயர்வாய்குழுக்கு மேக்கற்றிருக் கும்வெறுவாய், எங்கள்பெருமானுனை வணங்காதமுடர்தலை யிகழ் விறகெடுக்குந்தலை, கந்தமிகுநின்மேனிகாணாதநயவர்கண் கலநீர் சொரிந்தவழகண், கடவுணின்புகழ்தனைக்கேளாதவிணர்செவிகைத் திழவுகேட்டுஞ்செவி, பந்தமறநினையெணுப் பாவிகடநெஞ்சம் பகீ ரொனநடுங்கு நெஞ்சம், பாமநின்றிருமுன்னர்குவியாக வஞ்சற்றைக பவியேற்களீள்கொடுங்கை, சந்தமிகுசென்னையிற்கந்தகோட்டத்துள் வளர் தலமோங்குகந்தவேனே, தண்முகத்துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி சண்முகத்தெய்வமணியே.

ஐயநின்சீர்பேசு செல்வர்வாய்நல்லதென் ளமுதுண்டுவந்த திருவாய், அப்பநின்றிருவடி வணங்கினோர் தலைமுடி யணிந்தோ ங்கிவாழுந்தலை, மெய்யநின்றிருமேனிகண்ட புண்ணியர்கண்கண் மிக்கவெள்ளிமேவுகண்ணன், வேலநின்புகழ்கேட்ட வித்தகர்திருச் செவி விழாச்சுபங்கேட்டுஞ்செவி, துய்யநின்பதமெண்ணுமே லோர்கணெஞ்சமெய்ச் சுருபமானநெஞ்சம், தோன்றலுன்றிரு முன்குவித்தபெரியோர்கைகள் சுவர்ன்னமிடுகின்றகைகள், சைய முயர்சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர் தலமோங்குகந்தவே னே, தண்முகத்துய்யமணி யுண்முகச்சைவமணி சண்முகத்தெய்வ மணியே.

Want of variety leads to satiety.

அருளாரமுதே சரணஞ்சரணம், அழ்தாவமலா சரணஞ்சரணம், பொருளாவெனையாள் புனிதாசரணம் பொன்னேமணியே சரணஞ்சரணம், மருளவாரக்கரியாய் சரணஞ்சரணம் மயில்வாகனனே சரணஞ்சரணம், கருணாலயனே சரணஞ்சரணம் கந்தாசரணஞ் சரணஞ் சரணம்.

பூவேமணமே சரணஞ்சரணம் பொருளேயருளே சரணஞ்சரணம், கோவேருகனே சரணஞ்சரணம் குருவேதிருவே சரணஞ்சரணம், தேவேதெனிலே சரணஞ்சரணஞ் சிவசண்முகனே சரணஞ்சரணம், காடோர்தருவே சரணஞ்சரணம் கந்தாசரணஞ் சரணஞ்சரணம்.

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியாதரசே பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப்பொழுதென், னுடலுயிராதியவெல்லாம் நீயெடுத்துக்கொண்டின் னுடலுயிராதியவெல்லா முவந்தெனக்கேயளிப்பாய், வடலாறுசிறம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண்மணியே யென்குருமணியே மாணிக்கமணியே, நடனசிகாமணியே யென்னவமணியே ஞானநன்மணியே பொன்மணியே நடராஜமணியே.

வாழையடிவாழையெனவந்ததிருக்கூட்ட மரபினில்யானொரு நன்றோ வகையறியேனிந்த, வேழைபடும்பாடுனக்குத் திருவுளச்சம்மதமோ விதுதகுமோ விதுமுறையோ விதுதருமந்தானே, மாழைமணிப்பொதுநடஞ்செய் வள்ளல்யானுனக்கு மகனலனோநீயெனக்கு வாய்த்ததந்தையலையோ, கோழையுலகுயிர்த்துயரமினிப் பொறுக்கமாட்டேன் கொடுத்தருனின் னருளொளியைக் கொடுத்தருளிப்பொழுதே.

கொலைபுரிவார்தவிர மற்றையெல்லாரு நினதுகுலத்தாரே நீயெனதுகுலத்து முதன்மகனே, மலைவறவேசுத்தசிவ சமரசன் மார்க்கழ வளர் வளர்ந்திருக்க வெனவாழ்த்திய வென்குருவே, நிலைவிழைவார்தமைக்காக்கு நித்தியனெயெல்லா நிலையும்விளங்குறவருளில் நிறுத்தியசிற்குணனே, புலையறியாப்பெருந்தவர்கள் போற்றமணிப்பெருதுவில் புனிதநடத்தாரசேயென் புகலுமணிநிகருளே.

உயிரகொலையும்புலைப்பொசிப்பு முடையவர்களெல்லா, முறைவினத்தாரல்லரவர் புறவினத்தாரவர்க்குப், பயிர்ப்புறுமோர் பசிதவிர்த்தன் மாத்திரமேபுரிக பரிந்துமற்றைப் பண்புரையேல் நண்புதவேவின்கே, நயப்புறுசன்மார்க்கமவ ரடையளவுயிதுதான் நம்மாணையென்றெனக்கு நவின்றவருளிறையே, மயர்ப்புறுமெய்த் தவர்ப்பேதற்றப் பொதுவில்நடம்புரியு மாநடத்தென்னரசேயென் மாணியணிந்தருளே.

✓ சிவநாமாவளி:

அம்பலத்தரசேயருமருந்தே யானந்தத்தேனேயருள்விருந்தே
 பொதுநடத்தரசேபுண்ணியனே புலவரெலாம்புகழ்கண்ணியனே
 சிவசிவசிவசிவசின்மயதேஜா சிவசுந்தரகுஞ்சிதநடராஜா
 மலைதருமகளேம்மயிலே மதிமுகவமுதேயிளங்குயிலே
 ஆனந்தக்கொடியேயிளம்பிடியே யற்புத்ததேனேமலைமானே
 பனவிவேகபரம்பரவேதா நடனசபேசசிதம்பரநாதா
 அரிபிரமாதியர்தேடியநாதா அரகாசிவசிவஆடியபாதா
 அருட்பிரகாசம்பருப்பிரகாசம் அகப்பிரகாசம்சிவப்பிரகாசம்
 இக்கரைகடந்திடிக்கரையே இருப்பதுசிதம்பரசர்க்கரையே
 ஐயர்கிருச்சபையாடகமே ஆடுதலானந்தநாடகமே
 அம்பலவாசிவமாதேவா வம்பலவாவிங்குவாவாவா
 நடராஜனெல்லார்க்குநல்லவனே நல்லவெலாஞ்செயவல்லவனே
 சங்கரசிவசிவமாதேவா எங்களையாட்கொளவாவாவா
 அரகாசிவசிவமாதேவா அருளமுதந்தரவாவாவா
 நடனசிகாமணிநவமணியே திடனசிகாமணிசிவமணியே
 நடராசவள்ளைநாடுதலே நந்தொழிலாம்பினையாடுதலே
 நடராசமாணிக்கமொன்றதுவேநண்னுதலாணிப்பொன்மன்றதுவே
 நடராசபலமதுநம்பலமே நடமாடுவதுதிருவம்பலமே.

சிவசிவசங்கரசம்போ	...	...	ஓம்
தேவர்கட்கெல்லாந் தேவா	...	...	ஓம்
மார்க்கசகாயமாய் நின்றாய்	...	...	ஓம்
மலரவன் சிரசைக்கொய்தாய்	...	...	ஓம்
சாக்கியன் கல்லடியுண்டாய்	...	...	ஓம்
சம்பந்தர்க்கமு தீந்தாய்	...	...	ஓம்
நீலனுக்கிளைமை தந்தாய்	...	...	ஓம்
நீறுபடப்புர மெரித்தாய்	...	...	ஓம்
இயற்பகை மனைவியைக்கேட்டாய்	...	...	ஓம்
சுசனெனும்பெயர் படைத்தாய்	...	...	ஓம்
சுந்தரன்சொல்லுக் கிடைத்தாய்	...	...	ஓம்
சோழனைப்போரில் வென்றாய்	...	...	ஓம்
நாவுக்கரசுசொல் நயந்தாய்	...	...	ஓம்
நான்மறையுருவாய் நின்றாய்	...	...	ஓம்
வாதவூரனிடர் தீர்த்தாய்	...	...	ஓம்
வாசகனெனும்பெயர் கொடுத்தாய்	...	...	ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

A truth ascertained is a life pension gained.

ஸ்ரீராமஜெயம். *

ஸ்ரீநாமராமாயணம்.

பாலகாண்டம்.

ஸுத்தப்பரம்மபராத்தபரரீம
காலாத்மகபரமேஸ்வரராம
சேஷதல்பஸுகுந்திராம
ப்ரஹ்மாத்யமரப்பரார்திராம
சண்டகிரணகுலமண்டராம
ஸ்ரீமத்தஸரதந்தநராம
கௌஸல்யாஸுகவர்தநராம
விஸ்வாமித்ரப்பரியதநராம
கோரதாடகாகாதகராம
மாரீசாதிபிராதகராம
கௌலிகமகஸம்ரக்ஷகராம
ஸ்ரீமதஹல்யோத்தராகராம
கௌதமமுரிஸம்பூஜிதராம
ஸுரமுரிவரகணஸம்ஸுதராம
நாவிகதாவிதம்ருதபதராம
மிதிஸாபுரஜநமோததராம
விதேஹமாநஸரஞ்ஜகராம
தர்யம்பககார்முசுபஞ்சகராம
வீதார்பிதவரமாலிகராம
க்ருதவைவாஹிகௌதுகராம
பூர்குவதர்பவிராஸகராம
ஸ்ரீமத்யோத்யாநந்தகராம

அயோத்யாகாண்டம்.

புகணிதகுணகணபூஷிதராம
புவரீகாமியீகாமியீராம
ரகாசந்தரஸமாநநராம
க்ருவாக்யஸிந்தகாநநராம
ரியகுஹவிநிஷேதிதபதராம
தக்ஷாளிதநிஜம்ருதுபதராம
ரத்வாஜத்ருகாநந்தநராம
சித்ரகூடாத்ரிநிகேதநராம
தசரதஸுத்தசிந்திராம
கைகேயீஸுதப்பரார்திராம

விரசிதநிஜபித்ருகாமகராம
பரதார்பிதநிஜபாதுகராம
தண்டகாவநஜநபாவநராம

அரண்யாகாண்டம்.

துஷ்டவிராதவிநாஸநராம
ஸரபங்கஸுதிக்ஷணர்சிதராம
அகஸ்த்யாநுகர்ஹவர்திராம
க்ருத்ராதிபஸம்ஸேவிதராம
பஞ்சவடதடஸுஸ்திராம
ஸூர்பணகார்திவிதாயகராம
காநூஷணமுகஸாதகராம
வீதார்பரியஹரிணாதுகராம
மாரீசார்த்திக்ருதாஸுகராம
விநஷ்டவீதாந்வேஷகராம
க்ருத்ராதிபகதிதாயகராம
ஸபரீதத்தபலாஸநராம
கபந்தபாஹுச்சேதநராம

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

ஹநுமத்சேவிதநிஜபதராம
நதஸுக்ரீவாபிஷ்டதராம
கர்விதவாலிஸம்ஹாரகராம
வாநரதூதப்ரேஷகராம
ஹிகரகாலக்ஷ்மணஸம்புதராம.

சுந்தரகாண்டம்.

கபிவரஸந்ததஸம்ஸம்ருதராம
தக்கதிவிக்கந்தவம்ஸகராம
வீதார்ப்ரணாதாரகராம
துஷ்டதஸாநதூஷிதராம
விஷ்டஹநாமத்பூஷிதராம
தோதிதகாகாவனராம
ருதகூடாமணிதர்ஸநராம
கபிவரவசநாஸ்வாலிதராம

A wise man is a universal harmoniser.

யுத்தகாண்டம்.

ராவணநிதந்ரஸ்திராமம்
வாநரஸைந்யஸமாவ்ருதராம
ஸோஷிதஸரிதிஸார்திராம
விபீஷணபயதாயகராம
பர்வதஸேதுநிபந்தகராம
கடகர்ணவிரஸ்சேதகராம
ராக்ஷஸகோடிவிமர்தகராம
அஹிமஹிராவணமாரணராம
ஸம்ஹ்ருததஸமுகராவணராம
விதிபவமுகஸுரஸம்ஸ்துதராம
கஸ்திததஸாதவிக்கிதராம
வீதாதர்ஸனமோதிதராம
அபிவித்தவிபீஷணதுதராம

புஷ்பகயாநாரோஹணராம
பரத்வாஜாதிநிவேஷணராம
பரதப்ராணநவிதரணராம
ஸாகேதபுரீபூஷணராம
ஸகலஸ்வீயஸமாவ்ருதராம
ரத்நஸுத்பீடஸ்திராம
பட்டாபிஷேகாலங்க்ருதராம
பார்திவகுலஸம்மாநிதராம
விபீஷணாந்ரீதரங்ககராம
கீஸகுலாநுக்ராஹகராம
ஸகலஜீவஸம்ரக்ஷகராம
ஸமஸ்தலோகாதாரகராம
ராமராமஜயராஜராம
ராமராமஜயவீதாராம.

(By Special permission of Brahmasree Pandit
Lakshmana Acharyar Avergal.)

ஸ்ரீராமநாமத்திருப்பதிகம்.

காராயவண்ணமணிவண்ணகண்ணகனசங்குசக்தரநீள்
சீராயதூயமலர்வாயநேயசீராமராமனெனவே
தாராயவாழ்வுதருநெஞ்சஞ்ஞ்சுதாமோதராயநமவேமம்
நாராயணநமவாமனாயநமகேசவாயநமவே.

திருமகளெம்பெருமாட்டி மகிழும்வண்ணச்
செழுங்கனியேகொழும்பாகேதேனெதய்வத்
தருமகணைக்காத்தருளக்கரத்தேவென்றித்
தருவெடுத்தவொருமுதலேதருமப்பேறே
இருமையுமென்னுளத்தமர்ந்தராமநாமத்
தென்னரசேயென்னமுதேயென்றயேநின்
மருமலர்ப்பொன்னடிவழுத்துஞ்சிறியேனந்தோ
மனந்தளர்ந்தேனநிந்துமருள்வழங்கிலாயே.
கலைக்கடலேகருணைநெடுங்கடலேகானங்
கடந்ததடங்கடலேயென்கருத்தேஞான
மலைக்கணைமுஞ்சுடரேவான்சுடரேயன்பர்
மனத்தொளிநுஞ்சயஞ்சுடரேயன்பர்
தலைக்கணுறுமகுடசிகாமணியேவாய்மைத்
தசரதன்மன்குலமணியேதமியேனுள்ள
நிலைக்கணுறுஞ்சீராமவள்ளலேயென்
னிலையறிந்துமருளவின்னுநினைந்திலாயே.

Trials and troubles are good for us.

மண்ணாளாரின் தவர்தம்வாழ்வுவேண்டேன்
 மற்றவர்போற்றற்றடைந்துமாள்வேண்டேன்
 விண்ணாளாரின் தவொருமேன்மைவேண்டேன்
 வித்தகனின் திருவருளேவேண்டிதின்றேன்
 புண்ணாளாரின் தமனமுடையேன்செய்த
 பொய்யனைத்தூந்திருவுளத்தேபொறுப்பாயன்றிக்
 கண்ணாளாசுடர்க்கமலக்கண்ணுவென்னைக்
 கைவிடிலென்செய்யவேனே கடையெனேனே.

தெவ்வியை யாராக்கர்குலஞ்செய்யவற்றிச
 சிங்கமேயெங்கள் குலத்தொவமேயோ
 வெவ்வியை தீர்த்த நளநின் தராமநாம
 வியன்சுடரேயிவவுலகவிடயக்காட்டில
 இவ்வியையேனகப்பட்டேன்புலனாங்கள்வர்க்
 கலக்கானேன்றனை யொன்றுமில்லெனந்தோ
 செய்வியை யொன்றறியேனிங்கெனையெந்தாய்
 திருவுளத்திற்சேர்த்திலையே நசெய்வதென்னே.

வான்வண்ணக்கருமுகிலேமழையேநீல
 மணியண்ணக்கொழுஞ்சுடரேமருந்தேவானத்
 தேன்வண்ணச்செழுஞ்சுவையேராமநாமத்
 தெய்வமேதின் புகழைதகெளிந்தேயோதா
 ஊன்வண்ணப்புலையாரிடத்தேசென்றாங்
 குழைக்கின்றேன்செய்வகையொன்றுணரேனந்தோ
 காண்வண்ணக்குமிழ்பததிருக்கலக்கவென்னைக்
 காட்டினையேயென்னேதின்ருணையேதோ.

பொன்னுடையார்வாயிலிற் போய்வினைகாலம்
 : போக்குகின்றேறவிவவுலகப்புணர்ப்பனாவெண்டி
 என்னுடையாய்தின்னடியைமறந்தேனந்தோ
 வென்செய்கேனென்செய்கேனழையேனான்
 பின்னுடையேன்பிழையுடையேனல்லா லுன்றன்
 போருளுமுடையேனோபிறந்தேன்வாளா
 உன்னுடையதிருவுளத்தென்னினைதியோவென்
 னொருமுதல்வாசிராமாவுணர்கிலேனே

அறம்பழுக்குந்தருவென்குருவெயன்ற
 னுருயிர்க்கொருதுணையேயரசேபூவை
 நிறுப்பழுக்கவழிகாழுக்குமவடிவக்குன்றே
 நெடுங்கடலுக்கணையளித்ததிலையேவெய்ய •

Devote your heart to God and hands to work.

மறம்பழுக்குமிலங்கையிராவணனைப்பண்டோரா
வாளியினுற்பணிகொண்டமணியேவாய்மைத்
திறம்பழுக்குஞ்சீராமவள்ளலேதின்
நிருவருளேயன்றிமற்றோர்செயலிலேனே.

கல்லாயவன்மனத்தார்தம்பாற்சென்றே
கண்கலக்கங்கொள்கின்றேன்கவ்வைவாழ்வை
எல்லாமுள்ளிருந்தறிந்தாயன்றோசற்று
மிரங்கிலையெம்பெருமானையென்னையென்னே
பொல்லாதவெவ்வினைபெனெனினுமென்னைப்
புண்ணியனேபுரப்பதருட்புகழ்ச்சியன்றோ
அல்லாரந்ததுயர்க்கடனின்மெடுத்திடாயே
லாற்றேனான்பழிநின்பாலாக்குவேனே.

மையானநெஞ்சுகத்தோர்வாயில்சார்ந்தே
மனந்தளர்ந்தேன்வருந்துகின்றவருத்தமெல்லாம்
ஐயாவென்னுளத்தமர்ந்தாய்நீதான்சற்று
மறியாயோவறியாயேலறிவாரியாரே
பொய்யானதன்மையினெனெனினுமென்னைப்
புறம்விடுத்தலழகையோபொருளாவெண்ணி
மெய்யாவென்றையந்தாளாண்டாயிந்தான்
வெறுத்தனைழேலெங்கேயான்மேவுவேனே.

கூறுவதோர்குணமில்லாக்கொடிதாளுசெல்வக்
குருட்டறிவோரிடைப்படுமென்குறைகளெல்லாம்
கூறுவதோர்வழிகாணெனந்தோவந்தோ
வவவமெனுங்கருங்கடலிலழுந்துகின்றேன்
ஏறுவதோர்வகையறியேனெந்தாயெந்தா
பேற்றுகின்றோர்நின்னையன்றியில்லெனென்னைச்
சீறுவதோவிரங்குவதோயாதோவுன்மன்
நிருவுளத்தைத்தெரியேனெசிறியனேனே.

நாலாயிரதிவ்யபிரபந்தம்.

. திருவேங்கடம்.

உலகமுண்டபெருவாயா வுலப்பில்சீர்த்தியம்மானே
நிலவுஞ்சுடர்குழாளிமூர்த்திகெடியாயடியேருயிரே
திலதமுலகுக்காய்தின்றதிருவேங்குடந்தெம்பெருமானே
குலதொலடியேனுன்பாதம்கூடுமாறுகூறியே.

Pray, listen, obey and do.

திருவரங்கம். . .

ஏழையேதலன்கீழ்மகனென்னு
 திரங்கிமற்றவர்க்கின்னருள்கரந்து
 மாயைமான்மடநோக்கியுன்தோழி
 யும்பியெம்பியென்றொழிந்திலையுந்
 தோழன்நீயெனக்கிங்கொழியென்ற
 சொற்கள்வந்தடியேன்மனத்திருந்திட
 ஆழிவண்ண சின்னடியிணையடைந்தேன்
 அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானே.

திருக்கச்சி.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவனவன்
 மயர்வறமதிநலமருளினன்யவனவன்
 அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்
 துயரறுசுடரடிதொழுதெழன்மனனே.
 கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைபிசை
 வரனவில் திறல்வலியளிபொறையாய்நின்ற
 பரனடிமேல்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
 நிரனிறையாயிரத்திவைபத்துமவீடே.
 அன்பேதகளியா யார்வமேநெய்யாக
 இன்புருகுசிந்தையிடுதிரியா—நன்புருந்
 ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன்நாரணற்கு
 ஞானத்தமிழ்புரிந்த நான்.

திருநாராயணபுரம்.

ஒரு பகமாயோடவுலகுடனாண்டவர்
 கருநாய்கவர்ந்தகாலர்சிறைகியபாணையர்
 பெருநாடுகாணவிம்மையிலேபிச்சைதாங்கொள்வ
 திருநாரணன்தா இகாலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினே.

பொய்கையாழ்வார்.

வையம்தகளியா வார்கடனெநெய்யாக
 வெய்யகதிரோன் விளக்காக—செய்ய
 சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன்சொன்மலை
 இடராழிநீங்குகவேயென்று.

பூத்தாழ்வார்.

ஞானத்தானன்குணர்ந்து நாரணன்றன்நாமங்கள்
 தானத்தான்மற்றவன்பேர்சாற்றினால்—வானத்
 தணியமந் ராக்குவிக்கு டூத்தன்றே நங்கள்
 பணியமர்ந்தோமன்பரிசு

பேயாழ்வார்.

நாமம்பலசொல்லி நாராயணவென்று
காமங்கையால்தொழும் நன்னெஞ்சே—வாமநுவி
மண்ணுலகமுண்டுமிழ்ந்த வண்டறையும் தண்டுழாய்
கண்ணினையேகாண்க நங்கண்.

திருமழிசையாழ்வார்,

தேருங்கால் தேவனொருவனேயென்றுரைப்பார்
ஆருமறியாவன்பெருமை—ஒரும
பொருள்முடிவுபித்தனையே யெய்தவஞ்செய்தார்க்கும்
அருள்முடிவதாழியான்பால்.

மதுரகவியாழ்வார்.

நானினால்நவிற நிற்பமெய்தினேன்
மேவினே னவன்பொன்னடிமெய்மையே
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே.

நம்மாழ்வார்.

குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன்
அன்றுஞால மனந்தபிரான் பரன்
சென்றுசேர்திரு வேங்கடமாமலை
நூன்றுமேனொழ நம்வினையோயுமே.

குலசேகராழ்வார்.

மன்னியதண்சாரல் வடவேங்கடத்தான்றன்
பொன்னியலும்சேவடிகள் காண்பான்புரிந்திறைஞ்சி
கொன்னவி லுங்கூர்வேல்குலசேகரன்சொன்ன
பன்னியநூல்தமிழ்வல்லார் பாங்காயபத்தர்களுே.

பெரியாழ்வார்.

வேயர்தங்களுக்குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்மனத்தே
கோயில்கொண்டகோவலனைக்கொழுங்குளிர்முதில்வண்ணனை
ஆயரேறையமரர்கோவைபந்தனர் தமமுதத்தினை
சாயைபோலபாடவல்லார்தாழ்மணுக்கர்களே.

ஆண்டாள்.

பருந்தாளிகளிற்றுக்கருள்செய்த பரமன்றனை பாரின்மேல்
விருந்தாவனத்தேகண்டமை விட்டுசித்தன்கோதைடிசால்
மருந்தாமென்றுதம்மனத்தேவைத்துக்கொண்டுவாழ்வார்கள்
பொருந்தாளுடையபிரானடிகீழ்ப் பிரியாதென்றுமிருப்பாரே.

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார்.

வேதநூல்பிராயமநூறு மனிதர்தாமபுகுவரேலும்
பாதிமுமுறங்கிப்போகும் நின்றதில்பதினையாண்டு

பேதைபாவுகனதாகும் பிணிபசிமுப்புத்துன்பம்
ஆதலால்பிறவிவேண்டே னரங்கமாநகருளானே.

திருப்பாணழ்வார்.

கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய்வெண்ணை
யுண்டவாயன் பென்னுள்ளம்கவர்ந்தானே
அண்டர்கோனணியரங்கன் னென்னமுதனைக்
கண்டகண் னன் மற்றொன்றினைக்காணுவே.

திருமங்கையாழ்வார்.

வாடினேன்வாடிவருந்தினேன்மனத்தால் பெருந்துயரிடும்பை
யில்பிறந்து, கூடினேன்கூடியினையவர்தம்மோடவர்தரும் கலவியே
கருதி, ஒடினேனோடியுய்வதோற்பொருளா லுணர்வெனும்பெரும்ப
தந்தெரிந்து, நாடினேன்நாடிநான் கண்டிகொண்டேன்நாராயணுவென்
னுநாமம்.

தோத்திரம்.

ஓம் ஹரி ஹரி, நாஹரி, முஹரி, அம்புஜாக்ஷரீ, அச்சுதா, உச்
சிதா, பஞ்சாயுதா, பாண்டவர் தூதா, லக்ஷ்மீ சமேதா, லீலா
வினோதா, கமலபாதா ஆதிமத்தியாந்தாநிதா, அனாதாக்ஷா, அகி
லாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகா, பரமானந்தா, முகுந்தா,
வைகுந்தா, கோவிந்தா, பச்சை வண்ணு, கார்வண்ணு, கமலக்
கண்ணு, ஜனார்த்தனா கருடவாஹனா, பாக்ஷஸமர்த்தனா, காளிங்க
நிர்த்தனா சேஷஸயனா, நாராயணா, பிரம் பாராயணா, வாமனா,
நந்தநந்தனா, மதுருதனா, பரிபூரணா, சர்வகாரணா. வெங்கடரமணா,
சங்கீடஹரணா, ஸ்ரீதரா, துளசிதரா, தாமோதரா, பீதாம்பரா,
மச்சகச்ச வராஹவதாரா, பலபத்ரா, பரமதயாபரா, பரமேசுவரா,
ஹிருசுக்ரா, சர்வேஸ்வரா, கருணாகரா, ராகாமனோகரா, ஸ்ரீரங்
கா, பண்ணுங்கா, லோகநாயகா, பத்மநாபா, திவ்யசொருபா,
புண்யபுருஷா, புருஷோத்தமா, ஸ்ரீராமா, பரங்காமா, நாரசிம்மா,
திரிவிக்கிரமா, பாகராமா, சஹஸ்ரநாமா, பக்தவச்சலா, தேவ
ரணுகலா, ஆதிமூலா, வேணுகோபாலா, மாதவா, யாதவா, ராக
வா, கேசவா, வாசுதேவா, தேவதேவா, ஆதிதேவா, மஹானு
பாபா, வசுதேவிதநயா, தசரததநயா, மாயாவிஸாசா, வைகுண்ட
வாசா, சுயம்பிரஸாசா, வேங்கடேசா, நுஜீகேசா, சித்விஸாசா,
கஜபதி, ரகுபதி, சீதாபதி, வெங்கடாசலபதி, மாயா, ஆயா, வெண்
னையுண்டநேயா, அண்டர்களைத்துந்துயா, உலகமுண்டவாயா,
நானுபாயா, பக்தர்களுக்காயா, சதுர்ப்புஜா, கருடத்துவஜா, கோ
தண்டஅஸ்தா, புண்டரீகவரதா, ஓ! விஷ்ணு, ஓ! பராத்பரா, பரம
தயாளா, ஓம் நாராயணா நமோ நாராயணா ஸ்ரீமந்நமோ நாராயணா.

திருவள்ளுவர் திருக்குறள்.

கடவுள் வாழ்த்து.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி

பகவன்முதற்றேயுலகு.

கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவன்

நற்றொடொழாஅரெனின்.

அந்தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்

செந்தண்மைபூண்டொழுதலான். (நீத்தார்பெருமை)

அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம்

புறத்தபுகழுமில். (அறன்வலியுறுத்தல்)

துறந்தார்க்குந்துவ்வாதவர்க்குமிறந்தார்க்கும்

இல்வாழ்வானென்பான் துணை. (இல்வாழ்க்கை)

அன்புமறனுமுடைத்தாயினில்வாழ்க்கை

பண்புப்பயனுமது.

மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றதன்

நன்கலநன்மக்கட்பேறு. (வாழ்க்கைத் துணைநலம்)

தந்தைமகற்காற்றநன்றியவையத்து

முந்தியிருப்பச்செயல். (புதல்வரைப்பெறுதல்)

இனியவுளவாகவின்னாதகூறல்

கனியிருப்பக்காய்கவாந்தற்று. (இனியவைகூறல்)

காலத்தினுற்செய்தநன்றிசிறிதெனினும்

ஞாலத்தின்மாணப்பெரிது. (செய்நன்றியறிதல்)

அடக்கமமாருளுய்க்குமடங்காமை

ஆரிருளுய்த்துவிடும். (அடக்கமுடைமை)

பரிந்தோம்பிக்காக்கவொழுக்கந்தெரிந்தோம்பித்

தேரினுமஃதேதுணை. (ஒழுக்கமுடைமை)

பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோக்

கற்றினுன்றோவான்றவொழுக்கு. (பிறனில்விழையாமை)

பொறுத்தவிறப்பினையென்றுமதனை

மறத்தலதனினுநன்றி. (பொறையுடைமை)

அவ்வித்தழுக்காறுடையாண்ச்செய்யவன்

தவ்வையைக்காட்டிவிடும். (அழுக்காறுமை)

ஏதிலார்குற்றம்போற்றங்குற்றங்காண்பிற்பின்

திதுண்டோமன்னுமுயிர்க்கு. (புறங்கூறுமை)

Say to sorrow, "Thou and I shall part."

மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழின்
அறஞ்சூழஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு. (தீவினையச்சம்)
வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து. (சகை)
தோன்றிற்புகழொடுதோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலிற்றோன்றாமென்று. (புகழ்)
அருள்சேர்ந்தநெஞ்சினுர்க்கில்லையிருள்சேர்ந்த
இன்னாவுலகம்புகல். (அருளுடைமை)
பொருளாட்சிபோற்றாதார்க்கில்லையருளாட்சி
ஆங்கில்லையுன்றின்பவர்க்கு. (புலான்மறுத்தல்)
அவிரொரிந்தாயிரம்வேட்டலினொன்றன்
உயிர்செகுத்துண்ணாமைநன்று. (புலான்மறுத்தல்)
வேண்டியவேண்டியாங்கெய்தலாற்றசெய்தவம்
சண்டுமுயல்படும். (தவம்)
உள்ளத்தா லுள்ள லுந்தீதேபிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற்கொள்வேமெனல். (கள்ளாமை)
எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்லசான்றோர்க்குப்
பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு. (வாய்மை)
இன்னாசெய்தாரையொறுத்தலவந்நாண்
நன்னயஞ்செய்துவிடல். (இன்னாசெய்யாமை)
நல்லாறெனப்படுவதியாதெனின்யாதொன்றுங்
கொல்லாமைசூழநெறி. (கொல்லாமை)
உறங்குவதுபோலுஞ்சாக்காடுறங்கு
விழிப்பதுபோலும்பிறப்பு. (நிலையாமை)
எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினுமப்பொருள்
மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு. (மெய்யுணர்தல்)
அவாவில்லார்க்கில்லாசூந்துன்பமஃதுண்டேல்
தவாஅதுமேன்மேல்வரும். (அவாவறுத்தல்)
ஊழிற்பெருவலியாவுளமற்றொன்று
சூழினுந்தான்முந்தறும். (ஊழ்)
கற்ககசடறுக்கற்பவைகற்றபின்
நிற்குவதற்குத்தக. (கல்வி)
தாமின்புறுவதுலகின்புறக்கண்டு
காழுறுவர்கற்றறிந்தார். (கல்வி)
எனைத்தரனுநல்லவைகேட்கவனைத்தானும்
ஆன்றபெருமைதரும். (கேள்வி)

Time and tide tarry for no man.

ஸ்ரீசுப்பிரமணியர் மேல் வள்ளல் ய அஷ்டோத்தர சதகம்.

சீர்கொண்டதெய்வவதனங்களா றுந்திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்டபன்னிருதோள்களுந்தாம்ரைத்தார்களுமோர்
கூர்கொண்டவேலுமயி லுநற்கோழிக்கொடியுமருட்
கார்கொண்டவண்மைத்தணிகாசலமுமென்கண் ணுற்றதே.

கண்முன் றுறுசெங்கரும்பின்முத்தேபதங்கண்டிடுவான்
மண்முன் றுலகும்வழுத்தும்பவளமணிக்குன்றமே
திண்முன் றுநான்குபுயங்கொண்டொளிர்வச்சிரமணியே
வண்முன் றலர்மலைவாழ்மயிலேறிபுமாணிக்கமே

மாணித்தஞானமருந்தேயென்கண்ணினுன்மாமணியே
யாணிப்பொன்னையெனதாருயிரேதணிகாசலனே
தாணித்திலேணினைத்தாழாதவஞ்சர்தமதிடம்போய்ப்
மேணித்திரிந்தனனந்தோவென்செய்வனிப்பேதையனே.

அன்னையெனைத்தந்தவப்பாவென்றேங்கியலறுகின்றே
னென்னேயில்வேழைக்கிரங்கா லுநீட்டித்திருத்தலெந்தாய்
பொன்னேசுருணப்பொருப்பேதணிகைப்பொருப்பமர்ந்த
மன்னேகலபமயின்மேலழகியமாமணியே.

மணியேதினைப்புனவல்லியைவேண்டிவளர்மறைவான்
கணியேயெனநின்மகண்ணேயென்னுள்ளக்கனிந்தவே
பணியேவேனினுமெனைவலிந்தாண்டுன்பதந்தரவே
நணியேதணிகைக்குவாவெனவேவார்மொழிநல்குவையே.

நல்காதவினர்தம்பாற்சென்றிரந்துநவைப்படுத்தன்
மல்காத்வண்ணம்ருள்செய்கண்டாய்மயில்வாகனனே
பல்காதனீக்கியநல்லோர்க்கருளும்பரஞ்சுடரே
யல்காதவண்மைத்தணிகாசலத்திலமர்ந்தவனே.

அமராவதியிறைமக்காருயிரீந்தவருட்குன்றமே
சமுராபுரிக்கரசேதணிகாசலத்தற்பரனே
குமராபரமகுருவேகுசாவெனக்கூனிநிற்பே
னெமராஜன்வந்திடுங்காலையிலேயெனையேன்கொள்ளே.

கொள்ளுண்டவஞ்சர்தங்கூட்டுண்டுவாழ்க்கையிற்குட்டுண்டுமேற்
றுள்ளுண்டநோயினிற்குடுண்டுமங்கையர்தோய்வெனுமோர்
கள்ளுண்டநாறிக்குன்கருணையுண்டோநற்கடலமுத்த
தெள்ளுண்டதேவர்புகழ்தணிகாசலச்சிற்பரனே.

சிற்பகன்மேவுமித்தேகத்தையோம்பித்திருவணியார்
தற்பகமேவிழைந்தாழ்ந்தேன் தணிசைதனிலமர்ந்த
கற்பகமேநிங்கழல்கருதேனிக்கடைப்படுமென்
பொற்பகமேவியின்னருளென்னென்றுபோற்றுவதே.

போற்றேமென்னினும்பொறுத்திடல்வேண்டும்புவிநடையாஞ்
சேற்றேவழிமுந்துதியங்குநின்றேறனைச்சிந்திப்பினி
யாற்றேமென்னதரசேயமுதேயெனருட்செல்வமே
மேற்றேறன்பெருகுபொழிற்றணிகாசலவேலவனே.

வேல்கொண்டகையும்விறல்கொண்டதோளும்விளங்குமயின்
மேல்கொண்டவீறுமலர்முகமாறுமவிரைகமலக்
கால்கொண்டவீரக்கழலுங்கண்டாலன்றிக்காமவெய்யுங்
கோல்கொண்டவன்மையறுமோதணிகைக்குருபரனே.

குருவேயயனரியாதியர்போற்றக்குறைதவிர்ப்பான்
வருவேல்பிடித்துமகிழ்வள்ளலேகுணமாமலையே
தருவேதணிகைத்தயாநிதியேதுன்பச்சாகரமாங்
கருவேரறுத்திக்கடையனைக்காக்கக்கடனுனக்கே.

உனக்கேவிழைவுகொண்டோலமிட்டோங்கியுலகுநின்றே
மெனக்கேயருளித்தமியேன்பிழைபுளத்தெண்ணியிடேல்
புனக்கேழ்மணிவல்லியைப்புணர்ந்தாண்டருள்புண்ணியனே
மனக்கேதமாற்றுந்தணிகாசலத்தமர்வானவனே.

வானோர்குடிகளைவாழ்வித்ததெய்வமணிச்சுடரே
நானோரெளியென்னுன்பறுத்தாளெனநண்ணினின்றே
னேனோநின்னெஞ்சமிரங்காதவண்ணமிருங்கணிப்பூந்
தேனோடருவிப்பிலுந்தணிகைச்சிவகுருவே.

கையாததுன்பக்கடன்முழுகிநஞ்சங்கலங்கியென்ற
னையானின்பொன்னடிக்கோலமிட்டேனென்னையாண்டுகொளாய்
மையார்தடங்கண்மலையகங்கண்டுமகிழ்செல்வமே
செய்யார்தணிகைமலையரசேயயிற்செங்கையனே.

சொல்லார்மலர்புனையன்பகத்தோர்க்குநுள்சொல்லுமெல்லாம்
வல்லாயென்றேறத்தவறிந்தேனினியென்றன்வல்வினைக
ளெல்லாம்விடைகொண்டிரியுமென்மேவியமன்சினமுஞ்
செல்லாதுகாணையனேதணிகாசலச்சீரரசே.

அணிகொள்வேலுடையண்ணலெநின்றிருவருடிகளையன்போடு
பணிகிலேனகமுருகிநின்றமுடிவேன்பாடிவேன்மனமாயைத்
தணிகிலேன்றிருத்தணிகையைநினைகிலேன்சாமிநிஷ்வழிபோதத்
துணிகிலேனிருந்தென்செய்தேன்பாபியென்றுன்பமுமெஞ்சேனே.

சேல்பிடித்தவன் மந்தையா தியர்தொழந்தெய்வமேசிவப்பேறே
மால்பிடித்தவா றியொணுத்தணிகைகாமலைய்மர்ந்திடுவாழ்வே
வேல்பிடித்தருள்வள்ளலையான்சு தூர்வேதமுங்காணுநின்
கால்பிடிக்கவுங்குருணைநீசெய்யவுங்கண்டுக்கண்களிப்பேடு.

கண்டனேகவானவர்தொழுகின்றிருக்கழலினை தனக்காசை -
கொண்டனேகமாய்த்தெண்டரிட்டானந்தக்கூத்தினை யுகந்தாடித்
தொண்டனேனுநின்னடியிற்செறிவனோ துயருழந்தலைவேனோ
வண்டனே திருத்தணிகைகாழ்ணணலையணிகொள்வேற்காத்தோ

ஊணையுடையேபொருளேயென்மருதிமனதுதடுமாறி [னே.
வீணேதுயரத்தழந்துகின்றேன்வேறோர் துணைநின்னடியன்றிக்
காணேனமுதேபெருங்கருணைக்கடலேகனியேகரும்பேநம்
சேணேர் தணிகைமலைமருந்தேதேனேஞானச்செழுஞ்சுடரே.

பாரும்விசும்புமறியவெனைப்பயந்ததாயுந்தந்தையுநீ
யோரும்போ திங்கெனிலெளிபேனோபாத் துயருற்றிடனன்றோ
யாரும்காணவுனைவா துக்கிழுப்பேனன்றியென்செய்கேன்
சேருந்தணிகைமலைமருந்தேதேனேஞானச்செழுஞ்சுடரே.

நடையேய்துயரான்மெலிந்துநினைநாடா துழலுநானாயிற்
கடையேவென்னுங்காத்தலென் மன்கண்ணேநினதுகடனன்றோ
தடையேன்வருவாய்வந்துனருடருவாயி துவேசமயங்காண்
செடிதீர்த்தருளுந் திருத்தணிகைத்தேவனோனச்செழுஞ்சுடரே.

நானையேகியேவணங்குதுமெனத்தினநானையேகழிக்கின்றோ
மூளேநெஞ்சமேயென்னையோவென்னையோ வுயர்திருத்தணிகேசன்
நூளையுன்னியேவாழ்ந்திலமுபிருடறணர்ந்திறனையிந்த
வேளையென்றறிவுற்றிலமென்செய்வோம்வினம்பரும்விடையோமே.

விடையவாழ்க்கையைவிருப்பினனின்றிருவிரைமலர்ப்பதம்போற்
மேன்மகடையநாயினெனவ்வண்ணநின்றிருக்கருணைபெற்றுய்வே
னே, விடையிலேறியசிவபாஞ்சுடருளேவிளங்கியவொளிக்ஞன்றே,
தடையிலாதேபரானந்தவெள்ளமேதணிகையெம்பெருமானே.

வேயைவென்றேதாட்பாவையர்படுகுழிவிழுந்தலைந்திடுமிந்த
நாயையெப்படியாட்கொளலாயினுநாதிரின்செயலன்றே
தாயையப்பனைத்தமரினைவிட்டுணைச்சாரந்தவர்க்கருள்கின்றோய்
மாயைக்கிலல்லருள்புரிதணிகையவந்தருளிநாளே.

சங்கபாணியைச்சதுமுகத்தனைச்
செங்குணுபிரத்தேவநாதனை
மாக்கலம்பெறலைத்தவள்ளலே
தங்கருட்டிருத்தணிகையையனே.

ஐய்யனேநினையன்றியெங்கணும்
பொய்யனேற்கொருபுகலிலாமையால்
வெய்யனென்னெவ்வுறுத்துவிட்டிடேல்
மெய்யனேதிருத்தணிகைவேலனே.

கால்குறித்தவென்கருத்துமுற்றியே
சால்வளத்திருத்தணிகைசார்வனென்
மால்பகைப்பிணிமாறியோடவே
மேல்குறிப்பனல்லெற்றிச்சங்கமே.

சொல்லும்பொருளுமாய்நிறைந்ததகமேயன்பர் துதி துணையே
புல்லம்புகழ்சேர்ந்தறணிகைப்பொருப்பின்மருந்தேபூரணமே
யல்லும்பகலுநின்னாமமந்தோநினைந்துன்னாளாகேன்
கல்லும்பொருவாவன்மனத்தாற்கலங்காநின்றேன்கூடையேனே.

கடையேன்வஞ்சநெஞ்சகத்தாற்கலுழ்கின்றேறனின்றிருக்கருணை
யடையேனவமெதிருகின்றேனந்தோசிறிதுமறிவில்லென்
விடையேநீசன்புயம்படுமுன்வினாத்தாட்கமலம்பெறுவேனோ
கொடையேரருளைத்தருமுகிலேகோவேதணிகைக்குலமணியே.

எளியேனினதுதிருவருளுக்கெதிர்நோக்குற்றேயிரங்குகின்ற
களியேனெனநீகைவிட்டாற்கருணைக்கியல்போகற்பகமே
யளியேதணிகையருட்சுடரேயடியருறவேயருண்ணானத்
துளியேயமையுமெனக்கெந்தாய்வாவென்றொருசொற்சொல்லாயே.

மன்னையென்றனுயிர்க்குயிரேமணியேதணிகைமலைமருந்தே
யன்னையென்னையாட்கொண்டவரசேதணிகையையாவே
பொன்னெனானப்பொங்கொளியேபுனிதவருளேபூரணமே
யென்னையெளியேன்றுயருழத்தலெண்ணியிரங்காதிருப்பதுவே.

இரங்காநின்றிங்கலைதருமில்வெளியேன்கனவினிடத்தேனு
மரங்காவரவினடித்தோனுமயனுங்காண்டற்கரிதாய்
வரங்காமுறுமாமயின்மேனின்னுருவந்தரிசித்துவப்படையும்
வரங்காதலித்தேன்றணிகைமலைவாழ்வையின்றுவருவாயோ.

எளியேனினதுசேவடியாமின்பநறவையெண்ணியெண்ணி
யளியேனெஞ்சஞ்சற்றேனுமன்பொன்றில்லெனதுசிறிது
மொளியேனெந்தாயென்னுள்ளத்தொளித்தேயெனவயுமுணர்கின்
வளியேமுதலாய்நின்றருளுமணியேதணிகைவாழ்மன்னே. [ரூய்

பெருமைநிதியேமால்விடைகொள்பெம்மான்வருந்திப்பெரும்பேற

யொருமைமனத்தினுச்சரித்திங்குயர்ந்ததிருவெண்ணீறிட்டா
லிருமைவளனுமெய்துமிடெரன்பதொன்றுமெய்தாதே.

எய்தற்கரியவருட்கூடரேயெல்லாம்வல்லவிறையோனே
செய்தற்கரியவளத்தணிகைத்தேவையுன்றனொழுகை
யுய்தற்பொருட்டிங்குச்சரித்தேயுயர்ந்ததிருவெண்ணிற் றிட்டால்
வைதற்கில்லாப்பழிச்சிவரும்வன்கண்ணென் றும்வாராதே.

தோன்றாநான்சின்மயமேதூயசுகமேசுயஞ்சுடரே
யான்றாற்புகழுந்தணிகைமலையரசேயுன்றனொழுகை
யுன்றாமனத்தினுச்சரித்திங்குயர்ந்ததிருவெண்ணிற் றிட்டால்
லீன்றாணிகருமருளடையுமிடுக்கெண்ணென் றுமடையாதே.

கற்கிலேனுனதருட்பெயராங்குக்கந்தவென்பவைநாளு
நிற்கிலேனுனதாகமநெறிதனினிச்சேனையுள்வெனோ
சொற்கிலேசமில்லியவரன்பினுட்டோய்தருபசுந்தேனே
யற்கிலேர்தருந்தணிகையாரமுதமேயானந்தவருட்குன்றே.

பாவவாழ்க்கையிற் பாவியேன்செய்திடும்பண்பிலாப்பிழைநோக்கித்
தேவாரீர்மனதிரக்கமுற்றேயருள்செய்திடாதிருப்பிரேம்
காவலாகியகடும்பிணித்துயரமிக்கடையனென்றனக்கின் னும் [ரே.
யாவதாருமோவென்செய்கோவென்செய்கோவியலும்வேற்கரத்தி

என்றுமாதர்மேலிச்சைவைத்துன்றனையெண்ணுவென்றயருற்றாற்
கன்றுநெஞ்சுக்களவனென்னபினைக்கருத்திடையெனிறசால்
நன்றுநன்றெனக்கெவ்வணம்பொன்னருணல்குவையநிகில்லென்
றுன்றுமாதவர்போற்றிடுந்தணிகைவாழ்சோதியேசுகவாழ்வே.

நண்ணேனோமகிழ்வீனொடுந்திருத்தணிகைமலையாதனைநண்ணியென்
கண்ணேநீயமர்ந்தவெழில்கண்குளிரக்கானேனோகண்டுவாரி [றன்
யுண்ணேனோவானந்தக்கண்ணீர்கொண்டாடியுனக்குகப்பாத்தொ
பண்ணேனோநின்புகழைப்பாடேனோவாயாரப்பாவியேனே. [ண்டு

பாவியேன்படுந்தயருக்கிரங்கியருட்டணிகையிலென்பால்வா
வென்று, கூவிரியாட்கொள்வோர்கனவேனுங்கானேனோருணப்
பொற்றூன்றே, யாவியேயறிவேயென்னபேயென்னரசேநின்னடி
யைச்சற்றாந், சேவியேனெனினுமெனைக்கைவிடேலன்பர்ப்பழிசெப்
புவாரே.

தேடேனோயென்னுத்தனநிகுற்றாநெனவோடித்தேடிச்சென்றே
நாடேனோதணிகைதனிநுபுகனேநின்னழகைநாடிநாடித்
தேடேனோவடியருட்கோவேயெங்குகனையெங்குருவேயென்று
பாடனோவானந்தப்பரவசமுற்றுகமலப்பதநண்ணேனோ.

வாவாவென்னவருடணிகைமருந்தையென்கண்மாமணியைப்
பூவாய்நவையுறந்தவநாள்போக்கின்றதுவும்போதாமன்
மூவாமுத்தினுட்கேலாமூடநினைவுமின்றெண்ணி
யாவாநெஞ்சேயெனைக்கெடுத்தாயந்தோநீதானாவாயே.

‘வாழும்படிநல்லருள்புரியுமருவுந்தணிகைமலைத்தேனைச்
சூழங்கலபமயிலரசைத் துதியாப்பவமும்போதாமல்
வீழுங்கொடியர் தமக்கன் றிமேவாநினைவுமேவியின்று
தாழும்படியென்றையலைத்தாய்சவலைமனநீசாகாயோ.

நெஞ்சேயுகத்ததுணையெனக்குரீயென்றறிந்தேநேசித்தேன்
மஞ்சேர்தணிகைமலையமுதைவாரிக்கொள்ளும்போதென் னுள்ளே
நஞ்சேகலந்தாயுன்னுறவுநன்றேறியினியுன்னட்பகன்று
ஹஞ்சேனிலையெல்லன்னரகத்துள்ளேன்கொள்ளேனென்றையுமே.

தேராலங்கற்குழன்மடவார்திறத்தின்மயங்காத்திறலடைதம்
காணர்கொடியெயம்பெருமான் நனருட்கண்மணியேயற்புதமே
காணர்பொழில்சூழ்கிருத்தணிகைக்கரும்பே கருணைப்பெருங்கடலே
வாராமுதேதின் றிருத்தாளடியேன்முடிமேல்வைப்பாயே.

‘தாழும்பொடியமடவியர்தஞ்சமுக்கா லுழலாத்தகையடைந்தே
யாழும்பரமானந்தவெள்ளத்தமுந்திக்களிக்கும்படிவாய்ப்ப
ஆமுந்தியசீரன்பர்மனத்தொளிநஞ்சுடரேயுயர்தணிகை
வாழும்பொருளேநின்றிருத்தாளடியேன்முடிமேல்வைப்பாயே.

பாகைப்பொருவுமொழியிடையீரென்றுமடவார்ப்பழிச்சாம,
லோகைப்பெறுநின்றிருத்தொண்டருடன்சேர்ந்துண்மையுணந்திடு
வான், றோகைப்பரிமேல்வருந்தெய்வஞ்ஞாமணியே திருத்தணிகை,
வாகைப்புயனேநின்றிருத்தாளடியேன்முடிமேல்வைப்பாயே.

தணிகைமலையேச்சாரேனோசாமியழகைப்பாரேனோ
பிணிகையறையைப்பேரேனோபேராவன்புகூரேனோ
வணிசெயருணீராரேனோவாறுத்தாநந்திரேனோ
பணிசெய்தொழும்பிற்சேரேனோபார்மீதிரங்குநீரேனோ.

எளியேனென்னவிருப்பாரோவேழைக்கிரங்கும்விருப்பாரோ
வளியேன்பேர்நெஞ்சிருப்பாரோவழியார்க்காமந்திருப்பாரோ
களியேனென்னவருப்பாரோகருதாமருட்குக்கருப்பாரோ [ரே.
தெளியேன்யானென்செய்கேனெதென்பாற்றணிகைப்பொருப்பா

தணிகாசலம்போய்த்தழையேனோசாமியிருத்தாள்வழையேனோ
பணிகாதலித்துப்பிழையேனோபாடிமனதுகுழையேனோ
திணிகாணுலகையழையேனோசேர்ந்தவ்விட்டுணுழையேனோ
பிணிகாணுலகிற்சிநந்துழன்றேபேதுற்றழையும்பழையேனோ.

தேனேயுளங்கொடெளியேயகண்டசித்தமேவியின் மசிவமொ
கோனேகனிந்தசிவபோதனானகுருவேவிளங்குருகுகளே
தானேதனக்குநிகராய்விளங்குதணிகாசலத்தெம்மரநீச
நானேமழியிங்குமனநொந்துநொந்துநலிகின் மசெய்தல் நலமோ.

Without true friends, the world is but a wilderness.

மணியேகலாபமலைமலமர்ந்தமதியினைச்சொன்மலரா
லணியேனலன்புமமையேன்மனத்திலடியாரடிக்கண்மகிழ்வாய்ப்
பணியேநினைந்துபதையேனிருந்துபருகேனுவந்தபடியே
யெணியேநினைக்கலவமாமிவ்வேழமையேதுபற்றியுய்வதரசே.

அவநாள் கழிக்கவறிவேனலா துனடிபேணிநிற்கவறியேன்
றவநாடுமன்பரொடுசேரவந் துதணிகாசலத்தையடையே
னெவனானெக்குமவணியிருக்குமிடமீயிலுன்மனடியா [னையே.
ரிவனாடுவன்மனியல்பென்னவென்னிலெவனென்னுரைப்பபையே

வரங்கொளடியர்மனமலரின்கிழவுற்றமர்ந்தமாமணியே
திரங்கொடணிகைமலைவாழுஞ்செல்வப்பெருக்கேசிற்பரமே
தரங்கொளுகமயலகலத்தாழ்ந்துள்ளருகவழுதழுது
கரங்கொள்கிரத்தோடியா னுன்னைக்கண்களாரக்கண்டிலனே.

மட்டித்தளறுபடக்கடலைகைக்குங்கொடியமாவுருவைச்
சட்டித்தருளந்தணிகையிலென்றயேதமரேசற்குருவே
யெட்டிக்கணியாமிவ்வுலகத்திடர்விட்டகலநின்பதத்தைக்
கட்டித்தழுவிநின்னுருவைக்கண்களாரக்கண்டிலனே.

பள்ளவுலகப்படுகுழியிற்பரிந்தங்குழலாதானந்த
வெள்ளத்தழுந்தமன்பர்வழிவிருந்தேதணிகைவெற்பரசே
யுள்ளமகலவங்குமிங்குமோடியலையும்வஞ்சநெஞ்சக்
களளமகற்றுநின்னுருவைக்கண்களாரக்கண்டிலனே.

வஞ்சகப்பேதையர்மயக்கிலாழ்ந்துழ
னெஞ்சகப்பாவினையேனினைந்திலேனையோ
வெஞ்சகப்போரினைவிட்டுளோர்புகழ்
தஞ்சகத்தணிகைவாழ்தருமவானையே.

வானிகர்கூந்தலார்வன்கணுன்மிக
மானிகழ்பேதையேன்மதித்திலேனையோ
தானிரும்புகழ்கொளந்தணிகைமேலருட்
டேனிருந்தொழுகியசெங்கடும்பையே.

கருங்கடுநிசுர்நெடுங்கண்ணினார்மய
லொறுங்குறுமனத்தினேனுன்னிலேனையோ
தருமபுகழ்மிகுந்திடுந்தணிகைமாமலை
மருங்கமர்ந்தன்பருண்மன்னும்வாழ்வையே.

அன்பினுனதுதிருவடிக்கேயாளாய்த்தொண்டொன்றற்றாதே
துன்பினுடையோர்பாலனுசுச்சேர்ந்தேதனினியோர் துணைகாணே
னென்பினைமலிந்தமாலேபுனையெம்மான்மந்தபெம்மானே [யோ.
முன்பினெவாய்முனைத்தோனேமுறையோமுறையேர்முறையே

Time is not mere money but is the very life.

வேதாந்ததொழிபோற்றிமேவப்படுநின்பதமற்றதே
யீதானந்தந்திவிமென்றீனரிடம்போயிரந்தலைந்தேன்
போதானந்தப்பரசிவத்திற்போந்தபொருளேபூரணமே
முதானந்தவாரிதியேமுறையோமுறைமையோமுறையேயோ.

அண்ணுவேவீவென்னருமையையாவோபன்னிரண்டு
கண்ணுவோவேல்பிடித்தகையாவோசெம்பவள
வண்ணுவோநற்றணிகைமன்னுவோவென்றென்றே
பெண்ணுவோ துன்பத்திருங்கடற்குண்மன்னினனே.

தேவரேமுதலுலகங்கள்யாலவயுஞ்சிருட்டியாதியசெய்யு
முவரேயெதிர்வுருகுமுகதித்திடேன்முருகின்பெயர்சொல்வோர்
யாவரேனுமென்னுடிமுமுதாண்டெனயளித்தவரவரேகாண்
டாவநாடொணுத்தணிகையம்பதியில்வாழ்சண்முகப்பெருமானே.

தேரூப்பெருமனமானதுதேறுந்துயர்மாறும்
மாறூப்பிணிமாயுந்திருமருவுங்கருவொருவும்
வீரூப்பொடுவருசூர்முடிவேருக்கிடவருமோ
ராருக்கரப்பொருளேயெனவருணீறணிந்திடிலே.

மஞ்சேர்பிணிமிடியாதியைநோக்கிவருந்துறுமென்
னெஞ்சேதணிகையனாற்றமுத்துண்டிவெண்ணீறுண்டுநீ
யெஞ்சேவிரவும்பகலுந்துதிசெய்திடுதிகண்டா
யஞ்சேவிதுசத்தியமாமென்சொல்லையறிந்துகொண்டே.

ஊன்பார்க்குமிவ்வுடற்பொய்மைபயத்தேர்தலொழிந்தவமே
மான்பார்க்குங்கண்ணியர்மையலில்வீழுமயக்கமற்றே
தேன்பார்க்குஞ்சோலைத்தணிகாசலத்துன்றிருவழகை
நான்பார்க்குநாளொந்தநாண்மயிலேறியநாயகனே.

எப்பாலவருமிறைஞ்சுந்தணிகையிருந்தருளென்
னப்பாவுன்பொன்னடிக்கென்னெஞ்சுகமிடமாக்தமிழ்க்
வெப்பாநனஞ்சனவஞ்சகர்பாற்செலும்வெந்துயர்நீத்
திப்பாரினின்னடியார்க்கேவல்லெய்வெனக்கருளே.

எய்யாதருடணிகாசலமேவியவென்னருமை
யையாநினதுதிருவடியேத்தியன்றோவயனுஞ்
செய்யாண்மருவும்புயனுடைத்தேவனுஞ்சேணவனு
நைய்யாதவாயுளுஞ்செல்லமும்வண்மையுண்ணினரே.

கற்றவர்புகழ்தின்னிருவடிமல்ரைக்கடையனென்முடியிசையமர்த்தி
யுற்றவிவ்வுலகமயக்கறமெய்மையுணர்த்துநாளொந்தநாளறியே
னற்றவருணரும்பரசிவத்திழுந்தநல்லருட்சோதியேவைநீர்
கொற்றவேலுக்கத்தருமனேதணிகைக்குன்றமர்ந்திடுகீணக்குன்றே.

Be quite happy with what is within your reach.

வருபயனறியாதுழன்றிடுமேழைமதியினே னுய்ந்திடும்வண்ண
மொருவருளினதுதிருவடிப்புகழையுன் னுநாளெந்தநாளறியே
னருவுருவா குஞ்சிவபிரானளித்தவரும்பெற்ற செல்வமேயமுதே
குருவுருவாகியருடருந்தணிகைக்குன் றமர்ந்திடுகுணக்குன்றே.

இன்னுமெத்தனைநாட்செல்லுமேழையேனிடர்க்கடல்விடுத்தேற
மின்னும்வேற்படைமிளிர்ந்தருங்கைத்தலவித்தகப்பெருமானே
துன்னுநற்றணிகாசலத்தமர்ந்தருடோன்றலேமயிலேறி
மன்னுமுத்தமவள்ளனின் றிருமனக்கருத்தறியேனே.

செங்கண்விடைதனிலேறியசிவனூர் திருமகன
ரெங்கண்மணியனைபார்மயிலின்மீ துவந்திட்டா
ரங்கண்மிகமகிழ்வோடுசென்றவர்தின்றதுகண்டே
னிங்கண்வளையிழந்தேன்மயலுழந்தேன்கலையெனவே.

அழகாவமலாவருளாளாவறிவாலறிவாரகமேவுங்
குழகாகுமராவெனையாண்டகோவேநின்சீர்குறியாரைப்
பழகாவண்ணமெனக்கருளிப்பரனேநின்னைப்பணிகின்றோர்க்
கழகாதரவாம்பணிபுரிவாரடியார்க்கடிமையாக்குகவே.

புரிவேன்ஹிதந்தவந்தானம்புரியாதொழிவேன்புண்ணியமே
பரிவேன்பாவம்பரிவேணிப்பரிசாலொன்றும்பயன்கானேன்
றிரிவேனிதுபுகழ்பாடிச்சிறியேனிதனைத்தீர்வேனே
லெரிவேனெரிவாங்கநாகத்தேயிருப்பேனினைப்பேன்வினைப்பேனே.

ஆறுமுகமுந்தினிதோளீராறுங்கருணையடித்துணையும்
வீறுமயிலுந்தனிக்கடவுள்வேலுந்துணையுண்டெமக்கிங்கே
சீறும்பிணியுங்கொடுங்கோளுந்தீயவினையுஞ்செறியாவே
நூறும்பகட்டானதிகாரங் டவாதுலகம்பரவுறுமே.

மருளுறுமுலகிலாம்வாழ்க்கைவேண்டியே
யிருளுறுதுயர்கடவிழியுநெஞ்சமே
தெருளுறுநீற்றினைச்சிவவென்றுட்கொளி
லருளுறுவாழ்க்கையிலமர்தலுண்மையே.

அன்பிலாவஞ்சர்தம்மவலச்சுழவி
லென்பிலாப்புழுவெனவிரங்குநெஞ்சமே
யின்பறாச்சண்முகவென்றுநீறிடிற்
றுன்புறத்தனிக்கதிச்சுழல்வாய்க்குமே.

காயமாங்கானலைக்கருதிநாடொறு
மாயமாங்கானிடைவருந்துநெஞ்சமே
நேயபிரஞ்சண்முகவென்றுநீறிடிற்
நேயமாம்பெரும்பிணித்துன்பநீங்குமே.

நதியும்மதியும்பொதியுஞ்சடையார்நவின்மாலும்
வீதியுந்துதியைம்முகனார்மகனார்மிசுசீருந்
நிதியும்பதியுங்கதியுந்தருவார்நெடுவேலார்
வதியும்மயின்மேல்வருவார்மலரேவருமாறே."

சந்தர்வரையுட்சிந்தாமணிகேசர் தணிகேசர்
மந்தாநிலமேவுந்தார்மருகின்மயிலேறி
வந்தார்நிலவேர்செந்தாமரையின்மலர்வாசத்
கொந்தார்சூழலென்னிலையுங்கலையுங்கொண்டாரே.

சேதனந்தார்சென்றுவணங்குந்திறல்வேலார்
தாதனவண்ணத்துள்ளொளிகின்றதணிகேசர்
மாதனமுந்தாவந்தெனவந்தேவாதாதா
வாதனமென்றொன்னடியம்மாவவர்கூதே.

முருகாசரணஞ்சரணமென்றுன்பதமுன்னியுள்ள
முருகாதநாயனையேற்குநின்றண்ணருளுண்டுகொலோ
வருகாதபாற்கடன்மீதேயனந்தலமர்ந்தவன்நன்
மருகாமுக்கண்ணவன்மைந்தாவெழின்மயில்வாகனனே.

ஐறுமுகங்கொண்டவையாவென்றுன்பமனைத்துமின்னு
மேறுமுகங்கொண்டதல்லாவிற்றங்குமுகமிலையால்
வீறுமுகங்கொண்டகைவேலின்வீரம்விளங்குவென்னைச்
சீறுமுகங்கொண்டவற்றுன்பமோடச்செலுத்துகடுவ.

எளியனேனின்னுமெத்தனைநாட்செலுமிடர்க்கடல்விடுத்தேற
வொளியனேகமாய்த்திரண்டிடுஞ்சிற்பரவுருவமேவுருவில்லா
வொளியதாகியவத் துவேமுத்தியின்மெய்ப்பயன்றருவித்தே
யளியதாகியநெஞ்சினர்க்கருடருமாறுமாழகத்தேவே.

மாண்கண்டகையுடையார்தருமகனார் தமைமயின்மே
னான்கண்டனவர்கண்டனாநகைகொண்டனமுடனே
மீன்கண்டனவிழியாரதுபழியாகவினைத்தா
ரேன்கண்டனையென்றாளனையென்னென்றுரைக்கேனே.

உலகம்பரவும்பரஞ்சோதியுருவாங்குருவேயும்பரிடைக்
கலகந்தருகூர்க்கிளைகளைந்தகதிரவேலரசேகவின்றருசீர்த்
திலகந்திகழ்வாணுதற்பரையின்செல்வப்புதல்வாதிலதன
விலகங்கலமயிற்பரிமேலேறும்பரிசென்னியம்புகவே.

உலத்தால்வடிவேற்கரத்தேந்தாமணியேநின்னைவழத்துகின்ற
உலத்தாலுயர்ந்தபெருந்தவர்பானண்னும்பரிசுநல்கினையே
நலத்தாலுயர்ந்தவானவருந்தமியேற்கினையோசடமர்ந
உலத்தால்வருந்தாப்பெருவாழ்வான்மகிழ்வேனினப்பம்வளர்வேனே.

Truth is our only armour in all passages of life and death.

என்னிருகண்ணின்மேவுமில்லக்கொளிமணியேபோற்றி
பன்னிருபடைகொண்டோங்கும்பன்னிருகரத்தாய்போற்றி
மின்னிருகங்கைமாருண்மேனியமணாளபோற்றி
கின்னிருபாதம்போற்றிநீள்வடிவேலபோற்றி.

மதிவளர்சூழல் முடிமணிதருகரர்முடிமணியென்கோ
பதிவளர்சூரவணபவநவசிவகுருபதியென்கோ
துதிவளர் துணையடிதொழுமடியவர்பெறுதுணையென்கோ
நிதிவளர்பரகுகிலைபெறுநெறிநருநினையானே.

வன்குலஞ்சேர்கடன்மாமுதல்வேரறமாட்டிவண்மை
நன்குலஞ்சேர்விண்ணகரளித்தோயன் லுறண்ணியென்னை
நின்குலஞ்சேர்த்தனையின் லுவிடே லுளநேர்ந் துகொண்டு
பின்குலம்பேசிகின்றருமுண்டோவிப்பெருநிலத்தே.

- கண்ணப்பனென்னுந்திருப்பெயரா லுலகம்புகழந்
திண்ணப்பனே த்துஞ்சிவனார்மகனுக்குத்தெண்டனிட்ட
விண்ணப்பமொன்றிந்தமேதினிமாயையில்விழுவதறு
தெண்ணப்படுகின்றிருவருள்கவ்வேவையுழந்தே.

கங்கையஞ்சடைசேர்முக்கட்கரும்பருண்மணியேபோற்றி
யங்கையங்கனியேபோற்றியருட்பெருங்கடலேபோற்றி
பங்கையன்முதலோர்போற்றுமபரம்பரஞ்சுடரேபோற்றி
சங்கைதீர்த்தருளுந்தெய்வச்சூரவணபவனேபோற்றி.

- பனிப்பவருளுமுக்கட்பரஞ்சுடரொளியேபோற்றி
நனிப்புறுகருணைவான்தேனெனக்கருள்புரிந்தோய்போற்றி
• துனிப்பெரும்பலந்தீர்த்தென்னைச்சுகம்பெறவைத்தாய்போற்றி
தனிப்பெருந்தவமேபோற்றிசண்முகத்தரசேபோற்றி.

மணப்புதுமலரேதெய்வவான்சுவைக்கனியேபோற்றி
தணப்பவடியர்க்கன்பந்தருமொருநருவேபோற்றி
கணப்பெருந்தலைவரே த்துங்குழற்பதத்தரசேபோற்றி
ருணப்பெருங்குன்றேபோற்றிகுமரசற்குருவேபோற்றி.

தவம்பெறுமுனிவருள்ளத்தாமரையமர்ந்தோய்போற்றி
பவம்பெறுஞ்சிறியேன்றனைப்பாதுகாத்தளித்தோய்போற்றி
நவம்பெறுதிலைத்தமேலாநண்ணியநலமேபோற்றி
சிவம்பெறும்பயினைபோற்றிசெங்கதிர்வேலோய்போற்றி.

மூவடிவாகிநின்றமுழுமுதற்பரமேபோற்றி
மாவடியமர்ந்தமுக்கண்மலேதருமணியேபோற்றி
சேவடிவமுத்தூந்தொண்டர்சிறுமைதீர்த்தருள்வோய்போற்றி
நூவடிவேல்கைக்கொண்டகந்தரவடிவேபோற்றி.

விண்ணுறுசுடரேயென்னுள்விளங்கியவின்க்கேபோற்றி
கண்ணுறுமணியேயென்னைக்கலந்தநற்களிப்பேபோற்றி
பண்ணுறுபயனேயென்னைப்பணிவித்தமணியேபோற்றி
யெண்ணுறுமடியார்தங்கட்நனியதெள்ளமுதேபோற்றி.

மறையெலாம்பரவசின்மமாணிக்கமலேயேபோற்றி
சிறையெலாந்தவிரந்துவானோர்திருவுறச்செய்தோய்போற்றி
குறையெலாமறுத்தேயின்பங்கொடுத்தவென்குருவேபோற்றி
துறையெலாம்விளங்குஞானச்சோதியேபோற்றிபோற்றி.

தாருகப்பதகன்றன்னைத்தடிந்தருள்செய்தோய்போற்றி
வேருகச்சூரமாவைவிட்டியவேலோய்போற்றி
யாருகச்சமயக்காட்டையழித்தவெங்கனலேபோற்றி
போருகத்தகரையூர்த்தபுண்ணியமூர்த்திபோற்றி.

சிங்கமாழகணைக்கொன்றதிறலுடைச்சிம்புள்போற்றி
துங்கவாரணத்தோன்கொண்டதுயர்தவிர்த்தளித்தோய்போற்றி
செங்கண்மான்மருகபோற்றிசிவபிரானசெல்வபோற்றி
யெங்களாரமுதேபோற்றியாவர்க்குபிறைவபோற்றி.

முத்தியின்முதல்வபோற்றிமூவிருமுகத்தபோற்றி
சத்திவேற்கரத்தபோற்றிசங்கரிபுதல்வபோற்றி
சித்திதந்தருளுந்தேவர்சிகாமணிபோற்றிபோற்றி
பத்தியின்விளைந்தவின்பப்பரம்பரபோற்றிபோற்றி.

தெருளுடையோர்க்குவாய்த்தசிவாநந்தத்தேனேபோற்றி
பொருளுடைமறையோருள்ளம்புகுந்தபுண்ணியமேபோற்றி
மருளுடைமனத்தினேனைவாழ்வித்தவாழ்வேபோற்றி
யருளுடையரசேயெங்களறுமுகத்தமுதேபோற்றி.

பொய்யனேன்பிழைமுகளெல்லாம்பொறுத்திடல்வேண்டும்போற்றி
கையனேன்றன்னையின்னுங்காத்திடல்வேண்டும்போற்றி
மெய்யனேமெய்யருள்ளடையியவினைவேபோற்றி
யையனேயப்பினையெம்மரசனேபோற்றிபோற்றி.

He who defends the weak, is a gentleman.

முருகநின்பாதம்போற்றிமுளரியங்கண்ணற்கன்பா
மருகநின்கழல்கள்போற்றிவானவர்முதல்வபோற்றி
பெருகருள்வாரிபோற்றிபெருங்குணப்பொருப்பேபோற்றி
தருகநின்கருணைபோற்றிசாமிநின்னடிகள்போற்றி.

கோதிலாக்குணத்தோய்போற்றிகுசேசநின்பாதம்போற்றி
தீதிலாச்சிந்தைமேவுசிவபரஞ்சோதிபோற்றி
போதினான்முகனுங்காணப்பூரணவடிவபோற்றி
யாதிரின்றுள்ளன்போற்றியநாதிரின்னடிகள்போற்றி.

வேதமுங்கலைகள்யாவும்விளம்பியபுலவபோற்றி
நாதமுங்கடந்துநின்றநாதநின்கருணைபோற்றி
போதமும்பொருளுமாகுட்புனிதநின்பாதம்போற்றி
யாதரமாகியென்னுளமர்ந்தவென்னரசேபோற்றி.

ஆத்திசூடி.—Avvai Sayings.

ஆத்திசூடியமர்ந்ததேவனை

யேத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

அறஞ் செய விரும்பு—Desire to do charity.

ஆறுவது சினம்—Anger should be appeased.

இயல்வது கரவேல்—Refrain not to do what is feasible.

சுறுது விலக்கேல்—Never prevent a gift.

உடையது விளம்பேல்—Reveal not your possessions.

ஊக்கமது கைவிடேல்—Persevere unceasingly

எண்ணெழுத் திகழேல்—Neglect not Arithmetic and

ஏற்ப திகழ்ச்சி—Begging is baseful. [Grammar.

ஐய மிட்டுண்—Give alms before eating.

ஒப்புர வொழுகு—Behave with propriety.

ஒழிவ தொழியேல்—Cease not learning.

ஒளவி யம்பேசேல்—Avoid enviousness.

அலகஞ் சுருக்கேல்—Raise not price of grain selfishly.

கண்டொன்று சொல்லேல்—Misrepresent no facts

ஐப்போல் வளை—Ever be flexible to all.

சனி நீராடு—Spring water bath is wholesome.

குயம் படவுரை—Speak with civility.

Accept the place the Divine providence has found for you.

இடம்பட வீடிடேல்—Construct only compact houses.
 இணக்க மறிந் திணங்கு—Be friendly with worthy people.
 தந்தை தாய்ப்பேண்—Honor thy parents.
 நன்றி மறவேல்—Forget not a benefit.
 பருவத்தே பயிர்செய்—Cultivate in due season.
 மண் பறித் துண்ணேல்—Usurp not others land.
 இயங்கித் திரியேல்—Do not loaf about.
 இயல்பலாதன செயேல்—Err not from prescribed customs.
 அரவ மாட்டேல்—Play not with snakes
 இலவம் பஞ்சிற் றுயில்—Preferable to sleep on silk cotton.
 வஞ்சகம் பேசேல்—Speak not deceitfully.
 அழக லாதன செயேல்—Avoid doing mean acts.
 இளமை யிற்கல்—Learn in thy infancy.
 அறனை மறவேல்—Forget not charity.
 அனந்த லாடேல்—Indulge not in morning sleep.
 கடிவது மற—Avoid rebuking.
 காப்பது விரதம்—Preserve penance.
 கிழமைப்பட வாழ்—Live to be pecuniarily useful.
 கீழ்மை யகற்ற—Avoid lowness.
 குணமது கைவிடேல்—Hold to what is good & useful.
 கூடிப் பிரியேல்—Break not good friendship.
 கெடுப்ப தொழி—Avoid injuring others.
 கேள்வி முயல்—Be prompt in gaining information.
 கைவினை கரவேல்—Conceal not art learnt.
 கொள்ளை விரும்பேல்—Desire not plunder.
 கோதாட் டொழி—Avoid vexacious games.
 சக்கர நெறிநில்—Being loyal is essential.
 சான்றோ ரினத்திரு—Associate with the wise.
 சித்திரம் பேசேல்—Avoid romantic expressions.
 சீர்மை மறவேல்—Never forget gracefulness.
 சுளிக்கச் சொல்லேல்—Speak not offensive words.
 சூது விரும்பேல்—Gambling is bad.
 செய்வன் திருந்தச்செய்—Be perfect in doing right things.
 சேரிடமறிந்து சேர்—Associate only with befitting people
 சையெனத் திரியேல்—Do not lead a contemptible life.
 சொற் சோர்வு படேல்—Be steady in your words.
 சோம்பித் திரியேல்—Don't be lazy.
 தக்கோ னெனத் திரி—Behave yourself worthily.
 தானமது விரும்பு—Be charitable to the deserving.

- கிருமாலுக் கடிமை செய்—Serve God (Vishnu.)
 தீவினை யகற்று—Refrain from doing evil.
 துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்—Give no room for affliction.
 தூக்கி வினை செய்—Deliberate before you begin.
 தெய்வ மிகழேல்—Avoid blasphemy. [country.
 தேசத்தோ டொத்துவாழ்—Observe the custom of your
 தையல் சொற் கேளேல்—Avoid listening female advice.
 தொன்மை மறவேல்—Neglect not old friendship.
 தோற்பென தொடரேல்—Never undertake what you will not
 நன்மை கடைப்பிடி—Hold right principles firmly. [win.
 நாடொப்பன செய்—Let your act be approvable.
 நிலையிற் பிரியேல்—Be steady in your attitude.
 நீர் வினை யாடேல்—Avoid swimming in deep waters.
 துண்மை நுகரேல்—Avoid dainties.
 நூற் பல கல்—Indulge in studying instructive books.
 நெற் பயிர் விளை—Grow paddy with perseverance.
 நேர் பட வொழுது—Be upright in your actions.
 நைவன நணுகேல்—Do not follow what is destructive.
 நொய்ய வுரையேல்—Do not speak contemptuously.
 நோய்க் கிடங் கொடேல்—Give no room for diseases.
 பழிப்பன பகரேல்—Speak not to be despised.
 பாம்பொடு பழகேல்—Mix not with venomous people.
 பிழைபடச் சொல்லேல்—Avoid being found fault with.
 பீடு பெற நில்—Live to attain greatness.
 புகழ்ந்தாரைப் போற்றி வாழ்—Help those who entreat you
 பூயி திருத்தி யுண்—Till the ground and eat. [for it.
 பெரியாரைத் துணைக் கொள்—Seek of the help the wise.
 •பேதமை யகற்று—Avoid ignorance.
 •பையலோ டிணங்கேல்—Do not unite with youngsters.
 பொருடனைப் பேரற்றி வாழ்—Keep your wealth with care.
 போர்த் தொழில் புரியேல்—Shun war and strife.
 மனந் தடு மாறேல்—Falter not in your mind.
 மாற்றனுக் கிடங் கொடேல்—Defend your foe bravely.
 மிகுத பதச் சொல்லேல்—Do not speak superfluously.
 •மீதுண் கிரும்பேல்—Be not gluttonous.
 முனை முகத்து நில்லேல்—Stand not in the van.
 மூர்க் கரோ டிணங்கேல்—Join not with stubborn persons.
 மெல்லியாடோள் சேர்—Live with thy own wife.
 மேன்மக்கள் தொற் கேள்—Act up to the advise of greatmen.
 மைகிழியார் கிணையகல்—Enter not the brothel. •

மொழிவதற மொழி—Say what thou sayest rightly.
 மோகத்தை முனி—Control your passion.
 வல்லமை பேசேல்—Boast not of your own abilities.
 வாதுமுற் கூறேல்—Do not begin a quarrel.
 வித்தை விரும்பு—Be desirous to learn.
 விடுபெற நில்—Strive to attain salvation.
 உத்தமனா யிரு—Try to be virtuous.
 ஊருடன் கூடி வாழ்—Be social with your fellowmen.
 வெட்டெனப் பேசேல்—Speak not harshly.
 வேண்டிவினை செபேல்—Avoid deliberate evil doings.
 வைகறைத் துயிலெழு—Rise early in the morning.
 ஒன்றாரைச் சேரேல்—Never associate with enemies.
 ஓரஞ் சொல்லேல்—Better to be impartial.

Translated by Messrs :—

A. Balasundara Mudaliar, *Sereshtadar, Collector's Office, Bangalore.*
 and

V. T. Venugopaul Mudaliar, B. A.,
for whose kindnesses the compiler is highly grateful.

மதுரை சோக்கநாதரது அறுபத்துநாலு

திருவினையாடற் பயங்கரமாலே

1. இந்திரன்பழி தீர்த்தது.

தூயிற்சுனைத்தவிருத்திரனாருயிர்பொன்றச்செய்து
 மவுறபாவத்தைமண்பெண்புனன்மரமேனிறுவிச்
 சேவித்திடப்பொன்விமானமுன்சேர்த்தியதேவர்தங்கோன்
 பாவத்தைதீர்த்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

2. வெள்ளையானையின் சாபந்தீர்த்தது.

இந்திரன்கையிற்றுருவாசனிட்டவெழின்மலரைச்
 சிந்தவெண்சிந்துரந்திங்கடைந்தேததென்மதுரைபிலன்
 புந்துறச்சென்றுபணிந்தேத்தநோக்கியுயர்பெருஞ்
 பந்தனைத்தீர்த்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

‘After storm of adversity, God gives us the sunshine of joy.

3. திருநகரங் கண்டது.

கதியெனமேற்றிசைப்போமோர்வணிகன்முன்கண்டெவருந்
துதிகொணர்பாண்டியன் றன்பா லுரைக்கவத்துமொழியை
மதியினிற் கொண்டவன் றன்னாற்கடம்பவனமதுரைப்
பதியெனக்கண்டசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

4. தடர்தகைபிராட்டி பிறந்தது.

சீராகலாழுமதுராபுரியிற்செழியர்குலப்
பேராமாசனுவேண்டித்தந்,நாள்பின்னே வியன்ன
நேராகமுன்றுமுலையொளாருபெண்ணை நீதியுடன்
பாராளத்தந்தசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

2. திருமணஞ்செய்தது.

தாண்டியவெண்பரிமீதேறிமன்னர்கடம்மைவென்று
மீண்டிடமுன்றுமுலையொளாருபெண்ணைமேவி சின்கண்
மீண்டியிரண்டுமுலையாண்மணஞ்செய்துதென்மதுரைப்
பாண்டியனுனசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

6. வெள்ளியம்பலத்தில் திருக்கூத்தாடியது.

விதம்பெறவேதென்மதுரையிலேமணவேள்வியிலற்
புதம்பெறவந்தமுனிவர்குழாத்தைப்புசியுமென்ன
இதம்பெறவேதநுனத்தையீந்தருளென்னமுனிப்
பதஞ்சலிக்காடுஞ்சொக்கேபரதேசியங்கரனே.

7. குண்டோதரனுக்கன்னமிட்டது.

சுஷியாரழி துன்னறுசுவைகூட்டித் துலங்குமன்னம்
முசியாதளித்தவையெல்லாமுமுண்டுமுடிவிலதாற்
புசியாக்குறையையுமுண்டகுண்டோதரப்பூதமுண்ணப்
பசியாக்கிவைத்தசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

8. அன்னக்குழியையும் வையையு மழைத்தது.

அருநருக்குங்குழியன்னமெல்லாம்புசித்தாரியபின்
மருவுந்கேணிஞ்முதலாபுண்டுவற்றியதாற்
பெருகுவையைப்புனல்வள்ளமெல்லாம்பெரும்பூதமுண்ணப்
புருகிவித்திட்டசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

9. ஏழுகடலழைத்தது.

பெரியாருனதுபிதாவின்றிவசம்பெருங்கடலைத்
தரியாதவனியின்மீதழைப்பாயென்றுசாற்றிடவே
முரியாழ்சித்தாதகையாரன்னைமுழ்கமுன்னீர்ப்
பரிவாயழைத்தசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

10. மலயத்துவசனை யழைத்தது.

வித்தாரமாகமதுராபுரியின்முந்ரீரழைக்கக்
கத்தாவையன்றியதின்முழ்கவந்திகாரணமென்
மைத்தார்துழவிதடாதகைத்தாய்க்குமலையத்துவசத்
பத்தாவைக்காட்டுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

11. உக்கிரபாண்டியனவதரித்தது.

தடாதகையார்தென்மதுராபுரியிற்றவமுமன்பும்
விடாவகையாலுக்கிரனும்புதல்வனைமேதினியோர்
அடாவகையன்றியரசாள்வதாகவழகிற்குறை
படாவகையீந்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

12. உக்கிரருமானுக்கு வேல்வளை செண்டு கொடுத்தது.

தெரியலர்வந்துவணங்குத்திறையிடுஞ்சீர்மதுரைத்
தரிபெறவேனுமிளமைந்தனேதருநாட்டரசன்
கிரிகடலாம்பகைகிட்டிவளைசெண்டுசத்தியினுற்
பரிகரியென்றசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

13. கடல்சவர வேல்விட்டது.

செருவேறுமன்னருடன்புவிமீதிற்றிகழ்சனமு
மருவேதனையுடன்றிங்கடைந்தேயணிகுடல்கொள்ளப்
பெருவேலைவந்ததற்குக்குமாரன்பிடித்தெறிய
பருவேல்கொள்ளென்றசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

14. இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தது.

மடலவிழ்சோலைமதுரைநன்னாட்டின்மழைபொழியத்
திடஞ்செயுங்காரைச்சிறைவைக்கநீசென்றிமையவர்கோ
னடல்செயும்பாண்டியனின்வளையாலவன்றன்முடிமேற்
படவெறிவித்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

15. மேருவைச் செண்டாலடித்தது.

நான்மறையோரைவழுதியிசுழநன்மாரியின்றி
மேலுயர்சூதலத்தெல்லோரும்வாடியிடைந்திடவே
சேல்கொடிசென்றட்டிமேருப்பொண்கொண்டுகிழ்மதுரைப்
பாவினுமானசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

16. வேதத்துக்குப் பொருளளித்தது.

மரியாதாமறைவாழ்வீரபாண்டியன்வாழுமந்நாள்
தெரியாமலந்தணரெல்லாந்திகைப்பத்தெளிந்திடவே
விரிவானவேதங்களைல்லாந்தெரிந்துவிளங்கயிக்கப்
பரிவாயுரைத்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

•17. மாணிக்கம் விற்றது.

சாத்திரமேன்மைதவறாமதுரைத்தலமதனில்
மாத்தநச்செல்வவணிகனைப்போல்வளர்மாமதிபின்
கோத்திரமன்னன்முடிசூட்டமாணிக்கங்குற்றமறப்
பாத்திபற்கீந்தசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

18. வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தது.

மடலவிழ்பொய்கைவளஞ்சூழ்மதுரைவழுதியின்மேல்
அடல்கொண்டவீந்திரன்சொல்லால்வருணன்நாளில்விட்ட
கடல்வந்தலைக்கத்தராபதிவாடுதல்கண்டு முகிற்
படல்நான்குவிட்டசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

19. நான்மாடக்கூடலானது.

மதியாலவருணன்மழையால்வருந்தியிம்மானிலத்தோர்
கதியாருமில்லைசரணெனவேபுட்கலாபத்தினால்
நதியால்மதுரையையநான்மாடக்கூடனலஞ்சிறக்கப்
பதியாகப்பண்ணுஞ்சொக்கேபரதேசியங்கரணே.

20. எல்லாம்வல்லசித்தரானது.

செகம்புகழ்ந்தோதுமதுராபுரியிற்செகமறிய
அகந்தொறுநீசெய்தலாடல்கண்டேயழகார்வழி
இகழ்ந்திவராரென்னயாமேயெல்லாம்வல்லசித்தரென்று
பகர்ந்தருளெந்தைசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

21. கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்தியது.

நீங்காதசெல்வமதுரைநன்னாட்டினிராபுவியைத்
தாங்காதவிற்றிருத்தோளினிற்சாத்துந்தகைவழி
நீங்கார்கல்லாணையருந்தக்கரும்பினையிவையெனப்
பாங்காகவாங்குஞ்சொக்கேபரதேசியங்கரணே.

22. யானையெய்தது.

வகையானதொன்றையறியாமறுமண்டலத்துமன்னன்
தொகையாகவாமும்வழுதிதன்மேல்விட்டசூட்சியினுன்
பிழையாளவேந்தையுங்கூடற்பகியும்விழுங்கவந்த
புகையானையெய்துசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

23. விருத்த குமார பாலானது.

சேலிகல்கூடற்புறத்தேமறையவன்செல்வமின்னை
மால்நெறிநின்மறைபோன்மணஞ்செயமாமியெனும்
நீலித்துரீத்தவிருத்தகுமாரனுபாலனுநீ
பால்மொழிக்கானசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

24. மாறியாடினது.

விதமானவண்ணெண்கலை வல்லவகூடலின்மீனவனற்
புதமாம்பதத்தினருமைகண்டேபொற்பதம்வருந்த
இதமாய்நடிக்கின்றதெத்தனை காலமென விரங்கப்
பதமாறியாடுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

25. பழியஞ்சினது.

செழியன்றமிழ்வளர்கூடலிற் பூசுரன்றேவிவந்தே
அழியுமிடத்தினிலம்மறையோனொருவேடன்கொன்றான்
மொழியும்பரிசுதெளியாதவேந்தன்முன்னோறியப்
பழியஞ்சிக்காட்டுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

26. மாபாதகந் தீர்த்தது.

தோதகவாசகமாமதுரபுரிசூழ்ப்பதியிற்
பேதகமானமறையோன்புதல்வன்பிதாவுவன்கொன்று
தீதகந்தன்னிலுஞ்செய்யாதசெய்தவைதீரவொண்ணப்
பாதகந்தீர்த்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

27. அங்கம் வெட்டினது.

புடவிக்குள்வீறுமதுராபுரியிற் புநுழ்ப்பணிக்கன்
கிடமுற்றமைந்தரிற்சித்தனென்போன்செய்ததீமையிறை
கடகொட்டிவாளிட்டெதிரிட்டவன்நனைக்கண்டதுண்டம்
படவெட்டிவிட்டசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

28. நாக மெய்தது.

தென்னுட்டையாளுமனந்தகுணத்துச்செழியன்றல்
இன்னதவெந்தொழிலெண்ணுயிரவருமிங்குழலை
முன்னாகமுட்டிமதுரைநனனுட்டைமுடிக்கவிட்ட
பன்னாகமெய்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

29. மாயப்பசுவை வதைத்தது.

அசைவருங்கூடற்பதிவருங்கோவையடர்துமென்ன
வசைமலிகுண்டர்வெகுண்டேபினும்மகமாற்றியந்த
இசைநகரிற்பொலிகுடிகளெல்லாமிதவன்றும்விட்ட
பசுவையுங்கொன்றசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

30. மெய்க்காட்டிட்டது.

விண்ணுடர்போற்றுமதுரைதன்மேன்மறுவேடன்வரத்
தண்ணுறுமந்திரிச்சாமந்தனார்செய்ததன்மைகண்டே
எண்ணப்பெரும்படைமெய்க்காட்டிமீட்டுமெழில்மெழுகின்
பண்ணுர்கதியருள்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

31. உவ்வாக்கிழி யருளியது.

கோத்திரமன்னன்மறையோரினுண்மைகொள்ளாததினற்
சாத்திரவேள்விகளைமறந்தேமழைதாழ்த்திடவே
கூத்தருளென்னமதுரையிலேகனகக்கிழியைப்
பாத்திபற்கீந்தசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

32. விளையல் விற்றது.

நிகரற்றதாருகாவனமடவார்தின்மதுரைதன்னிற்
றகவுற்றசெட்டிப்புதல்வினாநிச்சுமைந்தவந்நாள்
மிகவுற்றநல்வளைகொள்எந்மன்றேயவர்வீதிதொறும்
பகர்செட்டியானசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

33. அட்டமாசித்தி யுபதேசித்தது.

நலங்கொள்வெள்ளிப்பொருப்பினிழைநாறியார்க்குத்
துலங்குபுதேசந்தெரியாமற்சாபிக்கத்தொன்மதுரை
இலங்கியசாரலிற்கல்லாக்கொற்றிநற்சித்தியெட்டும்
பலந்தரச்செய்தசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

34. விடையிலச்சினை யிட்டது.

ஹந்தியகூடற்பதிவந்தசெம்பியனூர்செல்லவே
ஆங்கொருவாசலிலச்சினைவாங்கியறையிருளில்
நங்கொருவாசலிலையாடற்காணிபக்குறியைப்
பாங்குடனிட்டசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

35. தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தது.

முந்திப்பிரிதிசுலத்தோருமன்னர்முதிர்படையால்
வந்திடக்கண்டுமதுரையர்கோன்செய்யும்வாறெடுதன்ன
கூத்திரத்தாலவன்றன்றோற்கவெல்லுவையென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தல்வைத்திட்டசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

36. இரசவாதஞ் செய்தது.

மணிதிகழ்மாடமலிமதுராபுரிவாழ்சித்தராய்க்
துணிவுடனின்னன்புகேட்டணைந்தோமென்றுசொல்லியபின்
அணிதிகழ்பூவணைப்பொன்னையாட்கருளாணிப்பொன்னைப்
புணிவிடைக்கீந்தசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

37. சோழனை மடுவில் வீட்டியது.

வேதாவணங்குமதுராபுரியில்வெகுண்டுபொரத்
தீதாகவந்தனிற்போர்செய்யவேண்டிச்செழியனுக்காய்
ஆதாரமாய்ச்சூசன்மமராடிக்கிள்ளியையூழ்மடுவி
பாதாளத்திட்டசொக்கேபரதேசியங்கரனே.

38. உலவாக்கோட்டை யளித்தது.

பெருங்கோடுலாவும்வயல்சூழ்மதுரைப்பெரும்புனியின்
மருங்கோடுவாழ்சின்மருத்திரவாதியென்மாதவர்க்காய்
இருங்கோடிலாதவழித்தினைத்தனையென்றுநெல்லின
பருங்கோட்டையிந்தசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

39. மாமனாகவந்து வழக்குரைத்தது.

என்பார்மதுரைவணிகன்புதல்வனில்லாமையினால்
நண்பாமருகன்மகவாகிவைத்துநடந்தபின்பு
மண்பரணிகைக்கொள்ளாமனைப்போல்வழக்காடச்செட்டிப்
பண்பாகவந்தசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

40. வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டியது.

வரகுணபாண்டியன்பிரமத்தியால்வந்துயிர்வருந்தக்
திரமுடனையிடைமாமருதூரிற்றெனியச்செய்தே
உரகமுன்சூழ்ந்தமதுனையிலேயவனூரறியப்
பரவுலகிந்தசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

41. விற்றகு விற்றது.

புயல்வளர்சோலைமதுரைநன்னாட்டிற்புகழ்ப்பணிக்கன்
இயலிசைவல்லெனவரவேழிசைப்பாணனுக்காய்
வியனுறவேழிசைச்சாதாரிபாடவிறகுதலைப்
பயனுறவந்தசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

42. திருமுகங் கொடுத்தது.

வேடிக்கையாகமதுராபுரியினின்மேன்மையெல்லாம்
நாடிப்புருமியாழ்ப்பாணபத்திரனல்லிசைக்காய்த்
தேடிக்கொடுத்தபொன்போதாமற்சோற்றுக்குச்சிட்டுக்கவி
பாடிக்கொடுத்தசொக்கேபரதேசியங்கரணே.

43. பலகையிட்டது.

முத்தமிழோர்தென்மதுராபுரியின்முப்போதுமல்லால்
வெத்துயராமத்துப்பாடப்பொன்மாரிக்குவேண்டியதோர்
சித்திரமாம்போற்பலகையைச்செவ்வியபாணனென்னும்
பத்திரம்பியுஞ்சொக்கேபரதேசியங்கரணே.

44. இசைவாது வென்றது.

முடிவொன்றிலாதமதுராபுரிமன்னன்முத்தமிழ்தூல்
குடிகொண்டவெற்றிவிறலிதன்னோடிசைகூறுமென்ன
வடிவங்கொள்பத்திரனின்மனையாளிசைவாதுவெல்லும்
படிவந்துதவுஞ்சொக்கேபரதேசியங்கரணே.

45. பன்றிக்குட்டிக்கு முலகொடுத்தது.

பகாள் கூடலில் வேளாளர் செய்த துமீ துவர வன்றி நன்மா முனிசாபத்துக்கேற்கவடிவுறத்தாய் சென்றிடக்குட்டியின்றாய்போற்பரிந்துசெழு முலைபாற் பன்றியுமானசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

46. பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியது.

நீலக்கரும்பு பன்றிக்குட்டி முன்னன்குநின்பாலநந்திக் கோலத்துடன் மந்திரிகோலமதாகத்தென்கூடலிலே சிலத்தவர்புகழ்வேளாளர்கோத்திரத்திற்செனிக் கி பாலர்க்களித்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

47. கரிக்குருவிக்குப் பதேசித்தது.

கத்தித் துறக்கும்வெங்காகத்தினுற்கயவாய்க்குருவி முத்தித்தலம்மதுரையென்றேநிமுறைபிடவே மித்திஞ்சயத்தினையாரளுளால்வியன்வன்குருவிப் பத்திக்கருளுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே

48. நாரைக்கு முத்திகொடுத்தது.

கத்திக்கழனிதொறுமினருந்துஞ்செங்கானரையான் முத்திக்குரியபெரியோரைச்சார்ந்துமுதிழ்த்ததினால் எத்திக்குமேயந்தமதுராபுரியில்வந்தேத்தியபின் பத்திக்கருளுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

49. திருவாலவாயானது.

ஆம்பாரனைத்துமலைதாத்திரீங்குமன்னாளினின்னை வேம்பார்தொடைப்புயனித்தலத்தெல்லையினம்பெனவே தேம்பாரசெல்வத்திருவாலவாயெனச்சீருடைத்தாய்ப் பாம்பால்வளைத்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

50. சுந்தரப்பேரம் பெய்தது.

மல்படுதிண்புயன்வங்கயசேகரன்மதுரையின்வாய் வில்வவிவிக்ரமச்சோழன்படையொடுமீண்டமர்ச் சொல்படுநின்னைநின்றேறத்தவவற்குநற்சுந்தரப்பேர்ப் பங்குணதொட்டசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

51. சங்கப்பலகை கொடுத்தது.

உலகமகிழ்வெய்தமுன்னாட்புலவருடனிருக்க இலகுவியையளித்தருள்வாயென்றெதிர்புகழும் புலவர்மதுரையிலேழேழுபேரும்பொருந்தச்சங்கப் பலகைகொடுத்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

Never be afraid to tell the truth, cost it what it may.

52. தருமிக்குப்பொற்கிழி யளித்தது.

மாப்பாடலஞ்செறிமாம்துராபுரிவாழ்வழுகி
காப்பாய்நினைந்தபடிகவிபாடிக்கனகத்தினுற்
கோப்பாகக்கட்டுங்கிழியையறுத்துக்குலதிலகப்
பார்ப்பானுககீந்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

53. கீரனைக் கரையேற்றியது.

உயர்ந்தநற்கூடல்வருந்திமுன்னேயுன்னுடனெதிர்க்க
வியர்ந்திடநன்னுதற்கண்ணமுற்காட்டமிகவஞ்சியே
கயந்தனில்விழுநக்கீரனையேகரையேற்றியபின்
பயந்தனைத்தீர்த்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

54. கீரனுக்கு இலக்கண முபதேசித்தது.

எண்னுந்தமிழின்பெருமையிந்நாட்டிலிசைந்திடவுடம்
மண்ணின்மருநானக்கீரர்க்குண்டாகவுமாமலயம்
நண்னுங்குறுமுனிவர்க்குபதேசநற்கூடலிலே
பண்னுந்தமிழைச்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

55. சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்தது.

எழிறிகழ்கூடலினின்வாசகப்பொருளின்பயனை
வழிபடுசங்கத்தவர்மொழிவாயென்றுவந்துநிற்க
ஒழிதிகடான்செல்வனுப்பூர்சிழான்மைந்தனாமையினுற்
பழுகில்லையென்னுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

56. இடைக்காடன் பிணக்குத் தீர்த்தது.

திருந்தியசெல்வமதுரைச்செழியன்முன்சென்றடியேன்
அருந்தமிழ்பாடினன்கேட்டானிலையென்றவன்சொல்லவே
கரும்பெனச்சொல்லியுடன்வடபாலிடைக்காடனுங்காப்
பரிந்துபின்போனசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

57. வலை வீசினது.

இருமீன்பிடிக்கவலைப்பிள்ளையாயெழின்மாமதுரைப்
பொருமீன்கணைத்தரவேண்டுமென்னப்பொருந்தியபின்
வருமீனருந்திக்கடலேழுழக்கியமாமகரப்
பருமீன்பிடித்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

58. வாதஜூடிகளுக் குபதேசித்தது.

ஞாலத்தர்போற்றுமதுராபுரிமன்னன்பொருளாக்
கோலிப்பெரும்பரிகொள்ளப்பெருந்துறைகூட்டியப்போ
தாவித்தஞானவுபதேசம்வாதஜூராருக்கன்பாய்
பாவித்தருளுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரனே.

• 59. நரி பரியாக்கியது.

அரிமாரக்குஞ்சோலைமதுரையின்மன்னனடற்பரிக்காய்
எரியாதகோபத்துடன்வாதவூரர்க்கிடுக்கணுரைத்
தரியாத்திருவுளத்தாலேநரிதனைத்தாரணியிற்
பரியாக்கிவைத்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரானே.

60. பரி நரியாக்கியது.

வரிபயின்பின் துவசன்முன்னேநின்றதுரைநன்னில
விரிவுறச்சென்றுவெளிதனிற் காண்பித்துமேன்மைபுடன்
நெருநலின்முன்றந்தொன்னுக்கெல்லாமவிலேநேரிட்டபின்
பரிநரியாக்குஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரானே.

61. மண் சுமந்தது.

ஆடல்வந்தமாகப்பரிக்குநரியிட்டமைச்சனுக்குக்
கடல்வந்தவெள்ளமழைப்பிக்கத்தென்கரைகட்டுதற்காச்
சுடவந்தபிட்டுக்குக்கூடையினான்மண்சுமந்தடியும்
படவந்திருந்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரானே.

62. பாண்டியன் சுரந்தீர்த்தது.

வந்தித்தவர்கண்மனத்துயர்தீர்க்குமதுரையென்றே
சிந்தித்துயர்கதிசேராமற்றீநெறிசேர்ந்துபொல்லா
நிந்திச்சமணும்வழுதிவெப்புங்கெடநீறுதனைப்
பந்திக்கவிந்தசொக்கேபரதேசிபயங்கரானே.

63. சமணரைக் கழுவேற்றியது.

இதத்தச்செழுந்தமிழ்த்தென்கூடன்மன்னன்முன்னேடெழுதி
• வித்ததுடன்சம்பந்தர்வெண்ணீறுபோற்றிடவெற்றிகண்டே
மதத்தொல்லாச்சமணண்ணாயிரவரைவன்கழுவிற்
பதைத்திடவேற்றுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரானே.

64. வன்னியுங் கிணறும் இலிங்கமு மழைத்தது.

கதிசேர்வணிகன்விடத்தாலுயிர்விடக்கன்னியர்க்கா
விதிசேர்ச்சம்பந்தரெழுப்பியநாளினிலீறுசொல்ல
• நீதிசேர்நிரம்பியகூவமிறைவன்னிநன்மதுரைப்
பதிசேர்ச்செய்யுஞ்சொக்கேபரதேசிபயங்கரானே.

பயங்கரமலை முற்றிற்று.

திருச்சீற்றம்பலம்.

வேல்முருகர் துணை.

திருப்புகழ்.

விநாயகர் துதி.

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி	எடிபேணிக்-
கப்பிய கரிமுக	
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ	கடிதேஞம ;
கற்பகமென வினை	
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்	மதயானை -
மற்பொரு திரள்புய	
மத்தள வயிறனை யுத்தமி புதல்வனை	பணிவேனே ;
மட்டவிழ் மலர்கொடு	
முத்தவி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்	முதல்வோனே -
முற்பட வெழுதிய	
முப்புர மெரிசெய்த வச்சிவ னுறைநதம	அதிதீரா ;
அச்சது பொடிசெய்த	
* அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	பிபமாகி-
அப்புன மதனிடை	
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை	பெருமானே.
அக்கண மணமருள்	

விநாயகமலை.

சரவணசாதா நமோநம கருணையதீதா நமோநம	அபிராம-
சுததள பாதா நமோநம	
தருணகதீரா நமோநம நிருபமர்வீரா நமோநம	சுகதீச ;
சமதள லூரா நமோநம	
பரமசொரூபா நமோநம சுரர்பதிபூபா நமோநம	உமைகாளி-
பரிமள நீபா நமோநம	
பகவதிபாலா நமோநம விகபரமூலா நமோநம	அருடாராய் ;
பவுருஷ சீலா நமோநம	
இரவியு மாகாச பூயியும் விரவிய துளேற வானவ	முனையோவென்-
ரெவர்களு மீடேற ஏழ்கடல்	

Often times calamity turns to our advantages.

நிடர்ப்பட மாமேரு பூநர மிடிபட வேதா னிசாசர
 ரிகல்கெட மாவேக நீடமில் விடுவோனே ;
 மரகத வாகார வாயனுமிரணிய வாகார வேதனும்
 வசுவெனு மாகார வீசனு மடிபேண-
 மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலாமகிதர
 வனசர ராதார மாகிய பெருமானே.

பூநீ சுந்தவேள் ஆறு படைவீடு.

(II) திருப்பரங்குன்றம்.

வடத்தை மிஞ்சிய புளந்த வனமுலை
 தனைத் திறந்தெதிர் வருமினோரார் கருயிர்
 மயக்கி யைங்களை மகனனை யொருவரு மையினுலே-
 வருத்தி வஞ்சக நினைவொடு மெலமெல
 நகைத்து நண்பொடு வருமிரு மெனவுரை
 வழத்தியங் கவரொடு சருவியுமுடல் தொடுபோதே ;
 விடத்தை வென்றிடு படைவிழி கொடுமுன
 மருட்டி வண்பொருள் கவர்பொழு தினில்மயல்
 விருப்பெனுப்படி மடிமிசை யினில்விழு தொழிலதானே-
 விளைத்தி டும்பல கணிகையர் தமதுபொய்
 முனத்தை நம்பிய சிறியனை வெறியனை
 விரைப்பதந்தனி லருள்பெற நினைகுவ னுளதோதான் ;
 சூடத்தை வென்றிரு கிரியென வெழில்தள
 தனத்த கொங்கைகள் மணிவட மணிசிறு
 சூறக்கரும்பின் மெய்துவள் புயனெனவரு வடிவேலா-
 குரைக் கருங்கடல் திருவனை யெனமுன
 மடைத் திலங்கையி னதிபதி திசுசரர்
 குலத்தொடும்பட வொருகளை விடுமரி மருகோனே ;
 திடத் தெதிர்ந்திடு மசுரர்கள் பொடிபட
 வயிற் கொடும்படை விடுசர வணபவ
 திறற்குகன் குருபரனென வருமொரு முருகோனே-
 செழித்த தண்டலை தொறுமில் கயகுட
 வளைக் குழந்தரு தாளமு மிகுமுயர்
 திருப்பதங்கரி வளநகர் மருவிய பெருமானே.

(2). திருச்செந்தூர்.

பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத்

தனமானார்-

படையம் படையென வந்திக்குங்கட்

கடையாலே ;

வரியளி நிராமூரல் கொங்குக் கங்குற்

குழலாலே-

மறுகடு மருளனை யின்புற் றன்புற் :

றருள்வாயே ;

அரிதிரு மருகக் டம்பித் தொங்கற்

றிருமார்பா-

அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித்

தெறிவேலா ;

திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற்

குருநாதா-

ஜெயஜெய ஹாஹா செந்திற் கந்தப்

பெருமானே.

தொந்திசரிய மயிரே வெளிற் நிரை

தந்தமசைய முதுகே வளைய விதழ்

தொங்க வொருகை தடிமேல் வரமகளிர்

நகையாடி-

தொண்டு சிழவனிவ னாரென விருமல்

கண்கிணென்மு னுரையே குழறிவிழி

துஞ்ச குருடுபடவே செவிடுபடு

செவியாகி ;

வந்தபிணியு மதிலே மிடைபு மொரு

பண்டி தனுமெ புறுவே தனையுமிள

மைந்த ருடைமை கடனே தெனமுடுக

துயர்மேகி-

மங்கை யழுது விழவே யம்படர்கள்

நின்றசருவ மலமே யொழுக் வுயிர்

மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிசை

வரவேணும்

எந்தை வருக ரகுநாயக் வருக

மைந்த வருக மகனேவருக யினிவருக

வென்கண் வருக வெனதாருயிர் வருக

அபிராம

இங்கு வருக வரசே வருகமுலை

புண்கவருக மலர் சூட்ட வருக

வென்று பரிவினொடு கோசலை புகல்

வருமாயன்

சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள

வஞ்சி மருவு மழகா வமரர்சிறை

சிந்த வசரர்களை வேரோடுமடிய

டுதீரா -

திங்க ளரவு நதிசூடிய பர்மர்

தந்தகுமர வலையே கலூர் பொருத

செந்தினதரி வினிகே மருவிவளர்

பெருமானே.

There is no place like home if it is tidy.

(3) பழநி.

நாத விந்துக லாகி நமோநம
 வேத மந்தர் சொரூபா நமோநம
 ஞான பண்டித சுவாமீ நமோநம வெகு கோடி-
 நாம சம்புகு மாரா நமோநம
 போக வந்தரி பாலா நமோநம
 நாகபந்தம யூரா நமோநம பரஞரர் ;
 சேத தண்டவி நோதா நமோநம
 கீதகிண்கணி பாதா நமோநம
 திரசம்பரம வீரா நமோநம சிரிராஜ-
 தீப மங்கள சோதி நமோநம
 தூய வம்பல லீலா நமோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருடாராய் ;
 நதலும் பலகோ லால பூசையும்
 ஓதலுங் குண வாசார நீதியும்
 ஸரமுங் குருசீர் பாத சேவையு மறவாக-
 ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்வினை
 சோழ மண்டல மீதே மனோகா
 ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலுரா ;
 ஆதரம்பயி லாஞ்ஞரீ தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ போடே முனாினி
 லாடல்வெம் பரிமீதேறி மாகயிலை றிலேகி-
 ஆகியந்த வுலா வாச பாடிய
 சேரர் கொங்கு வைகாஜர் நனாதி
 லாவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே (க)

மலபதறந்து மதலையென வேதவழ்ந்து
 அழகுபெற வேநடந் தினையோனாய்-
 அருமழலை யேமிகுந்து குதலைமொழி யேபுகன்
 மதிவிதமாய் வளர்ந்து பதினாறாய் ;
 சிவகலை ளாகமங்கள் மிகவுமறை யோ துமன்பர்
 திருவடிகளே நினைந்து ததியாமல்
 தெரிவையர்க ளாசையிஞ்சி வெகுசுவலையா புழன்று
 திரியுமடி யேனையுன்ற னாசேராய் ;

மவுனவுப தேச்சம்பு மதியற்கு வேணிதும்பை
மணிமுடியின் மீதணிந்த மகதேவர்-
மனமகிழ வேயணைந்து வொருபுறம தாகவந்த
மலைமகள் குமரதுங்க வடிவேலா ;
பவனிவர வேயுகந்து மயிளின்மலிசை யேசுகிழ்ந்து
படியதிர வேநடந்த கழல்வீரர்
பரமபத மேசெறிந்த முருகனைனவே யுகந்து
பழநிமலை மேலமர்ந்த பெருமானே.

(4) திருவோகம்.

மலடிவயிற்று மகன்போலே யொரு
புகைய லெடுத்த தனம்போலே யொளிர்
வயிரமடுத்த கனம்போலே யிள முலைமானார்-
வலியவணைத்த சுகம்போலே கதி
ரொளிவிடுதற் வடம்போலே பரி
மணமிகு புட்ப வனம்போலே கர நகிலோலே
அலைகடல் பெற்றிடு பெண்போலே யொரு
புலவர் தமக்கிரு கண்போலே கரை
யருகி லடுத்த சலம்போலே யுன தழகாமோர்-
அமுதுபுகித்த ரசம்போலே திரை
கடன்மடை விட்ட சலம்போலே தின
மதிசயமுத்தமி முன்பாலோ தநின் னருடாராய்
கலக லெனச்சொல் சிலம்பா சீர்பெறு
மலைமகள் பெற்ற குழந்தாய் மாமத
கரிமுகனுக் கொரு தம்பி கானவர் மகளாமோர்-
கடிமலர் மொய்த்த சுரும்பே ஞானிகள்
மனதுரு சித்த கரும்பே வானவர்
கவலை தணித்தரு ளன்பே மாயவன் மருகோனே
குனிசன் மகட்கொரு நண்பா வேழிசை
யளிகள் சுவைத்த கடம்பா போய்வரு
ஞ்ரைகடலுக்கொரு சம்பா னய்வரு , வடிவேலா-
கொடிய பிணிக்கு மருந்தே தாள்பணி
யமரர் தமக்கு விருந்தே தோகைகொள்
குருகு நடத்து துரங்கா வேரக முருகோனே. (க)

(இதன் தொடர்ச்சி 178-வது பக்கம் காண்க.)

Persistence is the key to success.

சிவமயம்.

செல்வம்:—சீர், கல்வ், இன்பம், ஐசுவரியம், பாக்கியம், சுவர்க்கம் எனப் பல பொருட் கிளவியாய் விற்கும். அச்செல்வம் பொருட்செல்வம், கல்விச்செல்வம், அருட்செல்வம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள் முதற் கண்ணதாயுள்ள பொருட்செல்வமானது; மண், பொன், ஆதியனவாம். அவை இவ்வுலக இன்பத்திற் கின்றியமையாதன. உலகவின்பத்திற்கு முற்றும் அருகராயுள்ள மானிடரை மிக மேம்பாடுடையவரென உயர்த்திக்கூறுவர். “அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தலரிது.” என்றும், “எண்ணரிய பிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதான் யாதினு மரிதரிதுகாண்.” என்றும், “அண்டசஞ்சுவேதசங்களுற் பிசஞ்சராயுசத்தோ, டெண்டருநாலெண் பத்துநான்கு தூறாயிரத்தா, ஸுண்டிபல் யோனியெல்லா மொழித்து மானிடத்துதித்தல், கண்டிடிற் கடலைக் கையாளீந்தினன் காரியங்காண்.” என்றும், “மானிடப்பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காய் மானிடத்தைந்து மாடு மரன் பணிக்காக வன்றோ, வானிடத்தவரு மண்மேல் வந்தரன் றனை யாச்சிப்ப, ருனெடுத்துழலுமூம் ரொன்றையு முணரார்தோ.” என்றும், மண்ணவராகிய மானிடர்க்கு இகபரமுத்தி யென்னும் மூன்று பதங்களும், விண்ணவர்களாகிய தேவர்க்குப் பரமுத்தியாகிய இரண்டு பதங்களும், பண்ணவர்களாகிய பாதனவாசிகர்க்கு இன்பமுத்தி யென்னும் ஒரு பதமும் சித்திக்கும் என்று தனியூர்ப் புராணங் கூறலானும் மானிடப்பிறவியானது வச்சேடித்ததெனக் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. “மண்ணவர்க்கிசும் பரமு மத்து விதமுத்தியும் வயங்குகற்பகத்தார், விண்ணவர்க்கெமையும் பரமுமுத்தியுமேல் விளப்பிய விரண்டுமென்றதை, பண்ணவர்க்கின்பமுத்தியுமாயபடர்புமுசீச சரத்தமர்ந்து, கண்ணவர்க்கினிய புரிதருவரதக் களிமதயானை பொற்பதமே.” என்றும் சுவர்க்க, மத்திய, பாதனமென்னும் திரிலோகங்களுள்ளும் நல்வினைப்பயனாகிய இன்பத்தை மேலேயுள்ள சுவர்க்கலோகத்தினும் தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்தைக் கீழேயுள்ள பாதன லோகத்திலும் சென்று அனுபவித்து அவ்வினை தொலைந்தநூன்றே மீண்டும் பூமியில் வந்து தேரீன்றுதலுண்மையாதலானும் சுவர்க்கவாசிகளாகிய தேவர்களும் புவியில் வந்து இறைவனைப் பூசிப்பதுண்மையாதலானும் புவியே விசேடமுடைத் தென்றாயிற்று. ஆனதுபற்றி “உலகமென்பதுயார்தோர்மாட்டே” என்பதற்கிணங்கப் புவியின்தண்ணுள்ள மானிடர்கள் மிகச்சிறந்தவர்களெனப்பெறப்படுகிறது. “அயன்படைத்திடு மண்டத்திற்காவியாய்ப், பயன்படைத்த பட்டும் பதியென்பரா, னயம்படைத்திடு நற்றொண்டைநாட்டினுள், வியன்படைத்து விளங்குமேற்பாடியே.” என்னுந் திருவிருத்தத்தால் நன்கு விளங்குகின்றது. அதுநிற்க, மேற்கூறிய அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்த மானிடராய்ப் பிறந்த யாவர்க்கும் பொருட்செல்வம் அத்தியாவசியமென்றும், அவற்றைத் தேடிக்கொள்ளல் அவசியமென்றும் அப்படி யடைப்பெறுங்காலத்தில் அறத்தின் வழியாகவே சம்பாதிப்பது எண்ணிற்றந்த நன்மைகளைப் பயக்குமென்பது உண்மையேயாம். இக்கருத்துப் பற்றியே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் “அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து, தீதின் விந்தப்பொருள்.” என்று திருவாய்மலார்தருளிரர்கள். ஆகவே அறத்தையும் இன்பத்தையும் விரும்பிய ஒவ்வொருவரும் தரும் வழியிலேயே அப்பொருட்செல்வத்தை யடைதல் வேண்டும் என்பது நன்கு புலப்படுகிறது. இவ்வுலக இன்பத்தைப் பெரும்பாலும் வேண்டிநிற்கும்

Riches fear not words.

இல்லறத்தார்க்கேயன்றி மறுமையின்பத்தை வேண்டுகிறதும் துறவறத்தார்க்கும் பொருட்செல்வம் வேண்டுமென்னுங் கருத்துட்கொண்ட பரமசிவிய துல்லியரான மணிவாசகப்பெருமானும் “முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னுல் முடியும்.” என்றும் “வறியார் இருமை அறியார்” என்றும் திருக்கோவைபுராள் அருளிச்செய்தார்கள். அத்தகைய பொருட்செல்வத்தின்பெருமை மிகச்சிறந்ததென ஸ்ரீகச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் “பிறந்த நல்லுயிர்க்கெலாம் பெருமைநல்கிய விற்றோர் பொருண்மைய திரண்டின் வன்மையு மறிந்தவர் தெரிவரேலரியகல்வியிற், சிறந்தது திருவெனச் செப்பலாகுமால்.” என்றும் “அளப்பருங்கல்வியு மாக்கம்யாவையுங், கொளப்படுதன்மையிற் குறைவுருதவை, வளர்த்தலின் மேதக வனப்புச்செய்தலிற், கிளத்திடிண்மேலது கேடில் செல்வமே.” என்றும் வியந்துகூறியுள்ளார்கள். இக்காரணம்பற்றியே மகாகவியாகிய கம்பர்—“பூரியாதமைவோந்தாக்கும் புவி புரஞ்சூறுதும்க்கும், சீரியவுண்டிசேர்க்குந் தேவர்தம்முலகம்போக்கும், காரிய மனைத்துங் கூட்டுங்கருதலர்தம்மைவாட்டுங், கூரியதிதன்மேவில்கொழும் பொலீர் கொண்மினென்றார்.” எனவும் கூறியார். திருத்தக்கதேவர் சீவக சிந்தாமணியில்—“வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங், குன்றிரர்களைக் குன்றெனவாக்கலு, மன்றியுங்கல்வியோடிகாக்கலும், பொன்றுஞ்சாகத்தினையு பொருள்செய்யுமே” என்றும், “பொன்னினொரு பொருபடையப்படை தன்னினொரு தரணிதாணியிற், பின்னையாகும் பெரும்பொருளப்பொருள், துன்னுங்காலை துன்னுதனவில்கேயே.” என்றும் ஐம்பெருங்காப்பியங்களிலொன்றாகிய வீளையாபதியில் “குலந்தருங்கல்விகொணர்த்துமுடிக்கு, மலந்தகிளகளழிபிசிரீக்கு, நிலம்பகவெம்பிய நீள்காம்போகிப், புலம்பில்பொருடர்ப்புன்கண்மையுண்டோ.” என்றும், தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்த்தருளிய திருக்குறளில் “பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லவ தில்லென்பாருள்.” என்றும் இன்னும் அநேக பிரபலப் பிரமாணங்களினால் எடுத்துக்காட்டவல்லனாம், பெருந்துணையாயுள்ள தூஉமாகிய இப்பொருட்செல்வமில்லாவிடில் பலவிதமான இடையூறுந் துன்பமும் விளையும் என்பது யாவர்க்கும் பிரத்தியட்சமேயாம். மிக்க கல்விகேள்விகளிற் சிறப்புடையரேனும் பொருட்செல்வமில்லாயின் அவர்தம் வாய்மொழி யொரு சிறிதும் எடுபடாதென்றும் மனைவி மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளா என்பது உண்மையெனப் பொய்யாமொழிப்புலவராகிய நாயனார் “இல்லாரை யெல்லாருமெள்ளுவர் செல்வரை, எல்லாருஞ் செய்வார் சிறப்பு” என்றும் பூலோக சரஸ்வதியாகிய மூதாட்டியார்—“கல்லானே யானுலுங் கைப்பொருளொன்றுண்டாயின், எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்—இல்லானே, இல்லாளும் வேண்டா ளின்றெடுத்த தாய்வேண்டான், செல்லாதவன் வாயிற் சொல்.” என்றும், யாவற்றையும் கருப்பத்திலடக்கிப் பிறர்க்கிடந்தராதுகாக்குந்தாயே வேண்டாளாயின் அப்பொருட்செல்வ மிருக்கவேண்டியது உத்தமமல்லவா? இப்பொருட்செல்வமாதிரும் உண்டாகப்பெறின் அவரொப்படிப்பட்டவராயினும், அறிவிலராயினும் நன்கு மதிக்கப்படுவார்கள். “குணமிருந்தாலுங் குலமிருந்தாலுங் கொழுந்தமிழின், மணமிருந்தாலுமதியிருந்தாலும் வழத்திடுவங், கணமிருந்தாலுமோர்காசம்பெறாது சிங்கராவரைப், பணமிருந்தாலவர்க்கெல்லாரு மஞ்சலிபண்ணுவரே.” எனத்தனியன் கூறுதலானும் அத்தகைய பொருட்செல்வத்தை எத்தகைய இடையூறுகள் வரின்னும் பொருட்டபடுத்தாது “நிரைகடலோடியுந் நிரவியந்தேடு” என்பதற்கிணங்கப் பெருமுயற்சி செய்து தீவினையின் வருவாயை விட்டு ரல்வழியில்

Money makes many things

வரும் பொருட்செல்வத்தால் இம்மையின் பத்திற்கும், மறுமையின் பத்திற்கும் ஏதுவாகிய நல்லறங்களைச் செய்தல்வேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்யாது “பாடு பட்டுத்தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக், கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிடிங் காலிதான் போயினபின் யாரே யனுபவிப்பார், பாலிகா ள்ந்தப் பணம்.” என்னும் இப்பாசரத்திற்கு இலக்காக வாழ்நாளெல்லாம் வீணாளாகக் கழித்து வருந்திச் சம்பாதித்த பொருட்செல்வத்தைச் சேமித்து வைத்து இறந்துபோவோமாயின் நம்மிலும் அறியாடையுடைய வர்கள் யாவருளர். இக்கருத்துப்பற்றியே தவராஜ சிங்கமாகிய பட்டினத்தடிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு “பிறக்கும்பொழுது கொடுவதை இல்லை பிறந்து மண்மேல், இறக்கும்பொழுது கொடுபவதில்லை விடை நடுவிற். குறிக்குரிச் செல்வஞ் சிவன் மறந்ததென்று கொடுக்கரியா, திறக்குங் குலாமருக் கென்சொல்வென் கச்சியேகம்பனே” என்றும் பழிபாவத் திற்கஞ்சி யப்பொருட்செல்வத்தைக் காப்பாற்றி இல்லற தருமங்களைக் குறைவற அப்பொருட்செல்வத்திற்கேற்ப விதிவிலக்கின்படி செயற்பாலன வற்றிற் பெருக்கியும், அல்லாதனவற்றிற் சுருக்கியு் செல்விடுவதே இருமையின் பத்தைப் பயந்தலாகும் அதுதான் அறிவுடையார் கடமையாகும். அதனை யொருபொருட்டாய் மதியாமல் வீணசெலவு செய்வாராயின் துன்பத்திற் கிடந்தருமென்பதிலேயுமில்லை. “ஆனமுதலி வதிகுஞ் செல்வா ளல், மாண மழிந்து மதிசெட்டுப்—போன திசை, எல்லார்க்குங் கள்ளு யேழ்பிறப்புற் றியேயு, நல்லார்க்கும் பொல்லா னாடு.” என ஒளவையாரும், “இன்ன மறும் பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே யந்தோ பிறப்பால், இழிற்சாலுந் துன்பமே யன்ன, தழிற்சாலுந் துன்பமே யந்தோ பிறப்பால், இழிற்சாலுந் துன்பமே யாம்.” எனக் கூறக்கிடக்கிறது. இத்தியா திகாரணங்ளால் மேம்பட்ட பொருட் செல்வம் நிலையாமை பற்றி யருவருக்கக்கூடியதென்பார். “புள்ளிய தோலாடை புனைந்தாவப் பூணணிந்த, வெள்ளிய செங்கண் விடையா னடிக் கமலம், உள்ளியமெய்யன்பாருவருத்துத் தள்ளியசெல்வத் தருக்கிஓயென் செய்தாய்.” என்பது பெறப்படுகிறது அத்துடன் செல்வம் என்னும் பொருளானே “பல்கதிர்விரித்துத்தோன்றிப் பாடுகெய்கதிரேபோல, மல்ல னீரிலகிற்றேன்றி மறைந்திடுமும்மைவிட்டுச், செல்வமென்றுறுவதற்குச் செல்வமென்றுரைக்கும்பேர் நன்மல்லலை வீளைப்பதாகா தரும்பெறற்செல் வல்பாவாய்.” என்றுங் குசேலோபாக்கியானத்திலும் “ஈட்டியதேன் பூ மணங்கண்டிரதமுங்கூட்டிக்கொணர்ந்தொரு கொம்பிடைவைத்திடு, மோட் டித்தரத்திட்டது வலியாக்கொளக, காட்டிக்கொடுத்தவை கைவிட்டவாதே,” என்னுந் திருமந்திரத்தாலும், “ஈண்டலரிதாய்க் கெடுதலெளிதாகி, நாண்டல் சிறிதாய் நடுக்கம் பலதருஉம், மாண்பி னியற்கை மருவிலரும் பொருளை, வேண்டாதொழிந்தார் விறலோ விழும்தோ.” என்னும் வளையாபதியானும், “தியாலோரோலோ தேர்வேந்தர் தம்மாலோ, மாயாததெவ்வர் வலியாலோ— யாதாலோ, விப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்றுபொருள், வைத்தார்க், னெப்பொழுது நீங்கு ரிடர்.” என்னும் பெருந்தேவலர் பாரதத்தானும் “வெறுத்துவாரியினொருபொருள் வீழ்த்தினும் விரும்ப, மறுத்துவந்துதன் மருங்குறு மவற்குரித்தாயி, னிறுத்தொர் செப்பினுள் வைத்துறைந்ன்று தான்ருனே, பொறுத்துக் காப்பினு மாய்ந்துபோம்போம் பொருண்மாதோ.” என்னும் பாகவதத்தானும் “கூத்தாட்டவைக்குழாத் தந்தேபெருஞ்செல்வம், போக்குமது விளிந்தற்று.” என்னுந் திருக்குறளானும், “துப்புறு பொருளி னைத் தேடத் துன்பமாங், கைப்பொருளுண் டெனிற் கருத்துமோகமா, ம்

Riches are not enduring.

பொருளழிந்திடும் போதுமல்லா, மெப்பொழுதோ பொருளின் ப மாதோ? என்னும் சிவகுறந்திரட்டானும், “திருமகணியை மயுரு செல்வர்கேட்டி ரேன், மருவிய மனிதரை யிகர்துமற்றவன், பொருவறுபுகழினர் புதியகாமுறு, மொருவர்கண்ணுறவிலளுணர்ந்து கொண்மினே, புண்ணியமுலந்தபின்பொரு ளிலார்களைக் கண்ணிலாது நந்திடுங்கணிகைமார்கள்போ, லெண்ணிலனிகந் திடும்யாவர்தப்பையு, நண்ணியநன்பிலணங்கைவண்ணமே,” என்னும் சூளா மணியாலும், “முல்லைமுகை சொரிந்தாற்போன் றினியபாலடிசின்மகளி ரேர்த, நல்ல கருணையாளுவாயும்பொற்கலத்து நயந்துண்டார்க, எல்ல லடையவடகிடுமினோட்டகத்தென்றயில்வார்க கண்டுஞ், செல்வநமாங்கா ணினையன்மின்செய்தவமே கினேமின் கண்டிர்.” என்னுஞ் சீவகசிந்தாமணி யிலும் கூறுதலால் நன்கு புலப்படுகிறது. ஆனதுபற்றித்தான், பொருட் செல்வத்தைவிடக்கல்விச்செல்வமானது மிகச்சிறப்புடைத்தென்பது முடிந்த முடிபேயாம். அதாவது கற்றக்குரிய தூல்களே நல்லாகிரியரை யடுத்துக் கேட்கமுறையானே வழிபட்டொழுதி வரன்முறையாகக் கேட்டாராய்ந்து ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து அதன்வழி யொழுகலே சிறப்புடைத்தாம். கற்றற் குரிய தூல்களாவது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு புரு ஷார்த்தங்களை புள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ லெடுத்துக்காட்டி யுறுதிப் பொருள்களை யுணர்த்துவதே நன்னூல்களாகும். அதனைக் கற்றவர்கட்கு அக்கல்விச்செல்வமானது யாவற்றையும் பகுத்தறிவதற்கு ஏதுவாகவும், கொள்ளற்பாலனவற்றைக் கொள்ளுதலும், தள்ளற்பாலனவற்றைத் தள்ளு தலும் ஆகிய கருவியாய் நிற்குமெனப் பெறப்படுகிறது. “அறம் பொரு ளின்பம் வீடும்பயக்கும், புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டு-முறுங்கவலென், றுற் றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியினுங்கில் லெச் சிற்றயிர்க்குற்றதுணை.” எனக் குமரகுரு சுவாமிகள் கூறியவாற்றாணுந் நெளியப்படும். இம்மைப்பயனைத் தருவதனி மறுமை வீடென்னும் மும்மையினும் இன்பம் பயத்திலினுளும் அவ்வவர் பிறவீதோறும் அழிவின் திருங்கே சேரலானும் கற்றவர் அரசருக் கும் மேம்பாடுடையவரென வியந்து கூறினார். “மன்னனு மாசறக் கற்றோ ணுஞ் சீர்தூக்கின், மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன், மன்னனுக்குத் தந் தேசமில்லாற் சிறப்பில்ல, கற்றோர்க்குச் சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.” என அதிவீரராமபாண்டியர் கூறலானும் பிறர்க்குக் கொடுக்குந்தோறும் நாளுக்குநாள் ஒங்கிவளர்தலானும் பொருட்செல்வத்தைவிடக் கல்விச்செல் வம் மிகச் சிறந்ததெனப் புலப்படுகிறது. “கேடில்லிழுச்செல்வங் கல்வி யொருவருக்கு மாடல்ல மற்றையவை.” எனவும். “செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வம் செல்வத்து னெல்லாந் தலை.” எனவும் “ஒருமைக் கட்டான் கற்ற கல்வி யொருவற்கெழுமையுமேமாப் புடைத்து.” எனவும் “யாதானு நாடாமா லாராமாலென் றொருவன் சார்த்தனையுங் கல்லாத வாறு.” எனவும் திருக்குறள் நன்கு புலப்படுத்துவதாலும் நன்கு விளங்கு கின்றது. அதுவுமன்றி “பொன்னணியுட்பேர்தர்புனையாப் பெருங்கல்வி, மன்னுமிறுரைதாமற்றொவ்வார்—மின்னுமணி, பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக், காணுங் கண்ணோக்குமோ காண்.” என நன்னெறி யில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கூறியவாற்றாணும். மன்னரிலும் மேம்பட்டவர் கவிஞரெனப் பெறப்படுகிறது. ஆனதுபற்றித்தான் மற்றெ ல்லா அழகினுங் கல்வி யழகே மிக்கதென்பார். “குஞ்சியழகுங் கொடுத்தா னைக் கோட்டழகும், மஞ்சளழகு மழகல்ல—நெஞ்சத்து, நல்லம்பா மென்னு நடுவுநிலைமையாற், கல்வி யழகே யழகு.” என நாலடியார் கூறலானும் கல்விச்

Learning is an ornament in prosperity.

செல்வமுடையவரே மேலானவராவார். “களர்நிலத்துப்பிறந்த வுப்பிணைச் சான்றோர், விளைநிலத்து நெல்லினும் விழுமிதாக்கொள்வர், கடைநிலத்தோராயினும் கற்றுணர்ந்தோரை, தலைநிலத்து வைக்கப்படும்” என நாலடியாரினும் “எக்குடி பிறப்பினும் யாவரேயாயினு மக்குடிக்கற்றோரை மேல்வருக வென்பார்.” என நறுந்தொகையிலும் கற்றவர்கட்கே கண்ணென்றுங் கல்லாத மாந்தர்க்குப் புண்ணென்று கூறக்கிடக்கிறது. “கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர்முக்கதிரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.” என்னுந் திருக்குறளானும் உணர்வதாகும் பின்னுந் திருக்குற்றாலப் புராணத்துள் “இருவிழி கள்வாண்முக்கதிலிருந்தாலும் வானிரவி யெழுந்தாலன்றி, கருதுநிலம்பல் பொருளுங் காண்டலரிதாமுலகிற் கண்போல் யாரும், பெருகியசெல்வமுமறிவும் பெற்றாறுதன்கேள்வி பெறுவார்க்கன்றித், திருவளர்புண்ணியபாவ மிம்மைமறுமையும் வீடுந்தெரியாவன்றே.” எனக் கூறலானும் கல்லாதவர்களுருவம் பேய்த்தோற்றமென்றே கந்தபுராணத்துள் “திருமைகொள்வள னெடுதிதில்கல்வியா, மிருமையினென்றினை யெய்திடாதேனி, னருமை கொள்வவுயி ரதனிஔற்றவும், பெருமையதுடையது பேயின்றோற்றமே.” எனவுண்கூறும். அப்படிக்கல்லாதவர்கள் முகம் மயானத்தையொக்குமென உபதேசகாண்டத்துள் “கற்றிலாய் கலைகற்றுணரார் முக, முற்றுகோக்கின் மயானத்தையொக்குமால், பெற்றுளார் பெறுப்பேறு தங்காதவர், சொற்ற கல்வியிற் றாயரென்றோதலே.” எனவும் கற்றவருக்கு எவ்வகையாற்றானும் யாதொரு துன்பமும் வாராதென்பது ஆன்றோர் துணிபேயாம். ஆனதுபற்றி விநாயபுராணத்துள் ஸ்ரீசச்சியப்ப முனிவரவர்கள் “வறுமையான்மடமைதன் னால் வருந்திநெஞ்சுழியுங்கூல, யறுதிசெய்துணையாங் கற்ற வுணர்வின் வளர்க்குமென்று, மிறுதியில்லாத வின்பரீட்டுமாதலி றுறத்தற்று, மறுவறு வொழுக்கமுள்ளார் வாய்மொழிகேட்டல்வேண்டும்.” எனக்கூறலானும் கற்ற வர்கள் புகழுடம்போடு சிலைத்திருப்பார்களென ஸ்ரீகுமாரகுருசுவாயிகள் நீதி நெறிவினக்கத்தன் “கலைமகள்வாழ்க்கை முகத்ததெனினு மலரவன் வண்ட மிழோர்க் கொவ்வான்—மலரவன்செய், வெற்றுடம்பு மாய்வனபோன் மாயா புகழ்கொண்டி, மற்றிவர்கெய்யுமுடம்பு.” என வியந்துரைத்தலானும் கற்றறி வுடையோர் சொல்லின் வனப்பே சாலப்பெரிதுடைத்தென எலாதிசூறும் “மயிர்வனப்புங் கண்கவருமார்பின் வனப்பு, முகிர்வனப்புங் காதின்வனப் புஞ்—செயிர் தீர்ந்த, பல்லின்வனப்பும் வனப்பல்ல தூற்கியைந்த சொல்லின் வனப்பே வனப்பு.” ஆகவே இக்கல்விச்செல்வத்தைச் சிறப்பு வகையாக நோக்குமிடத்து மோகந்திற்கும் மிக்க சாதனமாயுள்ளதேயாம். “கற்றல் கேட்டலுடையார் பெரியார்கழல் தொழுதேத்த.” எனவும் “கல்லாநெஞ்சி னில்லாவீசன்” எனவும் “கற்றிலேன் கலைகண்ணாந் கற்றவர்க்களோடு முற்றிலே னுதலாலே யுணர்விக்குஞ்சேயுருனென்.” எனவும் “கல்லாதபுல் லறிவின் கடைப்பட்டநாயேனே.” “கற்றவர்க்குமுங் கற்பகக்கனியை மற்றவற்றியாமாணிக்கமலையை.” எனவும் மெஞ்ஞானிகளும் திருவாய்மலர்ந் தருளிஔ்கள். அதுவுமல்லாமல் திருமூலர் திருமந்திரத்தில் “நில்லாநிலையை நிலையாகநெஞ்சத்து, நில்லாக்குரம்பை நிலையென்றுணர்வீரகா, நெல்லா வுயிர்க்கு மிறைவனேயாயினுங், கல்லாதார்நெஞ்சத்துக் காணவொண்ணாதே.” எனவும் அப்படிக்கற்று அதன்வழி நின்றலே பெரிதுஞ் சிறப்பாமென்று திருக்குறளில் “கற்க் கசடறக்கற்பவை கற்றபி னிற்கவதற்குத் தக.” எனவும் அம்முறையானே கற்றதூல்களின் நுண்ணிய பொருளுணர் வேண்டுகமன் றும் அதன் பின்னரே சிவனடி நிழலை யெளிதிற் பெறலாகும். அதுபற்

றித்தான் கூர்ம புராணத்துள் “நூல்பலகற்றேனேனும் பொருணுறுத்தறி யானென்னின் மாலொடுவானாகத்துமாநிறக்காகம்போல்வ னேவலுறக்கற்ற நூலின் பொருடிரிந்திருநூல்சொன்னசீலமே யொழுதுகின்றேன் சிவனடி நீழல் சேர்வான்.” என்றும் கல்வி கற்றவர்களை தங்குல விளக்காகப் பிரகா சிப்பாரென • நான்மணிக்கடிகையில் “மனைக்குவிளக்குமடவாண்மடவா, டனக்குத்தகைசால்புதல்வர்—தனக்கினிய, காதற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விதனக், கோதிப்புக்குசா லுணர்வு.” எனக்ஈறலானும் இத்துணைப் பெரு ஞ்சிறப்பினையாய்த் இக்கல்விச் செல்வத்தைப் பொதுவகையானே நோக்கு மிடத்து பாஷையைக் குறித்துப் பேசுவந்ததொக்கும். இனி இக்கல்விச் செல்வத்தை யுயர்வு சிறப்பாய் நோக்குமிடத்து மேம்பட்ட தமிழ்ப் பாஷை யைச் சார்ந்து நிற்கும் தமிழ் என்றால் இனிமை, பண்பாகுபெயராய் பா ஷைக்காயிற்று. “தமிழ்தமிழ் இயசாயலார்” என்றுஞ் சிந்தாமணி செய்யுட்கு நச்சி ணர்க்கினியர் இனிமை தமிழ் இயசாயலார் என்றார். தமிழானது அமிர்தம் போல் மொழிக்குமொழி தித்திக்கும்; பாவிலினியது தமிழ் என்பார். தமிழ் நீர்மையென்றுபொருள்படும்; நீர்மை ஒப்புரவு, குணம், சிலைபரம் என்றாகும். ஒப்புரவு உபகாரம், ஒற்றுமை, கொடை, சமாதானம், முறைமை என்றாகும். குணம்—இலட்சணம், சுகம், சீர்மை, தன்மை, மேன்மை என்றாகும். நிலைமை—மெய் என்றாகும் ஆகவே ஒவ்வொரு சொற்குபகாரமாய் நிலைபெற் றிருக்கும். தமிழ் பாஷைக்குமாத்திரம் நாவினியற்கையின்படியே இலக்கண முண்டாயது மற்றைய பாஷைகளின் அமைதிக்கேற்றவாறு இலக்கணமுண் டாயது. “சிவகணமேனுந் தமிழ்தூல்கற்க.” என்றதனால் தமிழ் மிகச்சிறந்த தாயிற்று. பொருட் பொலிவையுடையது தமிழிற் சித்தார்தம். அப்பொருட் பொலிவில்லாதது மற்றைய பாஷைகளேயாம். தொல்காப்பிய ஆசிரியர் அகத்திய ணர்க்குமுன்னர் தென்மொழியிருந்தது 2 ண்மையென்றும் வியாசர் வேதங்களை நான்காக வகுப்பதற்கு முந்தியே தமிழ் மொழியிருந்ததென்றும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் இலக்கணப்பாயிரத்தில் மதுரை ஆசிரியர் நச்சினர்க் கினியர் நன்கு விளக்கியுள்ளார். வடமொழிக்குத் தமிழ் முற்பட்டதென்பார் தமிழினருமை பழமையாய்ப் பசுமரத்தாணிபோல் வலியுறுத்துகின்றது. தமிழ் பழங்காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் வியந்து கூறியுள்ளார் ஆதியாகவே தமிழிருந்ததென்பதற்கு “ஆதியிற்றமிழ் நூலகத் தியற்குணர்த்திய, மாதொருபாகளை வணங்குதும்.” என்றும், “பேந்த மெய்க்ஞான நலம்பெறப்பொருட்டே.” என்றும் சேனாவரையர் கூறியுள் ளார். எல்லாச் சொற்களுக்கும் எளிதாகக் காரணங் கூறுதற்கு அமைதி யுடைய பாஷையே முதல் பாஷையாம். அப்பாஷையானது தமிழ்ப்பாஷை யென்பார். ஆரியத்திற்கு முன்னிருந்த கிரந்தம் பெரும்பான்மையும் தமிழை யே ஒத்திருத்தவின் அதனை வடதமிழ் என்பார் யாழ்ப்பாணத்துப் பேரகாசியில் வடதமிழ் எனபதற்குக் கிரந்தம் என்றிருக்கிறது. ஆங்கா னிஸ்டான் என்னும் மகம்மதிய நாட்டில் ஓர் நகருக்குத் “தமிழகம்” என்னும் பெயர் வழங்கி வருகின்றது. ஆதலால் அந்நகரில் மகம்மதிய பாஷையோடு தமிழையும் கலந்த பேசுகிறார்கள். இத்தாலி தேசத்தில் பல நூற்றாண்டு கட்டு முன்னர்த் தமிழர்களுக்குச் சமமான சாதியார்களிருந்தார்களென அறி ஞர் கால்டுவேல் துரை கூறியுள்ளார். சென்னை கவர்னர் கிராண்டப் துரை என்பவர் பீட்டா பட்டம் அளிகரும் பிரசங்கத்தில் தமிழர்களுடைய பழ மையை நோக்குங்கால் ஆரியருடைய பழமையானது காலப்பொழுதிற்கு முன்பெற்ற ரூட்டர் தந்தியை யொக்குமெனச் சொற்றார். பதினேழாவது

Conversation teaches more than medication

யுகப்பிரளயத்திற்கு முந்தியே தமிழுள்ளது என்பார் அதாவது வேதங்கட்கு முன்னமே தமிழுள்ளதெனச் சித்தர் நூல் கூறும். பாஞ்சாலநாட்டு மன்னவன் பிரவாகனசைவலி என்போன் தமிழ்னை அவனது கல்விக் கழகத்தில் கௌமதர் முதலிய ஆரிய முனிவர்கள் தமிழருடைய அரிய தத்துவஞானங்களைக் கற்றுணர்ந்தாரெனச் சாந்தோக்கிய உபரிடதம் ஐந்தாவது பிரபாடகம் பூன்றாவது கண்டத்திற் கூறும். கணம் சந்தரம் பிள்ளை முதலிய பிரமுகர் தமிழரும் ஆரியரும் ஒருபட்டி பின்னரே உபநிடதங்கள் உண்டாயின என்பார். அஸ்தனாபுரியை இராஜதானியாகக்கொண்ட குருநாடும் திரிதராட்டிரன் ஆரியனுள் சாந்தார தேசத்தரசன் மகனாகிய காந்தாரியை மணஞ்செய்யும் முன் தமிழ் நாடாகவே யிருந்ததென்றும் பிறகு அக்காந்தாரியின் குல மொழியே அரண்மனைமொழியாகி நாளடைவில் வளர்ச்சி பெற்றமையின் ஆரிய நாடாயிற்றென்பார். மன்னர் மன்னனாகிய சனகன் தன்னையடைந்த சுவேதகேது, அருணையர்த்தசோமசக மசத்யயஞ்ஞர், யாக்ஞவல்கி என்னும் ஆரிய முனிவர்களை நோக்கி நீலர் அச்சுனிகோத்திரத்தை யெவ்வாறு செய்கின்றீர் என்று வினவ அதற்கு யாக்ஞவல்கி சிறிது பொறுத்தமாகவும், னையோர் சிறிதும் பொருந்தாமலும் விடை கூறக் கண்ட சனகன் இவ்வளவு தானே என்றிகழ்ந்து தேர்மீதேறிச் சென்றான். இவர் மூவர் இராசன்னிய வகுப்பைச்சேர்ந்த இவன் நம்மை அவமதித்தானென நின்றுவிட்டார்கள். யாக்ஞவல்கி மாத்நிரம் பின்தொடர்ந்து தேரோடு சென்று அதன் உண்மைப் பொருளைச் செவிமடுத்துத் தெளிந்தாரெனவும் அதுமுதல் சனகன் பிராமண னாக அவரால் மதிக்கப்பெற்றான் என்று சதபாத பிரமாணம் பதினோராவது புத்தகம் கூறுவதால் அச்சனக பூபதி தமிழ் மன்னனென்றும் அவன் நாடு தமிழ் நாடென்றும் அதனையடுத்த கோசல நாடெல்லாம் தமிழ் நாடென்றும் கூறுவார்கள். இவற்றால் தமிழும், தமிழரும், ஆரியத்தினும் ஆரியரினும் தொன்மையும் கலேனையும் பிறவும் பெறப்பட்டவர்கள் எனப் புலப்படுகிறது. “இழுமென்மொழியான் விழுமியது நவலினும் பரந்தமொழியானடி ரிமர்ந்தொழுகலும் தோலெனமொழிபதென்மொழிப்புலவர்.” எனவும் “முத்தமிழுடைவனை முற்படுகிரிதனில் முற்படவெழுதியமுதல்வோனே.” எனவும் “பரிபுடனழகிய பழமொடுகலேசண் படுகிடுபெருவயிறுடையவர் பழமொழி யெழுதிய கணபதி—யினையோனே.” எனவும் அறத்தைவளர்த்திடு பரசிவை குலவிதிநிறத் தம்மைத் தருபழையவருளிய—சிறியோனே.” எனவும் “முதியமாதமிழிகையதாசுவே—மொழிசெய்தே நனைந்திடுமாறு.” எனவும் “முற்படவெழுதிய முதல்வோன் என்றபடி பழமொழி—பழையவன், முதுமொழி—முதியமாதமிழ் என்றமையால் தமிழ் ஆரியத்திற்கு முற்பட்டதா மென்பார். “கொன்றைச்சடையார்க் கொன்றைக்கெரியல் கொஞ்சித் துரி ழாற்பகர்வோனே.” என்பதனால் கடவுள் மொழி தமிழ் என்றாயிற்று. “புகவரியதான தமிழ்முனிவரோது புகழிமேலேயு பெருமாளே.” என்பதால் நன்கு விளங்கும் “வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர், அகத்யமாமுனி யிடைக்காடற்கேரனுக்கு, வகுத்தபாலினின்பொருட்கோலமாய்வரு முருகோனே.” என்பதற் றெற்றெனத்தெளிகிறது. “அம்புலிதனக்குள்வளர் செந் தமிழ்வழுத்தியும் அன்பொடு துதிக்கமனம்—அருள்வாயே.” எனவே தமிழே யுலகத்திலிருந்ததெனத் தெரிகிறது. “சனகர்க்கும் அகத்ய புலத்திய சனற் குமாரர்க்கும், அனுக்ரக மெய்பலகச் சதுபத்து நவப்புலவர்க்கும், வியத்தியல் ஞானபடலந் துறிலச்சுணமி லக்யதமிழ்த் த்ஷயமத்திலகப்பொருள் விர்த்தி யினப்பழுதற் றுணர்வித்தருள் வித்தக சற்குருநாதா.” என்பதால் புலத்தி

யர்முதல் தமிழ் கற்றவர் என்று நன்குபெறப்படுகிறது. “நசருடன் ஞான மொழி பேசுமுகமொன்றே,” என்பதில் விசாக நட்சத்திரத்தோன்றிய அறு முகச் சிவனார்க்கு விசாகம் என்று ஓர் திருநாமம் உண்டு. ஆறுமுகங்களில் முன் மூன்று முகங்களில் நடுவிலுள்ள ஒளி மயமாகிய முகத்திலே சிவபிரானுக்குத் தமிழாலுபதேசித்ததென்பார். ஏனைய விரண்டு முகங்களும் வெண்மை பின் மூன்றுங் கருமை யென்பார் ஒளி மயமென்பது ஞானமயமென்றாலும் அதுதான் மெய்ஞ்ஞானமென்பார். “ஞானத்தமிழ் நூல்களென்பார்.” அதுபற்றித்தான் தமிழ் மெய்ஞ்ஞானம் மேம்பட்டதாயிற்று. “அமருமிடனனலெனுமொரு வடிவுடையவனிலுரையவன், முதுகமிழுடையவன் அரியொடய னுலகரியவனடநவில் சிவன்வாழ்வோ.” என்பதிலே தமீழ் தெய்வமொழியெனவ லியுறுத்தலாயிற்று; ஆகவே கடவுண்மொழி தமிழ் என்றாயிற்று. அரிபிரமாதியரும், இந்திரன், குபேரன் முதலியோரும், தாரகன் இரணியன் முதலியோரும் தமிழையே பேசுவார்கள். அகத்தியர், மார்ச்சண்டேயர், வான்மீகர், கவுதமர், சுகர், வசிடர், காசிபர் மற்றும் முனிவர்கள் முதலியோர்களும் தமிழ் நூல் செய்தார்கள். சனகர் சனக்துமாரர் முதலியோரும் தமிழ் நூல் ஆராய்ச்சி செய்துவந்தார்கள். ஆனதுபற்றித்தான் வடமொழி பயிற்சியுள்ள யாவரும் வடமொழியே முன்மொழியென்றும் எல்லாப் பாஷைகட்கும் வடமொழி முற்பட்டதெனவும் கூற வல்லநரும் தத்தம் வீட்டில் வடிக்க பழக்கங்களில் பேசிவருவது தமிழ்ப்பாஷையே யாம். வடமொழி சலோகங்களைச் சொல்லலாம் எழுதலாம் வடமொழி யாகவே இலெளகிகமாகவாவது வைதிகமாகவது கிரிகைகளின் மூலமாய்ப்பேசுவது அசாத்தியமேயாம். ஆண்பாலவீரருதுக்கு வேட்டையாடுவதுபோல் தட்டித்தொழிப்பேசுமுயன்றாலும் அவர் தம்மனைவி மக்களாதியர்கள் எப்படிப் பேச முடியும்? ஒரு சிறிதும் இயலாத காரியமாகும். வடமொழி சலோகங்கட்கு வியாக்கியானஞ்செய்யும்போது தமிழிலுத்தான் எழுதவும் பேசவும்வேண்டும். “வடிவேலெறிந்த வான் பகைபொறுது பஃறுளியாற்று டன்பண்மையெடுக்கத்துக்குமரிக்கோடுங்கொடுங்கடல்கொள்ள.” எனவும் “கேடியோன்குன்றமுற் தொடியோள்பெளவமும், உரையாசிரிய ரடியார்க்கு நல்லார்.” ஆகவே பெரும்வெள்ளத்தால் மூடப்பட்ட இந்நாட்டைப் புறநானூற்றில் மிக்க பெருவழுதியைப்பாடிய பாட்டில் பாண்டியனால் உண்டாக்கப்பட்டார் என்றார். ஆறு தோண்டாதவரசன் அரசனாகான் என்னும் முறைமைப்படி தொல்காப்பியத்திலும் குமரியாற்றின் தெற்கு நாற்பத்தொன்பது நாடுகள் கடல்தொண்டதென நச்சிஞர்க்கினியர் கூறியுள்ளார். இருக்குவேதம் குமரி கடல்கொள்ளப்படுமுன் உண்டாயிற்றென்றும் அக்கடல்கொண்டவர லாற்றை அதர்வணவேதமெடுத்துக்கூறுமென் றவின் வேதங்கட்கு முன்னரே உள்ளதென்பதாயிற்று. கொங்கணநாடு அல்லது கொங்காணி என்ற மொழியும் தமிழ்கோட்டைமதிலின் கல் வெட்டாகவெயிருக்கிறது. அந்நாடும் பூர்வத்தில் தமிழ்நாடாகவின் தமிழ் ஒன்றே மிக மேம்பட்டதென்பார். நடுநிலையாய்ப்பார்க்குமிடத்து உலகின்கண் அறிந்தவரையில் மேன்மையான கலைஞானங்களிலும், ரீதியால்களிலும் தமிழ் ஒன்றே இலக்கியமான ஒற்றுமைப்பெற்றிருக்கிறது. ரெவரெண்டுபெர்சிவில் விரிந்த பொருட்பொலிவை அடக்கியிருப்பது தமிழ் ஒழிந்த ம்ற்றைப் பாஷைகட்கு இல்லை யென்றும் மனதின் தோற்றங்களைத் தமிழைவிட நுணுக்கமாகவும், தத்துவமாகவும் சொல்லத்தக்கவை. பிறபாஷை மொழிகளில் கிடையாவென்றும் உறுதியாய்ச் சொல்லுவே னென்று சொன்னார். சார்லஸ் கோவர் துணையவர்கள் செம்

பாகமும், தார்க்கிக வடிக்கும் மிக ஏற்றமுடையது தமிழென்றும். திராவிட மொழிக்குப் பிரதிரிதியாக நிற்கத் தக்க தமிழ் மொழியைப் பற்றி அவர் எழுதிய நூலில் சொல்லுமிடத்து மக்களாற் பேசுவதற்கு மிகப் பொலிவும், திருத்தமும், சீரும், இனிமையும் உடைய மொழிகளில் இத் தமிழ் மொழி யொன்றே யென்றார். 1800 ஆங்கட்கு முந்தித் தமிழர் என்று ஒரு சாரார் கூறுவதற்குத் தமிழர்களுடைய 90 கோட்டைகளையும் 99 நகரங்களையும் ஆரியர் அழித்தார்கள் என்றுமாய்க் மில்லர் துரை கூறியுள்ளார். இருக்கு வேதத்தில் வரும் தாசர் என்போர் தமிழராவார் தசாங்கத்திற் சிறந்த தமிழர் என்றாயிற்று தசம் - பத்து - தாசர், தசம், தசார் - தயார் - நீலர் தயாராக இருத்தல் வேண்டுமெனில், தசாங்கத்தோடு இருத்தல் என்பது பொருள். “தேசாங்கஞரன் தோற்க மயிலேறி.” என்றார். தசாங்கம் :— மலை - ஆறு - நாடு - ஊர் - மாலை - பரி—கரி - முரசு - கொடி - செங்கோல். “களிறு கங்கை நீருண்ண மண்ணையிற், காயினத்தோ டேகலவு செம்பியன், களிறு தெண்டிரைக் குரை கடாரமுங், கொண்டு மண்டலங் குடையுன் வைத்ததும்.” எனக் கவிங்கத்துப் பாணிகூறலானும் ஒரு சோழன் கங்கையாற்று வரை சென்று மண்ணையுங் கடாரத்தையும் வென்று நில மெல்லாம் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டான் என்பது பொருள். தமிழில் பகுதி விகாரப்படினும் முற்றும் மாறாது நிற்கும் பிறபாஷைகளில் சம்பந்த மில்லாமல் மாறுபடும். தமிழ் நூல்களில் ஒருவர்க்கொருவர் ஊறுபாடின்றி இனம்பற்றிக் கூறும்-வடமொழியில் தருமசாத்திரம் - மிருதிகளில் குற்றங் க்டுக்குத் தண்டனை இனம்பற்றி ஓரமாய் விதித்துள்ளது. நன்மைதரு மார்க்கங்களைக் கூறுமிடத்து ஓரமாய்க் கூறும். தமிழ் மொழியில் எல்லாப் பொருளும் இரண்டு திணைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆங்கில முதலிய பாஷைகளில் முறைபிறழ்ந்து ஆண்பாலுக்குப் பெண்பாலும், பெண்பா லுக்கு ஆண்பாலும், ஒன்றன்பாற் பெயருங் கூறும். வடமொழியிலோ பால்வரம்பின்றிப் பலவாறு கூறும். வியாசர் வேதங்களை நான்காக வகுப்ப தற்கு முன் தமிழ்மொழி யிருந்ததுண்மையென்பதற்கு வச்சிராசுரி கோப ிட்டத்தில் உதவாபாயுக்கத்தில் வியாசர் தோன்றினர் என்று கூறும். வியாசர் தன் குமாரனான சுகமுனிக்கு யசர் வேதம் உபதேசித்ததாய் சுகரகியோப ிட்டத்தில் கூறும். அதர்வண வேதத்தில் ஒரு சாக்க சீதை, கிருஷ்ணன், இராமன் முதலியோர் விஷயங்களைப்பற்றிக் கூறும். வியாச கட்டளை யென் னுஞ் சொல் வியாச கட்டுக்கதை யென்றிருப்பது மருவி வழங்குவது போலும்; பலமாய்க் கட்டுப்படுத்திப்போயினார். அவ்விமானம்பற்றிச் செய் வதுதான் முறைமையாகும். இந்து சமுத்திரம் புகழ்பெற்ற இக்கடலானது பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முந்தி நிலையிருந்ததென்பார். ஆங்கில வல்லு நரும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட முடியேயாம். பல் வேறு வகைப்பட்ட மக்க ளின் உருவையும் - உறுப்பையும் இயங்கியற் பொருள் நிலையிற் பொருள் களைப் பகுத்தறியும் நூல்களும் தமிழ் எழுத்துக்களை எழுதிய சீசப்போடு களும், சிலாசாசனங்களும் அகப்பட்ட தெனவும் அதல் தோல்லோர் வழங்கிய தமிழ் மொழியொன்றே என அறிஞர் ஹோர்க்கல் துரையாடர்கள் வியந்து கூறியுள்ளார். ஆனதுபற்றித் தமிழ் பூர்வீகமான பாஷை யென் றாயிற்று. அதனுடன் மேலாகிய சாந்தோக்கிய சுருதியிலே வழுவது பிரபாடகத்தில் கூறி ஆங்கு ஐந்தாவது வேதமெனப் புகழப்பட்ட பாமே திகாசமாகிய சிவரகசியத்திலே ஒன்பதாவது அம்சத்தில் சிவபிரானே திரா விட வேதத்தை இராமபிரானுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளின ரென்றிரு

He who cannot comprehend a sign is not clever.

கிறது. அதினால் இராமர் முதலிய யாவரும் தமிழரென்றே நன்கு பெறப் படுகிறது. அது பர்வதாகிருதியாக, வெள்ளிமலையின்கண் விளங்குமென்றும் கூறுமாறால் அதன் பெருமையை யாவரே கணிக்கவல்லார். திருமல் திரத்தில் — “மாரியுங் கோடையுரின்றங் கிளைக்கின்ற காலத்து, வாரிய முத்தமிழு நாடனே செலாக், காரியாரக்குங் கருணைசெய்தவே.” என்றும் ஆரியத்திற்கு முந்தியே தமிழ் உண்டென வலியுறுத்தும் “முற்படவெழுதியமுதல்வோன் ஆதிவிநாயகன்,” என்றார். “மறவாநாயக ஆதிநாயகர், இனையநாயக சாலிரி நாயக” என்றார். ஆகவே நன்கு புலப்படுத்தியது. மச்சபுராண முகவுரைகாரர் இலக்கணங்கள், நீதிநூல்கள், காவியங்கள், தோத்திரங்கள், சாத்திரங்கள் முதலியவை தமிழுக்கே மிகச் சிறப்புடைத்தென்றும், தமிழ்நூலாரிடத்துத் தத்துவஞான சாத்திரங்களை வடநூலார் கடன்வாங்குகொண்டார்கள் என்றார். அதினாலேயே சுதந்திரமுந் தொல்வழக்கும் பாம்பரியமான உடன்பாடும் வடமொழிக்குக் கிடையாதென மேலாகக் கொள்ளக் கிடக்கிறதென்பார். அநேக விதமான அற்புதங்களை விளைவிப்பதற்கு ஆதாரமாயுள்ளது தமிழ்ப் பாஷையேயாகும். அப்படிப்பட்ட தமிழாலாக்கப்பட்ட வேதமெனது அதாவது தமிழ்வேதம் சிவபிரான் ஒருவரையே பதியாகப் போற்றும். வடமொழிவேதம் பலதெய்வங்களைப் போற்றும். சைவ சமய உயர்வீனையும் ஏனைய சமயத்தாழ்வையும் விபூதி, உருத்திராக்க, பஞ்சாக்கிர மகிமையையும் பேசுவது தமிழ் வேதமேயாம். “தமிழ்வேதம் பாடினார் தாளம்பெற்றார்.” என்றும் “மிக்க சொற்றமிழினால் வேதமும் பாடினார்,” “விருப்புடன்பாடவிசைத்தார் வேதம் தமிழில்,” மறைகளாயநான்கு மென மலர்ந்த செஞ்சொற்றிருப்பதிகம்” என்றும், அருண்மொழித்தேவர் கூறியுள்ளார். இத்தமிழ்வேதமே மறைக்கதவினைத் திறப்பித்ததும், எலும்பைப் பெண்ணுக்கியதும், கல்லின்மேற் மிதக்கச்செய்ததும், முதலையுண்டபாலனை யழைப்பித்ததும், ஊமைப்பெண்ணைப் பேசவைத்ததுமாகிய தமிழ் வேதம் பதிநூலென்றும் அல்லது சித்தாந்தமென்றும் கழிபெருவகையடைய திருவருளைக்கொடுக்கும், முத்தியுங் கொடுக்கும் ஒப்புயர்விலாத மகிமை பெற்றிருப்பது பூர்வீகம்பெற்ற தமிழ்வேதமென்பார். “தொண்டர்நாதனைத் துதிடைவடுத்தது, முதலையுண்டபாலனை யழைத்தது மெலும்பு பெண்ணுருவாக்கொண்டது, மறைக்கதவினைத்திறத்ததுங்கன்னித், தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச்சொற்களோ சாற்றீர்.” என்னுந் திருவிளையாடற் புராணத்தானும் தமிழ்மொழி, தெய்வமொழியென வலியுறுத்தலாயிற்று. “வெள்ளேறுடையான்றனக் கன்புசெய்திருத் தாண்டகவேந்தர் என்றும், பாட்டிற் கின்புறுகுருபரன்” என்றும், “பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய்” என்றும், “வாரம்பாடுந்தோரியமடந்தை” என்றும், “பழுதலாத சொன்மணியினைப் பற்றிச் செய்தன்பு முழுதுமாகிய வடத்திருந்முனை தொடுத்தலங்கல் அமுதுசாத்தும்மெய்யன்பருக ககமகிழ்ந்தையர்.” என்றும்; “பன்மலைத் திரளி ருக்கப் பாமலேக்கே நீதான் பட்ச”மென்றும். பல் வேறு வகையான நியாயங்களினாலே தமிழ்ப்பாட்டில் எல்லாம்வல்ல இறைவனுக்குப் பேராணந்தமும், பெருமகிழ்ச்சியும் உண்டென நன்குணர்வதாயிற்று. இத்தகைய மாட்சிமைகள் எந்தப்பாஷையிலுங் கிடையாதென்பது வற்புறுத்திக் கூறுவதற்கு வலிமை பெற்றுள்ள தமிழ்ப் பாஷைக்குரிய ஆன்றோர்களின் துணிபேயாம். இத்தமிழ்ப் பாஷைக்குச் சமத்துவமாவது, மேலாகவாவது வடமொழி முதல் எந்தப் பாஷைக்கும் இடந்தருவதில்லை. காக்கையின் மலே

யிற் பணங்காயைக் கூட்டுவதுபோல் வடமொழிக்கு ஏற்றஞ் சொல்வது வீண் கற்பனையேயாம். “சுடர்ச்சடவுள் தந்ததமிழ் தந்தான்.” என்று கம்ப ராமாயணத்தில் மகாகவி கம்பர் கூறியுள்ளாரென்றால் இதன் மகிமையை சொல்லவும் வேண்டுமோ; சமயாசாரியர்களும், சந்தனசாரியர்களும்; மற்றும் மேலாய பிரமுகர்களும், ஆழ்வாராதிய பெருமக்களும், பாடியவர்களும், ஏனையோர்களும், தமிழ்ப் பாஷையில் தான் பரோபகாரமாயுள்ளனவும், இஃபர சாதனங்கட்கு கின்றியமையாதனவுமாகிய சாத்திரங்களையுந் தோத்திரங்களையும் ஞான பொக்கிஷங்களைச் சுவாககுழியைப்போல் என்றும் குறையாச் செல்வத்தைக் சொன்னோளான வைத்துப் போல்கள். திருவருட் செல்வர்களாகிய அன்றோர்க்கு வடமொழியில் மனஞ் செல்லாது பண்டைய தமிழில் நுகைக்கப் பூர்வச் சம்பந்தம் பற்றியேயாம். நவீனமாய் வடமொழியில் புதுவதற்குப் அதை யெடுத்துக் கூறுவதற்கும் அவர்கட்கு ஸ்ரீகோ மந்தெளிதோ எனப் பரியாலோசிகு மிடத்துத் திருவருள் கைவந்த பெரியார்கட்கு எதுவும் எளிதேயாம். ஆனதுபற்றித் தான் “பழைய காலைத் தூர்க்கக்கடாது புதுகாலைத் தோண்டக்கூட”தென்னும் பழமொழிக்கிணங்கப் பண்டைய வாசனையால் தமிழ்ப் பாஷைக் கருகாயிருந்ததாமன்றி உலகினர்களுய்தற் பொருட்டுப் பெருங் கருணைத் திறத்தானே பேருபகாரமாகத் தலங்கடோறுஞ் சென்று பதிகம் பாடிப் பணிந்து கற்பனைக்கடங்கா அற்புதங்களைச் செய்து நம்மனோரை வழிப்படுத்தி யாளாகக் முயன்றார்கள் என்பதிலையிலிவ். யாவரும் ஒப்பக் கூடிய செப்பரும் பேரடியுள்ள இப்பெரும் வாழ்வெல்லாம் அருமருந்தன்ன செந்தமிழ்ப் பாஷையாலன்றோ நேர்ந்தது எனக் கூறுவதற்கு இடந்தரு கிறது. அதுவுமன்றி, துவாதசாந்த ஸ்தலமென்பதும், பாண்டிநாட்டின் இராஜதானியாயுள்ளதும், வந்தியின் பிட்டுண்டு மதிபொதியும் மணிச்சிர்சில் மன்ன சமர்து மாற்றடிப்பட்டும் அவராலடைக்கப்பட்ட வைகைக்கரையி லுள்ளதும், சரர்களால் பூசிக்கப்பட்ட கடம்பவனமாயிருந்ததும், சிவபிரான் சடையினின்று மதிககூயின் அமுதகிரணத்தைச் சிறிது சிந்த அது சென்று எங்கும் மதுரமயமாக்கினமையின் மதுரை யென்றயதும், பழைம டாகிய தெய்விகம் அடைந்ததாவும், சீரும், சிறப்பும், வாய்க்கப்பெற்றதும், தபாதகைப் பிராட்டியும், சோமசுந்தரக்கடவுளும், உககிர குமாரராகிய குமாரக்கடவுளும் முறையே முடிபுனைந்து அரசு செய்ததும், அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைச் செய்ததும், எண்ணிறந்த புலவர்கள் பல கோடி காலமிருந்து கணக்கிறந்த நூல்களியற்றியதும், எண்ணூயிரம் சமணர் களைக் கழிவிலேற்றிச் சைவத்தை நிலைநாட்டியதும், சங்கமிருந்து தமிழை வளர்த்ததும் இம்மதுரைமாநகரமேயாம். “சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவனுஞ், செளந்திரபாண்டியனெனுந் தமிழ் விரகனுஞ், சங்கப்பல கையுந் தழைத்தினிதோங்கு, மங்கலப் பாண்டிவன நாடு.” என்னுந் திவ வியம் திருத்தலத்தில், சங்கப் புலவர்களுடன் தானும் தமிழ்ப் புலவனா யிருந்து ஆராய்ச்சி செய்தாரென்றும், அறுமுகச்சிவனோரே தமிழ்ச்சங்கத் தலைவராயிருந்தாரென்றும், நல்லாசிரியராகிய இடைக்காடர் பாடிய பாசுரத்தைப் பாண்டியன் கேட்டுச் சிறிதுமுடி துளக்கானென்று சந்திதா னத்தில் வலிந்துரைக்கக் கேட்ட சோமசுந்தரக்கடவுள் இடம்பிரியா உமா பிராட்டியுடனும், சங்கப் புலவர்களுடனும் தனது திருக்கோயிலுக்கு நேர் வடக்கே வைையாற்றின் தென்பாரசிதத்தில் தீர் பழைய கோவிலிற்குச் சென்றாரென்றால் அச்சிவபிரானுக்குத் தமிழின்பேரிவிருந்த அபிமானமும்,

தமிழ்ப்புலவர் மேலிருந்த விசுவாசமும் நன்கு விளங்குகின்றது. “சன்னிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னைச் சேர்ந்தார், நன்னிதியே திருவாலவாயுடைய நாயகனே நகுதார் வேம்பன், பொன்னிதி போலாவிறந்த கல்வியுமிக்குளனென்று புகலக் கேட்டுச், சொன்னிறையுங் கவிதெடுத்தே னவமதித்தான் சிறிதுமுடிதுளக்காவிதி.” என்றும், “பரிவாயின் மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க்கமகிழ்ந்தோர் பயனு நல்கா விரிவாய தடங்கடலே நெடுங்கழியே யடுங்கான லீலங்கே புள்ளே, பொரிவாய பராரை மரகிரையேவான் நெடுகுடுமிப்பொருப்பே வெம்பு, மெரிவாய கொடுஞ்சுரமே யென விவற்றோர் ிறினையொத்திருந் தானெந்தாய்.” என்றும், “என்னை யிகழ்த்தனே சொல்வடிவாய் நின்னிடம் பிரியா விமயப் பாவை, தன்னையுஞ் சொற்பொருளான வுன்னையுமேயிகழ்த்தனென்றனக்கியாதென்ன, முன்னை மொழிந்திடைக்காடென தணியாத் முனிவீர்ப்பமுந்தி சொற்ற, னன்னவுரை திருச்செவியினூறுபாடென வுரைப்ப வருளின்மூர்த்தி.” என்றும், “போனவிடைக் காட்டுக்குங் கபிலனுக்கு மகத்துவகை பொலியுமாற்றன், ஞானமயமாகிய தன்னிலிங்க வருமறைத்துமையாநங்கை யோடும், வானவர் தம்பிரானெழுந்து புறம்போய்த் தன்கோயிலினேர் வடபால்வையை, யானநதித்தென்பாலோ ராலயங்கண்டங்கணினிதமீர்தான் மற்றே.” என்றும், “சங்கவான் நறியிழ்த் தெய்வப் புலவோருமுடனெழுந்து சைலவேந்தன், மங்கை நாயகன் போனவழிபோயங்கிருந்தார்—காணர்.” என்றும் கூறியமுன்னரே மனம் பொருதவரீரோர் என்று ஏற்படுகிறது. அச்சோமசுந்தரக்கடவுளே தருமிக்குப் பொற்கிழிய ருள்வான்வேண்டி—“கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சி றைத்தும்பி காமஞ்செப்பாது கண்டதுமொழிமோ, பயிலியது கெழீஇய நப்பின்மயிலியற், செறியெயிற்றிரிவை கூட்தலினறியவு, முளவோநீயறிவும்பூவே.” என்னுந் தமிழ்ப் பாசுரம் எழுதிக்கொடுத்தனுப்ப அடைதக்கண்ட நக்கீரர் அரசன் கொடுக்க விரும்ப ஆயிரம்பொன்னையுங் கொடாதீர். பாடல் குற்றமென்ன அதை யுணர்ந்த தருமி இறைவனிடம் விண்ணப்பிக்க இறைவனே தமிழ்ப் புலவ னாக வந்து நக்கீரரை யாது குற்றமென வினவ, குற்றங்கூறிய நக்கீரர்முன் நெற்றிக்கண்ணைச் சிறிதுகாட்ட முற்றிலுங் கண்ணைவலு நும்பாடல் குற்றம் குற்றமே என்றார் “வறுமைநோய்பிணிப்பப் பன் னை வழிபடுமடியே னின்பாற், பெறுபொருளிழந்தே னென்றுபேசிலென் யார்க்குமேலாய், கறைகெழுமிடற்றேய் நின் நன்கவிகுற்றஞ்சில்வாழ்நாடூசிற், நறிவுடைப் புலவர் சொன் னாலாருனெமதிக்கவல்லார்” என்றும், “எந்தையிவ்விகழ்ச்சி நின்ன தல்லதையெனக்கியாதென்னைச், சிந்தைநோயிழந்துசைவச் சிறுவனின் றி ரங்கியார்க்கும், பந்தமும்வீடும்வேதப்பனுவலும்பய னுமான, சுந்தரவிடங்கனங் கோர்புலவ னாய்த் தோற்றஞ்செய்தான்.” என்றுகூறவே “கற்றைவார்க்குடையோனெற்றிக் கண்ணினைச்சிறிதேகாட்டப், பற்றுவானின் னுமஞ்சானும்ப ரார்பதிபோலாக முற்றுநீர்கண்ணைவலுமொழிந்ததுதும்பாடல் குற்றங்குற்றமேயென்றான் மன்பாலாகியகுற்றந்தேரான்.” என்பதினாலே நக்கீரர்க்கிருந்த தமிழின்வல்லமும், சிவபிரானுக்கிருந்த அடியார்க்கெரியனென்ன தமிழி டத்திருந்தஆசைப்பெருக்கமேயாம். எல்லாம்வல்லமுழுமுற்கடவுள் தமிழ்ப் புலவ னாகவந்தானென்றே ஏற்படுகிறது. அறுமுகச்சிவனாகிய எங்கள் தமிழறியும்பெருமான் பொய்யாமொழிப்புலவர் சிகாமணியின் தமிழ்ப்பாடலைக் கேட்கக்கொஞ்சுரமாகிய பாலைநிலத்தின் கொடியவெப்பத்தையுஞ் சகித்துக் கொண்டுவேடனைப்போலிருந்தும் புலவர்வரநேர்கண்டு கோழியும்பாடிச்

Will an obdurate Son serve his parent.

குஞ்சியையும் பாடுவது என்னும் விரதத்தைவிட்டுப் பொய்யாமொழிப்புலவர் வேடனுருக்கொண்டிருந்த அறுமுகன்முன்னர் “பொன்போலுங்களினிப் பொறிபாக்குங்கானலிலே, என்பேதை செல்லற்கியைந்தனளே—மின்போலும், மானவெண்முட்டைக்குமாறாயதெவவர்போங், கானவேண்முட்டைக்குங்காடு” எனப்பாடினார் அதைக்கேட்ட முருகக்கடவுள் பொருந்தவில்லையென “விழுந்ததுளியந்தரத்தேவேமென்றும்வீழின், எழுந்துசுடர்சுடுமென்றேங்கிச்—செழுங்கொண்டல், ஓய்யாதகானகத்திற் பெய்வீனாயும் சென்றனளே, பொய்யாமொழிப்பகைஞர்போல் எனப்பாடினார் ஆகவே எந்தையாராகிய சந்தவேட்டுத்தமிழ்ப்பாஷையிலிருந்தவிருப்பத்தை நோக்குமிடத்து தமிழ்பாஷையானது மிகச்சிறந்ததாயிற்று. திருமழிசையாழ்வாரை ஆசிரியராகக் கொண்டகணிகண்ணனைப் பாடக்கேட்ட பல்லவராயன் அருகையகொண்டு ஊரைவிட்டுப்போவெனுஞ்சொற்காற்றது ஆசிரியரிடம்விண்ணப்பிக்க ஆசிரியர் வெட்காவையடைந்து “கணிகண்ணன் போகின்றான் காமரூபங்கச்சி, மணிவண்ண நியங்கி ராதே துணிவுடனே செந்நாப்புலவனுஞ் செல்கின்மேனியுன் தன், பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்” எனக் கேட்ட மாத் திரத்தில் நமது காப்புடைக் கடவுளாகிய விட்டுணு மூர்த்தியும் உடனே பாயைச் சுருட்டிக்கொண்டு பின்றொடர்ந்து போனார் என்றார். அதனை ஸ்ரீ குமாரகுபர சுவாமிகள் மீனாட்சியம்மன் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தத்தில் காப்புடைக் கடவுளினுதிதில் “மணிகொண்ட நெடுநேமி வலயஞ் சமந்தாற்று மாசணச்சுட்டு மோட்டு, மால்களிறு பிடர்வைத்த வளரொளிவிமானத்து வாலுனாமடங்கு ருங்கு, மணிகொண்ட பீடகையினம் பொன்முடிவைத் தெமையொடு வீற்றிருந்த, வங்கயற் கண்ணமுதை மங்கையர்க்கரசியை யெம்மனையை யினிதுகாக்க, கணிகொண்டதன் டுழாய்க் காடலைத்தோடுதேங் கலுழிபாய்ந் தளறுசெய்யக், கழனிபடு நடவையிந்தமலத் தணவிகரொசொரகை யணைமுகந்து செல்லப், பணிகொண்ட முடவுப் படபாய்ச்சுருட்டுப் பணைத்தோ ளெருத்தலைப்பப், பழமறைகண்முறையிடப் பைந்தமிழ்ப் பின்சென்ற பச்சைப்பசுங் கொண்டலே,” எனக் கூறுவதால் விட்டுணுமூர்த்திக்கு தமிழின்மேலிருந்த ஆசைக்களவிடற் றால்தன்று. ஒப்பிலாமணிப்புலவருக்காக தமிழின் அருமையறிந்த குமுண மகாராஜன் தன் தலையையுங் கொடுத்தாரென்று ஏற்படுகிறது. “அந்தநாள் வந்திலே யருங்கவிப் புலவோய், இந்தநரன் வந்துநீ கொந்தேனே யடைந்தாய், தலைதனைக் கொடுபோய்த் தம்பிகைக் கொடுத்ததன், விலைதனை மீட்டுன் வெஹுமைநோய் கலையே.” என்பதினால் தமிழுக்கிருந்த அபிமானத்தைக் கணிக்கவல்லார் யார். மதுரைக் கவிராயருக்குக் கொடுப்பதற்கிலே யேயென பாம்பின்வளையிற் கையை வைத்து உயிரைவிடுத்துணிந்த நின்றை - காளத்தியாரை பாராமுன்னமே மதுரைக்கவிராயர் பாடக் கேட்டபோதே ஊரைவிட்டுப் போனவர் திரும்பிவந்த தானடையப்பெற்ற சிலொரத்தினத்தைக் கொடுத்துத் தன் வறுமையையும் எதிர் பாராமல் இலையெடுத்து கொடுக்குஞ் சுத்தரத்தை நிலைப்படுத்தி மகிழ்ந்தாரென்றால் அத்தமிழ் வித்துவான் மேலிருந்த அபிமானத்தை என்னென்பாம். “நீளத்திருந் துழன்றாய் நீங்காநிலை போல, நாளைக்கிருப்பாயோ நல்குரவே—காளத்தி, நின்றைக்குச் சென்றக்கா லீயெங்கே நானெங்கே, இன்றைக்கே சந்தேயிரு.” எனவுங் கூறினார். தில்லைவாழ்ந்தணரி லொருவரும், சந்தான குரவர்களில் ஒருவரும், கொற்றவன் குடியிலே வாழ்க்கையுடையவரும், முள்ளிச் செடிக்கு முத்தி கொடுத்தவரும், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன்

மதவிய அரிய பெரிய ஞான பொக்கிஷங்களை யளித்தவருமாகிய ஸ்ரீ உமா தி சிவாசாரியசுவாமிகட்கு (பெற்றான் சாம்பனுக்குத் தீக்கை செய்துவைக்க) நற்றமிழ் பாசாரம் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானார் “அடியார்க் கெளியன் சிற்றம் ஸவன் கொற்றங் கொடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டு—படியின் மிசை, பெற்றான் சாம்பனுக்குப் பேதமறத் தீக்கை செய்து, முத்தி கொடுக்க மறை.” என்னுந் திருமுகத்தைக் கண்டு முத்தி கொடுத்த திருப்பாசாரமும் மிழிநின்றான் எழுதப்பட்டார் திருவாதவூரடிகளாகிய நமது மணிவாச ப்பெருமானார் “கடனிற வண்ணன் கண்ணோன் நிடுத்து மறை சிலம்ப ற்று மலரடிக்கணிய—பண்டைநா னொருசிலர் தொண்டராய் றர், முட் டாட்டாமரை முறுக்கவழி மலர்மேல், வலம்புகிடக்கும் வாதவூர்ப் பாடும் ணிநீ கூடும்பொருட்டு மதுரைமாநகரின் குதிரை ராரியும், வின்புகழ் மடியிசை மண்பொறை சுமந்து, நீற்றெழின்மேனியின் மாற்றடிப்பட்டு ன்னைத் தொண்டனென்னக் கொண்டனன்.” என்று துறைமங்கலம் வைப்பிரகாச சுவாமிகள் திருவாக்கின்படியும் - வேதம் மட்கலமென்றும் - இருவாசகம் பொற்கலமென்றும் வியந்து கூறியபடி மிக்க ஏற்றமுடைய ஸந்தமிழால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாசகமும், திருக்கோவைவாரும் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் தன் திருக்கரத்தால் அரிய பெரிய தமிழ்ப் பாஷையிலெழுதித் தன்னுடைய கைச்சாத்துமிட்டாரென்றால் இத்தமிழ்ப் பாஷையினுக்கிருக்கும் அதிதீவிர பக்குவம் எந்த பாஷைக்கிருந்தது கைச் சாத்திடாத பத்திரம் செல்லாதென்பதுபோல எங்கள் பெருமானார் கைச் சாத்திடாத எந்த பாஷையும் எங்கடமிழ்ப்பாஷைக்கு முன்னிற்கமாட்டா வென்பது சத்தியமேயாம். வடமொழிப் பயிர்ச்சியும் பெரிதுமுடைய ாகஸ் மில்லர் துரையவர்கள் அனித்தியகாலத்திலும் சொற்பகால ஆராய்ச்சி யில் நான் அடையப்பெற்ற பெருமகிழ்ச்சிக்களவில்லை. அருமை மிக்க செந்தமிழ்ப் பாஷையில் மனதைச் செலுத்தாமல் வீணாய்க் காலமெல்லாம் ஸ்ரீதித்துவிட்டேன் என மனம் வருந்துகிறேன். இனியாவது மற்றவர்கள் மிழையே அனுசரித்து அதின் பெரும்பலனை எளிதில் அடைவார்களென ம்புகிறேன் எனக் கூறினாரென்று தமிழ் ஆராய்ச்சியில் மிக்க வல்லுநருங் டறக் கேட்கிறோம். இத்துணைப்பெருஞ் சிறப்பினை வாய்ந்த தமிழ்ப் பாஷையைப்பற்றி யபராமாயிருப்பதால் விரிக்கிற பெருகுமென விடுதாம். ழுக்கல்விச் செல்வத்தை மக்கட்பிறப்பினர் யாவரும் எத்துணைச் சிரமப்பீட் டாயினும் கல்வி கைவரப்பெற்று இம்மையின்பத்திற் கேதுவாகிய பொருட் செல்வத்தைப் பொருட்படுத்தாது என்றும் அழியா இயல்பினையுடைய ஸ்லிச் செல்வத்தையடைந்து பேராணந்தப் பெருவாழ்வை பெறுவதற்கரிய ழுக்கல்விச் செல்வத்தை ஒவ்வொரு கணமும் விடாமுயற்சியோடு “பா வடயேறினு மேடது கைவிடேல்.” என்பதற்கிணங்க அக்கல்விச் செ லத்தை அடைதல் வேண்டுமென்பது சர்வ சம்மதமேயாம். ஆகவே முற் றுறிய பொருட் செல்வமும், கல்விச் செல்வமுமாகிய இருவித செல்வங் ளும் பெருந்துணைப் பற்றுக்கோடாயிருந்தாலும் அவ்விரண்டு செல்வங் ட்டு மேம்பட்டதாயுள்ளது அருட் செல்வமேயாம். “நூலேணி வின் னைற நூற்குப் பருத்திவைப்பார் போலே கருவி நன்னூல் போதம் பரா ராமே.” என்னும் ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் திருவாக்கின்படி இனியருட் செல்வமானது மாமூங்காயும்; மணியுமொளியும், பூவும்ணமும், எள்ளு மெண்ணெய்யும் போலச் சிவ்வேடு அபேதமாயிருக்கும் ஸுன்மே அருள் றன்று கூறப்படும். அவ்வருள் என்பது சத்தியேயென்று கூறப்படும்.

Care and diligence bring luck.

அதனை “ அருளது சத்தியாகுஞ் சத்தி தன் வடிவே தென்னிற் மடையிலா ஞானமாகும்.” என்பதனுணர்வதாயிற்று. இவ்வருட் செல்வம் மேற் கூறிய பொருட்செல்வம், கல்விச்செல்வம் போல் இவ்வுவாய் பெறக்கூடிய தன்று. இது அநேக கோடி ஜென்மார்திரங்களில் செய்துவந்த சரியை, கிரியையாகிய சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியினாலே சிவபெருமான் திருவருளா லடையப்பெற்ற மெய்யன்பு வாயிலாக அடையப்படுவதாய் அரும்பெரும் விசேடமாய் நிற்கும் அழியாச் செல்வமேயாம். சைவசமய குரவர்கள் நால்வரும் முறையே இளமை வயது முதலிய பருவங்களில் அவ்வருளை இம்மைக் கண் காலவேறுபாட்டால் பெற்றலமையும், பிறவிதோறுஞ் செய்துவந்த பதிப்புண்ணிய மேலீட்டின்படி முறையாற் பெற்றமையை விளக்குதற்குப் போதிய சான்றாகும். இன்னும் சிவஞான போதத்து எட்டாஞ் சூத்திரத்து முதலதிகரிணத்தில் “ ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலிய நாயன்மார்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்த்தாலோ என்னும் ஆசங்கையை நீக்குதற்குப் படிமுறையினன்றி யிவ்வொருபிறப்பிற் செய்த தவந்தோறையமையாதென் பதனை யுணர்த்தற்கும், முன் செய்த தவமே.” என விசேடித்தாரென்று கூறியிருப்பதும் இன்னும் திருத்தொண்டர் புராணத்துட் கூறப்படும் வீனைய வடியவர்கள் சரித்திரங்களானும் அது நன்கு விளங்கும். இத்துணையரிதிற் பெறப்பாலனவாகிய அச்சிவபெருமான் திருவருட் செல்வமொன்றே என் றாகும். “ அருள்வித்திட்டிக் கருணைநீர் பாய்ச்சி.” எனக் குமாரகுருபர சுவா மிகள் கூறியவண்ணம் உலகினருக்கும் சத்திபாதிர்க்கும் பயன்படுதல் முறையே பொதுவுஞ் சிறப்புமாம் எனப் பேர்பெற்று அவித்தை வேறுபாட் டால் இரண்டெனப்படினும் அத்திருவருட் செல்வமொன்றே ஆன்மாக்க ளுக்கு மும்மலங்களையும் தொழிற்படுத்தி பாகம் வருவித்தற்பொருட்டு திரோதான சத்தியெனப் பேர்பெற்று நின்றல்போல ஒன்றேயாம். அவ் விருதிற் பகுப்பையும் நாடெல்லாம் செவ்வதின் உணர்ந்து உண்மை கடைப்பிடித்து உய்த்தற்பொருட்டன்றோ முதல் தூல்களும் பொதுவும் சிறப் புமென அவ்வாறு வேறு இருவகைத்தாய் இரண்டு அருளிநிலும் இயக்கப் பட்டனவென்க, இத்திருவருளே எவ்வகைத்தாய் துன்பங்களை யொழிப்ப தும், பிறப்பை யறவே யொழிப்பதும், சத்தியானந்தப் பெருவாழ்வைக்கொ ட்ப்பதும் நமது சமயஞாலு சாரியர்களும் மற்றைய நாயன்மார்களும், ஞான தான் வள்ளல்களாகிய மெய்க்கண்டசிவ முதலிய சந்தான குரவர்களும், தவ ராஜசிங்கமாகிய பட்டினத்தடிகளும் மற்றவர்களும் அனுபவித்ததும் இவ்வ ருட்செல்வத்தையே. இவ்வருட்பெருஞ்செல்வத்தை நோக்குங்கால் முன் கூறாநின்ற பொருட்செல்வம், கல்விச்செல்வம் ஆகிய இருசெல்வங்களும், இவ்வருட் செல்வத்தைப் பெறுவதற்குக் துணைக்காரணமாகத் மாத்திரை யானே ஒன்றற்கொன்று சிறந்து உபகாரப்படும். அத்துணையெயன்றி இவ்வ ருட்செல்வம்போல் முக்கிய மாகமாட்டாது. பலவெதுக்களால் துன்பத்தரு தலானும், தாயத்தார், கனவர் முதலியவர்களால் கவரப்படுதலானும், ரீராலும், நெருப்பாலும், அன்னப்படுதலானும், உண்ணப்படுதலானும் அழிந்துபோ கும், பிறர்க்குக் கொடுக்குத்தோறுங் குறையும் ஆனதால் பொருட்செல்வத் தைப் பொருட்படுத்தலாகாதென்பார். “ பொருளைப் பொருளாப் பொதிந் தோம்பல் செல்லா, தருளைப் பொருளா அறஞ்செய்தல் வேண்டு, மருளைப் பொருளா வறஞ்செய்துவான்கண், ணிருளிலியல் பெய்தாத தென் னோகமா ர்கள்” என்னும் வீனையாபதி கூறலானும். “ இளமையுமில்லா யாக்கையு மில்லா, வளவியு வான்பெருஞ் செல்வமுமில்லா, புத்தேளுலகம் புதல்வருந்

தாரார், மிக்கவறவே விழுத்துணையாவது.” என்னும் மணிமேகலையானும் கடைமுறையில் நம்மோடு தொடர்ந்து வருவது பதிப்புண்ணியத்தால் வந்த அதாவது அறத்தால் வந்த அருட்செல்வமே. “அன்றறிவா மென்றதற்குச் செய்கமற்றது, பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை” என்னும் திருக்குறளானும். அறத்தால் வரும் அருட்செல்வந்தான் உடன் பற்று மென்றாயிற்று. மற்றவை நம்முடன் பற்றுமையானும் பிற காரணங்களானும், குபேரசம்பத் திருந்தபோதிலும் ஆசைப்பெருக்கத்திற் களவில்லாமல் மேலும்மேலும் அவாவைத் தூண்டிப் பெருந்துன்பத்திற்கிடந்தரும். “ஆசைக்கோரள வில்லை யகிலமெலாங்கட்டி யாளினும் கடன்மீதிலே தமதாணை செல்வே சினைவார்.” என்னும் ஆன்றோர் கருத்தின்படி மனமேவதே யல்லாமல் மேலோர் கீழோராகவும் கீழோர் மேலோராகவும் காலக்குறைவாலாவதும் சலபமேயாம். “குடைநிழலிருந்து குஞ்சரமூர்தோர், நடைமெலிந்தோ ருந் ஈண்ணினு நண்ணுவார்” என்பதிலே செல்வநிலையாதென்ப் பெறப்படு கிறது. “ஆறிடுமெடுமெடுவும்போலாம்செல்வம்.” என்பதலுமுணர்வதாயிற்று. நமக்கெப்போதும் அருந்துணையாய் ஆவதில்லை. “காதற்ற ஐசியும் வாராது காண்கடைவழிக்கே.” என்பதனால் பொருட்செல்வம் ஒரு சிறிதும் பயன் படாதெனக் கல்விச்செல்வம் உலகினரை மயக்குதற்கு ஏதுவாகிய கல்வியும் ஒரு சிறிதும் பயன்படாததாகும். “வெல்லாம் லெவரையுமுருட்டிவிட வகைவந்த, வித்தையென் முத்திதருமோ.” எனவும், “மருட்டிவிட வகை வந்த வித்தையென்முத்திதருமோ.” எனவும், “கல்லாதபேர்களை நல்ல வர்கணல்லவர்கள், கற்றுமறில்லாதவென்கர்மத்தை யென்சொல்லுவேன்.” என்னும் தொடர்பாற்றெளிக. முத்திக்கு வித்தாகிய கல்விச்செல்வந்தானும் “மனமடங்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே.” என்றபடி மனதையடங் கச்செய்யாத வழி பயனற்றதாகும். “கற்றதினாலயபயனென்கொல் வாலறி வுன் நற்றான் தொழாராளனின்.” என்பதிலுள் வாலறிவன் தானேத்தொழச் செய்யாத வழி பயனிலதாகலானும் முத்திக்குச்சாதனமாகிய கல்விச் செல்வமும் வேண்டாமென்னுங் கருத்துபற்றிதான். “உற்றரையான்வேண் டேனோர்வேண்டேன்பேர்வேண்டேன், கற்றரையான்வேண்டேன் கற்பவையுமினியமையுங் குற்றலத்தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன்குரைகழற்கே, கற்றா வின்மனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவனே.” என்னும் திருவடிப்பேற்றின் ஞானமாகிய அருட்செல்வத்தை முடிவாக இறுகப்பற்றிக்கொள்ளல்வேண்டி. “பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றின யப்பற்றைப், பற்றுக்கபற்றுவிடற்கு.” என்றவாறு அருட்செல்வத்தையேகொண்டு திருவாதவூரடிகளும் கல்விச்செல்வத்தை நீத்துவிட்டமையானும் அருட்செல்வத்தை நோக்குமிடத்துப் பிறப் பின் உயர்வு தாழ்வு மாற்றவல்லதும், உயிரினும் ஒம்பப்படுவதாகிய கல்விச்செல்வமுந் தாழ்மைத்தேயாம். ஆகவே அருட்செல்வத்தையே யதென்பது வெள்ளிடைமேலேற்றெள்ளிதிற்பெறப்படுகிறது. இவ்வருட்செல்வத்தையடைந்தமையாலன்றோ ஸ்ரீதாயுமானசுவாமிகளும் “அல்லார்த் மேனியொரு குண்டுகண்பிறையெயிற்று, ஆபாசவடிவான அந்தகா ரீயொரு பொருட்டாற் பகட்டுவது அடாதடாகாச நம்பாற்செல்லாதாவெனப் பேச வாய்தந்த செல்வமே.” என்றும் எல்லாம்வல்ல அறுமுகச்சிவனார் திருமுகக் கருகணையாலயாண்டும் அருள்பெற்ற ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் “ஞானச்சுடர்வான் கண்டாயடா அந்தகாவந்து பாரடா சற்றுஎன்கைக் கெட்டவே” எனவும் யமனையொரு பொருட்படுத்தாது இவ்வாறு அஞ்சாதுகூறியதும் அருட்செல்வத்தாலன்றோ, மெய்ஞ்ஞானிகளெல்லாரு் செல்வத்துள் எல்லாஞ்சிறந்த

செல்வமாய் அழியாவியல்பினதாய்ப் பேராணந்தபெற்றியதாய்சிவத்தோடு அத் துவிதமாய்கலக்கச் செய்வதாயுள்ள இவ்வருட் செல்வமோ அரியமானிடப்பிற வியெடுத்தமக்கட்டொருதிகட்கெல்லாம் முடிவாய் வேண்டப்படும்சீரிய செல் வமென்று அறிவுறுத்திப் போந்தமையானயாவரும் அதனை விரைந்து பெறு தற்குரியமார்க்கங்களை தேடல்வேண்டும் என்பதுயாவார்க்கும் விளங்கக்கிடைத் தலாய் அம்மார்க்கங்களை சரியை-கிரியை-யோகம்-ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களாகிய பதிப்புண்ணியங்களேயாம். முறையேயனுட்டித்துப் பேறு பெறுவான் அகண்டாகாரித்தியவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய்நிறைந்து நிற்கின்ற பரமசிவனிடத்துச் செய்யும்வழிபாடாம். அதுபற்றித்தான் சிவ ஞானசித்தியாரில் ;—” ஞானநூல் தனையோதலோதுவித்தல் நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்றுமீனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந் தும் இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில்ஞானபூசை.” என்பதனால் இறைவ னடியாகிய திருவருட் செல்வத்தை யடைவதற்கு முக்கியமான வதுவாகிய ஞானபூசை உலகத்தின் கண்ணுள்ள மக்களுயிர்கட்கெல்லாம் இன்றியமை யாதனவாம்-உயிரினும் சிறந்ததாய் உயிரினும் ஒம்பப்படுதல் வேண்டுமென்று கரதலாகமலம்போல் விளங்கக்கிடத்தலின் இதைவிட மிக்க உபகாரமாயுள் ளதும் இதைவிட மிக்க பேருபகாரமாயுள்ளதும் வேறென்றுமில்லை ஆக வே செல்வமானது பொருட்செல்வம், கல்விச்செல்வம், அருட்செல்வம் என மூவகைப்பட்டதென்பதும், இவ்வுரு செல்வங்களிலும் அருட்செல்வம் சிறந்ததென்றும் அருட்செல்வம் உயிர்கட்கு மிக்க பேராயுள்ளதென்பதும் அதனையடையும் மார்க்கம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பதும் அந்த ஞானத்தையே அருட்செல்வமென்றும் மற்றைய செல்வங்களைவிட அருட்செல்வமே மிக்க மேம்பாடுடையதென்பதும் தெற்றெனத் தெளிய லாகும். அதுபற்றித்தான் சைவ சமயாசாரியர்களும் சந்தான குரவர் களும் ஏனைய நாயின்மார்களும் மற்றும் பெரியார்களும் எளிதில் அடையப் பெற்றதாகிய நன்மார்க்கத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அருட்பெருஞ் செல்வ மாகிய வீட்டைய வேண்டுமென்பது முடிந்த முடிபேயாம்.

வாழ்த்து - வெண்பா.

மன்னுதமிழ் வேதமுயர் மாமனுநீ நக்கமணி
பன்னுமுமை சங்கரனற் பாலரோடு—துன்னுபுகழ்
சீரயன்மா லாதியர்கள் செல்வந் தழைத்துலகில்
தீரமுடன் வாழ்க சிறந்து.

பண்டிதரத்தினம்

தகழி-புழலை-திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள் உதவியது.

(Honorary Magistrate Semiam Perambur)

Don't carry tales for your livelihood.

(5) திருத்தணிகை. (160-வது பக்கம் தொடர்ச்சி.)

பகலி ராவினுங் கருவியாலனம்	
பருதி யாவி கொண்	டுடல்பேணிப்-
பூழையலேதமும் புதியநூல்களும்	
பலபு ராணமுஞ்	சிலவோதி ;
அகலநீளமென் றளவு கூறரும்	
பொருளி லேயமைந்	தடைவோரை-
அசடர்முகமென் றவல மேயொழிந்	
தறிவி லேனழிந்	திடலர்மோ ;
சகலலோகமும் புகலநாடு ாறுஞ்	
சறுகி லாதசெங்	கழுநீருந்-
தளவு நீபமும் புனையுமார்பதென்	
தணிகை மேவுசெங்	கதிர்வேலா ;
சிகரபூதந் தகர நான்முகன்	
சிறகு வாசவன்	சிறைமீள்த்-
திமிர சாகரங் கதற மாமரஞ்	
சிதற வேல்விடும்	பெருமானே.

திருப்போருந்.

உருக்கார் வாளிகண்கள்	
பொருப்பார் வார்தளங்க	
ளுரைத்தேன் வாலசந்தர	றுதநூலா
முருச்சேர் நீண்மருங்கல்	
பனைத்தோ ளோதிகொண்ட	
லுவப்பாய் மேல்விழுந்து	திரிலோர்கள்
அருக்கா மாதர்தங்கள்	
கலைக்கே யோடுமின்ப	
வலைக்கே பூணுநெஞ்ச	னதிபாவி
யசட்டால் மூடுகின்ற	
மசக்கால் மாயுமிந்த	
வவத்தா ளீனனெற்கென்	றநுள்வாயே
எருக்கார்தாளிதும்பை	
மருச்சேர் பொதுகங்கை	
யினைச்சு டாதிநம்பர்	புதல்வோனே

இருக்காலே நினைந்து

துதிப்பார் நாவின்னஞ்சி

விருப்பா யார்

மணிமார்பா

செருக்காலே மிகுந்த

கடற்கூர் மாளவென்ற

கிறற்சேர்வேல் கைக்கொண்ட

முருகோனே

தினைக்கோர் காவல்கொண்ட

குறத்தேன் மாதாபங்க

கூருப்போ ஞாமர்ந்த

பெருமானே.

(6) பழமுதிர் சோலை.

காரண மதாசு வந்து

காலனனு காதிசைந்து

நாணனும் வேதன் முன்பு

ஞானநட மேபுரிந்து

ஆரமுத மான தந்தி

ஆறுமுக மாறிவண்டு

சூரர்களை மாள வென்ற

சோலைமலை மேவிநின்ற

புனிந்தே-

குககாண;

தெரியாத-

வருவாயே;

மணவாள-

விழியோனே;

கதிர்வேலா-

பெருமானே.

✓ சீர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசேலென

நூபு ரத்தி னேசை கலீர் கலீரென

சேர விட்ட தாள்கள் சிவேல் சிவேலென

வருமானார்-

க ரத்தின் வாலே சிலோர் சிலோர்களும்

நூறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொடு

தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோவென

முடமாதர்;

மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீரென

ஏம வித்தெ னுவி பகீர் பகீரென

மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோமென

நினைவோடி-

வாடை பற்று வேலை அடா அடான

நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென

வாரடி வைத்த பாத மிதோ இகோன

அருள்வாயே;

பூர தத்தை மேரு வெஷீ வெளிதிகழ்
 கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇபவர்
 பாணி றக்க ணேசர் குவா குவாகனர் இனையோனே-
 பாடன் முக்ய மாது தமீழ் தமீழிறை
 மாழு னிக்கு காத் லுணர் வுணர்விடு
 பாச மற்ற வேத குரு குருபர குமரேசா ;
 போர்மி குத்த குரன் விடோம் விடோமென
 நேரெ திர்க்க வேலை பரர் பரரென
 போய றத்த போது குபீர் குபீரென வெகுசோரி-
 பூமி யுக்க வீச குகா குகாதிகழ்
 சோலை வெற்பின்மேவு தெய்வா தெய்வானை தொள்
 பூணி யிச்சை யாறு புயா புயாறாள் பெருமானே.

திருவிடைமருதூர்.

அறகுதனி பனியனைய சிறியதுளி பெரியதொரு
 ஆக மாகியோர் பால் ரூபமாய்
 அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
 ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்
 அருமைபினி லருமையிட மொளுமொனென வுடல்வளர
 ஆளு மேனமாய் வால் ரூபமாய் அவரொரு பெரியோராய்
 அழகுபெறு நடையடைய சிறுதுபடு மொழிபழகி
 ஆகி யாயவோர் தேவி மாருமாய்
 விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை நிலைமையென
 வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்
 அணுவளவு தவிடுமிகள் பிதிரவிட மனமிறுகி
 ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய் அகியுறு சுடர்போலே
 வெறுமிடிய நெருதவசி யமுதுபடை யெனமளவில்
 மேலை வீடுகேள் கிழை வீடுகேள்
 திடுதிடென றுழைவதன்முன் எதிர்முடுகி யவர்கொளடு
 சீறி ஞானிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்
 விரகினொடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு
 வீணியார் சொலே மேல தாயிட விதிதனை நினையாதே
 மினுகுமினு கெனுமுடல் மற்றமுறுகி நெசிழ்வுறவும்
 வீணர் சேவையே பூணு பானியாய்
 மறுமையுள் தெனுமவரை விடும்விழலை யதனின்வரு
 வார்கள் போகுவார் காணு மோளன

Be bold enough to experiment.

விடுதறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடுவென
 மேள மேசொலாய் ஆளி வாயராய் மிடைபுற வருநாளில்
 வறுமைகளு முகிசுவர வறுபொருளு நழுவசில
 வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய்
 பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர இருவிழிகள்
 டீளை சாடிட ஈளை மேவிட
 வழவழைன உமிழுமது கொழுகொழைன ஒழுநிழி
 வாடி யூனெலாம் நாடி பேதமாய் மனையவன் மனம்வேறாய்
 மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெணுமனவில்
 மாதர் சீயென வாலர் சீயென
 கனவுதனி விரதமொடு கதிராவர நெடியசுடு
 காடு வாவென வீடு போவென
 வலதழிய விரகழிய வுரைகுழறி விழிசொருநி
 வாயு மேவிட ஆவி போகுநாள் மனிதர்கள் பலபேசு
 இறுதியதொ டுறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
 ஏழை மாதரான் மோதி மேல்விழ
 என துடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு சிறிதுமற
 ஈமொ லேலென வாயை ஆவென
 இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமிலையொடு தவிலறைய
 ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய் எரிதனிவிடும் வாழ்வே
 இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
 ஏசி டார்களோ பாச நாசனே
 • இருவினையு மலமுமற இறுவியொடு பிறவியற
 ஏசு போகமாய் நீயு நானுமாய்
 • இறுகும்வலை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருகில்
 ஏசு நாயகர் லோக நாயகர் இமைபவர் பெருமானே.

படை முற்றிற்று.

திருவருணை.

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக	மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக	மொன்றே
கூறுமுடி யங்கள்வினை தீர்க்குமுக	மொன்றே
குன்றுநுல வேல்வாங்கி நின்றமுக	மொன்றே

It is when we give up all, we gain all.

மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக	மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக	மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல்	• வேண்டும்
ஆதியரு னுசல மமர்ந்த	பெருமானே.

சிவசண்முக மெய்ஞான தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

ஓம்வேல்முருகர் துணை.

மாந்தரின் பற்பல நிலைகள்.

உலகம் யாவையு மொருபேரங்காம்
 அலகன் மாக்கள் ஆங்குள் நடர் ளளாம்.
 இன்னோர் பிறப்பதும் இன்புற்றிறப்பதும்
 நன்னாடகத்தை நலம்பெற நடித்தலாம்.
 மண்ணிற் பிறந்தொளிர் மாந்தரின் நிலையெலாம்
 எண்ணிப் பார்த்திடின ஏழதாம். அவற்றுள்,
 பரிவுடன் தாய்தரும் பாலமுதுண்டு
 சிரிதரு முகத்துடன் செவியமுதூட்டி
 மழலைச் சொல்லான் மனமகிழ்விக்கும்
 குழவிப் பருவமே கூறு மோர் நிலையாம்.
 இணங்கா மனத்தனய் ஈன்றார் வருத்தவும்
 பிணங்கிச் சிணங்கிப் பின்ன ரிசைந்து
 மெள்ளவே நகர்ந்து துள்ளித்திரும்பும்
 பள்ளிக் கேட்கும் பருவமே யிரண்டாம்.
 மூன்றாம் பருவமோ முகமது மினுக்கிச்
 சான்றா மணிகலன் சாலவும் பூண்டதைக்
 காதலி மகிழ்வுடன் தண்டு களித்தன
 ளாதலி னெவற்றினும் அழகேசிறந்தென
 மாதரார் மயங்கும் மாண்டகு வனப்புடைக்
 காதலன் பொலிவுடன் காணுறும் நிலையாம்.
 நான்காம் பருவமோ நால்வகைப் படையுடன்
 மான்போற்றுள்ளி மறவிபோ லெதிர்க்குதுப்
 பற்றித்திருகிப் பகைவரைக் கொன்று
 வெற்றியை நாட்டும் வீரனது நிலையாம்.
 ஐந்தாம் பருவமாம் அரியநன் னிலையிலோ
 புந்திசால் நோக்கும் புகழுறு மொழியும்
 ஓங்கிய மீசையும் உருண்ட தொந்தியும்

பாங்குடன் விளங்கப் பரிவுடனெவர்க்கும்
 நீதியே புகட்டும் நீதிமான் நிலையாம்.
 அதன்பினர்த் தோன்றும் ஆறும் நிலையிலோ
 சதமென விருந்த ஜகந்தனில் வெறுப்புற்று
 ஆத்தும் ஞான ஆசைப் பெருக்கால்
 சாக்திரம் பலவும் சாஷுவே யுணர்ந்து
 லகயினில் தடியும் காலினில் குறடும்
 மெய்யினில் நீறும் மிகுந்து விளங்க
 'அரிபெரி யவனோ? அரன்பெரி யவனோ?
 எவனே பெரியவன்? எவனே சிறியவன்?'
 என்றே பலகாலெடுத்துப் பேசிக்
 காணு ரெதனையுங் கண்டார் போல
 வாணுள் கழிக்கும் வைதிகர் நிலையாம்.
 இவையெலாம் கடந்த ஏழாம் நிலையிலோ
 அவயவம் யாவும் அயர்வடைந் தமையாற்
 சொல்லும் பிறழ்ந்து சுவையுங் குறைந்து
 புல்லும் உதிர்ந்து பார்வையும் மறைவுற்று
 அந்தியிற் குழந்தைக ளாயின ரெனவே
 விந்தை விந்தையாய் விநும்பியும் மறந்துங்
 கணந்தொறும் கணந்தொறும் குணம்பிறி தாகியும்
 உடைநடை யாவையும் ஒருங்கே மாறியுங்
 கடைநா ளதனைக் சுழிப்பது தானே!!

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

வேதமே விளங்க மெய்மையே வயங்க வெம்மையே நீங்கிட விமல
 வாத்தே வழங்க வானமே முழங்க வையமே யுய்ய லோர்பரம்
 நாதமே தோனிக்க ஞானமே வடிவாய் நன்மணி மன்றிலே நடிக்கும்
 பாதமே பிடித்தே னெனக்கிது போதும் பண்ணிய தவம்பலித் ததுவே.

இது வி. கு. முத்தியாமுதலியார் சகோதரர் குமாரரும்

இந்நூல் இயற்றியவரின் தந்தை

வி. ந. சேனாபதிமுதலியார் சிற்றப்பரும் ஆகிய

காலஞ்சென்ற (ரூபில்லே)

வீ. அ. ஏகாம்பரமுதலியாரியற்றிய

தனித் துதிகள்.

பொன்னுருந்தெய்வப் பொருள்விரிஞ்சைமாநகர்வாழ்
மன்னும்விநாயகனை வாழ்த்தியே—பன்னாளும்
பாத கமலம் பணிகுவையேற் பாழ்மனமே
பாதக மலம்பறக்கும் பார்.

மார்க்கசகாயர் துதி.

ஓம்நமசி வாயசிவ சம்போ சடாதரா
லோங்குமுயர் மதியணிந்த
உத்தமாநின்னன்பா தம்மடிபணிந்துநா
னுய்யவுன் நிணையடிக்கீழ்
ஓம்ஹரஹரா சிவா பாகிவயதநிரா
லோங்கலெழு கங்காதரா
உடையாணன்மரசுதந் கொடிபாகனேமநிழ்ந்
துறுதிபெறு நீறணிந்தே
ஓம்சங்கராசகாசிவபவசியெனுமந்தா
மோதிநறுமாமலர்கரா
னுனமிசுபவமலவாச்சிக்குமன்பர்கட்
குரியபரகதியருள்செயும்
ஓம்சிவாநந்தசின்மயசந்தர்சேகரா
யுண்மைவளர் மணிவிரிஞ்சை
ஓங்குசிவவடியனுக்குளநோயகற்றிநன்
குயர்மார்க்கபந்தருள்வையே.

”

வேறு.

சன்மார்க்கசகத்தீர் சிற்றடியேனுமதுதாள்வணங்கிச்சாற்று
கின்றேன்றயவினொடுக்கேட்டி, ரென்மார்க்கத்தேனை நமக்குளொ
ருவனெனக் கொள்வீரெல்ல ந்செய வல்லநமதிறைவனையேதொழு
வீர், புன்மார்க்கத்தவர்போலேவேறுசிலபுகன்றே புந்கிமயக்கடை
யாதீர்பூரணமெய்ச்சுகமாய்த், தன்மார்க்கமாய்விளங்குஞ்சுத்தசிவ
மொன்றேதன்னுணையென்னுணைசார்ந்தறிமினீண்டே.

God is our refuge & strength. If humble thou shalt prosper.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிநாதர்

ஸ்ரீசாரங்கானந்தசுவாமிநாதர்.

ஸ்ரீ

அருமுக முகலியார்.

சீவரே-மலியானசுந்தரமாதேவியம்மம்
வெங்கடேஸ்வர சைவசிவதாந்தரமாமாராஜதந்திரம் அச்சுபாசுரபதியவர்கள்.

Supplement 4 to the Sūtopadeśa Manjari

பலகைதாண்டவராய

பஞ்சபாகவராய

கருணாநாதராய

சுந்தராய

சுந்தராய

பலகைதாண்டவராய

சாந்தோபதேச மஞ்சரி மதிப்புரை (3 ஆவது);

பூர்ணசந்திரோதயம்:—இது பக்திமார்க்கத்தில் ஒருகுலோர்த்து மிகவும் பிரயோஜனகரமான உயர்நலம் அமைந்த பாசரத்திரட்டு. சீதவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், நாலாயிரப்பிரபந்தம், பெரியபுராணம், இராமாயணம், திருக்குறள், ஓளவையார் முதலிய அநேக பெரியோர் வசனங்கள் பக்தியை உண்டுபண்ணும்படியாக பெங்களூரில் வசிக்கும் ம-ா-ஈ-ஸ்ரீ வி. சே. ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால், ஆராய்ந்து தொகுக்கப்பெற்று ஒருபுத்தகமாக பிரஸித்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இது மிகவும் உபயோகமானதால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டபாசரங்கள் மிகவும் உயர்நலமுள்ளவைகள். இவைகளை மனநம் பண்ணி, தியானம் செய்தால், அவைகள் இறைவனடிகளோடு சேர்க்கும் இயல்பின. பக்தியை உண்டாக்குவதற்கு அநுகூலமாய், ஆலயங்களின் படங்களும், ஈசுவராதிகளின் படங்களும், உயர்ந்த பக்தர்களின் படங்களும் இப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஈசவ வைஷ்ணவ மததுவேஷம் இல்லாமல் இரண்டு ஸம்பந்தாய நூல்களிலிருந்தும் ஐய பாசரங்கள் தொகுக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. மதசம்பந்தமான கல்விப்பயிற்சி பள்ளிக் கூடங்களில் வேண்டுமென, அறிஞர்கள் பலர் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பயிற்சிக்கு அநுகூலமாக இத்திரட்டு பயன்படுமென்று சந்தேக மில்லாமல் நாம் சொல்லுவோம்.

சுதேசமித்திரன்:—பெங்களூர் வி. சே. ஆறுமுகமுதலியார் பதிப்பித்தது. இதில் ஈஸ்வரபக்தி புகட்டக்கூடிய அரியபாடல்கள் பல நூல்களினின்றும் ஆராய்ந்தெடுத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது பேர்பெற்ற சில சைவவைஷ்ணவபக்தர்களாகிய தாயுமானவர், பட்டினத்துப்பிள்ளையார், திருவள்ளுவர், சைவசமூகாசாரியர் ஆழ்வார்கள் போன்றவர்களால் செய்யப் பெற்ற பாடல்களில் பொறுக்கியெடுத்து இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில தோத்திரப்பாடல்களும் அடங்கியிருப்பதால் இப்புத்தகம் பக்தி மார்க்கங்களை உண்டுபண்ணக்கூடியது. புத்தகம் பெங்களூர் கன்டோன்மெண்ட், நால்வூர் பவனம், V. S. ஆறுமுகமுதலியாரிடத்தில் கிடைக்கும்.

லோகோபகாரி:—இப்பெயருள்ள புத்தகமொன்று நமது பார்வைக்கு வந்தது. இது நந்தமிழ்மக்கள் அத்தியாவசியகமா யுணர்த்தற்குரிய வைதிக விஷயங்களைத் தன்னுட்கொண்டு விளக்குகின்றது. இதில் தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய சைவநூல்களினின்றும், திருவாய்மொழி முதலிய வைணவநூல்களினின்றும், பாராயணத்திற்குரிய செய்யுள்கள் வேண்டிய அளவிற்குத் திரட்டி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன; இந்நூலில் ஒவ்வொரு பக்கத்தின் முதலிலும் கொன்றை வேந்தன் முதலிய நீதிவாக்கியங்களும், ஒவ்வொரு பக்கத்தின் ஈற்றிலும் ஆங்கிலப்பழமொழிகளும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. வைதிக சிந்தனைக்குரிய படங்கள் இதனது முதலிலும் கடையிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகத்தை ஸ்ரீமத்-வி. சே. ஆறுமுகமுதலியாரவர்கள் மிகுசிரமப்பட்டமைப்பாகவெழுதியிருக்கின்றார். வைதிக சம்பந்தமான விஷயங்களுள் பொதுவானதாயும் உபசாரத்திக்கு உதவானதாயுமுள்ள விஷயங்களைத் தன்னகத்துட்கொண்டிருக்கும் இஃது வைதிகவொழுக்கத்தில் பிரியமுள்ள ஒவ்வொரு தமிழ்நாட்டாமின்றியமையா திருத்தற்குரியதாம்.

திராவிடன் :—இது எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருட்செல்வத்தை எளிதிலடைவதற்கேதுவாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருமங்கிரம், பெரியபுராணம், திருக்குறள், நாலாயிரப்பிரபந்தம் முதலான அரிய பெரிய நூல்களினின்று சித்தியப் பாராயணத்தின்பொருட்டுத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் செய்யுட்களைக்கொண்ட ஞான நூலாகும். இதில் வசன நடையில் எழுதப்பட்ட சமயசார்பான விபாசமும் அடங்கியிருக்கின்றது. இதன்கண் ஒவ்வொரு பக்கத்தின் தலைப்பில் சிறந்த தமிழ் நீதிவாக்கியமும், அடியில் ஒவ்வொரு ஆங்கிலப்பழமொழியும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அருளையும் பெருமையும்வாய்ந்த இந்நூல்பற்றிக் கனம் மாதவராவ், ராஜசபாபூஷணம் புட்டண்ண செட்டியார், ஐகோர்ட்டு நீதிபதியாயிருந்து காலஞ்சென்ற பிரம்மநீ - சந்தா அய்யர், ஸ்ரீலக்ஷ்மி-சுவாமிநாத பண்டிதர் முதலானவர்கள் பெரிதும் வியந்து கூறியுள்ளார்கள். இது ஒரு சமரச நூலாதலின் சைவ வைஷ்ணவ மதத்தினர்பால் இருக்கத்தக்கது. ஈசுவர பக்தியும், அடியார் பக்தியும், பரோபகார சிந்தையும் பெரிதும்வாய்ந்த பெங்களூர்த்தண்டு நால்வர்பவனத்திலுள்ள ஸ்ரீமார் - வி. சே. ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள் இந்நூலைத்தொகுத்து வெளிப்படுத்துவதில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்கு அவர்கள்பால் தமிழ் மக்கள் யாவரும் என்றும் நன்றி பாராட்டக்கடமைப்பட்டவர்களாகின்றார்கள். இதன் மூன்றாம் பதிப்பும் விரைவில் வெளிவரும். இக்னைவேண்டுமோர் இதன் ஆசிரியடத்தில் ரூ. 1-4-0க்குப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்களாக.

இந்துநேசன் :—சைவ சமயாசாரியர்களும் வைஷ்ணவ மதாச்சாரியர்களும் உபதேசித்தருளிய இந்துமத சாம்பிரதாய முறையைத் தழுவியிருக்கும் நீதிபோதகங்கள் கிரம்பிய அருள் தமிழ் நூலாகுமிது. மைசூர் மராமத் இலாகாவைச்சேர்ந்த அக்னண்டாபீஸிலிருக்கும் மிஸ்டர் V. S. ஆறுமுக முதலியாரே இதன் கிரந்தகர்த்தாவாவர். மதபோதத்தை யவலம் பித்த நீதிசாரத்தை நவில விரும்பும் மகாஜனங்களான பக்திமான்களுக்கு இதுபெரிதும் பிரயோஜனப்படுவது திண்ணம். இதற்கு தன்முகம் எழுதியிருக்கும் மிஸ்டர் வி. பி. மாதவராவ் கூறிய புகழ்நேர்த்தும் இதற்குரியதென பதற்கு ஆநேடிபயில்லை.

விவேகபோதினி :—சாந்தோபதேசம்ஞ்சரி என்னும் அரிய ஓர் திரட்டு 4-வருடங்களுக்கு முன்பு இரண்டாம் பதிப்பு நிலவியது. இது காறும் பல ஆர்டர்களிருந்தும் காகித பஞ்சத்தினால் வெளிவரவில்லை. இந்நூலாசிரியர் பெங்களூர்த்தண்டு, நால்வர் பவனம் வி. சே. ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள், இக்காலத்துக் காகிதக் கருப்பையுங் கவனியாது பொதுஜன வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இப்போது ஷே நூல் மூன்றாம் பதிப்பு பிரசுரித்திருக்கின்றனர். இதில் முன்னிருந்த பன்னிருதிருமுறைகள், தாயுமானவர், இராமலிங்கசுவாமி, திருக்குறள், பிரபந்தம் முதலிய பாடற்றிரட்டுடன், திருப்புகழ் சேர்த்திருக்கின்றன. முந்தி 170 பக்கமிருந்தது. இப்போது 184 பக்கங்களுடன் பிரபல தமிழ் மேதாவினின் மதிப்புரைகொண்டு வெளிவந்துள்ளது. பாரம் கணக்குப்படி இல்லாமல், குறைந்த விலை ரூ. 1-4-0 க்கு விலை போடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நூலாசிரியர் நன் முயற்சி இனிது பெறும்படி ஆசீர்வதிக்கோமே.

ஆனந்தபோதினி :—சாந்தோபதேசமஞ்சரி யென்கிற பெயர் புனைந்துள்ள ஓர் புத்தகம் எமது மதிப்புரைக்கு வரப்பெற்றேும். இதில் தற்கால விலைமைக்குத் தக்கவாறு தமிழ்த் திருமுறைகள் பலவற்றுள்ளுமிருந்து சைவ வைணவ சமரசநோக்கத்துடன், பெங்களூர்த்தண்டு சைவசித்தாந்த சபை தாபகரும் மைசூர் கணித ஆபீஸ் உத்தியோகஸ்தரும் ஆகிய நால்வர் பவனம் ஸ்ரீமான் - வி. சே. ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள் திரட்டியுள்ளார். இப்புத்தகத்திற்குப் பல தமிழ் மேதாவி்களும், முக்கியமான பத்திரிகைகளும் கொடுத்துள்ள மதிப்புரைகளுடன், மூன்றாம் பதிப்பை யடைந்துள்ள தன்மையே யிந்நூலின் அத்தியாவசியகத்தை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. எங்கும் வியாபித்துள்ள சர்வேச்சுரரது திருவருட்சகாயத்தால் இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீமான் - வி. சே. ஆறுமுக முதலியாருடைய நோக்கம் பலிக்குமாறு பிரார்த்திக்கிறோம். இதன் விலை ரூ. 1—4—0 உரித்தானது.

இக்காலத்தே மதபேத மில்லாத நூல்கள் வெளிவருவது நலம். இத்தனை யுணர்ந்த எனது நண்பர் ஸ்ரீ ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள் “சாந்தோபதேசமஞ்சரி” என்னும் ஓர் அரிய நோத்திர நூலை வெளியிட்டமை கண்டு பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இதனில் திருமுறைப் பாசரங்களும், பட்டினத்தார், தாயுமானவர் முகலிப பெரியார் பாடல்களும் விளங்குகின்றன. காலாயிரப்பிரபந்தம் முதலிய வைணவ சாஸ்திரங்களிற்காணும் அரியபாடல்களும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தற்குமுன் இரண்டு பதிப்புகள் தமிழ் உலகிற்குப் பயன்பட்டமை ஒன்றே இந்நூலின் உபயோகத்தையும் உண்மையும் உணர்த்தும். இம்மகோபகாரத்தைச் செய்த நமது நண்பருக்குத் தமிழுலகம் பெரிதும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டதாகும்.

(KAVERI HOUSE.)

MADRAS,

26th June 1918.

கா. நமச் சிவாயன்

Lecturer in Tamil, Queen Mary's College.

சென்னை துரைத்தன கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ-மஹாமஹோபாத்தியாயர் வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் எழுதுகிறார்:—சாந்தோபதேசமஞ்சரியின் அமைப்பு நன்றாக இருக்கின்றது. பலருடைய வாக்குக்களிலிருந்து தெய்வ பத்தியைப் புகட்டக்கூடிய நல்ல பாடல்கள் முதலியவற்றை இதில் கொடுக்கிக் கல் மிகவும் உபகாரமானது.

வே. சாமிநாதையன்..

THE HON'BLE MR. JUSTICE, ,

T. V. SESHAGIRI IYER AVL, B A. B L, FAVORS:—

DEAR SIR,

Thanks for the copy of Sauthopadesa Manjari I have glanced thro' its contents The book is a well arranged collection of some of the most soul stirring religious songs in the Tamil literature. The selection has been very judiciously made and is fairly complete.

* * * *
* * * *

Anandale, EGMORE. }
14—7—1918. }

T. V. SESHAGIRI IYER.

I find the selections in Santhopadesa Manjari to be typical, varied and interesting. That the book has now passed the 3rd edition speaks for itself about its excellence This is the sort of book which will induce our youths to take interest in religious studies. I hope the book will sell by thousands and encourage the author to publish other useful books.

Perambur, MADRAS }
14—7—1918. }

P CHELVAKESAVAROYAN, M.A.,
Pachaiyappa's College.

I am very glad to have seen this little collection of devotional and religious songs by the Tamil Saints. The more we have of such books the better it will be for South India. I hope that many in South India through the aid of this little book which has been compiled through the devotion of Mr. Arumugam Mudaliar will find help and joy in these songs I wish the author success in his subsequent publications

BANGALORE, }
22nd May 1918. }

REV. H. A. POPLEY,
Lyrical Preacher of Erode.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR
MADRAS

4

9

2

10

•

1

5

1

1

•

5

—

143-146 அந்நிதிக்கு அந்நிதிப் பணியின்படி.

146-155 திருவீரையாடல்பயங்கு 1882

156-160 } திருப்பாடித் திருட்டு
178-182 }

183, 184 டாக்டர். எழுபதாம் நூற்றாண்டு

161-177 : 4499 திருப்பாடித் திருட்டு
யார் கட்டுகிறார் (2000/49)

